

ÄLDREOMSORGEN
I
ÖVRE KÅGEDALEN

MED APPENDIX

MINNEN AV MORFAR

UTGIVEN AV NIKANOR TERATOLOGEN

” Schizoskrattet eller den revolutionära lusten - det var alltid de stora böckernas verkan; inte den lilla narcissismens beklämning eller skulden och skräcken.”

”En obeskrivlig fröjd strömmar alltid från de stora böckerna, också när de talar om avskyvärda, depressiva och fruktansvärda ting.”

- Gilles Deleuze

Jag vill tacka denna världens härskare, förutan vilken boken inte kunnat skrivas.

Joh. 12:31

”Om än ditt hem är vid helvetets port så längtar du till din födelseort.”

Norrländskt ordstäv

”Här lever sagan ännu kvar, och täljer oss vad förr du var, ett hem för bragd och dygder.”

- ”Västerbotten” ur tidskriften med samma namn, 1921

Nikanor Teratologens förord

En kär vän med utsökt grymma böjelser anförtrodde mig de texter Ni har i Er hand.

Min vän, en man av ära och lust, försvarar okuvligt sin anonymitet.

Jag, egenmäktiga varelsers tillsyningsman, döda rösters krönikör, garant för världsordningen, ställer mig mellan honom och världen.

Sålunda säger jag till såväl kottsnaskare som lönnmördare: kom till mig... så ska vi se om inte mästarehanden knyter sig i rätt håll...

Jag är nog mer för plockepinn än schack...

En kär väns förord

Jag dödade i somras ett elvaåriga barn som uppgav sig heta Helge Holmlund, hemmahörande i Hebbershålet, övre Kågedalen, norra Västerbotten. Vi möttes vid ett tivolis pissränna just när Barnens Dag slukades av Männens Natt.

Han verkade vara den tysta, svaga typen, och tycke uppstod.

Jag tog med honom hem, och efter att ha utfört vissa tjänster stängdes han bunden in i en ljuddämpad potatiskällare jag använder för sådana syften.

Under sex dygn beredde han mig mycket nöje.

Liket styckades i lämpliga bitar, plastförpackades och försågs med Konsums prismärkning.

Köttet placerades sedan i ett antal fryschardiskar i Skellefteå med omnejd.

Huvudet behöll jag, det pryder min lilla samling.

När jag var i färd med att bränna gossens kläder och tillhörigheter fann jag i den skeppsrätteskinnsäck som rymde hans bohag en försvarlig bunt illa medfarna tapetremсор, späckade med ett barns yvigt ofullgångna skrivtecken, ritade med brokiga kriter.

Häpen ögnade jag igenom den första strimlan och saknade ord.

Vad som här uppenbarades var en värld av vederstygglig njutning och fasaväckande äckel som rörde mitt innersta på ett sätt jag inte längre trott vara möjligt.

Bestört sorterade jag de skrynkliga kladdlapparna och sammanfogade dem till anstötligt lockande berättelser, tydligen skrivna av den lille døde. Skrattande åt fräckheterna, gråtande över den kvästa ömsinheten, skälvande inför vemodet och lamslagen av hatet.

Min filologiska skolning kom väl till pass i det mödosamma arbetet med dessa sällsamt brådmogna hågkomster, vilka parveln givit det missvisande arbetsnamnet "Äldreomsorgen i Övre Kågedalen".

De efterforskningar om den olycksalige pojken förflutna jag under iakttagande av all tillbörlig diskretion kände mig nödsakad att företaga förde mig vilse i de byaruvande norrländska natsskogar som rymmer fler onda sagor än någon förmår ta till sig.

Jag vandrade smittade stigar genom ett vanskligt landskap.

På ömse sidor om Kågeälven, denna svarta å, är jorden bördig, sikten fri.

Smutsigula kornåkrar, seglivade hölagdor, utsugna jordtegar och förväntansfulla mandelpotatisfält. Grånade Västerbottenslador bryter samman, dungar av sälg och björk försöker skyla det värsta.

Gårdarna ligger en bit från vägen, alla med egen och lång uppfartsväg. Man vill veta vem som kommer, man har gjort sitt.

Några vackra gamla Västerbottensgårdar finns ännu kvar, i mörkrött timmer med vita knutar, förstukvist och spåntak.

Men de bleka brukshusen har tagit över.

Ladugårdarna, fusen, gapar tomt. I stället har man silos, och ett bönhus på vart tionde hemman.

Allt är dämpat och anständigt, man yvs över sin hätskhet och förslagenhet.

Bara gamla finns kvar.

I glesorterna Ersmark och Kusmark håller folk stånd, man gör gummin på Skega och gråter utanför den tillbommade kyrkan.

Lövskogen kring älvsfåran rymmer inga konstigheter. När snösvärmarna fryser bort den sista resten av medkänsla blickar man inåt, försöker låta bli att minnas.

Dalen tonar omärkligt bort, färgerna blir annorlunda.

De mjukt sluttande liderna täcks av gran och tall.

En spindelväv av skogsbilvägar leder ingenvart. Allt är dömt att huggas ner och fraktas bort.

Granarna är större och mörkare här, de borgar för ett svärmod starkare än livet.

Just detta att dalen saknar tydliga gränser gör den omöjlig att fly från.

Fortsätter man längre upp är mycket sig likt. Dalgångskaraktären blir mer utpräglad när Kågedalen nalkas sin ände och blir transcendental.

En gigantisk kraftledning från Svartbyn i Norrbotten till Jälta i Ångermanland klyver bygden. Skogen drar sig närmare den knaggliga landsvägen, liksom de små byarnas anspråkslösa hus.

Ställvis vidgar odlingar vyn: de skogtäckta höjdsträckningarna, karvade av brunbrända hyggesstråk, och de glömda, slitna lägdorna, sluttar djärvt ned mot Hebbersbäckens grunda flöde.

Vid Slyberget förenas bäcken med den norrifrån kommande Kågeälven, som därifrån följer färdvägen ned till Bottenviken.

Landskapet i Övre Kågedalen är nervslitande, trolskt och oberört.

Här sås inte mycket gröda, man har annat i sinnet.

En stämning av sorg, allvar och ensamhet tar fast betraktaren.

Luften är genomlyst, man ser blott alltför klart, men i skogen råder evigt dunkel.

Mänskliga övergrepp förmår inte beröva bygden dess kärva höghet.

De åldriga inbyggarna hänger sig en efter en, tyst, stilla och sakkunnigt, i de övergivna fusens takbjälkar. Här har stora åthävor inte någon hemortsrätt, inget är så mycket att orda om.

De människor i övre Kågedalsbygden jag under falska förespeglningar tog kontakt med höjde endast stillsamt avvärjande sina händer mot den studerade utgårdsvarelsen.

Mitt fina sätt motverkades som vanligt av de onda ögonen och det fula språket.

Jag talade företrädesvis med gamla skygga män, lättfotade och lenmynta, barnröstade och kvinnoögda, som efter många påstötningar med avvanda stämmor rotade i sin överväldigande invärtes glömska.

Hebbersfors, Hebbersliden, Hebbersholm kände man mycket väl till, men Hebbershålet kom inte på fråga. Och någon morfar med ett pyre visste man sig med säkerhet aldrig ha hört talas om, än mindre stött på.

Holger Holmlund var ett okänt begrepp, likaså Helge. Inte heller namngivna personer ur deras umgängeskrets kunde identifieras.

Vardagsverkligheten malde ner mig och mina fantasier i sitt avfall.

I det läge jag befann mig visste jag att inte ens folkbokföringen kunde hjälpa.

Jag var på väg att lämna in, jag hade just strålat ihjäl min koloni av Necrophorus investigators, när det bultade på dörren.

När jag öppnade var ingen där, men ett brev satt fasthugget med en puukko.

Jag lirkade loss kniven från dörren, låste om mig och läste.

Brevet saknade avsändare, var maskinskrivet och innehöll skymfliga tillvitelser rörande min vandel som jag tar mig friheten att utelämna när jag nu citerar:

”--- Morfar, må Faruln strila sitt giftpiss i hans båttnbror, föddes den sjunde oktober år nittonhundra blankt, samtidit som Henrik Himmler.

Mamma hans va snallarhora, å de bii man int laing oppå. Då hon dog förbarma sä pappa hennes, gammelmorfar, över lillkråke.

Han va änkling sen många år å fråga int nån om lov. Böningen hans låg avsides, å ingen gick dit frivillit. Efter mörkrets utbrott gick varken mähä eller få säker i Hebbershålet.

Han gick å brättes den där, de ha ja hört berättas. En lång, ljus kar me glasögon, mager å markvärdi som bara den. Tycktes vara lite förmer.

- De ä bättre å vara hög å farli än låg å halt, lär han ha sagt. Eller: - En djävul i kroppen ä bättre än tie i skogen.

Han härda ungen så han skulle kunna ta över.

Holger Holmlund hette han, å han döpte gossen till Holger i vargblod.

Gammelmorfar lär ha behärska fler ställningar än Brattlid-Jonke, å han sa aldri ett ord till nån fast han kunde hur många som helst.

Hans får å getter va svarta, å nå andra jur hade han int. Han levde bara för syns skull.

Svartkonstböcker hade han, å farfar berätta att han flådde en me blicken.

Holger d.ä. dog tjugonda Knut nittonhundratie, den kväll vart sjätte år då kvidden gå till i Hebbersbäcken, å alla gå man ur huse.

Gamm-Holger lär enlit säggen ha känt sä nalta dörsk ett par dagar innan, men int värre än att han kunde fota sä.

Den här afton tog han klestin som vanlit inför kvällspasset.

Va som hände sen vet ingen.

Den morfar du leta efter, som levde djävul i nittiätt år innan några mengelsker mörda han i fjol höstas, berätta att gammelmorfar hade slumra till utme köksbordet me händerna i huvet. Plötslit ska han ha fare upp å vråla: - Smaaaj å utajj! (- Kastrera och utrota!, *min anm.*)

Sen högg han tag i pajken i anklarna å krossa huvet hans mot väggen.

På söndasmorron tre dygn efter tjugonda Knut kom allmogen vaggande i sina kaftaner till bönhuse i Hebbersliden. Dom djärvaste tugga på tobaks- å lakritsfläter som dom hade rånmörda till sä av hårjudarna.

På bönhustrappan låg gammelmorfars köldröda huve å gnola stumpar ur Parsifal.

När meniheten kom inom bekvämt hörhåll hälsa han som om inge särskilt hänt.

Sen erbjöd han sä att suga av vem som helst pariserfranskt i utbyte mot en rök.

För en sup skulle han till å me kunna tänka sä å slicka en käring, men bara i arslet.

Folket for hemst illa å hytte åt han.

Men då härma han dom bara, kuslit likt, å gjorde en massa tokforen som ingen kan göra efter.

Han lät som alla kända jur, vråla som en själ, stöna som en tös. Men de värsta av allt va att han hade så lätt för å skratta...

Sammanbitna sexmän storma fram me järnrör.

Dom slog de hårdaste dom kunde.

Huvet va redan skalperat, å huden drepplut av bristningar.

Den äldsta sexmannen hette Bråtfälls-Martin.

Han va modi nog å sticka ut ögon på Gamm-Holger.

Han lyfte upp huvet å spotta på de.

Men då högg Holger till! Martin fick plikta me näsan å överläppen!

Dom andra lyfte skallen me en snöskovel å la han i en spis. Dom hörde han tjattra, djaipstakan, mens elden slicka bort kotte.

Men kraniet va vitt å blankt när dom plocka ut dä, å de gick int å varken rispa eller bräcka. Ingen vet vars de tog vägen ...

--- Lill-Holger hämta sä, fast han fick klara sä själv. Ingen ville ha me en sån å göra.
Han va som en stackare, å ingen märkte när han gav sä av från morfarshemmanet.
Han kom tillbak me spanska sjukan i en svinblåsa.
Men han va nåt annat, nåt som int borde fa vara... Han va int mänskli, de ä då ett som ä säkert.
Men hur de va ska du aldri få reda på ---
De ligg för nära i tiden å gör för ont.
Ingen vill ha dä här, du hör int hemma.
Ju mindre du vet om morfar desto bättre ---
Sluta nu, ---, de bli värst för dä själv...
Vi ä din sämsta mardröm...”
Signerat: ”Momos”.

I denna utomkvedshavandeskapens välsignade säsong, när tankar och känslor blott är minnen, om ens det, tog jag detta brev som ett mandat.

Tvårt emot den avsedda effekten, att tysta mig, fick brevet till följd att jag i iskall förtvivlan och med den hjärte gode Nikanors benägna bistånd beslöt nå ut med dessa berättelser, som är likt en ropandes röst i röken.

De anslag mot mitt liv jag vet måste komma skrämmer mig inte det ringaste.

De dialektala termerna, Skellefteåbondskan, det nordvästerbottniska landsmålet, har jag vid redigeringen valt att tolka efter varje textstycke. Därvidlag har jag haft god hjälp av T. Marklunds ”Skelleftemålet”, E. Westerlunds (ed.) ”Folkmål i Skelleftebygden” och M. Hellqvists ”Bättre grå kaka än ingen smaka”.

Publiceringen av ”Äldreomsorgen” sker enligt den ordningsprincip det döda barnet begagnade sig av: varje tapetremsa var numrerad. Denna numrering hade märkligt nog inget med tillkomstdatum att göra, den vittnar också om att många texter uppenbarligen gått förlorade.

”Minnen av morfar” har jag valt som titel på det appendix som innehåller föregivna uttalanden av vänner och fiender efter Holger Holmlunds död.

Det rör sig med största sannolikhet om falsifikat, fantasmagorier med vilka den tillspillogivne gossen försökte besvärja sin sorg över den älskade avlidne morfadern.

Men låt oss överlåta tolkningarna åt de svagsinta.

Bidrag till förståelsen av morfar:

Jag ser honom som en förkommen grandseigneur, intill leda förtrogen med klassikerna, ämabel och verserad, med bitsk hjärna, bortskämt kött och perverterad energi.

En och nittio lång, femtiofem kilo lätt, förfärande vacker.

Han famnar den sadonazisatanistiska latrinvulgariteten med en förtvivlad hängivenhet som endast kan stamma ur en undantagsmänniskas massakrerade ömtålighet.

Han är Teratologins grundare.

Längtan efter och strävan till det mirakulösa och monstuösa drev honom framåt.

Han levde fri, som det anstår varje absurdistisk nihilist... gick mot det numinösa genom det skabrösa...

Berättelserna om hans äventyr är i den orala traditionen. De bör läsas högt vid falnande brador, i hemsökta gillestugor, med förställda röster.

Ett barn måste läsa själva pyrets berättelse, inklusive hans strofer.

Kom ihåg att boken skrevs av ett barn, för barn.

Den äldste, ondaste, fulaste i sällskapet skall läsa morfars heliga sentensen

Övriga delar broderligt på bi- och kvinnoroller.

Må morfars röst drypa av ondska, löje och hån!

Må den knarra vrängt, slipprig av gemenhet!

Glöm inte att den gärna glider ner i det inställsamt gemytliga, när det tjänar hans syften!

Må Hildingarna väsa med släckta röster!

Anarkisk frihet råder!

Låt som kinkiga åldringar!

Känn inte efter, känn inte igen er själva längre!

Allt är tillåtet!

Gör vad du vill skall vara hela lagen!

Faruln Djävulen

båttnbror tunntarm

snallarhora hora åt forkarlarna, som skjutsade varor med häst och kärra från kusten till inlandet

bii man int laing oppå lever man inte länge på (ung. stå sig, hålla sig mätt)

böningen gården

brättes gick överdrivet rakt, stoltserade

Brattlid-Jonke legendarisk ledslitare

nalta dörsk lite krasslig

klestin lavemang

tokforen tokiga påhitt

sexmän kyrkliga ämbetsinnehavare

dreplut spräcklig

Bråtfålls-Martin Epileptiske Martin

djaipstakan den omåttligt pratsamma personen

Momos talets och förtälets gud

Äldreomsorgen i Övre Kågedalen

Morfar ä lång å ha stark lukt... å från smak...

Han ä nästan som ett skelett i kroppen men han ä snygg i ansiktet, fast de ä rynkit...

Han ha tunt vitt hår struket bakåt å blåa ögon som aldri blinka...

Han ä världens bästa morfar, å ja ä de enda pyre han nånsin ha älska ...

Vi bo på tajgan...

Livet stå på lur bakom knuten... världen te sä en aning skrymmande... de ä int långt till tundran... mörkt nästan hela året... kallblåst å själsarmod...

mi ritrovai per una selva oscura...

che la diritta via era smarrita...

Ja må vara en wavelmakare men int en happkråka...

mi ritrovai etc ”jag fann i dyster skog mig vilsekommen, För att jag vikit av från rätta vägen.”

Dante

wavelmakare en som babblar, svamlar, berättar något otroligt eller osant

happkråka en som härmar andra

Vinterskogen...

De hade vare en klar kristallnatt, å stjärnorna hade blinka nästan som förr i världen.

Dagen va slitstark, mörk å kall som självbevarelsedriften. Himlen va avlägsen, solen en grå eminens, ett livsfientlit, självmördande kärneldsklot som vänt sitt ansikte från oss, för å giva oss frid...

Skogen verka död, den va så okristlit vacker... de gjorde ont inom en...

Granarna vaka över oss, dystra trots snöskrudarna, där vi vandra en stig som ingen annan gå.

När första snön fall som lapphandska å försegla ännu ett nödår så trampa vi upp en milslång slinga ner till byn å tillbak, för å slippa dra på oss snöskor eller skogsskider så snart de dra ihop sä... när nån behov en omgång eller man få upp ett umgängesil...

De ä en halvmil till Hebbers, men vi ta en annan väg hem... annars bli man så jävla less...

Dom vägra ploga vägen hit, dom spräng stora hål i han å underminera för å hjälpa tjälen på traven...

Dom vill int att nån ska hitta hit...

Jag å morfar va på väg ner till samhället för å ge nån en läxa som vi när han minst ana nå skulle komma å förhöra.

Närmare byn bli allt eljest...

Där hugg man ner skogen å låt den ligga, bara för å ha nåt å göra...

Skotrarna färdas som kalvsjuka kor, dom meja ner allt dom hinn upp...

Skördare å skotare vråla som galna slagbjörnar, dom kör kors å tvärs för å hinna förstöra så mycke som möjligt innan den stora slutavverkningen...

Där finns snarer å saxar för alla sorts djur, från talltita till sibirisk tiger, men ingen ha tid eller lust å vittja... kadaverdoften ä musti...

Timmerstockarna ligg där dom föll, om de löna sä ta man dom till sågverken å stycka dom...

Bara fiskmåsar, kråker å skater orka me folkstanken i självaste samhället...

Nära oss är nå mer som de va förr... som de va tänkt...

Snön ha svept in dom grönsvarta barrträden i en mild domning... allt moltiger...

De finns en tröstlös skönhet i allt man se, ett slumrande ursinne...

På ömse sider om stigen ä snön djup å tung... den varken bär eller brist ...

Försåtlia skugger locka en å gå på rov å offras...

Vandringen led över frusna flarkar å genom dödsmärkta ungskogsdungar...

Upp på magra tallåsar å ner i välsignade grandälder...

Skogen ä de enda som kan stänga dom ute...

Juren lämna spår å skit efter sä...

En snöleopard hade korsa stigen, spårande en skogsfru... En ihjälknollad tjädertupp låg slängd åt sidan me hinner över dom skräcksvarta ögon å tilltufsats style...

De va så stilla å rent att man kunde höra Gud andas...

Kallt var nå, så att spotte frös i käften å ögonlocken sluta fungera...

Morfar va klädd i en Predator Camouflage-dräkt, vit me svarta kvistmönster, ovanpå en varulvspåls. Kamelhårslångkalsonger, lyxludder, marsvinshalsduk å NKVD-pålsmössa.

Mitt huve va lindat me toapapper, ja hade en orange Helly Hamsun-tröja å khakifärgade Fjällbäverbyxer nerstoppade i Graningekånger. Ja bar lovikkavantar, men morfar hade spökjursfodrade pungskinnshandskar, som kosta mer än dom flesta hemman på svarta marknan.

De knarra där vi gick, både av snön å morfars knän.

Han verka tryckt å pressad... han knække på å orka int ens röka...

Plötslit pulsa han några kliv å röjde snön från en furlåga... han la sin värmeslingskudde tillrätta å satte sä... huvet kägga... Två oroande stora korpar slog sä ner i var sin gran...

- He tæg sä illt då ja andas, hjåa han, ja måst få mä lite vila...

Ja gick fram till han, de såg ut som om man rökte...

- Hur ä de me dä, morfar?

- Int så hevt...

Kroppen börja klättra å ha sä... man få pula på så gott he gå... de ä no rä'fare över... ja tro ja ha fått gravrost i pipan...

- Ä du sjuk, morfar?

- Ja håll på å vara gammal å trött, pyret... ja ha no överlevt mä själv...

Kom hit få ja krama dä...

Han gjorde nä, å ja blev varm ända ut i köne.

- Pyret mitt... ja håll av dä så ja skäms... å du rå int för att morfar ä lessen å snart måst dö... kom ihåg dä, va som än må hända...

- Du få int dö morfar! då vill int ja heller stanna kvar!

- Vem ska då hålla trollena stången? fråga morfar å boxa mä i magen.

Då ja fick åt mä andan va ja i gråten.

- Ja vill följa me dej vart du än gå, morfar... om de så bär av rakt ner i helvetet...

- Dit ja ska måst man färdas ensam, pyret... å man ska int ge sä iväg förrän man ä färdi här ty livets skiften sakna rågångar, ej heller finns de några genvägar...

ha man väl gått finns de ingen återvändo...

- Kan du int gå idjänn åtminstone!?

- Näe, stackarn min, de finns inga spöken...

- Du få int dö, morfar! du få int!

- De kom en tid, pyret, när syn bli skum å orgasmerna börja likna blåskrämp... dom man älska finns int mer, å ingenstans känn man sä hemma... då måst man vänja av sä me å leva... man ha sona de man skulle... man ä beredd å söka ljustet... för man ha sluta frukta mörkret...

- Men ja vill jämt vara me dej! ja vill att du allti ska finnas!

- De kom allti å finnas en morfar, trösta morfar.

- Nu måst du vara tapper, pyret... morfar din ä int död å bespottad än... du kom å få tid på dä å lära dä ta vara på dä själv... innan ja far je'at-janna...

Men nu prata vi int mer om de här, du bli så orive... Kom å sätt dä på mä, så ska ja berätta om hur de va i gammal tid...

Ja satte mä i knä å morfar slog armarna om mä.

- Int frys du? undra han.

- Näe, ljög ja, fast ja höll på å gå åt.

Morfar va tyst en stund å samla sina förvildade tankar.

Han harkla sä, spotta ut en blodslemmi klump å mälde:

- De fanns en tid innan allt gick snett, pyret...

en era av trolldom, myter å extas... naturen slösa me sina håver... jurlivet va teratologiskt! Dom första arierna landsteg i Garaselet för 8000 år sen å hitta tretton Guds bud karvade i levande sälungar... vi va naturbarn, djävulsdöpta, å hela övre Norrland va en orgie i skog, mörker å tystnad...

vissa träd bar kött, en del bäckar förde blod... överflöd å slöseri... så var nä ordnat... i hela Västerbotten å Norrbotten bodde int mer än femtusen karar...

Gudasönernas högkultur... de fanns äkta glädje å evi kärlek... ädelmod å högsinnet ...

Vi levde fullt ut å kunde knappt somna av lycka... vid forsens otämjda brus... fast vi visste att vi bara skulle drömma ljuvligt å hämningslösa... om stundande erövringar å hjältedåd...

Hur absurt de va å leva! Ett rent kaos! Kararna skratta när döden kom, bjöd på en sup å löpte bärsärk...

En mans kraft å fröjd satt i kuken å röven.

Världen va ny varje morron, man vakna me ett vrål av skrattlysten bestörtning... Dionysos va vår gud, å man kände i varje svällkropp att de bara va 100 yottimeter till universums gräns... Å de va aldri tal om å göra rätt för sä! Tvärtom!
Ve den som int låg andra till last! De va tabu å arbeta!
Man gick omkring å doola på... såg i syne...
Slog dank å grubbla... sket i allt, för de ordna sä ändå...
Man jobba lite för skojs skull, när andan föll på... Slasabrokar å slåntollar... såna va vi...
De fanns hur mycke arbete som helst, för de va ju urskog här, men de gav vi faan... man högg i en halvtimme då å då, å höll på så länge de va rolit å skönt...
De va en himmelsvid skillnad motför nu... de gjorde folk av en...
De fanns huggare, kolare å flottare...
jägare, jeppar å djupingar...
krämare, tattare å luffare...
rallare, dikare å snallare...
guldvaskare, schamaner å nasare...
lappar, finnpajsare å norrbaggar...
fauner, satyrer å kentaurer...
urningakonungar, albinos å modernördare...
mysgubbar, rövare å besatta...
trädkramare, buskkyssare å torvknallare...
De fanns kotknackare, ledslitare å skallkrossare...
trivselspridare, skarprättare å bodknoddar...
markgrevar, fantasimarkiser å tokfurstar...
pysslingar, nåjder å pissbögar...
eremiter, gråvädersmän å svartkonstnärer...
krögare, fångstmän å heliga dårar...
tandagnisslare, nazguler å morfarsgrisar...
dämmare, svedjebbrukare å översvämmare...
barntafsare, eggare å uppviglare...
spelmän, skärslipare å smeder...
De fanns botare, bärare å råhare...
skrodörer, överlöpare å landstrykare...
neanderthalare, graalriddare å lekmän...
ansare, siare å skrämmare...
gödare, pundare å skrymtare...
blottare, smilfinkar å fuskmakare...
desperados, manolitos å lotitos...
rednecks, bushwhackers å backwoodmen...
snipers, pushers å trappers...
fairies, hustlers å diehards...
De fanns stjärtgossar, häxmästare å kolbitare...
hembrännare, brandstiftare å eldsjälar...
slaktare, garvare å gråtare...
sotare, motare å totare...
kittlare, brummare å vinare...
lantmätare, utbrytningskungar å hungerkonstnärer...
stridskukar, nävkämpar å nagelbitare...
sorgrökare, varsugare å inhysesshjon...
gråsossar, torrskinn å änglamakare...

hemställare, ältare å äskare...

De fanns giljare, bälgare å sväljare...

lägerhorer, dyngrakare å mystiker...

tummare, rumlare å flummare...

prejare, tajare å röjare...

fakirer, brahminer å maharadjas...

stormoguler, shejker å khaner...

emirer, imamer å muftis...

shaher, sultaner å kalifer...

pascher, tsarer å mandariner...

massas, sahibs å tuans...

De fanns gigolos, hallickar å bookmakers...

wankher, dirdirer å pnumer...

haruchais, skests å jheherrin...

rovridbare, friskyttar å nattväktare...

De fanns hoare, brännmärkare å runmagiker...

kålsupare, kannstöpore å vassblåsare...

liekorsmän, drifttekniker å mannavettsbräcker...

vettvillingar, mandomsprovare å svendomstagare...

vedhuggare, maskhållare å hingsthetsare...

rövrökare, tremeningar å traströstare...

De fanns sufier, zenmästare å nagualer...

djävlar i människohamn, ulvar i fårakläder å körtlar i späckvävnader...

hemmansägare, torpare å backstusittare...

dödgrävare, vanhelgare å likätare...

korthajar, stigfinnare å prisjägare...

mörkermän, teckentydare å tricksters...

historieberättare, dagdrivare å utomjordingar...

fågelfria, vargar i veum å lycksökare...

frasmakare, vänsterprasslare å ordbajsare...

kärlekskurirer, sporrsträcksryttare å tomgångskörare...

De va nästan så att ja tyckte morfar börja höra till dom... tomgångskörarna... de va int lätt å komma ihåg allt han sa... tur att ja ha bra minne...

- De fanns ockrare, kvackare å huckrare...

förtennare, förvanskare å förtappade...

skoflickare, barghester å löskukssnickare...

nafsare, varkunnare å himlastormare...

flåbusar, råskinn å missbrukare...

rackare, stackare å nackare...

megastjärner, metalogiker å abhumanister...

linjeslickare, spurtfantomer å träningsnarkomaner...

spetälska, elefantsjuka å kuruoffer...

gubbar me vattuskräck, böldpest å alla sorters cancer...

De fanns nazister, sadister å satanister...

demiurger, vulkanisörer å utmarkskonsulenter...

ophiter, karpokratianer å paterniner...

Bach, Mozart å Beethoven...

Brahms, Händel å Bruckner...

ruser, hunner å hundturkar...

hellusier, oxioner å kväner..
vårtbitare, hamnskiftare å auktionsutropare...
gruvbrytare, åderlåtare å enstöringar...
märkesmän, döddansare å levande fossil...
fridsfurstar, dödsmaskiner å driftkuckus...
mågar, svågrar å mirakelrabbiner...
De fanns Gobineau, Klages å Evola...
Ortega y Gasset, Jünger å Pound...
nybyggare, sprutluder å småpåvar...
sejdmän, forstmästare å monseigneurer...
matroser, munkar å menedare...
sjåare, stuvare å stävjare...
torpeder, blindgångare å mutkolvar...
friherrar, kurfurstar å klätterbaroner...
jonglörer, tatuerare å gladiatorer...
busar, kukmakare å kopparslagare...
frisörer, servitörer å massörer...
Rafael, Rembrandt å Rops...
Scorsese, Greenaway å Kurosawa...
vandringssman, smugglare å hobbygubbar...
vimmelkantia, villrådia å undanskuffade...
Å många många fler...

Morfar tog en näve snö för å kyla ner sin heta munhåla.

- På den tiden fick man vara enfaldi å skygg utan att de va hela världen... handfallen å eftertänksam om man så ville...
- De måst ha vare skönt å leva då...
- De va slänntelit... vi tog Gud i hågen närhelst vi fick lust... vi skötte oss själva... vi va rasrena å renrakade... å vi fortplanta oss me stil å smak... långsamt å förståndit... Vi karar hade nöje av varann... kom samman i gamman... men de fick int bli för många av oss... femtusen va en övre gräns...

Morfar svalde, de va svårt å fortsätta.

- Men nåt ont va på väg... nåt som skulle förstöra allt...
- Var nä kvinnorna?
- De va kvinnorna!! Sämresorten! 3 öppningar! Gylfbärare utan stake!... Ett mörker sänkte sä över landet... rykten kom sörifrån men först kunde ingen tro va som sas... De börja i Ume... man visste berätta att nå långhåria varelser hade landstige... dom förvred huvena på stadgade rövbökare... men alla trodde nä va amsager... munväder... Men de va en vidri realitet, å de skulle vi fortare än vi ana få erfara...

Rösten sjönk ännu mer...

- Dom spred sä som en farsot... som kallbrand... snart va dom uppe i Vindeltrakten... mellan Trollberget å Hägnäs... dom va illsnedu... kom int kustvägen, via Bygde, Ånäset å Lövånger... då skulle vrålknallarna ha gjort processen kort me dom! Men inlandsgubbarna va för milda i nyperna... vana vid fria seder å oregelbundna mattider... ingen sa åt nån annan hur saker å ting skulle vara... inga tider å passa... bara nycker å godtycke å en allsmäkti natur... Gud give att kustvärnet hade fått mosa dom! innan de blev för sent... Dom spred sä till Pompej å Sirapsbacken...

lamier å harpyer va ett intet jämfört me dom här!... nästla sä in me pyssel å mys... dom tog sä till Gorkuträsk... Lossmen... bilden blev skarpare.. dom va kortbenta, smalaxlade, steatopygiska å hade snuskit svullna bröst... kallblodiga å hjärtlösa som kräljur... fick dom int som dom ville så låssasflänna dom... man rev sitt hår! tappa hakan! nöp sä i armen!...

Hur kunde rättskaffens barbarer besudla sina kukar på detta sätt?!

Morfar darra av sinnesnärvaro... Skogen vakta hans mörka saga, den eviga kampen mellan ont å gott.

- Ett ord, som än ida' ä de fulaste som finns, hördes allt oftare: Fitta... dom hade fitter, sas de, en sorts pälsjur, lenare å saftiare än anus å int lika hedniskt trånga...

Dom som pröva va sålda... Amfoorrass!!!

De va die Wunde, den ä som ett gapande, blödande, varit sår som aldri vill läkas...

De va fitterna dom använde när dom tog Norrland ifrån oss!

Å ögon som bitterljuva svek, munnar me ekorrflinka tungor...

Olycklit kära kom vandrande, brända å slocknade... Enkidus bittra öde!

Dom dog i våra armar, bönande om förlåtelse för sitt avfall...

Dom närma sä obönhörlit, horerna... smög nattetid in i kamrarna å börja snaska... vampyrer... me ständit allt fler perversa, förhäxade kavaljerer i släptåg... vagnslaster me horungar! krams å husgeråd!... Dom gilla billiga nöjen å dyra smycken, låga njutningar å höga tonlägen... Liliths å Circes döttrar... O Tertullianus! Ack juvenalis! Jean de Meun! Gudomliga Earl av Rochester!

Dom kom till Fraukälen... Mensträsk... vi beredde oss på den sista kampen... droga oss me soma... Sen bröt dom igenom förskansningarna... Gumboda!... Kankberg!... dom störta sä över oss!

Vi stred me sammanbiten dödsförtröstan... gjorde allt som stod i mänskli makt... Vi slogs me en jurmorfars tysta ursinne! när han försvara sina värnlösa små mot djävlar å troll!

Våra bästa föll, blödande ur dödliga sår! vi vek int en tum! vi gick hellre under än å kärvänlit sörpla!

Dom va hundra mot en! dom va som lämlar! moderna karar me riktia jobb å sunt förnuft! lismande sippa liderliga fitter! dom kom änne å änne, som då dom flotta propsen!

Vercellae å Camerone! Maldon å Roncevaux! Culloden å Liegnitz! Poltava å Stalingrad...

Vi tåga mot dom ur dom ändlösa, ödsliga storskogarna...

Vi hade yxer, bredsvärd å spjut... å vi förstod att använda dom...

Marken bäva när den drack vårt rena blod... Vi stred som Teja, uppstämde klagosånger som Gelimer!

Vi stupa me tursakukarna i vädret, tog me oss tjugi fiender var, men dom fortsatte komma...

Juren kom till vår hjälp, men mausrarna meja ner dom...

Grottbjörnar, polarvargar, sabeltandade tigrar, jätteharar...

Pyrena skydda vi me våra sista krafter, dom skulle ingen få ta förrän vi fått vårt!

Dom dräpte oss i tusental! stympa å skymfa! blodskam å köttfrossa! dom va sluga som fenicier! kåta som etrusker! grymma som israeliter!

Dom hjärntvätta dom sårade krigsfångarna å pyrena! Fick dom å älska fittan! å allt annat som gör livet till ett helvete! Arbete! Nykterhet! Gudfruktighet! Stat å polis! Läkare å militärer! Kung å fosterland! Kontor å fabriker! Banker å kritiker!

Byråkrati å marknadsekonomi! Myndigheter å institutioner! Parlamentarism å massmedia! Intellectuella å en allmän opinion!

Läs- å skrivskyldighet! Trälförnuft! Slavmoral! Fordringsägare!

Ååh Gud! om man ändå hade fått dö! sluppe se krigare bli grisar!

Down å Piltdown!

Efter risbitbockarnas å fittkriterernas invasion blev livet som de ä nu... förutsägbart... alldaglit ... själlöst... man få hut till tack å skam till lön...
Dom ha döda fantasin, äran å extasen...
Gräsmasken å mjöldrygan ödela klötterfodre å äringen...
Coloradoskalbaggar å mördarsniglar tog potatisen å husbehovsgrönsakerna... Dom kuva hujuren... börja slakta...
Men vi va några få som kom undan... vägra låta oss tämjas... ruva på vår hämnd... spillrer av en härlighet...
Som djävlarne hos Milton... å ja ä själve Satan... Han som anklaga människorna inför Gud...
Vi levde i de fördolda... så nära döden som möjlit... utanför verkligheten...
Ödegårdarnas jurmän... bakvattensmarodörer... supfrejdiga ulvhednar... avfolkningskufar...
Nu ä vår tid här... ja kalla er till strid... lycanthropernas revolt kan börja...
Morfar tystna, kysste mä, satte ner mä å reste sä.
- He tjööl å, sa han, tog värmedynan under armen å börja gå.
Korparna lyfte tungt men tyst.
Ja följde efter, som i ett töcken... in i mörkret, tystnaden, kylan å ensamheten...
De ä där vi kom ifrån, å dit vi ska, så de ä lika bra å börja vänja av sä me å leva...

knåkke stultade

kägra darrade

klätter krångla

räfare över snabbt överstökat

He täeg så illt Det gör så ont

hjaa andas tungt

Int så hevt Inte så bra

orive orolig, uppjagad

je'at-janna härifrån

doola på gick fafånga, slog dank

slasabrokar slamsiga personer

slántollar individer som endast arbetar i korta ryck

slänntelit lätt, enkom

illsnedu ondskefulla, sluga

dom kom äne å äne de kom i stora mängder med korta mellanrum

Teja den siste ostrogotledaren

Gelimer den siste vandalkonungen

klötterfodre kreatursfodret

lotitos Michel Lotito, den fabulöse metallätaren

wankher, dirdirer å pnumer se Jack Vance

haruchais, skests å jheherrin se Stephen Donaldson

abhumanister se Audiberti

hellusier, oxioner å kväner hellusier och oxioner är de folkslag som enligt Tacitus finns "bortom finnarna", där den kända världen upphör; de "påstås ha människors ansikten och anletsdrag men vilda djurs kroppar och lemmar". "quod ego ut incompertum in medio relinquam", beslutar den skarpskurne Cornelius

He tjööl å Det blir kallare

- Så länge man kan få andra å lida finns de ju ingen anledning å ta live av sä, sa morfar fryntlit.
Han satt i gungstoln å virka en sydstatsflagga.
”Ein Heldenleben” tona just ut, å Larri Isokyrpä å Torsten Murkström höll på å tacka för sä.
Morfar hade blanda stryknin i kaffet, å ja tyck de va tjillit åt dom.
De gäll å hitta på nå ånöijest när de bli långsamt.
Larri levde lite längre, han såg mä in i öga, gangsa å hade sä, men he kom oppå allt aitt.
Han va en busbas till brånnsinar som bruka göra två näshål till ett på alla ungar han fick tag i.
Nu låg dom där, blåbärsblå om läpparna, å morfar la ifrån sä söihla å gick fram mot dom.
- Ja stå här ida me två nära vänner som hastit gått bort å lämnat oss alla me häfti brånad...
- Om vi ta Torsten först, sa han å sparka han me full kraft på örat...
- Torsten Murkström avled i en ålder av föga märkvärdiga sextinie år...
Morfar höll händerna sedesamt knäppta, han bar ett rosa nattlinne å ett par svarta pudeltoffler.
- Han kom till världen som ett me olust emotsett sladdbarn. Familjen gnetta ihop till sin nödtorftia försörjning genom å vrenskas inför publik...
Torsten vart tidit uppmärksammas för sin slöa uppsyn å charmia inställsamhet.
Han försto sä från unga år på å smygfisa å röka småfimpar...
Morfar kämpa me gravallvaret.
- Han vandra livet igenom mellan kolarkojer å flottarlag å försökte vara alla till lags...
Han sög kuk för en sked fiskrens å ett kok stryk... Hela sitt yrkesverksamma liv slet Torsten ont för å göra en dåli sak värre.
Han sådde skivad saltgurka å skörda trumsjuka svallkött...
Understundom knäppte han förstrött på sin kantele å smutta på ett glas motyl...
Han åldrades hastit efter att ha fråntagits förtroendeuppdrage inom Grans Lem å Stolaförening...
Ofta satt han me huvet i ugn... Han kom fram till Tellemar å fick frågan: - Hur i helvete orka du?
Han sökte förgäves svaret i Siikavaarabibeln...
Torsten förblev ogift å va hela sin levnad Övre Kågedalen trogen...
Närmast sörjande ä en vandrande pinne...
Enlit Torstens önskan ska inskription på gravsten lyda: ”Tack för ingenting”...
Torsten låg på mage på tiljerna.
Morfar vred runt huvet så nacken knäcktes.
- Se på mä då ja prata om dä!
Sen vände han sä mot Larri.
- Brånnsinar Larri Isokyrpä ha efter en längre tids sjukdom, livet, äntligen fått lämna in...
Larri klämdes ur mormorskvedet under en rotvälta i Myskträsk...
Han va den förste i en döfödd skara sviskon å fick tidit göra rätt för sä.
Ströjobb å snabbisar passera revy...
Han va THX-doktor, kväkare, rättmånglare, valppiskare, snögubbsstomme...
Han gifte sä me fröken Glädis Noppa... sen me den rikskände onanisten Hardy Honkala i Gråaliden... Fru Hardy avled femtitre...
Livet va många gånger som Rubiks kub...
Ändock fann denne märklie man nånstans inom sä kraften att helt på egen hand skola sä till periodare! Ordförrådet svällde till tresiffria tal, orden fick fler än fyra bokstäver, å plötslit kom den stora chansen till upprättelse: ett springvick som stjärttorkare på Råslyets utedass, enåenhalv kilometer söder om Västbäck...
Larri tjänstgjorde klanderfritt på de av många hett åtrådada jobbet ända tills kroppen svek han...
dom sista sjutton åren ägna han uteslutande åt å överleva sina barn...

Han va hela sitt vuxna liv medlem i Jagodas vittnen...

Bland hans många övria intressen kan nämnas: stroke, pogromer, Lambert walk, luskungar, sibirisk roulette å Hylands hörna...

Som föreningsmänniska sökte han sin like... särskilt omtyckta va hans kurser i sängvätning å gängvåldtäkt...

Begravningen sker under tumultartade former...

Tänk på Fula Gubb-fonden...

Morfar tog mä om nacken å skrocka morfarlit å sin egen fyndighet.

- Vet du va vi ska göra nu, pyrgullet mitt?

- O nä!

- Först ska ja ta mä ett långt hett karabad...

Under tiden gör du i ordning fika.

Sen ska vi ut i skogen å få oss lite luft. Du kan plocka fram den langobardiska järnkronan å min Ripperutstyrsel... ja tro ja vill vara fin ida...

anoijest något nytt

gangsa slängde med huvudet (som ett lättfärdigt fruntimmer); ur Rietz

he kom oppå allt aitt det spelar ingen roll, det gör detsamma

busbas burdus person

brånsinar slagruteman

söihla handarbetet

Ripperutstyrsel jaktkläder

- "...: hon mindes sin ungdoms dagar, då hon bedrev otukt i Egyptens land; och så upptändes hon åter av lust till bolarna där, som hade kött såsom åsnor och flöde såsom hästar”...

- De du, pyret, blinka morfar mörtögt å doppa en bulla i ingefärsdrickan.

- Du ska se att vi måst snippa ner till Äggysyten för å få ett riktigt pumaknull.
He vore då int levandes om.

Juckuret dundra fram åtta slag.

- Hesekiel hade oomskorna leppar. Mamma hans jobba på Goethes Rör å Sprint i Jörn. En gudförvälld slipperfitta som råma så de hördes över Kvarken när hon fick ruskuk i rosetten...
Hesekiel å ja va jämnålders, men han rökte bara filtermärken. Så int trodde ja i min vackraste fantasi att han skulle komma me i Den Veliga Skrift.

Han la ifrån sä Biben, tände en Alte Reiter å slog upp tiningen.

- Sträng å Helén ha förlova sä... Ärkebiskop Värkström ha gjort slut me Ulf Ekman... en Risbölegubbe kissa på sä i bönhuse... tarmtroll härja inom barnomsorgen i nedre Skelleftebygden... Wilt the Stilt Chamberlain, en basketneger, ha knulla tjugitusen slaskfitter...

Han läppja på en kopp insulin, vätte fingertutan å bläddra vidare.

- Fyrhundrafemti fettsugare varslade i Pite... fjortonhåriga Kicki munknullad av rimturs...
skallig demon me hädarsvada håller Uppsala i skräck...

Stumnade, blektes, svor.

- Bergsprängarhambo me den såriga babyn!
Ja sluta slafså fibromkuler i häxmjolk å vänta på mer.
Morfar titta upp me störttykande blick, vråk på mus.

- Dom ha fått tag i Jeffrey, viska han.
Sen berätta morfar om Jeffrey Dahmer, som droga, knulla å mörda svarta bögar i Milwåki.
Han hade skrive å fråga morfar till råds innan han tog tag me skitgörat.
Morfar sa att han hade hoppats mycke av han, de va gott gry i han.
Sen gick de bara några dagar innan de kom fram att dom hade gripe Nikolaj Dzumagalijev, den kvinnoätande Alma-Ataspelevinken.
Å när sen Donald Leroy Evans, me sextitalet saftia mord på meritlistan, åkte dit, va morfar i utdrivningstillstånd.
I 3 dygn, dag å natt, gjorde han int annat än å prisa massmördare genom alla tider.
De lät som om han visste de mesta om dom flesta.
Han va mitt inne i sentimentala erinringsharanger om Kuno Hofmann, Nürnbergvampyren, när han börja hosta blod. Ja hjälpte han å luta i kull sä på pinnsoffans röda galon. Ja somna själv i en blink, kramande min morfar. Sjuttifem timmar me mördarelliten gör en rätt så mör.

- Vem fan ä Sara Lidman? Eller den här Torgny Lindgren!
- Ja ha väl aldri hört nåt så dumt! Finns dom på riktigt!? Morfar va i delo me bokbusspersonalen.
- De va en liten gråbrun sionist me glasögon å äggula i skägget å ett stycke me svans å nervhosta.
- Morfar hade fråga efter böcker av urtvättade norrlänningar.
- Nu raije han på om hur uselt å ynklit de ä å råta ner fina ord.
- Va ä detta för titlar! Pjäller å präckare! Ovensusar å ovettsusar! Job tvojemadj!
- Rösten härma dom mjukt bildade.
- "Nabots sten", "Merabs skönhet"... "Husaks munspel"! "Horthys trötthet"! "Conans tårar"! "Sions vise"!
- Surmulet tände han en Philip Morris i väntan på de beställsamma tillskyndandet.
- Han hann ta en klunk Jim Beam innan dom hala fram en ny bok.
- Torbjörg Säve då? Ha du läst nåt av han? Han bo i Lule?
- Ä han bög?
- Näe, de tro ja int...
- Nä då, han älska kvinnor! kvittra den uppnosia snärtan. - Men han gilla svarta boxare å, tillfoga hon långtanslystet.
- Ä fy faan!
- Ä detta allt ni ha å komma me! Så läskåt bli ja aldri! De där hör ju hemma i bossvrån, de ä sånt som åk ut we skurfalle!
- Okända förmåger, spök- å brödskrivare, torvsnuskförfattare! Den påtvingade avhållsamhetens Högröda Viser! Mediokritetens apoteos! Streberkottierier! Habila fäsörer! Lakuner å longörer!
- Ja ork int håll upp stubben å hjä!
- Vindstötarna instämde i morfars vildsinne.
- Hösten hade gått över tiden, snön stod å stängde.
- De ville varken vara höst eller bli vinter, å så kan de vara i månader.
- Morfar begrundar onaiggd allas bångstyrihet.
- Han klev aldri in i den brandgula bokbussen, stod hellre utanför å hota me aga.
- Ha ni inget av Nikanor Teratologen?
- Vem?
- Nikanor av dom tietusen tortyrteknikerna! Det Misskända Geniet! Skrivbordsmördaren!
- Dömd till livstids straffarbete för upprepad, grov språkmisshandel! Vrångstrupsskrattarnas smorde! Eufemismernas baneman! Den Skurrile Kyrkofadern! Gärningsmannen! Smädaren! Människofienden!
- Va ha han skrive för böcker?
- Dom värsta som finns å köpa för smutsia pengar!
- Bisarrbarocka lustspel!
- Svartsynsorgier! Äckelhärver! Kräljursskämt!
- Han ä morbid! obscen! man bju sä spy! man bli eggad!
- Men nå titlar minnsja int! Men han tillhör ju för fan värdshuslitteraturen!
- Ja ha no aldri hört talas om han... Tyvärr...
- Vi ha då int köpt in han. Vi satsa bara på seriösa förfittare. Sparsmakade, avklarnade, lyhörda...
- Adorno å Horkheimer! Pöhl å Greenspan! Torquemada å Savonarola! sån tur att man ä spritt språngande!
- Så om ja få för mä att ja vill läsa nåt som gör ner allt mänskligt så gå int de för sä!
- Dom dividera fram å tillbaka ett bra tag.
- Till slut låna morfar två årgångar av FUB-kontakt å en rikt roosad bok om "Grävsteklarnas liv" av Gottfrid Adlerz.

raije gick på (och tjatade)

råta kludda

pjäller personer som är opålitliga eller skvallriga

präckare sådana som slösar bort tiden med småsyslor

ovenusar bortskämda

ovettusar otidiga

Job tvojemadj! Fuck your mother på (Hassel-)ryska

bossvrån skräphörnet

skurfalle slaskrännan

Ja ork int håll upp stubben å hjä! säger man om något som är för obetydligt att reagera på

onaiggd missnöjd

roosad illustrerad

Morfar stod vid pulpeten å läste tie sekunder i Max Ferdinand Sebaldt von Werths rasmystiska "Sexualreligion"; sen tog han tag me Frodi Ingolfsson Wehrmanns "Die Tragik der Germanen: Gottgeschöpf Weib und sein Fall" en halvminut; sen försökte han läsa René Fülöp-Millers "Der heilige Teufel" å Otto Rahns "Luzifers Hofgesind" samtidigt.

På fem timmar hade han avverka drygt 300 böcker, läst nån rad ur varje, ibland en sida.

Nu orka han int mer...

Han sprang fram till mä där ja satt å färglá en målarbok me bilder från turkarnas folkmord på armenierna.

Han lyfte mä från golvet å ruska om mä.

- Lanz å Wiligut! de ä dom enda som fått själen å dansa! de ä dom enda som stå sä! de kan du skriva upp! din satans pagatu! i din lilla lömska dagbok!

- Va mena du morfar!

- Nu ä ja uttjauwle, tjutlås! skwakatrast! ja vill int höra ett jota till från dej, din jehu!

Han kasta mä som en stuvare in i piskställningen, å ja låg kvar som ja hade falle. Annars ha du satt din sista potät... dansa på ditt sista bord...

Han lugna sä, såpass att han lät elakare på rösten.

Då han ä riktigt farli lät han bara förtvivlad å rädd...

- Ja ha länge misstänkt att du tjuvskriv, sugpyre, avslöja han, å ja vill bara ha sagt att så ska vi int ha de... Men slug ä du, du sköt väl de där när ja sov å göm undan ditt ravvel nånstans där ja aldri kan hitta nä...

Rätt va de ä ha du väl snott ihop nåt överspönt i stil me Ludwig Derleths "Proklamationen", så att ja få skämmas som en sugpiga på ett husförhör...

Men ja frukta att du ä så gemen att du int väj för svordomar å blodstinna organ, blasfemi å kirunavåld... i form av nåt skillingtryck, nåt mer mäktu du int me...

Du bli väl den nya Brecht... ett så som ensamt ogiltiförklara skapelsen...

Förlagen skrik ju som lindebarn i öppna spisar efter gangstrar å sykopater... så för ett tok som du bli de bara å välja å vraka...

Men ja ha komme på rätta medicin för en sån brunsti junker... innan ja somna ska ja binda dä ute vid Världstrådet... då ska nä väl vara färdiskrivet... för tid å evighet... Å de ä för ditt eget bästa!... va tro du Husserls eller Derridas morfäder skulle ha tyckt om pojarna sina! dom skulle ha skjute sä i knäna av ånger! att dom kunde vara så släpphänta! när grynena börja leka me ord!

en sån vetskap skulle ja int kunna leva me!

Barnatro å Pärleporten ha räckt för mej! de få lov å duga för dej å!

no äre bra å vara morsk! å karsk! men nån måtta få de baske mej vara!

börja du väl skriva ä du fast! ge man sä tid å tänka efter ä allt över!

Men lova mä en sak: kom då för gammelmorfars skull int hem å ha drage på dä nå känsler! då ä livet redan förstört!

Lämna du skrivandet åt dom sextokia! dom våldsbesatta! de vimla av dom! horder å legioner! dom försök bräcka varann me hemsgheter! ju grisigare fitta desto mer å berätta! så resonera dom! men om ja så me mina egna tummetottar ska måsta trycka ögon ur dä ska ja se till att du aldri bli en av dom!

Wiligut "Himmlers Rasputin", i september 1933 under pseudonymen Karl Maria Weisthor utnämnd till chef för det departement inom Rasse- und Siedlungshauptamt som skulle handha ämnesområdet förhistoria och tidig historia. Wiligut ansåg sig vara den siste avkomlingen av

den Uiligotiska Asa-Uana-släktens siare och prästkungar. Hans förfäder hade inlett den egentliga historien omkring 78.000 år före Judas genom att grundlägga den 2:a Bosokulturen och uppföra staden Arual-Jöruvallas (Goslar). Och så vidare... Men Himmler intresserade sig starkt för den "clairvoyante" åldringen, som vid 73 års ålder 1939 drog sig tillbaka från SS.

Wiligut utformade bl a Totenkopfringen.

pagatu ett människodjur i Lanz von Liebenfels föreställningsvärld (och Strindbergs?)

uttjauwle uttråkad (genom tjat)

tjutlås en som ständigt tjarar och vill ha

skwakatrast en som det aldrig är tyst omkring

ravvel det påhittade och därför värdelösa

Hösten höll på å våldta den gamla sommarn, men agusti spjärna emot.

Vi satt på snurrstolar i ett övernattningsstorn som vi hade äntra kvällen före.

Morfar spana genom dom flugmosia glastruterna mot nord å ost, ja mot syd å väst.

Tätt inpå bröt en skogsbilväg fram.

På morfars begäran hade ja just skite ner mä, å de kändes faktist rätt så skönt.

För Baal ska veta att de hade vare en kallsvart natt...

Morfar hade dura dubbelvikt, men han hade ingen ro i den ktoniska kroppen.

Han yra om Schuler å blodljus å den honungssöte Nero. Han kan allt utantill, invärtes.

- "Das Herz der Erde als Hölle der Christen... Morde den Vater, eh' dass er dein Kind, deine Seele frisst, und entfessele die Urknäuel, das hundertspeichige Feuerrad!

Die Hölle, das Herz der Gaia, wird dich helfen..."

Morfars tyska ä ruski, man bli knäsvag...

Sen tände han stormlyktan å tröståt skaffningen, ungflicksfrikassé å två garnnystan.

Han log ett folkhemska leende å blanda till en kaffekask.

Han rörde om me slickepotten å tog ett ord, vilket som helst.

- Mossad, sa han å styvna direkt, Mossad kan lura var som helst. Så vittja vet kan till å me du vara utsänd av Mossad... eller av Wiesenthal...

Dom utleda skrattmusklerna vred sä illmarit filuriskt, men de fanns inge kvar i hans ögon längre... tomma som ett löfte...

- Men de må bli på trantisdan i nedreveckan som dom asen få tag i mä, de vill ja bara ha sagt! Ta dom sä ton få ja väl ta till lipen, om inge annat hjälp! hota han å fingra på sin favoritstudsare, en elvakommasexmillimeters .460 Weatherby Magnum, gjord för bufflar å elefanter.

- Ska ja dö dra ja hela världen me mä! Men de ä väl lika bra å få de bortgjort! Då ska ni få stekas i Sákar! i Hútama! för de ä ja som ä Omphalos, Världsnaveln! Ondskans nav! Få ni som ni vill förinta ni hela universum när ja lägg igen ögera! Men diss mar vill ni väl hava! Du kan bara tänka ett snäpp på hur allt bli enervänne när ja bli trött! Då mörkna nä, eller hur? Va! Fatta du int att när ja lägg mä å sova, å gudvaretack för de, så stanna allt av! Ja vyssja alla juren till ro, å solen dra på sä sorgflor å sen likduk! När ni äntligen ha fått er vilja fram å ja ligg där me ett salit flin, själaglad över å vara ett me min Fader igen, då kom de å vara för sent å huckra! Då ä de oppitte å utskitte! Färdiskoajat!

Morfar blev så upprörd att ja va tvungen å suga av han, å sen sov vi tills klockan va över elva.

Nu hade vi sutte pall i tre timmar å stirra ut över hygget.

Då å då bröt morfar sönder tystnaden me hastit tillyxade yttranden.

- De enda av värde semiterna ha åstadkomma va Molochkulten!

Eller: - "Svinet som sexobjekt i semitisk tradition" av Reichsbauernleiter Diarré ä den hemskroliaste bok ja nånsin ha slage ögona i!

Eller: - Kan de finnas nåt mer upphetsande än en sjuk å förtvivlad gammal människa som förgäves bulta på en stängd dörr?

Eller: - De finaste man kan ge en meddemon ä en förbön... å sen en överraskande, smärtfri död...

Eller: - En holländsk upptäcktsresande, Adriaan Kukkurloom, va den förste man av den grå rasen som beskrev den tankfulla flickan, en art lika sällsynt som Guds nådebevis!

Eller: - Sigvard Thurneman va en fin pojk, lite änsjukut bara...

Eller: - Snart ha ja ägna fulla nitti år åt att ingenting göra, inget känna å tänka på Intet...

Eller: - De enda jur de ä nå me ä filfrasen... i nödfall en frett... till å me en furfnatt kan duga! Men aldri i min frukt att ja vill ta en göpa i murklan!

Eller: - Cargokulten ä den religion som ligg mä varmest om hjärtat... I ett tidigare liv va ja en spolmask i Timur Lenks tarmar... eller ett lungsäckskvalster i Benedikts av Nursia luftrör...

som han drog på sä när han para sä me en fasan... USA ä den store Jahve... onskans hemvist... vulgaritetens nexus... en värkande varböld... Vi ska bjuda dom på ett neutronbombsregn så snart vi ha upprätta Fjärde Riket... En slutgilti lösning på den amerikanska mardrömmen... Fyra av dom sju helvetesbrunnarna finns där... På Wall Street, i Pentagon, i Las Vegas å i Hollywood... En finns i Rotorua å en i Bangkok... Den 7:e ska ja i sinom tid visa dä...

Morfar va klädd i en Barbouroljerock å en mossgrön Patagoniatröja. Han bar byxer av flickskinn å ett par krämfärgade, högklackade havsutterstövlar.

Ja hade en noppi ljusblå träningsoverall, sneseglarstövlar å en rosenkrans av stål, me stumma taggar för hårdare appelldressyr. - Ja ä Sargon den Store, å du ä Lugalzaggisi, hade han sagt när han tog på mä hundfångslet.

- Helvetet, de ä de näeder! påstod morfar. De va de enda han hade snappa upp av Sartre, som han annars avskydde som spermatozoen pissnödiheten.

Han växla spår å berätta om ett parti schack mellan Moses Uritzky å N.A. Fraenkel som efter remi ledde till petting. Sen ifrågasatte han bitskt tekniken å trycka på PG-muskeln i mellangården för å få torra orgasmer.

- Hott sjellå om vi kom till skott, sa ja, i brist på bättre.

- Håll käften å håll utkik i ställe, römpeldjävul, begjorde morfar å ryckte till i kopple så taggarna stack.

- "Kan man klandra att ja kväder, att ja mäler alltför mycket, slår min drill i alla dalar, går å gal i alla granhult?" väinämöina han.

- Du må skälla mä för lokalpatriot, men ja hävda likafullt att etik ä konsten att luras, morra morfar avslutningsvis.

Hygget va smutsbrunt som partidagarna i Myrberg.

Brunvissna trädgrenar, kullblåsta fröträäd...

I hjulspåren efter maskinparken låg gråvita storstenar blottade i den mörkbruna jorden.

Bärriset va rödbränt å svartfruset.

Obändia stubbar, lavar å mosser, ett par torraker, lite brännbärssnår å en massa halvdött björksly.

Man ge fan i å plantera, planten dö ju bara... sno sä å kvävs i papperskrukerna...

De va långt till skogsbryne, flera kala åsryggar mellan oss å de...

Ruterna va på glänt, å ja tyckte ja hörde nåt komma efter vägen.

Långt borta dök en liten japan upp.

Han va gul å lät ansträngd.

Vägen va gropi å steni, så han höll låg fart.

Morfars ögon smalna. Han nynna på "Headhunters and Headgivers" av Corpsefucking Crybabies.

Han kika genom sitt Aimpoint 3000 rödpunktssikte å ondlog.

- En tjur, en ko å två kalvar... jävla bärtjuvar... novemberförbrytare...

Bilen stanna hundra meter bort. Dom tumla ut å gjorde sä i ordning för å gå stigen över hygget mot dom öde blåbärstuvorna femhundra meter norr om oss.

Ja titta genom den andra bössans kikarsikte.

De va en stor Tasco, å geväret va en .416 Remington Magnum laddad me Swift Bonded Core-kuler.

Dom kom mot oss.

Tjurn gick först me grötmyndia kliv, sen kom kon me kalvarna svärmande som spigg kring en romstinn simpa.

Tjurn va stor å sur, han såg ut som en sneell i ansiktet.

Kon verka vara ett fjompit gratisluder.

Kalvarna va bara hud å brosk men hade gladfärgade kläder på sä.

- Ja vänta i längst ju me å skjut, viska morfar å sköt försiktigt upp glasrutan.

- Håkken ska du ta först?

- Tjurn, för fan...

Dom hade bara ögon för varann: irritation ä den enda outtröttliga lidelsen...

Dom va så osams som endast slemhinneknidare kan vara. Ingen titta upp mot torne.

När dom va tjuvfem meter bort hade vi tur.

Den minsta av parvlarna skulle prompt skita, å de ögonaböj, å alla skulle hjälpa till.

Tjurn rev sä i sitt onneli-il i skallen å satte sä på en stubbe.

Kon bet ihop å drog ner byxerna på kalven, som int va lika ivri längre. Han bäla å höll emot allt han förmådde, bara för å knävla å sinka så många som möjligt.

Morfar la hångrinande an.

Tjurn skratta bittert. Kon kalla han för torrkok å sa att hon ångra att hon int hade knulla me alla på firmafesten.

Tjurn sa att hon fick stoppa va fan hon ville i sin sladdria stinkande grisfitta. Han va när som helst beredd å göra slut på dom allihop. Börja me Magnus då, skrek hon å kasta omkull den skitnödia ungen, din tokiga djävel, ditt slaka as.

Morfar tryckte av. Smällen tog bort hörseln.

Han hade en sinnrik mojäng som begränsa rekyllens stötkraft. Hilding Marlene ha patent på den, han ha stule idén från japanerna.

Första skotte krossa handen som höll den tomma gula bärhinken. Morfar ladda om, tomhylsan slog rykande volter.

De andra missa helt, de tredje likaså.

Tjurn hade fare upp å glodde mot oss, han fäkta å banna som en missionär i grytan.

Han ana att morfar int på långa vägar va färdi me han, tvärångra sä å börja skratta mot vägen.

Han hade en blå parkas å vinröda manchesterbyxer.

Fjärde kulan tog i ena bene, den femte brann av som i gudstrots, rakt upp i luften.

Ja gav morfar den andra studsarn.

De såg ut å bli djärave å få tyst på dom.

Kon va utöver sä, slängde Känkenryggsäcken å drog nervösa halsbloss. Hon försökte fly utefter ett traktorspår, sjasande kalvarna framför sä.

Men den nödia hade ju frottébyxerna kring vristerna, så de gick int så fort.

- Du hade no int läst de finstilta, fittdjävel, väste morfar å avlossa två snabba som slog ner i skvattramrise kring kons boots. Ja läste på läpparna, de ha ja lärt mä när ja ha haft öroninflammation.

Morfar svor så flugerna tappa vingarna å luften tjockna.

Hon föll av sä själv å bresa upp.

Håret va ograjdit å hon hade rispa satansagnet.

De tredje skottet tog i syndastraffet, de fjärde sprängde livmodern, de femte for in i mun.

Kalvarna verka översägivna.

Morfar tog den omladdade Weatherbyn å la an.

Storebror vimsa på, han ryckte i kons skankar å förde säkert ett helcones liv. Morfar sköt hela magasinet i snabb följd. Alla bom.

Han satte Remington mot axeln, ja ladda rätt så snabbt.

Nån av dom fem kulerna tog ett knä, han rulla runt å blev liggande.

- Skynd dä ner ska vi visa dom va vi gå för!

Upp me dörrn å ut på plattformen. Ja halka från översta stegpinnen å föll, ja fick en gren djupt in i armhålan å oja mä lite. Morfar skratta å sköt i förbifarten ett skott me avfångningspistol som slet bort vänstra örsnibben.

Ja stämde blodet me en besvärjelse å linka efter.
Tjurn kråla genom djörrjehålen i riktning mot bilen.
Han kasta rädda ögon bakom axeln å räkna upp alla amorteringar han kunde komma på.
Han hade tappa en stövel, å blodet pumpa ur den fint tilltygade vaden.
Morfar ställde sä bredbent å greppa Baby Nambuautomatpistolen av Onskimodellen som en afroamrocop.
Men de krävdes två bommar innan han hitta av båda ögonen.
Den större av kalvarna hade svimma.
Morfar tog han i famn, kysste eldit å slängde han i en rotvälts vattenfyllda håll me magen neråt.
Då va lillisen kvar. Han fick ja ta, morfar tyckte ja behövde öva mä.
Han kom sä int upp, lillröbarne, han gallskek å sket förvånansvärt stora, ljusa korvar som ploppa ner i tuvtåteln. Han va stabbi å hade säkert tänkt bli masti å röka Borkum Riff.
Ja slog han i ansiktet me en tjock tallgren.
Sen hade han int så många mer knep å ta till.
Ja ställde mä på ryggen, bröt upp huvet å skar av han halsen me min Ka-Bar Grizzlykniv.
Sen kräktes ja upp de lilla ja hade i magen.
Morfar tog itu me å ta ur dom å ståda dom. - ”Farliga äro de svårmodiga, ty de skola förinta jorden”, sa han.
Han tog bara vara på filékotte av kalvarna å tjurns trofé.
Vi gav oss av hemåt gården.
- Satan vi kom å missa Emmerdale Farm, vi ha för långt å gå! kom morfar på. - Ja ä lur på att Mr Wilks kom å våldta å stympa Amos Brearly vilket avsnitt som helst...
Morfar bar Weatherbyn, ja hade Remingtonen över axeln å köttet på ryggen. Skiten va utsmetad över skinkerna vid de här laget, efterhand kom hörseln tillbaka fullt ut.
Vi gick över en milt brungul morkaflark me kräkfärgade tuver, undvikande mörkare fläckar där de int bar å gå.
Förr va myrarna bottenlösa å förrädiska, dom bredde ut sä som dom behaga...
Sen dika man ut dom för å jävlas å för att våtmarksfåglarna skulle få nå svårt.
Nu håll dom på å ta igen de dom förlora, i takt me avfolkningen... de klafsa å sög... Morfar sjöng: ”So weit die braune Heide geht gehört das alles wir!...”
Tallarna stod glest spridda, krumma som strykrädda reumatiker... dom va små å hade inget å hämta... skogsbolagen tyckte int ens de va värt å ta livet av dom...
De fanns inga snätter å göra sylt av... de ä de enda ja minns att farmor sa, samtidit som hon hissa upp kjolarna å förde in slangen... ”sylta å safta ä ett satans skitgöra”...
Vi stötte int upp nån skogsfågel... int ett liv rördes...
Vi gick tvärs över skogen i timmar, när de börja skymma rasta vi nära Skorvtjärn.
Vi hade int långt kvar.
- De finns för lite ondska i skogarna numer, hävda morfar å spetsa en motsträvi ekorre på grillpinnen.
Vi satt utme en eld som int riktit ville ta sä i en för liten glänta. Ja försökte peta bort spindelvävarna man få i ansiktet då man gå genom sensommarskogen.
Dunkelgröna granmurar omringa oss, styvt svajande tallkolonner, vind å mörker fördrev de man trodde sä förstå.
- Människer va spjuvriga vidunder... ingen visa nån misskund...
Han stoppa in pälsjuret i elden, som fräste lystet.
- I gammal tid våga int kvinnor å kristna lämna allfarvägen...
Då blev dom skändade å slaktade av skogsdemonerna...
Vi kalla dom lesjii eller smuttare, längre uppåt marken va dom kända som läppfrälset...

Han berättar om dunkla krafter, hemliga samband å Djävulens herravälde. Tröttheten övermannar rädslan, ja somna in, å morfar me mej.

När ja vakna va ja iskall, himlen surmulen. Ja låg me huvudet mot morfars pung, ja hörde spermerna förbereda sä på nästa poänglösa stormanlopp.

Dagen lova som vanligt mer än den kunde hålla.

på trantisdan i nedreveckan en dag som aldrig blir av

Såkar, Hútama muslimska helveten

ennervänne helt förändrat

oppitte å utskitte definitivt slut (uppäten och utskiten)

änsjuk gnällig

filfrasen järven

frett iller

furfnatt ekorre

göpa lodjur

de näeder de andra

Moses Uritzky Tjekachef efter Dzerzjinskij

N.A. Fraenkel en av de huvudansvariga för konstruktionen av GULAG (enligt Solzjenitsyn)

Hott sjellå Undrar just om (det beror på)

römpeldjävul en römpel är en otämjd unghäst

sneell grodyngel

i längst ju i det längsta

håkken vilken

onneli-il stund av dåligt humör

djarave tidskrävande

djörrehålen gyttjehålen

ståda stycka

So weit die braune Heide geht gehört das alles wir! SS-sång

- Helvete är nä fotboll nu igen! qverulera morfar å dunsar ner på bäddsoffans röda galondyna.
Han ställde ett fat me en trave wienerbröd å en flaska Black Velvet på Perstorpsbordets hala vaxduk.

- De ä då ett jävla kiv... vilka är nä som spela?
- Barschelåna mot Peässvé Aindhåfen. Spaggisarna ä blålila. Final i cupcuparcupen.
- Fy faan va många lakristomtar, vämjdes morfar å fäkta hotfullt mot holländarna.
- Era satans dårar! ni kan ju int skilja fram från bak på en röksug! flamma han när ett uppspel stäcktes.

De enda han hade på sä va en smultronfärgad T-shirt me texten ”Korova Milk Bar”.

- Vars kom degosarna från?

- Ja tro dom ä turkar...

Han doppa ett wienerbröd i whisky.

- Den där bamsia, bonnia blånn-oll’n, den där jävla Frankenstein, varför spela han där?

- Mena du Koman?

- Ja den där!

- Ja vet int... dom ha väl köpt han...

- Hora!

Morfar gick på låga varv några minuter.

De muttra långt ner inombords.

Barcelona hade bollen men fick int ut nåt.

Dom gröta ihop sä, å holländarna slog ifrån sä.

Varken spelarna eller publiken verka ha rolit, dom sparka ner varann, grimasera å bua.

Dom backa hem å låg på, å kommentatorn kalla dom skitbögar, bisittarn humma bara me, å ingen visste va alltihop skulle tjäna till.

Att kolla på en fotbollsmatch ä ungefär som å leva. Man måst vara borta för att de ska kännas bra.

Hur de än gå finns de bara förlorare.

Finesser å mål ä numer lika sällsynt som fantasi eller mod...

Men ha de väl satt igång rulla de på, de ä bara så, fast alla ä besvikna.

- Ajax ä ett jävla judelag, sa morfar. - Å Tottenham! Fy fan de ä bara pengar å sex! Kan nån förbarma sä! Efter Heysel å Hillsborough ha ja int sett ett satans dyft värt å ojas över! Va är detta för matcher!

Smitter! Sjwidan! Bök å gnet! Ett jävla plottrande!

- Ströttjäm jer-e väl säddena, drista ja mä till å säja.

- De få stå för dej! du som int ens ha torr humor än! du ä så alert så man kan spy på då! om man hade nåt å spy utav!

Han fes föraktfullt, som Zsa Zsa Gabor, å svepte ännu ett dricksglas. Ja själv drack öl ur ett gammalt bayerskt stop me lock. På de va målat scener ur den gamla fastlagshetsjakten på småflickor.

Grova karar som sprätta upp rosa magar å sånt där.

Tjettom tog ja mä en näve chips ur tvättbaljan.

Men morfar hade rätt, fotboll ä en säker väg till omågadöme.

Men för oss som redan ha nä növert i huvet spela inget nån roll.

- Under hela VM, femtien matcher! int ett skott på mål! bara bakåtpassningar! inkast! avblåsningar!

Om då nån blev svårt skadad! Men knappt en bår! Å då dom bar ut de där knarktrollet me käringhår -

- Valderrama -

- Ja då va han uppe å hoppa lika fort igen!
 Nä man borde int låna sä till sånt här! John Eldritch å Bo Jälefors!

- Vet du va ja tyck ä rolit morfar?
 - Suga kuken på en rabiessjuk hyena!
 Eller äta mä från gård å grund!

- Näe de ä att fotbollen visa att en destruktiv defensiv allti löna sä. De kan man ha nytta av...
 - Nytt! ska du av alla Vintergatans kreatur ta de ordet i din mun!
 Du ha aldri vare till nytta för nån! å kom aldri å bli de! om du så lev tills solen slockna å cowboysarna få däng av indianerna!
 Ja om nån vet va nytta ä! nytta ä lycka! lycka ä å ryttla!
 Där få du nåt å tänka igenom! din lilla självupptagna Hitlerjude!
 Som tur ä prata int morfar som han gjorde då ja va liten.
 Då lät han som Heidegger, å ibland som Artaud eller Char.
 Då tala han den bredaste bondskan i hela världen.
 Varat stelna så fort han öppna käften, för han löste alla gåter. Men ingen trodde på han, så han la av.
 Då unna Gud sä lite snusk, smackande av lättnad, för han hade vare nära å bli avslöjad ...
 Någom lånnåm va morfar mer uti att tuta i mä saker å ting när ja va mindre.
 Ja minns att han bruka läsa för mä innan John Blund kom ut ur garderoben å gnugga sand i ögerna på mä.
 De va Plupp, Klas Klättermus, Babar...
 Furst Vibescu, Den nakna lunchen å Slutstation Brooklyn...
 Nicke Nyfiken, The Satanic Bible å Manus lagbok, givetvis på sanskrit...
 Dzyans bok... Beowulf... Froissart... Borel... Sorel... Przybyszewski... Netsjajev... Rathenau... Brehm... Codreanu... några gamla årgångar av Der Stürmer... å Das Schwarze Korps...
 Sen njöt han av å tråka ut mä...
 Me Robert Müslis "Mamman utan egenskaper"...
 Hermann Bråcks "Svebilii död"...
 han blev bara kåt när ja grät, trött som ja va...
 ja ville ju bara sova å aldri vakna mer...
 men han bara malde... å älta... samma tråkiga jävla skit om å om igen... folk kom å gick, prata å gjorde saker... språket va i strypkoppel... dom hade nåt å komma me, dom här killarna, men de gav ja fan...
 Ja ville spela på samma lag som döden...
 Ordinarie matchtid va slut, noll-noll f'örstås... Men de finns ju allti förlängning å ta till.
 Morfar stulta ut i köket å gjorde macker.
 Han kom tillbak me en åttakanti nickelbricka.
 På den fanns de kaffeböner, en äggkopp me en glödlampa, vägsalt, ricinolja, Tetra-Min å några kavringsskiver me Oil of Ulay, Arlandapastej å silverfiskar.
 Han satte sä tillrätta å hitta direkt rätt ton.
 Han töva aldri å visa sitt misshag.
 - Nancy å Raisa! Fitta mot fitta!
 Morfar mullra som Bruckner, de susa i rören.
 - Uppförsbacke å motvind i nitti år!
 Broar å skepp brända! Å allt djävulskap ska mynna ut i detta! De här likna ju ingenting! de likna anskit! fy för den röde hur du beté dä!
 De ä som å byta fötter me lommen! De ä som då musa piss ti have!
 De ä så man få lust å bestiga en fura å knulla nåt bohål! sätta på en safti myrtuva!
 Aderbräckena svällde, giktknölarna ömma.

Bena va kritvita å spinkiga, värre än Åsa Lundgrens, han som skrev ”Korta lappojken”.

He fanns risk för att de kunde bära bårtå låsstn.

- PSV håll ihop lage bra, sa bisittarn... Chiquita ha int fått mycke uträttat... få se om dom kan flytta upp spele... komma runt på kanterna...

- Laudrup på egen planhalva... spelar Roberto... Beguiristain... Salinas nere å hjälper till... Cochones tillbaks till Zubizarreta... som dunkar över bollen... vinkar fram... sparkar ut... holländska försvaret väl samlat... van Aerle bak till van Breukelen...

Dom spela som om dom hade Alzheimers, eller va tycker du?

- Man lurpassa gärna på varann, särskilt i början av en match...

- Ja men nu ä vi inne i hundratredje minuten!

- Man gå gärna hem me lite extra folk för å slå vakt om de egna målet... matchen få lite karaktär av ställningskrig... de viktiga ä å hålla bollen inom laget... förr eller senare dyk de upp en chans...

- Trist å trögt nå så gudförbannat!

där ha vi i alla fall en ful fällning bakifrån...

vi ska se på repriserna... aja baja! den visste var den tog... kan de vara menisken?

- De se ut å vara Laudrup...

- Hoppas ledbandet ha gått av!

Kommentatorn lät lite spralli.

- Då ä han borta minst tre månader!

- De kan också vara korsbandet...

- De verka guskelov vara allvarlit... han bärs ut... han ha ont...

- Nu ska vi se på frisparken... de här ä ett läge som bör passa Koeman...

- Muren maska bra... där tjäna dom enåenhalv meter...

Domarn vifta igen me de gula kortet.

Frisparken fastna i murn.

Slut på första kvarten.

Morfar tog sats, de va ingen hejd på förebråelserna.

Allt ä en fråga om adrenalin å testosteron.

- Sitt ja illa till eller! Ensamstående morfar me en unge kring halsen å en till på väg!

Fattit å eländit å bara en massa fritid!

Nu jer-e gokke däri Nickers! De ä bara för mycke!

Fortsätt! De gör så jävla ont! Aouuyjjj!!!

Han dunka gång på gång pannan mot bordskanten de hårdaste han förmådde. Samtidigt gned han sä på kuken, som int ville ställa upp.

- Mera mera mera! Ägu-äguu-äguuud! Fy fan va ont! Ja tror ja döör! Sluta int! De ä så skööönt!

Hårdare fortare äjaaa!

Han föll avsvimmad ner på ryamattan. Ja sket i andra förlängningskvarten, drog upp morfar på soffan å badda bort blodet.

Ja kräktes upp chipsen, la mä på almasfällerna, somna å drömde om min mördare.

Smutter småsmulor

Sjwidan! bitande flyginsekter i svärm (mindre än knott)

Strüttjäm jer-e väl säddena Stundtals är det väl sådär (någorlunda)

tjettom titt och tätt

omågadöme själslig ålderdomssvaghet (barn på nytt)

növert fattigt, knappt

någon lånåm på något sätt

Svebilii död Svebilius, författare till en vältuggad postilla

bära bårtå låssten sluta vara kul

När ja va i färd me å raka morfars rövhål ringde telefon. Han svor flåskeder å famla upp lurn.

- Reichsführer -SS, svara han avmätt å tände en Rothman.
- Men hej älskling! kvittra han å sprätta mä på hjässan för å få mä å sluta.
- Jo tack de ä bra hur är nä själv?... Prima liv, syffe å HIV!? Men du ändå!... Va?... Du nu bli ja oroli!... Ja hör ju att de ä nåt!

Morfars lyssna spänt en stund, på mage i Saccosäcken. De enda han sa va: - Mmm... hrrmm... men va fan!... men de ä ju för jävligt!

Sen tog han till orda.

- Ja no ha du de du gör, de hör ja ju!... Precis. De här gör mä lika lessen som Appomattox!... Va fan är de me folk nuförtin!... mmhmm... joo... jaa... näe... suga uakarikuk ä de enda han dug till!... judejur!... de ä int sant!... men så tokit!... säjdudé!... tänk så de kan bli!... de likna ju Pudas låda... precis... No quarter!

Han teg ett tag, men de kosta på.

Han nicka å runka på huvet i ett kör. Ticsen blev häftigare, han rökte febrit å rynka sin färade panna.

När de blev tyst i andra ändan drog han efter andan. Då han tala var nä å veiller.

- Ja va ska man säja! man bli ju stum! man finn ju int ord! om man så sök me ljus å lykta! Men du ja ska se va ja kan göra!... ja tro Genscher gå me... å givetvis Baker... förmodligen Moammar å... kanske Delors... ja ha en hållhake på han... jaa de säj sä ju självt! fattas bara annat!

Då ä han int värd många baht, de kan ja säja utan att dra till!... om han tala sanning är nä de största miraklet sen Claus Heim stack ihjäl dom 5000 svinen me 2 virksticker å 5 köttermometrar!

att de ska behöva gå så långt!... att en kromosom kan göra så stor skillnad...

Ja ha hand me Donner å Schein, dom ä skyldi me en... åskan å blixten gör allti va dom ska...

Malm ä min man... Nicolin räkna ja me... Även Markus Wolf å Horst Herold...

De här ska vi ordna! så här få de bara int gå till! lita på mej! duu... du kan väl läsa en riktigt horni mässa för mä?... va?... men då ha du missförstått mä! no tro ja på Gud! men ja tro att Han skäms å ha gömt sä! Vårt universum ä en av otaliga spermasatser som Herren i sin självhärliga ensamhet ha runka fram för å besudla Intet! Galaxerna ä spermatozoer!... Ja vet att du ä av annan å främreasiatisk åsikt... men vi kan väl vara vänner ändå... vaa?... duu? men just så... då säj vi de... då hör ja av mä när ja vet nåt... om hur de se ut... just de... man bli ju kåtare ju äldre man bli... då man närma sä döden... Men du... hej me dä, å take it easy, suck me sleazy... jo du me... du må hava nä...

Han la tillbak lurn i klykan å teckna åt mä å fortsätta raka.

Morfars rövhål ä stort å smutsit å smaka svavel. De ä rynkit i kanterna å otrolit hårit.

Ja tro de ä infekterat, för de ä så rött runtikring. De måst rakas var fjortonde dag, annars gå de int å knulla.

- De va påven... han ä rädd att de snart kom å ruuk oppett piipen... De ha kört ihop sä nåt så djävulst me knarkaffärerna... Papa Escobar ringde han å bara grina... Medellinkartellen ä en samling lipsillar! sillmjölkar! Som vanlit blir nä ja som måst gripa in å förstålla allt tillrätta... Om då int Terre Blanche hade ringt i går! Du vet va ja sa... han vill att ja ska komma ner på störtten... orcherna ta sä ton... Men ja ha ju int tid! Satans faan! De kärva ju för Khun Sah å! De ä som å dansa på spruckna hälar... sjasa åt månljuse...

Nu måst a prata förstånd me Schalck--Golodkowski å Gerrit Et Wolsink... då ska de här fixa sä...

Ja raka färdit å smorde me babyfett.

Morfar erinra om allts förgänglighet.

- Ja ha kämpa i tjusju krig på fyra kontinenter...

Ja ha personligen lönnmörda tretton statschefen å medverka i förtinie statskupper...

Ja ä hedersmedlem i alla säkerhetstjänster, brottsyndikat å terroristgrupper av betydelse...

Ja ha utrota sjuttien växt- å nitton djurarter... å två folkslag...

Ja ha förinta oskattbara kulturvärden... rasera ekonomier... utarma språk...

Morfar drog på sä en Ghillie suit GS 1, som kom han å likna en komposthög.

Vi skulle ut på pürschjakt efter melankoliker.

- Men va mynna allt ut i...

surann å håggtöluhet... harm å grämelse...

Ibland känns de som om ja aldri ha funnes till... som om nån ha hitta på mä... ja ä ju bara eder å besvärjelser hela ja... som amlet, dr aust å don uixote...

Han svepte återstoden i Old Crowflaskan å slängde åt mä en dricksslant.

- Alla dom stora fall en efter en... fräschingarna... Stroessner! där hade du en kar me blod fulla kuken! Gud nåde den som våga sticka upp! Å Pinochet förstås... Papa å Baby Doc... va ä Haiti utan dom! en klimakteriekurort me kalibergaranti!

Somåsa... Noriega, den skojfriska gynnarn!... Refaat å Penser...

Stackars Marcos... till å me Khomeini är borta, hans ögon va icke av denna världen... Pol Pot va en gudabenådad statsman, men va hjälpte de?...

Idi, Haile, Ian Smith... Bokassa å Mengistu... Enver Hoxha... Glistrup...

Tjaotjesko! Han sköt ändå fyratusen björnar! Va säj du om de!

- Ja vet int va ja ska säja...

- De gör du klokt i å låta bli.

Världen ä sä int lik, pyret... Amnesty å Greenpeace bjäbba på...

De ä för svårt å bli en hederli gammaldags tyrann... Men kampen mot fred å välfärd gå vidare...

å veiller på rikssvenska

Claus Heim en ledare inom Landvolkbewegung i Weimartyskland; dödade egenhändigt sina 5000 svin på en brasiliansk farm som en protest mot försämrade ekonomiska villkor som omöjliggjorde fortsatt verksamhet

surann dålig andedräkt

håggtöluhet okänslighet för hugg och slag

Morfar låg å skvalpa i urinsängen, sjölökende blauwt i svett, när de ringde på dörrn.

Han va i fullt siinn i färd me å suga av sä.

De ä den mest djävulska njutningen av dom alla, påstå han, men de ä svårt på gamla dar å komma åt, även om han ha rätta kroppen för nä.

När som helst kan ryggen knäckas, men de hetsa no bara upp han mer.

Ja ha försökt suga mä men ä int i närheten, man måst vara hög å mager som en fågelskrämma.

De krävs masser av självförtroende, proffsen ä mer än åtta fot.

- Ja trivs bäst me slutna ögon, minns ja att morfar sagt, å de va så han jobba.

Samtidit hörde han på Carl Orffs "Carmina Burana", närmare bestämt "De temporum fine comoedie-Vigilia". Å från andra högtalarn Venoms "At War With Satan".

Kammarn våran bestå mest av böcker, historia å filosofi. Dom ligg hovendroven i ett lager i jämnhöjd me sängen, å man få lov å krypa ovanpå.

Ibland ta morfar upp en bok men han bli fort trött.

Då få man höra va han tyck om förfittare...

dom ska man supa omkull! fismesar å kinkmånsar!

å sen ska man amputera händer å fötter! bara på skoj! som i Karaganda!

skriv man en bok! en rad! ha man förverka rätten å leva!

Gud förlåt dä va du än gör me ordvrängare! Så gå han på.

- Ja ä den enda sanna Crowleyfulländaren, för ja skiter i hans liv å pissar på hans verk! kan han säja...

Morfar ä egentligen jättebitter över att han aldri fick ta ett nappatag me Aleister...

Han vifta ibland me porrbrev som han fick i sina fänriks dar från Stefan George, Proust å Wittgenstein...

- Här se du va dom gå för, tanterna Grön, Brun å Gredelin! Dom själsfina fröknarna som bara ha kuk i sinnet!

Marcel stack nålar i råtter å spruta på mamsens foto!

Å Boy George, den primadonnan! "Als sieger dring ich einst in euer hirn, Ich der verscharre..."

De va ju min strof! En uv i skatrock! Ja våga int berätta va han skriv! ingen skulle tro mä! de ä för magstarkt!

Å Ludwig sen! kapptala we n'tok å kappkuta we n'kalv lönsch int! han ville träffa mä i sin usla norska stuga! ja skulle ha två veckers skit i tarmen! int ett hår på kroppen! insmord me kåda å tageltofsar! sen skulle han gissla mä tills de bara va kvar en blöt fläck! lämna mä åt labbarna!

Där ha du genierna i all sin prydno! Stort e huve å litet e vett, stå brett me bena å pissa snett!

Ja ä färdi me såna där! Slödder å patrisk! Tjocka lunter me svåra ord! En miljard skitiga åsikter!

Kultur ä bara kuk å supa! om du skrapa lite djupare!

Men nu låg alltså morfar som en märla å sög för fulla muggar, kroppen skimra som bly mot de oxblodsfärgade lakanet. De ä bästa trösten den man gör sä själv.

De finns dom som kalla ställningen trettifyraåenhalv, för de ä en halv sextinia.

Morfars kuk ä normal, lite tunn å sliten bara.

Den fick sitt, han sög så de kurra i magen.

Han ha smala läppar, stark tunga, mycke spott, å ögona välvde bakom dom grönsminskade ögonlocken.

De verka gå bra för han, självgjort jer allti välgjort, så ja trodde mä om å springa ut, nerför trappan, genom farstun, till ytterdörrn.

Ja låste upp å kika ut.

De va en gubbe ingen hade sett förr.

- Jer'n heemm?...

Rösten va som Mr Beans, hemst frikyrkli.

- Jo men han håll på å suga av sä!

Då spillde han inga fler ord, skyffla mä åt sidan, gick in å tog av sä persianarn å galoscherna.

Han hitta själv in i finrumme, satte sä i gungstoln å molteg.

Han verka vanli, gammal å allvarli.

Dom flesta ä ju så, dom tig ett helt liv, slit ont, far illa.

Ja önska ja vore sån.

Ja satt å läste kontaktannonserna i Värstebottens Volkblad för morfar.

Ja hoppa över dom perversa, dom som sökte en partner av motsatt kön.

Ja for illa redan efter nån rad av dom:

”Liten bitter tjej längtar efter dej. Jag är 19 och har 3 ungar men ser ut som jag är 40. Det känns så konstigt. Varför gör dom så här. Har försökt men orkar inte längre...”

Eller: ”Tunn vit kille, 24 år, smal med allmänna intressen, önskar träffa tjej med speciellt intresse. Jag tror aldrig jag varit ihop med nån men kanske gärna vill pröva. Jag har ett rätt så fast jobb och skulle vilja dela det med dej. Allt det man har inom sej vill ju ut. Jag bor hos moster Sigris men kanske snart får eget rum...”

Morfar va bara intresserad av bögonnserna, dom i ”Killen” va för långt bort. Sörlänningarna verka vara böigare.

Ja tog dom i tur å ordning, morfar låg på pinnsoffan å halsa Johnny Walker Black Label.

- ”Blyg, inkontinent Sävarville som ofta blivit besviken på mogendanser vill på detta sätt lära känna en grabb att gosa med. Du ska ha lätt för att ta folk, rar och snäll, gärna intern. Jag är torr och nervig och feströker enbart på fest. Arbetar inom barnomsorgen. Jag längtar så jag håller på och bli tokig. Ett extra plus om du är invandrare.” Svar till sign. ”Vårkänslor i Obbola”.

- Fy faan vilket vidrit svin! Ta nästa...

- ”Kåt kille, 39 år, liten och mörk, vill ha tag i en ärlig, och byxmyndig bilrunnare i kofta och keps. Du ska vara 67 år, dövstum, ha psoriasis och helst bo i Vuollerim. En fördel om du är sur och tvär och har kronisk rökhosta.” Svar till sign. ”Vi två i PW:n, Wilmar”.

- Fortsätt...

- ”Stingslig sjukpensionär, 29 år, med ljus, gles mustasch, vill ha smisk av välhängda killar. Jag har god aptit på det mesta som gör livet festligt och har bl.a. varit tillsammans med Etienne Glaser och Hans Werthén. Intressen: raggare, tomhyllor, maskformiga bihang. Jag har AIDS och vårdnaden om ett autistiskt barn.” Svar till sign. ”Finns de int tid så finns de int tid”.

Morfar sucka uppgivet, å ja förstod han.

- ”Blek, fet, feg och vek kille i övre medelåldern söker kontakt med lena och kelsjuka grabbar med stora tissar. Jag är hetsätare och vill att du sprutar mej full medan jag kräks.” Svar till sign. ”Kyrkvärd som trot på den stora kärleken”.

- Den där ska vi skära kuken av, lova morfar.

- ”Jag är den jag är och har fått betalt med ränta. De bär sä att vara rakt på sak. Hur kan vi träffas. Ta bil om det är för långt. Bor ensam. Super och runkar. Karlar ska hålla sej till karlar. Som ung men för blyg för att gå rök-sug-smuts i Kusmark. Vågade ej satsa så högt. Nu är jag färdig.” Svar till sign. ”Bertil”.

- De där måst vara Hilding Henning i Sälgdal. Han ha int knulla på drygt femti år. Å int ska han då få knulla mej, å ingen annan av dom där heller...

- Sverige ha bara haft en enda författare av rang, å de va Elfred Berggren i Furuögrund.
  - Hans "Robotarnas Gud" ha ja läst över hundra gånger.
  - Han va samålders me mej å Himmler, men dog redan trettitvå efter å ha blive våldtagen av en vikare...
  - Morfar hällde upp mer svagdricka åt sä. Han klämde ner en karta veronal i muggen å rörde om me en nådastötssticka.
  - Han va klädd i en T-shirt me trycket "Adolf Hitler European Tour 1939-1945", stridssele å israeliska kommandokånger me Hush-alongs.
  - Ja bar min kulturrevolutionsutstyrsel å en svart värmehuva me håll för mun å ögon.
  - Vi höll på å äta upp oss för å gå ut. Vi åt hönsägg som va nära å kläckas, nyfödda koalaungar å teutoburgare. Till efterrätt lbizakräm å Patphongdadlar.
  - Morfar hade ägna morron åt att läsa i Deschners "Kriminalgeschichte des Christentums" å Villeneuves "Le Musée des Supplices".
  - Nu drog han över den svensexiga litteraturen.
- Ett vanlit knivdråp på käringen sin ä mer kultur än hela våpiga skrivarskrået ha fått ihop...
  - Skönandliga fittslickare... de ä va dom ä...

I går spela vi tills ögonen blödde å hjärnan skrumpna: först löpningens världscup, arton lag i tre divisioner, tolv grenar per årgång; sen skidernas världscup me tolv legendkringvärvda tävlingar på olika orter å över olika distanser å stilar, me åtta lag, fyra startande från varje i dom enskilda lopp; sen lite boxning å brottning för å varva ner.

Allt de här gör man me tärningar, stålvilja, schizofantasi, å papper å penna.

Sen spela vi en fotbollsturnering me hundratjugiåtta lag; en hockeyspelsturnering me sextifyra, Stiga de å förstås; sen spela vi Sega World Cup '90 å tennis på TV:n; sen Risk, schack å Knacka Bög, å till slut ett hemmagjort spel om utrotningsläger, där man få vara olika kommendant.

Näe förresten, sen spela vi ju Drakar å Demoner, Sagan om ringen å ett suveränt krigsspel morfar gjort om diadokerna.

När ja tänk efter gick de no flera dagar å nätter...

Vi gjorde varma macker i mikrovågsugn... me tonsiller, två burkar brystna blindtarmar å vanlit tiningspapper...

Vi drack öl ur tunner å pissa i dom för å slippa lämna rumsborde...

För å ha rolit då man spela måst man glömma allt...

Man måst ha ett ymnhetshorn till hembygdsbestiarium å befolka lagena me...

Man måste gilla å föra protokoll... rundsnack å eftersnack... simulation...

Ja känn tydlit då ja å morfar spela att de ä päetti mellan oss...

Inga andra skulle orka...

Så här kan de låta, de va nionde årgångens A-division, ja hade CP-kvinner, Kåge-Suburbs å Skola, å morfar hade Bushen, Kåge-kvinner å Finland...

- Vem satsa CP-ludrena på i marathont?

- Vem körde förra åre?

- Få see... dom va i B då... Konda Forssell... tiden va trehundra femtise... tre poäng...

- Nä ja tro int på hon... "Myran" ha väl int kört?

- Näe... hon ha väl sutte å klöst skinne från näsan sin för å göra han mindre...

- Men då ta vi "Myran"... hon ä en kämpe...

- Ja gör en vild chansning... ja plocka in "Syndabärrar'n"!

Sen tog sä morfar tid å berätta om "Syndabärrar'n", en grym gammal luffare som ströva i Skelleftebygden på tjugetalet...

- Han va stor å tjock me vitt hår å röda utstående ögon... men du få int blanda ihop han me "Den Vite Basen", som hade ögonbryn som skorvar...

alla va lika rädd för han... han va int tillräkneli... Han kånka på en säck me alla världens synder, han tala sällan men då vrängt å fjärrkut...

- Ät du int fläsk, din markatta! lät dä, eller: - Ätfåla å svinforen! de ä allt ja ha mött! eller: - Bästa kötte mellan bainåm, bästa jola mellan stainåm!

Sånt bruka han häva ur sä, när han tog nån mellan fyra ögon. Han hade en boerskt grovhuggen skampåle å testiklar som pitepaltar...

Morfar börja dra masser av luffarhistorier...

- En bra historia ska vara steril å monoton, bruka han säja. - Spleen å ennui ä de enda man kan hoppas på...

Å no va berättelserna långrandis...

Ja fick höra om "Femöres-Jonas", en murri liten fingerborgs- å karamellnasare som åt levande föl...

om "Baj-Baj", även kallad "Tattardansken", vacker som Näcken, begiven på å förleda halvkölingar me dragspele sitt å sen skära hälsenerna av dom...

om Åkerström, som drack mer än hundra liter vatten per da å hade ovanan å kväva snokar djupt inne i arslet...

om "Luffarnas överste" som städa vägarna å jämt grät...

om "Världens sista tider", som spände stålvarjar i ansiktshöjd å dräpte förtitre cyklister...

om trådbindar Karlsson-Tydén, som gjorde vispar men int kunde skiljas från dom... han vandra mellan Skellefte å Ume hela sitt liv utan å komma fram...

om Lejonberg, grimasmakarn, som idka grisfåktning me styv, blottad kuk...

om "Slabbdask-Fredrika", som hade mer löss än samtliga kroater under trettiåra kriget sammanslagna...

om "Högfärdsliigar'n", en skrangli rakitistrana som jämt skulle sitta ovanpå å samtidigt röka...

om "Storskråmen", "Finn-Pavola" å den söte å beskedlie trådarbetarn Sehlstedt, strängt religiös, som bar en medaljong me Den Heliga Vanessas martyrium kring halsen...

Sen kom han inpå Agusta Hamberg å "Poas" uppe på Storberget i Lycksele...

Engelska sjukan, risiga hårtover å giftia talgbollar för å driva lusen ur magarna...

en torkad näbbtoffa som enda minne...

å "Svartlifflickerna", Jonas å Johannes Södermark, som hade skjussåll å bordell åt alla snallarna... mörka, me ringar i örerne å sug i blick...

en i mun å en i buken, då trodde man på Gud...

då va man färdi å förråda sin egen morfar...

bara dom int sluta...

Morfar kom på sä att han hade slira från rakvalstråket...

- Vem ta Sub i marathon?
- Johan Westermarck... han tog full poäng me trehundrastråtta senast...
- Å ja ha Kåge-Q... fy faan... de bli "Storken" Sundqvist... i brist på bättre...
- Skola kör me "SATO".
- Å va ha Finland å komma me... Kasimiira blev sist förra årgång... Rockojärvi ä en som säkert ha sålt rumpan åt räven... de få bli han...

Då va vi färdi å slå å skriva... marathon löps me tie gånger tie tärningar, man slå uppifrån å ner, ett slag åt gången...

Efter tre slag sladda "Myran" Grönlund... hon låg tretton efter närmast framförvarande...

I övrit var nå jämnt, mellan hundrafem å hundratie...

Efter fem slag, halva loppet, va ställningen:

"Myran" Grönlund	160
"Syndabärrar'n"	193
Johan W.	178
"Storken"	189
"SATO"	166
Rockojärvi	175

Ja hade som synes två svikare å ta hand om... "Myran" å "SATO", den storkrulliga showmastern...

Sinnesslöa Grönlund slog 24 i sjätte.

Luffarn å "Storken" gjorde upp om segern.

De börja luta åt en trippel för morfar...

- Neeej! Johanjävu! kan int få kuken å blåna, stöna ja när han slog 27 i nionde.

Morfar tog dom tie små vita tärningarna me svarta prickar å rulla dom besvärjande me hög fart fram å tillbaka över sin öppna handflata...

Han kasta dom me ostentativ kunnighet på de hårda filtunderlaget...

Ett hastit ögonkast avslöja: 36... stabilt, men inge å jaga upp sä över.

Sista slagomgången blev odramatisk.

Morfar tog mä tredubbelt: Bushen 6p., Kåge-Q 5p., å Finland 4p., Sub. 3p., CP-q 2p., å Skola, de gamla mästarlaget, 1p.

”Syndabärarn’s” segertid va hyfsade 384... 6 av tie slag 40 eller bättre...

Men ett tietal löpare ha vare över 400, alltså hålle över magiska 40 i snitt.

Världscupen körs två ”dagar” me sex grenar varje da.

En löpare få bara vara me en gång per da.

100, 400, 1500, 5000, marathon å 4×100 första dan...

3×3, 4×4, 4×5+1×3, 6×8, 10×10 å 4 sträcker me 3×3 tärningar...

Andra dan: 200, 800, 3000, 10000, halvmarathon å 4×400...

2×6, 4×5, 5×6, 8×8, 9×9 å 4 sträcker me 4×4 tärningar...

När vi spela ”Sagan om ringen” krävde morfar å få vara Sauron. Då ja sa att de stred mot reglerna gav han rnä smisk me ”Bolsjevismen från Moses till Lenin”.

Han ville int byta ner sä ens till en balrog, å skaka bara föraktfullt me händerna när ja läste rasbeskrivningarna på olog-hais, huorner å tillåme drakar å nazguler.

Av en nyck fastna han för de ja läste i Midgårdshäftet om gatar: ”Om de beskådas med hjälp av magi, kan gaterna framträda som slitna skepnader av stora kungar med kalla, onda ögon...”

- Okydoky, ja ä väl en gast då... å så vill ja vara en svart numenorit... å en uruk-hai...

Du pyret ska vara en fallohidhob... en hummerbagge... å en bögwoser...

Vi spela efter lipsillsregler den här gången...

Man behöv alltså int dö även om man dö i spelet...

Morfar vann... de gör han allti... ytterst ä de ju han som bestäm reglerna... ligg bakom allt... ryck i trådarna...

päetti kärleksförhållande

fjärrkut blygt

rakvalstråket luffarstråket

Morfar låg till sängs me kuken i ett våtvarmt omslag å läste ur ”Geronto-Eroticon” av Ernst Carson, Skrämräskdjävulen.

- ”... må karar bevara sitt söta kött från beblandelse me solhorer - som frostnupet vete ä deras hår, å lik en rosti, soti, flotti brännugn deras kved-...”

- Ge mä Mumsen, råtta!

Ja satt i min korg å bet just av en varnagel från min större fot.

- Hämta haschkaksburken å kärnmjölsstävän å!

Ja gav han Mumsena å lämna kammarn.

Nere i köket knulla en strykarkatt en duranterande skrattmå.

Ja slog ihjäl dom me eldgaffeln å gick uppför trappan me morfars aftonvard.

Morfars hesa mässande sköljde över mä som fläsktärningsbränningarna i Smammarn.

- ”... hur vidrit, avskyvärt, neslit, faslit ä int en kvinnas famntag, de skrev redan Augustinus...

Slakta förstföderskan å hennes livsfrukt!

Ett skri ska stiga ur varje stia, en man bli fri för varje hugg!

Så länge de finns en enda livmoder kvar kan vi aldri nå vår Fader!

Då kom vi å stå som storögda småparvlar när domsöndan kom!

Då ska stjärnhimlen rullas ihop av magistern...

Molnen ska sluta sä om oss som mumielinder eller vanskötta blöjer, hagel stora som tjurpungar dundra ner på den otrogna jorden...

Kopparskimrande motorynglingar me dåli intimhygien ska orolit snurra runt i dom kala väntrummen, me darr å skruv på rösten: - Så underlit att mor dröjer...”

Morfar la ifrån sä den digra läderboken när ja kröp fram mot sängen.

- Ernstan va en kar av rätt skaplynne, sa han.

- Han bet nacken av hundrafemti höns på en minut, å visa aldri nån tillstymmelse till känslor...

Men han skrev lika dålit som en polis.

Han öppna stommeln å bet ett rejält stycke ur en haschkaka. Ja hällde upp kärnmjolk i en mugg.

- Ja kunde berätta saker om n’Ernst å hans leverne som skulle få Unicef å Dom Rädda Barnen å rulla ihop sä i en vrå...

Men nu ha ja tänkt förhöra dä på läxan!

Hans skarpa, flackande blick blev latinsk.

- Vilka ä dom 7 dödssynderna?

- Ödmjukhet, givmildhet, kyskhet, unnsamhet...

- Å mer!

- Äää... bulimi! saktmod, å strävsamhet...

- Bravo, pyret, du ta dä så sakteliga...

Men vilket ä mitt kraftdjur?!

- De ä den bruna råttan...

- **A**llt ja kan ha ja lärt mä av bröderna Herrey, sa morfar blygsamt å blossa på en Kentfimp.
- Dom allraflesta å alltförmånga inbilla sä att de ä Nixsche som ha gjort mä till den naturens lyckträff ja ändå måst säjas vara. Men de ä Herreys!
- Basedow å Bechterevev då?
- Dom lärde ja känna först när livet hade trubba å härda mä så att ja kände mä lika eländi som Sigge Fürst när han försökte suga av Satchmo. Hegels "Fennomanologi" å Schrebers "Tänkvärdheter" kom väl till pass när ja blåste ut hjärnan tills den va av strandlooperstorlek. Tänk å känn så lite som möjlit, va glad å snäll! förmana han å snärta en dartpil genom en talgoxe.

- Int vare direkt nån könis å vara parvel, må du tro, utla morfar.
- De enda lilla äventyr man fick vara me om va när vi åkte gasbuss till tant Eskil i Tåme. Han va som bleihli å skulle plånttis bjuda på blandrassaft å prästmjällspudrade hampagifflar me levande nejonögon i.
Om vädret tillät titta vi ut på de gräsliga tunet. Åsså satte han på radion, som måst ha haka upp sä, för de va samma program varje gång.
- Vavarnäförnåge?
- Farbror Sven i färd me å lirka in kommandostaven i nån liten spoling som hette Nils å bodde i Rykhyttan.
Tant Eskil va rundnätt å snepper, men dåli på att prata. Han sa allti nåt annat än man trodde, i stötar å ryck. Han va så hugsjuk att de ä en gåta hur han kunde få gå lös. Han idka brevsex me Eugen Andersson, den bystige kerubkonditorn i Burträsk.
På spiselkransen hade han Hans Baldung Griens Das Weib und der Tod i original.
Han hade tota ihop förtitusen alexandriner till ett epos om Caracalla.
Men tant Eskil tålde int andras röster å blickar, så efter fiket blev han allti snäv å häfti.
Hade vi tur visa han oss hur man dränk kattungar eller snöp möss. Hur vi tjata tills han visa kuken! Om man ville fick man känna...

bleihli blid, leende

plånttis prompt, nödvändigt

snepper käck, nätt, prydlig

Ja försökte krypa upp i knä på morfar, men han ville int släppa till.

När han såg hur slapp ja vart ångra han sä.

- Kom då.

Rottingkorgstoln knaka, å utanför de förspikade fönstret skwåka oknyttena i fåvitsk längtan.

TV:n ä ett hemmabygge, rutan ä rund, å oftast ä de bara skit som gå å få in.

Ovanför TV:n, brevi Mandelapostern å post mortemfotografierna av Rosa Luxemburg, Béla Kun å Benno Ohnesorg, häng en hare i bakbena. Ibland få han nå blast, för morfar tyck han ä för skadeli å snör bort.

På andra sidan ä en tavla spikad, me de populära motivet ”Rökande barn”.

Tapeterna i finrumme ä stuvbitar, å dom håll på å rulla ihop sä. De ä dom ja skriv på.

He blåste onna noola, de va en vanli kväll då allt verka förbi, å höstnatten va på väg för å splittra dom band som konstit nog fanns.

Ja råka på för å få nä gosit, å morfar va tvungen å säja till.

Han ville int ge mä nån slekamån.

- Sitt som änne, ålitedetter!

Ja skulle bara ha ämmen deill nå annat, då skulle ja ha fått se på en Zuchtbulle... ja skulle ha fått veta varför sprack Zarathustra? han skulle ha gjort en Spanferkel av mä...

Höger knäveck va ovanpå ena armstöde, å hela överkroppen sväva fritt, men de va bara å hålla sä still utan å spänna sä.

Morfar mixtra rastlöst me fjärrkontrollen. På ettan bad Jyllenhammar hulkande om förlåtelse för sitt ”ömkliga skadejursliv”... På tvåan kommentera Lena Liljeborg rödmosi å full i skratt de myllrande jurlivet i Jane Björcks blonda fittbuske...

Han fladdra mellan dom flimria kabelkanalerna.

Afrospport visa tungsväljarmästerskapen i Djibouti, Screamsport rapportera från en kvaltävling i sanndrömmar, på M-tivii var nä Headbangers Ball, å RTL Minus visa en kavalkad av dödssprång, mest från hustak å broar.

Childrens Channel körde Transsexual-videos, Hyper Channel drog ett avsnitt av obducentserien ”Bibbarsmuts”, Loser Channel hade ett reportage om kramjur som fortsätter kräva sin tribut.

Här i Hebbershålet få vi dessutom in några kanaler som int stå i tiningen.

En som kör Jan Lindblad, Nisse Linnman å Bisse non-stop, utan ljud, en som ha specialisera sä på smygfilmade fiaskoknull, å en som varva garrottering å tantsnusk.

Morfars luftrör skrappla, dom skulle ha vare bytta. Han orka int gorma.

Ja låssades som om ja hade somna.

Han släckte TV:n å bar in mä i kammarn, kravlande över boktravarna. Varsamt bädda han ner mä i urinsängen. Pussa nattinatt på pannan, la sä själv, å tacka för de som hade vare.

Utanför fortsatte allt som förut. De ä värre än man kan tro.

De kom ju allti en morronda, hur djupt man än sov, hur bra man än har nä.

skwåka stoja, skratta och prata högljutt

för skadeli å snör bort onödigt fin att stängas

onna noola från norr

slekamån rörelseutrymme

Sitt som änne Sitt som andra, sitt som folk

ålitedetter en opålitlig person som gärna utnyttjar andra (neologism)

Spanferkel rostad kulting

- **M**an ä vuxen när man kan skilja mellan å vara nödi å kåt, bestämde morfar å slog halsen av Jack Daniels.

- Geiserichs fimbulögon å fistelkuk! svor han efter å ha stjälpit i sä halva flaskan. - Dom måst ha låte en negerdjävul runka av sä i han!

De betydde att Kvasirs blod va starbosis.

Vi satt i nässelbersån tillsammans me Eilert å Petunia.

Sommarn hade komme för några timmar sen men va redan på väg å gå.

Himlen va som en rутten hjortronkompott, å vinden friska i me sjuka dunster från tattarmassgravarna norr om viltåkern.

De enda groggvirke vi hade va nyponsoppa, å som tilltugg en karott lussedeg å några vattniga ljumskknuler.

Men: - Int traing vi om såvle visst int mama? som Eilert sa när dom dök upp på väg mot kastbyarna å Yehudatriangeln.

- Fasiken morfar, tyck du int hellre att man bli karl när man döda sin första jude? undra Petunia å sög på en Rio Brasil.

- Hosianna, va du snacka skit! mästra morfar.

- Döda judar ä jävlar i juha int nå svårare än å kåta upp Foucault!

- Men Globocnik sa ju...

- Ja skiter i Odilo! skrämde morfar. - Å i hans åhåga! å hans sneppar! å hans fjöl!

- Fan vi som ha de så mysit, medla Eilert, visst kan ni sluta munhuggas?

- Bara ni fatta vem ni ha å göra me! hytte morfar.

- No gör vi så, sa Eilert å smekte morfars åderknotiga hand. Morfar kisa dolskt under hänntåppen på Petunia men satte sä ner på den neapelgula å berlinerblå hammocken. Under torkad spya å sperma kunde man ännu skönja tidelagsmotiv från Soliman den magnifikes härjningar i Europa 1530, broderade me spädbarnstarmludd av Vera Renczi.

- Du pyret, log Eilert falskt å strök mä över nackskottsgropen, ha int du nå rolit å mäla? Ja tyck jämt du ä så tyst å truli.

- Ja vet int de, sa ja å titta ner på kuken. Den va int mycke å ha, de hade ja klart för mä.

- Berätta om guppybevisena! krävde morfar.

- Jo ja ha komme fram till 3 lågiska å runkeliga bevis för Guds essistens. Dom stäm me hur de ä.

- Låt höra, pajkskrövel! kaxa Petunia på. Hon ä ett as som rök me fittan lika gärna som kåften. Ful som en böldsäl, fet å led, å jämt me nåns unge i buken.

- Dom tre gudsbevisena ä:

I. He gör ont å skita (fast man inge hellre vill).

II. Allt ä så fiffit uträknat (å de tjäna inget till).

III. Alla ä snälla me mä (till å me Petunia, som annars ä grymkåt som en oktoberutter).

Först va dom tysta.

Grushoppernas stråva sirpande å sopsovens isiga pip va de enda som hördes.

Alla va nån annanstans.

Sen ruska Petunia på huvet å spände på ögerna i mä.

- Ha du tjuvläst judejävulmystik, ungdjävul!?

- Ja ha! komme på nä själv!

- Men no påminn nå nalta om den Lurianska kabbalans Tikkunbegrepp, ansåg Eilert me ett bräcklit leende nuddande de intetsägande ansiktet.

- Ja fatta int va du säj! Ja ha! int smygläst!

- De enda han få läsa själv ä dom pnakotiska manuskripten å O'Donnells "The World's Worst Women", lugna morfar. - Dessutom finns he bara en Sabbatai Zwi, å Nathan från Gaza ä hans profet!
  - Galuth å Kelipoth, svor Petunia klenetroget, pyret ditt ä värt ett värre öde än en vanli rökare kan komma på!
  - Du kan ju fraist å straffa mä, äggkläckare!
  - Nu räck de, sa Eilert å strök över Petunias åkarkampsgump. Hon hade fare upp från sin Bergen-Belsen me mordknoll i blick.
  - Låt ungen showa, han ha nä int så lätt.
- Hon sjönk tillbaka på vilstoln, som braka ihop.
 Morfar skratta som Czardasfurstinnan men försökte täppa till.
 Petunia kravla sä me Eilerts hjälp upp å satte sä sprakande av ilska på en uppstoppad stol.
- Förbannade satajävlar, brumma hon. - No ska man tåla no ådi innan livmodern fall fram.
- Hon fick tag i en tumskruv som låg å skräpa å snörde han på mä, men han missa.
- Ja ska sprutlackera dä me ägglikör! lova ja runt me tunn röst.
  - Nog nu, pyret, dämpa morfar. - Ställ de int så vi måst ta bort dä. Ållt isenner brist de för Petunia å då veva hon jävllart så länge nån andas. Som den där gången i bokbussen. Då bli hon som Cú Chulainn...
- Eller som en Yanomamokämpe som ha inandats ebene å sjunge sången om den köttätande bålgetingen...
- Du få urschäka, Petunia, men knytet håll på å vara fråsaijen. Å den där Bergen-Belsen va int ässjusterad för nån så fulla kjorteln som du.
- Ingen fara, svara Eilert i Petunias ställe.
- Hon blåste som en tjädertupp i ett frysäck.
- Visst slipp vi älta judegud, böna Eilert. - Ja bli spysjuk å få surkuk.
  - Ja håll me, förkunna morfar. - Harry Sebaot ä int ens värd en sidovinst. Å vet ni va, farbro Melkrar, ja kom just på att ja ha en unge i jordkällarn som ja bet ihjäl förra helgen. Hur vore nä om vi skulle grilla han? Bara vi få nåt i mun kanske vi bli mindre grini lite till kvinns?
  - Ska vi int spela krocket först? undra Eilert.
  - Näe, då blir nä för likt Alice i Underlandet...
- Då sa Eilert ja å Petunia nicka men antydde att hon minsann kunde bärrjes å...
- Ja sändes iväg me en klatsch i baken.
- Ja kände mä gramse som en utlänning i inlandet. Jämt fick ja ligga i men nästan aldri ligga me nån. Kärleken verka vara nåt kemist å teknist. Han va svår å få i å gjorde ont då man fick han. Men ja va väl för osnaskeli för att nån skull vilja ta mä på riktigt.
- Ja peingla på peggen men de sved bara.
- Ja snedda över rådden, för jordkällarkullen ligg på andra sidan hemmansgården.
- Jorden va svart å gräset grått.
- Skyn sprattla. Skogsbrynet trängde på.
- De va mulet å kvavt me häftiga köldilar.
- Ja skutta över medisterhäcken å zimzumma mellan tysklönnar å drakblodsträd, ormgranar å bokglobuler.
- På kullen väx en massa swamp: klös- å blödsinn, dallergröpa, djävulssopp, giftkremla å många fler. Dom skifta i ockra, rost, kimrök å terracotta.
- När ja nåkes slogs jordkällarluckan upp.
- Nånting sluddra å skrocka, de lät för otäckt, som när de gå för en tjej.
- Vem fan är nä? undra ja.
  - Iä! Shub-Niggurath! vråla nåt osjelljut.
  - He dä rykandes iväg till Kokkola innan ja hämta morfar!

He tjöt till å sen lät de som om nä krafsande å pulserande orma ner i nån tunnel.

Sen vart nä tyst.

- Du få int leka på våran gård, tilla ja stilla.

De kändes nä å nä. Ja sige ner i musättergräse. He liit å att vara morfars barn. Ja va som düsseldorf ett tag efter att skräcken hunne ifatt mä å satt på mä. Men he dög int å tigga om hjälp.

Ja frukta morfar mer än nå annat, för ja böhöv hans ömhet. Ja kulka i mä två mammutöl, som ja snott av främmandet. Snart fick ja lite mod i barm, så pass att ja efter att ha vride på gaskran så ljuset börja flämta stöppelfött tassa nerför småge mot köttkammarn.

De va smetüt å stank som moget, för de mesta i kammarn va välhängt på gränsen till omässlit.

Men va de än hade vare hade de gett sä iväg dit de kom från. En klibbi sträng svettfett ledde till ett nygrävt golvhål.

De fanns mycke smått å rått i köttkammarn: toalettbolmare, jalusisvällare, kwashiorkor å många andra digivare hängde spetsade under de sippriga lertaket.

Efter en strükkü hitta ja pilten morfar hade överraska i färd me att snara stönkråker på Flakaberget.

Han dingla uppträdd på en köttkrok å va int särskilt snygg.

Han va no lika gammal som ja fast större.

Ja hade ett festlit sjå me å få loss han, för kroken hade kila in mellan revbena.

Till slut gick de, å ja föll ihop me han över mä.

Ja kunde int dra han i huvet, för morfar hade bite stora stycken ur halsen, så den skulle aldri hålla.

Ja tog i fossingarna å börja släpa.

När vi kom upp slog ja av kran å låste luckan.

Sen drog ja han över skrintråningen samma väg som ja hade komme, så fort ja kunde, för ja visste att dom höll på å bli övervänt.

Ja va nära å fastna i häcken men råka mä fri.

Flåsande tjava ja in i bersån. Dom sluta släpper å blängde. Morfar vred om näsan utan ett ord.

Han va kall å hård å ja förstod att han hade supe friskt.

Ja försökte förklara men då tryckte han in Totenkopfringen i kinden så de börja blöda.

- Här få du för att du ä viråken å vettandesjuk, skämta han.

- Men den här bli ju fin å grilla, mena Petunia, som gått hårt åt sin T-dojedunk.

- Bara han int hann bli för rädd innan han dog, då bli köttet så segt å beskt.

Bäst ä ju att steka dom levande utan att dom fatta va som händ.

- No tört he bli bra, förmoda Eilert.

- Vänta få ja fixa grillen, sa Petunia å ville visa sä dukti. Hon tömde två femtikilospåsar valrosspubeskrull i det två meter långa grillkaret. Sen skvittra hon enåenhalv flaska tändvätska på nä. Resten drack hon upp å kalla nä brandsprit. Sen tände hon alltsammans me sin cigarrill utan å ta han ur mun.

En mäkti låga flamma upp å fick fäste i Petunias torra testar. Hon vackla å snodde mens röda blåser slog ut över hela ansiktet. Elden knastra glupskt å karingen böla å larma. De måst ha gjort ont, tro ja, men de va skoj å titta på.

Petunias bussaron brann så de va en fröjd å skåda, å flåsket fräste som bara den.

Morfar titta likgiltit på, men Eilert störta fram å knuffa Petunia så hon tumla mot murånadammens helvetesstensmur.

Han välte ner na men högg i knäveckan.

Så vart hon släckt.

När Eilert drog upp na hade en berijamuräna bite så fast i hakan.

Morfar lirka upp käftarna å sänkte efter lite kärlekskutter ner dess schweinfurtgröna, lårtjocka kropp i den jäsande dammen.

Eilert smorde Petunias ansikte å axlar me gumsesalva, å snart va hon bedövad.

- Åhut, beklaga morfar å truga i na några burkar sextiprocentit surströmmingspad.

- Du se förjävli ut, men de ä int nå värre än förut. De ä bara å gå på.

- Gud pine dä, morfar, sa Petunia. - Va ha hänt, de hetta så i nyllet?

Hon va helt borta, de va bara å hålla me.

- Solen chocka dä, mammis, finljög Eilert. - Men ja ha smort dä me smör å honung, så de bli snart bra.

- Om ja bara fick luta ikull mä, bad Petunia å gick weküt några fjät mot en uppblåsbar Babar me tre glidmedelsbehandlade öppningar. Morfar lotsa na omtänksamt ner på den bulliga dynan.

- Ja venes att fru Tjut få tillbaks sin styvståtliga boxer innan de bli hennes tur, svamla hon å slöt dom svedda ögonlocken.

- He vor int om! utstötte Eilert orolit å bläddra i ett travprogram.

- Nä no klara hon sä, försäkra morfar. - A'Petunia ä tjörmüt som en röd khmer i en gospelkör. Ha hon tjådd live, nå tjå hon döden. Men nu måst ja göra grabbhalvan i ordning.

- Behöv du hjälp? fråga Eilert.

- Näe, sen få pyret ta över.

Morfar slängde upp killen i luften, tog han om midjan å dansa surrande som en fluga en finsk cigenartango. Vi klappa takten.

Sen dunså han ner liket på trancherbordet å knäckte bäckenet å skulderna för å kunna flåka ut han ordentlit.

Ja hjälpte till å surra fast han me ståltråd på grillställningen.

Först då tog morfar ur han.

Buksnittarn kom till heders.

Tunntarmens fem meter vällde ut som lava, ringlande som en ormgrop. Tjocktarmen va blekt blågrön å magsäcken skrumpen. Levern å njurarna revs ut me sjönöij, å sen grävde morfar ur lungerna å hjärtat. Eller kanske de va bukspottskörteln å gallan, ja vet int så noga.

Hursomhelst spola morfar bukhålan me härkpiss. Sen fyllde han sodden me Stropharia cubensis, gumgrädde å blöjdolmar me manna i.

Vi hjälptes åt å sy igen han å rigga upp ställningen på grillen.

Glöden sprätte mot ögona, de va hett som i en papuansk sauna.

- Så krydda du eftersom me krut å malört. Rör ner cayennepepparn i absint å skwabba på. Vrid å vänd på han å pensla så mycke grillolja du hinn me mä moddlarn. Oljan ä redd efter ett hemlit recept ja fick av kejsar Bokassa. Bränn för Jesu Kristi lidandes skull int upp han, då vet ja int va ja gör.

Ja tog på mä jobbet fast ja kände mä ofälln å ohungneli.

Morfar pissa visslande nåt ur Madame Butterfly in i nehhl-lånne.

Sen slog han sä ner i högsätet, tände en Morgoth å hällde upp en halvliter vitriolblandad tequila i en blomvas av sachsiskt porslin.

Eilert drack fortfarande karlsbadervatten me spanskgröna å morfin. Rökte gjorde han bara när han glömde sä.

- Den här muskuken i andra avdelningen, va tro du om han?

- Vem mena du?

- Jim Klick bakom Speedy Blow Job.

- En skratmatch, bekände morfarsoraklet självsäkert.

- Å i kallblodsloppet, tillika Sune P. Limpas minne, måst he väl stå mellan Breker å Bruntestackarn?

- Gardera me Perrudja. Han gick tjuginieåenhalv full väg me knall kusk senast utan hovar.

- Nordsvenskarna ä jävligt grovkukade, sa Petunia oväntat utan å slå upp ögona. - Negritos i nigredo...
  - Åsså envisas dom me Stodivision, klaga Eilert.
  - Å sextonhundraforti... de ä jävlar så man kan gråta sårvätska.
  - Förtvivlen icke! Sannerligen säger jag dig: i dag skall du vara med mig i paradiset.
- Ja log i mjugg å pensla för brinnande livet, för ja visste att morfar under alla år aldri fått in en enda vinnande häst. Ändå spela han för tietusen i veckan, ibland mycke mer.
- Messalina ha ju läget, men formen ä dunkel som Celan.
  - Judejävvel, snörvla Petunia.
  - Jo tacka vet ja Céline, medgav morfar. - Å Petiot... Dessutom tro ja Simian Cunt håll undan från inre springspår, så Brazzar kan få dödens. Då ä han no kokt... Pasiphae gå lika bra bakifrån, å Stig H:son ä allti Stig H:son, så Color Queen kan komma i slagläge trots tillägg. Semiramis va brunsti senast å ä svårbedömd. Shekinah måst få allt i halsen...
  - Du tro int på Steaming Snatch?
  - Enkel sort. Kan icke försvara innerspåret.
  - Guld då? Ha du nån lösning?
  - Fetma-Stig från Gärdsmygsmark kör ju Kolli men ha fått ett för marit spår.
De ä ett skitlopp som bör vara heltäckt me Dazed and Confused, Hog's Dong, Lobotomi Lobell å Freak Show.
  - Brons då? Ja ha spika Katyn Forest!
  - Där ä du rätt ute! Han gick sextonåen utvändit om Oradour utan rygg senast till knapp vinst till sju gånger. Tredjespåret bakom bilen passa som nipperkuk i vaselinsmord toarulle!
Skulle han komma på vingel kan Åke Svinstedt å Zyklon B. vara nåt. Sharpeville, Shatila, My Lai å Kolyma Vacation ha bara fiduschanser.
  - Klass III mot klass I då?
  - Strecka allt du ha råd me å lite till!
Oracular Orifice ha klassen men trivs bäst i spets, å dit kom han aldri härifrån.
Olle Boop baissa me all rätt The Gobbler. Han ha vare från sex vecker, å fjärdespår ä sämsta tänkbara.
Mau-Mau, Nice Rape, Chicken's Bladder, Potlatch Poodle å Obducenten ha alla likvärdia chanser.
Resten kan int heller räknas bort.
  - Nu ha ja strecka efter dina tips, morfarsgubben! Då få vi se hur pass synsk du ä.
  - Den här gången, handsome, kom nä å slå så att du ha råd å köpa all kärlek som finns på marknaden.
- För skams å skojs skull kolla ja rätta raden på sönda:
- Avd. I, Stodiv., nr 2 Bum Pus.
  - Avd. II, Klass II, nr 6 Gangréne.
  - Avd. III, kallblod, nr 1 Härabävern.
  - Avd. IV, Gulldiv., nr 9 Kolli.
  - Avd. V, Bronsdiv., nr 5 Jasenovac.
  - Avd. VI, Klass III mot klass I, nr 1 Aiwass.
- Morfar hade gjort nä igen.
V-6:an gav tvåhundrausen men Eilert tog aldri upp nån diskussion.

Kvasirs blod sprit (eg. mjöd)
starbosis stark (specifikt om drycker)

traing stå efter e d
åhåga omtanke
sneppar redskap för att slå åder
fjöl bakspade
hänntåppen hästliknande pannlugg
Vera Renczi jugoslavisk adelsdam som på 1920-talet förförde och mördade 35 män som lades i blykistor i hennes slottskällare
Sabbatai Zwi och **Nathan från Gaza** Sabbatai Zwi var en mano-depressiv Messias som på 1660-talet orsakade stor uppståndelse bland judar världen över. Först genom Nathans förkunnelse blev Sabbatai slutgiltigt övertygad om sin bestämmelse
Galuth världen i exil, berövad Guds nåd
Kelipoth Mörkrets rike
no ådi en hel del
ållt isenner utimellan
fråsaijen benägen att säga ifrån, hävda sig
ässjusterad anpassad
osnaskeli smutsig, snuskig
peingla peta
peggen kuken
rådden den gräsbevuxna ytan
zimzumma Zimzum: att Gud, skrumpnande, drog ihop sig för att något annat, dvs skapelsen, skulle kunna finnas till
bokglobuler nebulosornas kved, där stjärnor blir till
nåkes närma sig
Iä! Shub-Niggurath! Läs gamle H.P...
liit å fresta på
düsse mang slagen till slint
småge trång gång
omässlit oätligt
strükkü kort stund
stönkråker spillkråkor
skrintråningen en sorts lägda...
släpper sladdra
viråken reslysten
vettandesjuk nyfiken
büssaron arbetsblus
Åhut Men oj så förargligt!
weküt vingligt, stapplande
venes önskar, hoppas
tjörmüt vrång, motsträvig
tjådd klarat
sjönöij käckhet och fart
Stropharia cubensis En hallucinogen svamp, möjligen identisk med indoeuropéernas soma, den heliga extasens skänkare
ofålln klumpig
ohungneli ovillig
nehhl-lånne nässelsnåret

Petiot, Marcel; parisläkare, 3 år yngre än Céline, dödade med injektioner omkring 70 människor stadda på flykt. De var ute efter att vaccineras, han rånmördade dem.

Jasenovac ett kroatiska koncentrationsläger under 2:a världskriget

Vi va ner till Kåge ida' å bjöd ut oss på juteriet. Men dom va stor på sä, stataroxarna.

- Dom bli rätt krusningsdjeru under rötmanan, trösta morfar.

- He jer lix int så honkit, jävla surkukstattare! fräste han åt basen som föste ut oss ur förintelsefabriken.

Nedanföer juderiet slicka gulbruna skumbollar forsens svartskrovliga storstenar.

Tistlar å nässler kanta vår stig, som förde mot älvsbron.

Ja kika mellan spjalerna ner i dom svarta virvlar som gurgla på forsacken, en glåmi unge me bar underkropp å en huggormsmönstrad cardigan me raglanärmar.

De kändes så måstut att leva, utan min morfar skulle ja aldri orka. Om han bara kunde säja att han tyck om mä n'pela-grut nån gång.

I spakvattnet vid brosockeln guppa en nävertulla som burit ett inälvsskimrande lapskt spädbarn ända från Kågeälvens okända ursprung.

En hundrakilosgädda gled ofornslit upp från bottenslammet å krossa rålkaruskande vaggan å nyfödingen mellan sina gudasköna käftar.

De såg för dråplit ut, men morfar va att ånrråm.

Han sparka mä i korsryggen å bröla.

- Va fan glo du på!? Upp å lek å spring, eljest ska ja se till att de här bli värre än brygel å bosch!

Ja lydde, för ja ville att de skulle vara mer som Bauer å Beskow.

Från bron se man vida kring den härjade bykärnan. Solen va essjut, himlen vattni å jorden hudfärgad. Sommarn låg för döden å snappa efter luft, den sötsura sensommarskymningen omslöt rökätarbyn som en sårtrut kring en skultböld.

Himmelskupan välvde sä som en stjälp potta över det överviktiga landskapet.

Kyrkholmen va för lummi, men uppåt älven va slyet tamare. Ståvaskogsrötter hängde hovendroven under dom urgröpta, råttmyllrande älvsbrinkarna.

I Kåge ä gräset allti gulare, å bebyggelsen verka gjord på en höft. Husen ha olika färger å ligg där de fall sä.

Kåge ä bölden i Bottenvikens fiskik.

Folket där ä mest av mordisk ras, me ostiga å fäiska inslag, å många av dom anse att livets mening ä att saka å slaska.

Alla ä asätare, å dom flesta ha huckle då dom festa.

Kågeborna sök sä så jävliga jobb som möjlit, å på fritiden krök dom rygg å slafsa taskar.

Dom unna int nån nånting, å snara till harm å tvära i sängen. Stora i mun men små mellan bena. Krassa å plumpa. Snöda å pryda.

I Kåge te sä tillvaron som ett öppet, pepprat sår, å ingen våga annat än döda glädjen var den än visa sä.

En äkta Kågebo ä skevkäftad å slätstruken å gå gärna bakom ryggen å säg sitt hjärtas mening.

Han knulla kvinnor men int ettriopier å tro lite lagom på bwana Namnam som frälsare.

- Kåge ä en satans udumuhåla, hade morfar sagt under resan från Helvetesliden, å no låg nä nånting i nä. De mest remarkabla dom ha frambragt ä Margot Wallström, å de säj ju en hel del.

När vi närma oss norra stranden peka morfar på länets finaste självmördarbröte hundrafemti meter uppströms.

Upp mot 200 lik ha genom åren fastna i dom taggtrådshärver som bilda Åludden, å där få dom sitta.

- Där ligg en gammal flamma, Mauritz Hamilton, mindes morfar. - Han gick i älven nån gång nånstans i mitten av trettitalet, då han trodde han höll på å bli hetero. Vi hade en skir romans inne på gubben Wonkowaaras dass. Du se att man ha igen dä, om man ä lätt å ha att göra me.

Vi strosa nonchalant mot Sällbergs Chark å Brosk för å stöta på Pulli å Nyllet.

Men de va Vivo som öppna, rynki som en rökt pung å me en rykande cigge i vardera näsborren.

- Warsnagerst ä Pulli å Nyllet?

- Dom ä på syket å ligg i respirator. Dom försökte ta live av sä genom å kväva varann me kukarna.

- Men o så hemst! tjöt morfar å tände en fimp, va kan ha fluge i dom?! Nyllet va så förbannat gulli, han hade som nå små persikofjun inne i dosan! Å Pulli, gudsigförbjude!, han va ju som gjord för å suga djupt!

- Tro ja de, myste Vivo.

- Matt laing va ni gift egentligen? kraxa morfar å aska i Vivos hår.

- Hördu, he vet ja rakt int. Men no jer-e som ensamt, sa hon å klia sä i skrevet.

- Men Vivo, du skinntorra bullfitta, int vet du om Ditti eller Amos känn sä mogen för en liten stilla flört? flöjta morfar som nån jävla swingpjatt.

- Efter va ja ha hört så ha Ditti rännskita sen han lät sä dras över av ett gäng polacker på kajen för en back elefantöl. Å Amos ha flytta ihop me Björnmorahäxan å låssas vara trogen sitt hjärtas man.

- Men Gammsagge Ahlgren då, orgelbögen?

- Han gilla bara snygga unga mormonkillar numer, skrocka Vivo. - Men du kan ju allti försöka me Tattar-Torsten på Högåsen, han lär ju vara en kåt en katta.

- Nä fy fan, då älska ja hellre we n'kvinna, häda morfar.

- Du gullet, ja ha allti sagt att stiligare kar än morfarsgubben, he finns int i hela vida Kågedalen, läspa Vivo å slicka sä om mun.

Då vart morfar livrädd. Han vispa till me käppen så Vivo sjwaive, tappa tupén å tippa handlöst baklänges. Sen sprang vi i korattjen över älvbron.

- Hon jer atta illskinen, Vivojävuln, pep ja.

Morfar skakkre all sånna, å pisse strila ner i skrenablemmerna.

- Ja trodde he va gokke, pyret, kläckte han ur sä till slut. - Såg du hur hon ögonknulla mä? Men att he skull vara sä breinküt å få sä ett skjut i Storkåge, be trodde ja int.

- Vi kan ju speja i lillskogen utwe lillskolan å tafsa ihjäl nån knatte, drog ja till me.

- Nä ja ha då rent tappa lusten, mulna morfar, ja bli jämt fulslak när ja se ett fruntimmer. Men ställ opp arstola! Norpa en munfylla fläsk å en gammal rulltårta, så gå vi å överraska Hilding Dahlgren på sörvishuse. Om dom ha fått numro tjuginie av "Mitt livs novell" så ta en sån å.

- Kom till kyrkan när du jer färdi, ja måst få skita i frid å ro! ropa han när ja va på väg mot ICA-hallen för å knycka de vi behövde.

Ja passa mä noga för tjejerna som gjorde miner åt mä, men sen höll ja på å gå vilse.

Bakom förslammningshemmet gav en trind tobaksmops hals åt en njurgrusuppköpare från Istermyrliden. En flock mskor som kom ut genom Kågebadets grindar skrek å skratta åt mä. Några jaga mä å snörde stenar. Dom fick tag i mä å slog mä i magen, å när ja ramla sparka dom i skallen.

När ja vakna va dom borta, å kyrkan va rätt nära.

Då ja kika in fick ja ett lätt kåtslag.

Morfar satt kedjerökande på altarrundeln.

Han va simawke å dingla me langbalinga siin, å guttshuset va uppfyllt av hans orenlighet. Men han va prempüt å helt avtänd.

- Måstråar, tjekehosta han å gav mä n'hurril.

- Ja va tvungen å suga av J.O. på Järnis för å få i sniff, försvara ja mä.

- Ware likt se hä? krämta morfar. - Rensa mä.

Ja skåbbe han me tungan bak i djuven så han börje järmes.

- Nu jer ja faijen igen, väsakus, schluut pulfakta we de där påtasjäet!

Han hömsa upp byxerna å fimpa på Jesus vänstra bröstvärta.

- Nu ska vi se va Hilding gå för, mena morfar å spotta en kyrkvärd i ögat när vi va på väg ut.
Älven sorla löpskt.

Kåge centrum fläkte ut sä.

De finns inge bibliotek längre, i ställe ha man en videobutik. Dom ha tillåme' färghandel å tjåsk.

Vi passera en reservbarack där ortens hopp gjort helgristningar å sprutmålningar. "Luge sug fult" - "Kåge by najt, fylla å fajt, Kåge by dej, bita fittan av en tjei" - "Girres å Raaland jorde nå här he va skönt".

Framför Demonverkets belialkontor hade Missionärsställningens Vedersakare satt upp ett videostånd där snuff- å splatterfilmer uthyrdes.

Bakom disken stod Bög-Lage å Runk-Helge.

Vi sälla oss till en skara inavlade aper som gapa åt Schellettbornas dumdryga skitsnack. Ja kände igen "Lingon", "Vargen", "Rappe", "Chevve" å Ojala.

- Graoul Wallenberg ä vid liv, de kan ni ge er faan på! orera Lage. - Ja vet att han lev!

- De ä lika säkert som att Jesus Kristus brände av en sats på korset! snattra han å tände en lakritscigarrett. - Ja å galanta Helge träffa han på Finlandsfärjan i pingsthelgen. Han kalla sä Inez å lev på å blåsa ärtrör me röven å spä i ballkuler.

- Men Lage, häckla Bjuuv me en klädsam antydning till svagsinnet i rösten, hur fan kan du veta att de va Graoul?

- Därför att den som sa nå han va nå! hojta Lage harmset.

- Ja ha då lega me masser av karar som ha utgett sä för å vara Graoul Wallenberg, skrävla tumörtupén.

- Du ä då för härli, gäckta Helge å skrövla ihop de kloasmafläckiga ansiktet till en dolme.

- Fy satan, din AIDS-gris, om du sög lika bra som du ljug, va vore de då för nöd? Horan vi träffa va Grauballemanen, de kan läppiga Lage gå i god för!

Så här sa Wallenberg till mej mellan fyra bollar: Ingenting gå upp mot en ful, fläski finne som ä sugen på slaktartango. Sen lärde han mä krogfinska å lura mej å Lage å leka finska valsen me våra finska pinnar. Han va så charmi så ja blev som en ung flicka på nytt!

- De ä så mycke kärlek i dej, Runk-Helge, svassa Frusse. - Men hur va han egentligen? Hur se han ut?

- Graoul ä liten å nervös me hy av pärlemor å ögon som bärnsten. Han ha variga bitmärken på kinderna å i pannan. Han sakna känslor men ha lätt för å gråta.

- Karn ha pröva på de mesta, fortfor Bög-Lage.

- Ett tag va han mongo, sen vart han professor i sunelogi, efter de blev han skitnödi.

- Slappkuk i torrfitta! sa morfar halvhårt.

- Kom pyre så låt vi dom här slynera snusksladdra bäst dom ids.

Vi gick me hat i nacken förbi ICA.

Ja läste några av löpsedlarna.

"Bidrottning Silvia: - Jag skiter i allt!"

"Nytt hopp för den styckade Algotssömmerskan"

"Ingemar och Björn vill ha ett kärleksbarn"

"Skolopendern Ibrahim död"

"Chockbilderna: - Loffe diar Hagge!"

"Oldsberg och Melander ställer inte upp längre"

"Tumba vägrade runka kungen!"

"Dalai Lama tror på Stig H. och Nasty Faggot"

"De 100 fattigaste svenskarna: bilder och fakta"

"Barbro i Surahammar: - Jag har försökt begå självmord 110 gånger"

"Bengt Westerberg ensam igen: - Jag älskar att älska till ljudet av förtvivlade spädbarnsskrik!"

Hjärnan surra som humler i en makramépaj när vi pjuske in i sörvishuse å knacka på hos n'Hilding.

- Vem jer-e? rossla han.
- Erik O., grymta morfar me förställd röst.
- Å här ä n'annan som vill tala we dä! gawdes ja.
- Va vill ni mej, era jävlar? grina Hilding å kisa ut genom dörrspringan me sina blolaipeögon.
  - Ja ha int beställt nån likbil!
- De ä bara Mengele å Streicher som vill leka två slår den tredje me dä!
- Näääe, grimasera de vanskötta ansiktet, de få int måsta vara.
- Men Hilding, din armade dallkuss, känn du int igen mä, skratta morfar å trängde sä in.
- Vi som va alla tiders fästfolk, liske han.

Hilding Dahlgren bjega till å rega omkull, bärnattjen, i n'drävi av kräk å bajs.

- Men va i all sin dar, gnydde han å gned sä på hängtissarna, vars vårter styvna av rädsla.
- Ha du rent worte malenk, brä deg? fråga morfar å krama om han. - Hej er ju jiig, n'morfar, no minns du väl meg?
- Men jer-e möjlit att he jer du som kom å hälsch oppå efter alla dessa år? snårke Hilding.
- He bju mä skråål, flämta han me sprucken rökröst. - Gud signe dä, morfarsgubben, wåssj du wårk knåra oppå! stöna han å klamra sä fast i morfars kättinghängslen å drog ikull han.
- Du ha worte nalta kwedü, känn ja, men annars jer du dä lik, skorra morfar.
- Å du jer lika täringlånåm som du allti ha vare, mukades Hilding. - Men schlå dä ner i råtahåle mitt å känn dä som heemm, sa han å kravla sä opp. - N'snauwkopp jer väl allt ja ha å bju på, om he kan tänkes passa.
- Bråk int we kaffi! kväkte ja artit.
- Men va ä du för n'drutt? blängde Hilding fly förbannad.
- Ja tog we mä oxböreln min, sa morfar å nöp mä i hullet. - Utifall att du skull ha ståfräs. Watt-no ha du sås i tjööhln?
- Du få int ta illa upp, morfarsgubben, men ja ha så sällan blodkuk att dom ring i kyrkklockerna varje gång de bär till. Nu på gamla dar så ögles ja rent ut sagt när småpajkarna kläm mä på bulan å truta me mun.
- Ja förstå precis, ja känn ofta likadant själv, ljög morfar å berätta va vi hadd vare uti.
- Helvete, du böhöv en sup! utbrast Hilding. - Å no kan ja få ner en liten tuting själv, trodde han.
- Vet du ja va säker på att he va krimkomm som kom å bulta på angående kärestan min. Ja prisa Herren för att Han gav mä Läderbävorn, predika Hilding skenhelit å fingerpulla den pulserande älgsvans som sen många år va hans enda sexpartner. - Ja hitta han på Tolvmetersbasen, å ingen djävul ska få ta ifrån mä han, över min snöpta snopp!
- Men nu ska du få dä n'rökare, bestämde han å rota i den väldiga flaskbröten i finrummet.
- Vet du Kosken å Explorer ä för karingar, tacka vet ja hormoslyr å kylarvätska, gaffla Hilding.
- Men här ska du få se! Ta för dä, no tåssj du för odjärrven, truga han.

Dom tog en stadi hutt var, såpass att kroppen tog stryk. Ja doppa snuttefilten i thinner å snusa i mä dom ljuvliga ångerna.

- Hilding min vän, spände sä morfar, vi ha me oss en nässdjäl åt dä.
- Men va äre du säj? hixna Hilding å stirra glosögt när ja öppna konten å blotta gosakerna.
- Bettnekalvsylta å griskuk i sprit! Å en gammal rulltårta! Men he jer ju alldeles för ogott, ja må då få tacka, tack tack, stamma han. - Men ja kan int för mitt liv förstå hur ja ska få i mä sånt här sovel när ja int ens få behålla Skegapalten, jämra han sä å peka på några enorma, osmälta varproppar som hade gått rakt genom kroppen. Var å en va stor som en karagonk å svaldes hel, smeti av flott.
- He jer mån i å schlå we sä, tadla morfar.

- Ja, be bär väl dit e bär, he gå int båd fis å förhåll, sa Hilding å klia sitt tyska hår.
  - No wål he nån rå, raring, trodde morfar, drog ett halsbloss, å fimpa i fontanelen min.
- Dahlgrenskan duka fram dockservisen på sekretskänken, å morfar välsigna vår spis.
- Tjå dä nalta, pyret, du jer som skatan på tarmtråge, glåfste Hilding när han såg snålvattne som sippra ur mä.
  - Girit öga men trångt svalg, pika morfar å körde upp en gaffel i gommen på mä.
  - Öga kräv men arschlet säj ifrån, brände Hilding av.

Morfar lassa för sä som om han hade buksorg, men fru Dahlgren måske som bara på ytterst i sin ruttna munhåla.

- He jer som bara å förarga mun, kuttra han skamset. - Ja ä av den gamla stammen: förr nändes många äldre int äta ens dom tider på året då de fanns mat, dom lät nä hellre förfaras.
- Mar du spötjäs, sämmär går nä, sisa morfar å torka flotte från käften me n'trasselsudd som Hildings gäster bruka gnida diarréfitterna me.
- Ha du nå andra starkvarer än de här jävla bäbipisset, frusta han, å Hilding böka me snörpt mule i flaskhögen.
- Här ha du snaps, din djävul, kikhosta han me en dyngi näve kring sin sladdriga kuk. - Landrukonjak, Kürtenvodka å Druittgin!
- Va fan ä du frälst? baxna morfar.
- Japp.
- Gud ä en man me lem på livet å solsken i blick, intyga morfar. - Han ha musti andedräkt å dåli hy, fint sätt, mesi röst å kletiga briller. Han ä fulsnygg, tokroli å lillgammal.
- De mesta av va du säj tänder mej, å resten gör mä rädd, mysrös Hilding.
- Ta dä n'tjutare, täpprutstackar, sa morfar å blanda en misogyn grogg. - Vi ä ju gamla buksvågrar, minns du väl? Kom du ihåg när vi flåkte upp oss för Tore Hedin?
- Jo du, morfar, he gör ja, å du ska fan ha klart för dä att på den tiden såg ja förbannat bra ut!
- Du va söt som en död tös, ljög morfar syrlit å smutta på sponken.
- Jo ja mena dä, yvdes Hilding å smorde in sin infekterade pung me mosade pissmyrer. - Men Tore Hedin va för hemsk, tyckte han. - Han ville ha mä å göra perversa idiotier me hans grunka, så ja va tvungen å göra slut.
- Tore va konsti, han blev mest arg, mindes morfar.
- Men att han skull fara så illa att han börja vänslas me ett ross, he va för sorglit. Men he gick ju som he gick, nicka han, stinn av visdom.
- Ja ha sagt åt pyret mitt, fortsatte han gråtmilt, att va som än händ så få han int ägna sä åt tokförän me tösagrisar, för he skull satan i mej ta dö på mä!
- He jer så jävla äcklit så ja vill int höra ett knyst mer! skria Hilding i fyllevånda å slog händerna för sina råttgnagda öronflikar.

Morfar tog han i knä, vyssja å blåste, å snart var nä bra igen.

Hilding kravla ut på kompostgolvet å tog sä n'sup.

- Fy fan om pappa hade fått leva, slunga han ur sä.
- Han va så jävla hori att han bjöd hem Ferdinand Nilsson-Kling å dumsatsa på ett dödjuck. En gång knulla han Palo spanskt å låssades att hon va n'kar.
- Gamm-Hilding va för fin, skrocka morfar erkännsamt. - Hur många bredd, hur många längd, gick han på som en satans tok. Käften gick i ett: lemme ska vara kort, tunn, vit, noppig å mjuk, tjata han vareviga gång nån berömde sin rödgråta stordonkas svällkroppar.
- Pappa hade en rygg som va 90 grader, hävda Hilding å satte sä på en kleti taburet.
- He jer allti ohäppa på krävla, flämta han. - Men o ni jävlar som sög tisse på Krister himmelfärds, minns du när vi fick för oss att vi skull våldta Kvarn-Olle?!
- O du milde Rattama, skratta morfar me hurven i kroppen. - Du ska veta, pyrävel, smålog han elakt å smekte mä på stussen, att ända sen ja va n'tultarpilt som sög grädden bortur taska på

pappa min så ha sex utan våld vare som stelopererad samekuk för mej. Så du må tro att ja vart timmut så gud-sig-förbarme när vafanhethan Hilding sa: nu gå vi å spänn på Kvarn-Oll'. Henna va länge sen, vet du, när man va snellsnodd å språker.

- Du ä fin nu å, morfar, pep ja falvarsamt.

- Sug fitta! snäste morfar, mest för syns skull.

- He va n'lördakväll mitt i smällfeta sommarn, å ja va proper å Hilding grann. Vi masa på alla fyra genom Brylles jamslägder, livrädda för brunstiga mogendansluder. Men fram kom vi, å blåribba hade vi så de värkte som spikarna genom Kristi händer. Nu satan skulle han få sä ett skott i rättan, n'Olle, he va bara så! Vi hörde hur han notte på å låsses vara itaksn, men he skull han int ha gjort.

Ja knacka me knogarna på kvarnporten, å då vart de tyst en lång stunn. Han gömde väl porrisarna, han gilla mest Donkey Love å Daisy Chain, ha ja för mä.

Men mjesaken va såpass fämflajte att han tog sä ton.

- Vem jer-e? knarra han kvävt.

- Bockarna Bruse! mullra Hilding.

- Neje, ja vet ju att ni bara vill rimslå mä. Säj vem he jer!

- Den barmhärtige samariten, som stack ut öga på sisselskiten, fnissa ja, å sen vräkte sä Hilding genom gasspjället å in i mjölsäckskammarn. Ja följde efter, råmmstegu som ja var, å låssa livremmen, men Ollegubben såg ut som om han bara ville gråta.

- Så rädd hadd han no int vare sen Folke Bernadotte kom me dom vita bussarna, flika Hilding in å krusa läpparna i ett läbbit leende.

- Va ä ni för människor? Ja måst till frisören! gapa mjölnarmödisen, å ögern va som askfat, återtog morfar. - Elda int upp dä, de ha du lix inge för, sa ja, å sen ödsla vi int nån tid på kurtis. Hilding sparka han i buken så han kräktes upp en vattenråtta å en katekes. Sen drog du av han kom-i-sängs-tröjan å bakband han, å ja drog ut tänderna han hade kvar me en rörmokartång. Vi kasta han i ett groddtråg å börja älska. Hilding knulla han i mun å ja i röven, å efter varje sprut ömsa vi håll.

- Moder Teresa, du sugga me de urlakade spenarna, va vi hora i Kvarn-Olles jungfruliga kött, jäste Hilding å la armen om morfar. - Vi rajke på å durantéra så de stog härliga till. Å ja tro he måst ha vare skönt för n'Olle å, för gud nåde mej va han skrek.

- He va ju de vi va lur på, sa morfar, å de va därför vi tog oss en rökpaus å bestämde oss för å pina ihjäl han. Efter söt klåda kom sur sveda, som ja bruka säja till mormor mens hon levde.

- Men Kvarn-Oll' jauke på å jinnes så ja vart rent angbett. Å du ska veta att he jer många il uppå skithusvägen, pyret, så no såg vi till att han for n'ful fääl, må du tro.

- Finns de nå mysigare än en männisch som vråla att hon vill dö, men som man tvinga å leva? flina Hilding å la morfars högra hand på sin judeskruv.

- Vi satte på han en tyrolerhatt, bara därför att, locka fram ett skratt, glamma morfar. - Sen skålla vi kuken hans i en balja me kokande sirap. Hilding hångla me han å bet av han tungan mitt i en igelkyss, visst minns du dä?

- Mmhm, sa Hilding förstrött å kräktes upp en meter av sin tunntarm. Han bubbla blod å tryckte tillbaka tarmen ner i svalget.

- Han fick en avslagen flaskhals i arslet, å sen knulla vi han i ögona tills han dog, berätta morpappa. - Han va nå vedervärdit ful, n'Kvarn-Olle, raljera morfar å tände en Rönnskärscigg. - Han likna Michailov, vet du. De sades ju att farfar hanses öppna rumpan på vid gavel för Schuvaloff när ryssarna lekte ryska posten we Kågepajkarna under gammkrige, skvallra han me en epikurisk glimt i sina döda ögon. - Så han hade väl ryssblod i kroppen, den satans slampan.

Hilding snörvla blod å badda fawskükukuken sin me en spritdränt baconstrimla. Han va bitter för att int ens kåtsnacket å morfars fjälliga hand fått barnskräcken att styvna.

Morfar såg hur de va fatt, å förstod att Hilding snart skulle bli oregerli.

Han la den nedspydda skunkboan kring sina magra axlar å knäppte sin kråkfärgade bläzer.

Han skaka askan ur sina råsa lärtbyxer å fäste sossekepsen me en haksnodd.

- Hilding darling, viska han å höll Hildings skabbiga huve mot sitt insjunkna bröst, ja känn att ja måst dra mä hemåt vägen innan ja tjära ner mä i dä igen. Ja tro vi skull ha passa jättebra ihop, men du ä för fin för mej.

- Nu få du int bli lessen, vet du, trösta han när Hilding börja gny som en gnu, för du ha int långt kvar. Du ska ha de så bra, Hilding, å låva att du sköt om dä.

Vi lämna Hilding Dahlgren krälände på golve me fradga runt mun å en fin bit me Göingeflickerna dånande ur radion.

Sommarkvällen sved i skinnet.

Kågeluften ä mättad av primatångest.

Morfar knäppte upp, satte sä på huk å sket. Han fånga dom två glittrande korvarna i handen, drog igen byxerna å smeta skiten i håret på en trendkänslig stinta som gick me näsan i vädret. När hon protesterade nita han na.

Vi gick vidare...

- Ha du eld? fråga en lengräddad ung spritsvamp, å morfar skvätte T-röd på han å tände på.

Vi vackla mot en busshållplats medans han brann upp, Gud till ära och stort behag.

Morfar börja berätta en historia.

- De här hände en skrovlig februarimorron i Hornherrens år 1945, när ja å Dirlewanger satt å festa i ruinerna av ett barnhem.

- Ä du klar över att Himmlers kabbar smaka aprikos? fråga han.

- Nä va fan säj du?!

- Så är nä. Ja fick reda på de när ja tjänstgjorde i... men äre int Jalle som kör bussen? Då kan vi no räkna me att han lägg an på oss. Skynd dä in, pajk, så få vi höra om han ä sugen...

krusningsdjeru benägna att låta sig krusas

He jer lix int så honkit Det är förresten inte så angeläget

måstut besvärligt, motbjudande

n'pela-grut lite grann

nävertulla nävervagga

ofornslit klumpigt, otympligt

rålkaruskande rålka är brunt, järnhaltigt vatten

att ånnråm på dåligt humör

essjut flammig

ståvaskogsrötter mycket senvuxen skogs rötter

hovendroven huller om buller

mordisk ras, me ostiga å fäiska inslag Hans F. K. Günther arbetade med termerna nordisch, ostisch, fälisch i sin rasforskning

bwana Namnam Jesus Kristus

udumuhåla Udumu är ett djurmänniskoväsen Jörg Lanz von Liebenfels identifierade på assyrerkonungen Salmanassars svarta obelisk. Hårigt, halvt upprättgående

warsnagerst var (någonstans)

Matt laing Hur länge

sjwaive viftade eller fäktade med armarna

i korattjen i fyrsprång, med väldig fart, som skrämde kor

atta illskinen (verkligen) ful och led

skakkre all sånna darrade i hela kroppen, så stor han var
skrenablemmerna näbbstövlarna
gokke färdigt, ute med
breinküt krångligt, svårt
ställ opp arstola lyssna noga
simawke med nedhasade byxor
langbälinga de långa benen
prempüt tvär, kärv, lättstött
Måstråar Din långsamma djävul
tjekahosta hackhostade (Dzerzjinskijhostade)..
Ware likt så he? oftast retoriskt som uttryck för (milt) missnöje
skåbbe skrubgade
djuven kreatursbaken
järmes klaga, slå med sig
faijen glad, munter
väsakus orolig, ostyrig person
pulfåka slita hårt, anstränga sig (skämtsamt)
påtasjæet petgörat
hömsa drog
läppiga läppisch = barnslig på tyska
finska valsen grupprunk
pjuske smög
gawdes tokades, skämtade
blolaipeögon blodsprängda ögon
dallkuss odugling, stackare
liske lirkade, ställde sig in
bjega vinglade
rega raglade
bärnattjen spritt naken
drävi blöt och gyttjig sänka
malenk ofärdig
brä deg snälla du
snårke snörvlade
He bju mä skråål Jag får lust att gråta
Wåssj du wårk knåra oppå Att du orkar knoga på
kwedü bukstinn
täringlånnåm tård och klen
råtahåle rörigt och smutsigt rum
snauwkopp en slät kopp kaffe utan dopp
Bråk int we kaffi Gör dig inte besvär med kaffe
oxböreln oxkalven
Watt-no ha du sås i tjööhln? Nog har du väl sperma i pungen (körteln)?
ögles kväljs, äcklas
No tåssj du för odjærven Nog törs du trots blygheten
nåssdjäl matsäck
betnekalvsylta sur, skämd kalvsylta
sovel läckerheter
karagonk två kupade händer

mån i alltid något; det har sin (begränsade) betydelse, det leder till ett (litet) resultat
tyska len och mjuk ull sades vara tysk
No wål he nån rå Nog blir det någon råd
Tjå dä natta Vänta lite, behärska dig
måske åt trögt och lite (termen används normalt endast om boskap)
Mar du spötjäs, sämmär går nä Ju högfärdigare du är, desto sämre går det
Landrukonjak, Kürtenvodka å Druittgin Henri Desiré, Peter och Montague, välrenommerade kvinnomördare (Druitt endast en av många misstänkta för att vara Jack the Ripper)
Tore Hedin en av den svenska kriminalhistoriens mest folkkära mördare
täpprutstackar stackare utan matlust
ross ful och fet flicka
tokforän stolligheter
ohäppa på krävla otur på stackare
hurven i kroppen rysande, med gåshud
timmur brunstig (om kor)
snellsnodd snabb och vig
spräker pratglad, slagfärdig
falvarsamt försynt
notte gnolade
itaksn arbetsam
mjesaken den mesige, tafatte, trögfattade
fämflajte listig, finurlig
rimslå narras
råmmstegu snabb i gången, med vägvinnande kliv (om häst)
Ja måst till frisören! sade Röde Rudi Dutschke sedan Bachmann 1968 satt 3 kulor i honom
kom-i-sängs-tröjan en kofta som användes vid nattfrierier
rajke för hit och dit, rörde om
durantéra støjade, levde om
jauke gnällde (eller tjtade)
jinnes grinade
angbett arg, upprörd
många il uppå skithusvägen så sade man om en som hade många olika tankar och uppslag
n'ful fääl en ful färd; dvs han fick en rejäl omgång, en riktig avbasning
Schuvaloff befälhavare över en rysk arméavdelning som opererade i Västerbotten under 1808-1809 års krig
epikurisk termens skelleftebondiska betydelse är: knepig, finurlig
fawskükukuken den murkna kuken

Månadens post hade komme... de förtreta morfar...

- Träck å drägg... krav, hot, stämning... indrivning å utmätning... förundersökningar å efterräkningar...

Sjuhundratusen i restskatt...

Blankt avslag på min ansökan om känslöbefrielse...

Ett diplom från Barnporrstiftelsen... för tidiga julkort från Leuchter, Swaggart å Schwartzkopf... å Gudrun Schyman...

Han hällde upp mer ostbågar i Kefirtallriken å strödde lite Ajax ovanpå.

Sen fortsatte han sprätta upp breven, besviken på förhand.

- Norstedts propa på att ja ska berätta om mitt långt utdragna döende... två miljoner i förskott... sen tietusen per sida...

Bonus för ultravåld å hypersex...

"Förtätad glesbygdstämning" vill dom ha, dom djävlarerna...

Vem tro dom att dom ha å göra me Burroughs å Bukowski!

Skriva ä som att runka utan fingrar...

Här ha ja i alla fall fått arvodet för artiklarna om Bådriiljard å Batalj i Merkur å La Quinzaine littéraire...

En fredstrevare från världsjudendomen via Mordecai Gottleben...

Erbjudande om en kredit på 3 miljarder från Dai Bitching Kangyo Bank... på villkor att ja sluta smäda japsar å judar...

En check på tjuvfemtusen för att ja ä så ensam å lessen... från Sigrid Visents minnesfond för medellösa vidunder...

Nya numret av "Boy Butcher"...

Två böcker: Segevs "Die Soldaten des Bösen", om dom fränaste koncentrationslägerkommandorerna, å Tancred Kochs "Geschichte der Henker"...

Bonniers ä int intresserade av min översättning av Bibliomystikon till samiska...

Men här ha vi nåt lukert... Gunnar ha skicka en massa nyupptäckta insekter från Xingufloedens övre sträckning...

Dom få vi titta närmare på sen...

Morfar la den rombformade kartongen åt sidan å suck it.

- En inbjudan från Michael Aquino å Temple of Set...

Dom vill att ja ska komma till Wewelsburg å leda riterna... en kuplett om slaget vid björkträdet eller nånting såndärnt skulle ja väl kunna tota ihop på nåt vänster...

Ett tackbrev från Artos i Skellefte... "Utan DIN! medverkan kunde inte Eckehartutgivningen ha komme till stånd"... blablabla! vem fan ids bry sä...

Om dom hade så pass folkvett att dom skicka en liten kerub i ställe... då skulle ja leka Tiberius å den lilla fisken... som Svettonius skvallra om...

Soc å policyn vill att ja ska vara sakkunni i en utredning om sexuella övergrepp mot barn...

En förfrågan om ja vill försvara SM-titeln i S/M...

Anbud om å leda en kurs i "Förstörande svenska"...

Den vanlia privata veckobulletinen från Peter Arnett ...

Å näst sist å minst ett vykort från Astro Lindgren...

"- Ja vet int vars ja ä men ja ha ont å ä rädd..."

Åsså ha vi då senaste diagnosen från syket... dom ha tage hjälp av Jerold Posts centrum för personlihetsanalys... ja håll alla sykiatriker dom ha sysselsatta...

Dom tro att ja ä "en malign, phallisk narcissist" me en "nekrofil karaktär"...

En "schizofren solipsist" uppfylld av "ett demoniskt raseri, en vanvetti hämndlystnad å ett vilt människoförakt"...

Dom tala om "total alienation", "paranoida å sociopatiska drag", "sexualpsykos" å "våldsfetischism"...

Wavel å wallär... Sida upp å sida ner me motstridit skitprat...

Enda felet me mej ä att ja ha fått för lite kärlek å stryk...

Morfar tände en Salem, tog den ur käften å stoppa in en hjord marsipansvin. Han tugga håglöst å tomstirra hålögt.

Ja slicka de sista av barsch-saingsvällingen från min turtallriks grunda botten.

Ja få int ta av mjölken å smöret, men de fanns lite vapenfett kvar som ja bredde på en skiva sockerkaka. Till de drack ja Salubrin.

- Varje brev, alla telefonsamtal å besök ä nya spikar i korset, sa morfar efter å ha svalt.

- Människer ä till för att fördärvas å utrotas...

Ja ha vigt mitt arma liv i leda åt ett helit förintelsekrig mot mänskligheten...

Människojuren ha haft sitt lilla rolia...

Annehort ska dom få äta upp de dom ha spytt ur sä...

Dom må drökt så bäst dom förmå... hårvård å språkvård... charter å terapier... fitthjärner... sisnadevas... orgasmaggregat...

Ja ska ordna upp dom mot väggen vareviga en, de lova ja dä, Triebchen...

Morfar ä lite storsajän, men de ligg oftast nåt i de han säj.

Dessutom är nä nästan jämt ett skratt-ämnen, de som kom ur han.

Vissa skulle även säja att han ä kallrut, men de håll ja int me om... Ja vet va han gå för. Han säj aldri mer än han kan äta upp.

- Sorg, hat å smäleik... de ä den knixia trons grundpelare...

Livet, pyret, ha tre miljarder år på nacken... Ett kostlit infall av vår sinnessjuke Skapare...

Hela tiden samma lilla melodi...

Mord, knull, sluk, skit...

Hat, vrål, as, foster...

Säd, blod, kött, död...

Kamp, bluff, skräck, äckel...

Äre underlit om man håll på vara less... Äre konstit om man längta bort nån gång...

Man sukta efter mindre braskande livsformer...

Livet gör en bara snopen...

Han kleta fett å slem på en mögli skorpa, titta ut å såg att allt va som förut... Allt va förlorat...

Blåsvarta moln torna upp sä, vinden bet i å ruska de jämrande Världstrådet. Hos oss är nä aldri långt till kvällen.

Här se man int solen förrän den ä på väg å gå ner.

- Fula moln, sa ja. - De verka dra ihop sä till folkstorm...

- He jer onskans andemakter i himlarymderna!

Som ha komme för å hämta filistrar å fariséer...

Morfar fukta tummen, samla upp skorpsmulerna å slicka läpparna, som aldri kunde bli rena.

Han tog några grumlia klunkar ur flaskan me polsk rovsprit.

- Alla barn skulle uppfostras av jur... Sjakaler å babianer... annars bli dom sjåpiga tjoller... Den enda skrivkar som ha veta nåt om kärlekens väsen, de va Sade... Läs, njut å skratta... Laban å Åby ä landsförrädare...

Piss ä gott... Hegel ä lätt...

Morfars tankekrumsprång ha för länge sen sluta förbrylla mä.

Förnuftet ä de första man måst lära av sä om man vill bli en rikti morfar. - "Förnuft ä nånting som hör advokater, diplomater, bankirer, teknologer å professorer till... jordens fördömda!" sa han en gång. - "Finns de förresten nåt förnuftigare än en frigjord fitta?!" hånfråga han... Ett av Gud förbannat geni ska bara använda tirader å diatriber... persiflage å pejorationer...

interjektioner å imperativ... impulser å intuition... inresekretoriskt betingade idiosynkrasier...
Bara häda å smäda...

- Ja hata allt... Allt ja känn till å allt som finns, allt ja drömt om å allt som skulle kunna ha
vare...

Å resten förakta ja...

De svenska kulturarvet ryms i en ordinär fitta... å där hör de hemma... vi ä gakis... wimps...
arkebakterierna i de kokande svavlet ä våra föräldrar...

Världshistoriens höjdpunkt va den indiska stryparsekten... fast 1212 års barnkorståg,
digerdöden å Tai-ping-upproret va också festliga...

"Minnen av Kaldabanan" va de bästa Frank Kafka skrev...

"Om judefrågan" de finaste av den äldste brodern Marx...

Den apodiktiska långdansen vindla vidare...

Den här dan skulle väl ge me sä den å... dom bruka göra de om man bara ä ihärdi... kallhamrad
å lättsinni nog för att int bry sä om pappa döden... Men de känns som om dom bli allt svårare å
komma igenom... dom klibba fast, som kardborrar å fästingar... de kom Surt efter...

Ja såg ut över de lilla som finns kvar... nånstans därbortanför ligg världen... säjs de...

De här kan i alla fall int vara världen... de ä ja rätt så säker på...

De här ä aftonlandet... oktoberlandet... nattens ände... mörkrets hjärta...

Världen ä full av jur i bur... svartmuskia å bleksiktia...

Dom ä säkert klipska å klämmia... driftia å näria... i farten å på hugget... Bara id, ävlan, påfund
å bestyr... Dom älska å äffesjera... kaassj å fäles... de ä mycke haiwaij men en del ä säkert
govillesam... Dom ä progressiva å prominenta, emanciperade å erkända...

Många vet mycke... dom ha nåt å ta sä för... dom se bra ut...

Men dom ä annars än ja å morfar...

Taskspelare å positivvevare... smörsångare å marknadsgycklare...

Ute i världen går nä av bara farten... de ä no ett liv å ett kiv... Huvva vilket hålligång...

Fan ro själv båten i land... Han ha en fitta i varje hamn... De ä bara å ta för sä...

Men kom man från obygdén ska man no int fara till världen å städerna... de bli lätt lite löjlit...
tänk bara på Samsara Lidman å Poas Enkvist...

De här räck gott åt oss... Faktum ä att de nästan ä för mycke...

Ja duka undan å gick in på dass för å kolla om ja kunde skita...

Morfar kom i toadörrn å såg på när ja krysta...

Han sa inget... va fanns å säja... skaka bara på huvet å gick å la sä...

Leuchter upphovsman till Leuchterrapporten, som förnekar massgasningen av judar

Swaggart, TV-predikant

Bibliomystikon Lanz von Liebenfels bibelkommentar

Temple of Set naziöckultistiska satansdyrkare

slaget vid björkträdet en gammal westfalisk legend skildrar en åldrig fåraherdes vision av
s.v.b., där en enorm asiatisk här hejdas och besegras av en hängiven skara européer. Himmler
beslöt på Wiliguts inrådan att borgen Wewelsburg, inte långt från den Teutoburgerskog där
Hermann Cheruskers män förintade Varus legioner, var en sannolik skådeplats för detta
världshistoriska avgörande. Den blev SS ordensborg. Dess kommandant, Manfred von
Knobelsdorff, sökte under Wiliguts/Weisthors inflytande återuppliva den Irministiska
religionen. Irmin (Chrestos) korsfästes ju som bekant i Goslar omkring 9500 år före Thomas
Tvivlaren av schismatiska Wotanister...

Peter Arnett legendarisk utrikeskorrespondent

Wavel å wallär Svammel och småprat (prat utan egentligt innehåll)
barsch-saingsvällingen barnsängsvälling: havregryn kokta med sirap och russin
annehort på ettdera sättet
drökt roa
sisnadevas kukdyrkare
storsajän benägen att överdriva
skratt-ämnen ett ämne, en orsak till skratt
kallrut som inte står vid sitt ord
äffesjera gör affärer
kaassj föder barn
fäles reser
haiwaij oredig brådska
govillesam godhjärtade, hjälpsamma
gakis hungriga spöken i japansk buddhism
wimps Weakly Interacting Massive Particles

- Ja ä buddhist ut i varje nerv å cell, hymla morfar. - Ja vill ju att ni ska dö för begären, sluta hata mä å låta Lucifer skingra förvillelsen.

- Men morfar då, så du prata, genmälde Myrtle tanklöst å satte fram en nästan rund bricka me sju sorters kaker: mardrömmar, judebröd, dr Ottaws spritskransar, prästgårdsnötter, Strasserburgare, salta pinnar å sotarbiskvier.

Vi höll på å planera nästa storkrig i köke hemma hos Signar å Myrtle.

Hos dom är nä allti förfallstid, livet ha som gått i stå. Dom ä smågåve men gotyckt.

Morfar fortsatte rida ranka på sin senaste käpphäst.

- De enda säger ända som ha hålle mä i gasen ä drömmen om en översvinlig kärlek!

Å alltifrån helitorsdan till hälljamäss ha ja bara haft ett för ögera, å de ä vår Frestares rena, vita, utsäglit ljuvliga gudakuk!

Stor ä hans vrede mot dom som ej smörat sina arselhål inför hans återkomst! Väldi ä hans höftkraft! Skitsexi ä hans röst, som Blue Eyes...

Morfar kom av sä, han gick på tomgång.

Han föll tillbaka, me ens grå å vissen.

- Misse, om han kom, så länge sossarna få hållas, varna Signar.

Han va magernaken å tvaga sä valhänt, skallrande i en kallvattensbalja.

Han ä kort som en sjuåring å försöksutskriften.

Hans enda hopp ä mongolstormen.

- Bo man hop måst man räkna me spill, framkasta Myrtle.

Hon sjåa på å snodde som en leksakssnurra, ynklit liten, lemmarna som virknålar.

- I löktn jer-e bara i dom som de ha komme kåddn he finns nån kärlek. Dom andra, frawdüfolke, ha int varken ork eller lust över för en medvurstmännisch. Förünn å förünn visa de sä att de ä bara så. Hur många försmå int en dommt, en knal, en gnadd, bara för å se sä lottlösa på upploppet?

Ingen ä för liten för å älska.

Hon sprang fram till spisen å hävde sä upp på en stol för å nå kaffepannan.

Hon bar en gröndaski kofta me Elvis eller kanske Kaltenbrunners ansikte stickat på ryggen me gredelint garn. Förklät va gjort av kråkskinn å på huvet hade hon en hembygdshätta av döda fluger å kattassar limmade på en kräppstomme.

Hon klappa fram till bordet i sina omaka träskor, klättra upp på avdragssoffan för å kunna servera, å läste luslagen över dom buckliga mässingsmuggarna me kaffekask i.

Signar torka sä me en skurtrasa å satte på sä en mörkblå Lantmannaoverall. I ställe för blöjer tog han ett nummer av tiningen Land.

Som sista man tog han plats vid borde.

De fanns flatbröd å släta bullar å; Myrtle truga me låssat misslynne.

Ja doppa å gegga, men morfar satt bara å rörde ner sockerbit efter sockerbit i kaskmuggen.

- Vi ä nättopp vegetarianer, sa Signar. - Vi ät bara fallfrukter å självdöda jur...

- Vem kan veta att människornas ande stiger uppåt, men att fänadens ande far ned under jorden? fråga Myrtle kryptist.

- Är nä Saltaren?

- Näe, Predikaren... Vi älska allt levande... särskilt HIV-viruset...

Köket va ombonat, annat kunde ingen påstå.

De va tapetserat me nekrologer från Norra Västerbotten. De ä en sorts tining för dom som ä små å har nä svårt.

Dom hade järnspis å en lös elektrisk kokplatta, utifall att.

På fönsterkarmen stod tolv apostlar, ett värmeljus i en lergorgon å ett halvdussin mochicastatyetter föreställande tidelag, mest me vikunjer. Dom hade mässmä å sessväck.

Till höger om kanntorn satt ett par tavler, "Hund i vanda" å en flamsktavla me motivet påg i gås.

Till höger en lätt retuscherad bild av nästan hela kungafamiljen.

Ovanför soffan va en bonad uppspikad. På den stod, gult på rött, dom kända orden ur Bergspredikan: "Låten barnen komma till mig, så ska ja knulla skiten ur dom."

Ovanför diskbänken, där en järpe tyst led i en flaska, hade Signar tejpa fast en nakenlagsbild på Övre Kågedalens fotbollsspelare. Dom va skära, håria å fläskia.

På väggen bakom Myrtle hängde hennes föräldrars torkade händer å docker me nålar i, som likna grannar å vänner som hastit blivit sjuka eller dött.

Utanför fönstret, på vägen, kämpa en grovhuggen kepsgubbe sä fram på en minicykel. Han verka ha de han gjorde, hade varken hals eller ögon. Många ä såna i Kusmark, mycke satta å utan synorgan.

Morfar sa int ett ord, så ja fick vädra mina sylar.

Ja försökte vara trevli, men ja ha lite för dåli självkänsla för å kunna lura nån.

- Jooo... öööh... hur går nå we abåln? sa ja me onödit mörk röst. Int för att ja ville veta, bara för å vara till lags...

- Hur?

- Hur ta sä äringen?

- Va rackarn gå dä åt dä?

- Ja mena markens gröda!

- Begrip du va aiterong' säj!?

- Hur väx de ni sådde?!

- Uwäxeniswådde! hånharma Signar. - Jo tack båd aijeln å åln frys å regna bort!

- Nu ska vi int vara såna, besluta Myrtle. - Ja ä int den som ä den...

- Hur trivs du i skolan då, pyre? fråga hon för å ställa mä svarslös.

- Ja ä int dit så mycke... just nu ä ja sjukskriven...

- Då kom du å få mycke å ta igen... Kanske för mycke...

- Va fattas dä?! gläfst Signar.

- De mesta... men de ä magen... å huvet...

- Houwa! de verka närmast odödde!

- Ja ha ju bara värken ja... så de ä int så mycke me mej heller, sucka Myrtle å grävde ut en likmask ur den svartruttna näsan, som förra hösten hade blive avbiten av en grävling å fastsydd igen.

Morfar tog ingen notis om oss, fortsatte röra socker.

- Morfar din ha visst lämna oss...

- Han ä långt borta...

Signar la ett par matskedar General på en bullskiva å klia sä på ärret under hakan, som löpte från öra till öra.

De va ett minne från när han å morfar va i luven på varann, långt före ja va påtänkt.

Morfar tyckte själv att han va mest lik hertigen av Blangis av dom fyra gingermännen i "Sodoms hundratjugi dagar", om int annat så va gäll skaplynnet.

Signar hade hävda att han hellre borde jämföra sä me biskopen eller Curval.

- Curval ä gammal å full jämt, ett obeskrivlit snuskit skelett me en två tums skitskorpa i den ofantlia rövhålskratern... Tat tvam asi! hade Signar hävt ur sä.

När vreden grep morfar blev han varken röd, vit eller blå, precis som Torgeir Håvarsson: "För hans hjärta satt ingalunda som krävan på en fågel. De va int blodfyllt så att de skalv av rädsla utan snarast hårt som om de härdats av den skickliaste smed till allt som vasst var."

Morfar uppvakta Signar me snus å porr, å sen överföll han nidingen i sängen, skar halsen av han å stack till Finland.

Men Signar repa sä... Dödförklarad vakna han på bårhuse av att nån fingra på analflikarna.
Morfar betala en sextondels mansbot, dels för att Signar ä så liten, dels för att han int dog på riktit.

Ett halvt kilo kaffe å ett paket bitsocker...

- He va rena rama atfåla, bedyra han, å Signar bida sin tid.

Ett par år senare lura han på morfar i ett avloppsdike å försökte skjuta han. Men bössan sprängdes, å Signar förlora en tumme å ett öga. Sen va dom kvitt, bestämde morfar.

Signar va så pass smakasnål, även om han int kunde gälla för glosavacker, att morfar int ville undvara han.

Allt som skit gå å knulla...

- Ta mer, ville Myrtle, å ja berömde dom salta pinnarna å de starka kaffet.

- Äre nån mer än ja som tyck de känns överklit? undra Signar.

- Njaaää... no är nä lite underlit, tyckte ja.

- Nu få ni banne mej sluta ciorana! Tänk pussytivt! krävde Myrtle. - De finns så förbannat mycke fint i livet! Bara man ha hov å vara rejäl å lagom! Tänk å få vakna varje morron me gråten i halsen!

- Ja drömde så konstit i natt, börja Signar. - Ja satt utme Babels floder å grät... ja tänkte på Sion.

- Hängde du harpan din i ett pilträd?

- Joo... hur fan kan du veta de?

- §§§...

- Ja såg en man me klara ögon å en annan me munkorg... Dom va kloka som ormar å menlösa som duver...

- Matteus tie sexton...

- Den klarögda sa att han hette Aappo Kiimainen å den andra Jyrki Muostalainen... Sen läste han högt ur en fet bok som hade titeln "Finskt busliv från Mommilakalabaliken till Mainila-intermezzot"...

Den va präntad på hud från spädbarns knäveck...

Sen hade han mä på alla upptänklia sätt å vis...

Å mens vi älska tvinga han mä å berätta min käraste sexdröm...

- Vilken ä de? kuggfråga ja.

- De ä väl int den där om att bli tagen av gruvtolvan mot din vilja? klatscha Myrtle å tände en lasarettscigarrett me Gandhis platinatändare.

- Nä den här ha ja aldri våga berätta...

- Gör de nu då, för nå krigsråd torde de int bli om int morfar kom till sä!

Men morfar visa int nån tillstymmelse till världslighet. Han hade tömt sockerskålen å rörde begrundande så he jömme me nerslagna ögon.

- De här ä min hetaste, kvinnliaste knullfantasi...

Signar ruuna åt sin egen djärvhet.

- I Lanz von Liebenfels "Teosofin å dom assyriska människojurena" berättas om en tvåkroppad, fyrarmad å fyrbent hindu som hette Lalao...

Ett sånt missfoster skulle ja vilja knulla... skoningslöst...

Han skulle recitera provencalsk kärlekslyrik me gäll å sprucken röst...

Samtidigt ska han i sin tur knulla Bhagwan i mun, å gurun ska slukas underifrån av Komodovaraner...

När Bhagwan ä död ska han ersättas av Reagan... å sen Thatcher...

Schwarzenegger ska hela tiden pumpa å dundra i mej... riktia apachejuck!

Framför mina ögon ska tusentals nyfödda rövas bort av kondorer, slukas av vildsvin, dras ner av barracadastim...

Kolonner av troende flicker å havande kvinnor ska drivas ner i lavaströmmar, kvicksandsträsk, råttmyllrande bunkrar...

In i de sista ska dom tvingas vara fula i mun å smeka sä själva...

Myrtle rökte roat å ja hörde nyfiket i en strut på.

Morfar va lika onåbar som förut.

- En besinningslös gammal frälsningssoldat ska gissla min rygg å stjärt me en niesvansad katt...

När ja ä ett enda sår ska han halshuggas, å ja ska fånga hans ångerfulla skalle å kyssa han me öppen mun så djupt ja kom åt, ända ner i de gapande hålet, där blodet redan levra sä...

Runt omkring mä ska städer brinna, vätebomber explodera, kulturer gå under... Tom Jones å Julio Iglesias ska bita kukarna av varann... "Plura" å Thåström slakta varann me motorsågar...

De ska gå på samma gång för mej å Arnold...

I samma ögonblick ska universum förintas...

Signar hade jaga upp sä när han återkalla önskedrömmen.

Nu skulle han knulla, utan krusiduller.

Myrtle gick villit ner på alla fyra å slöt pepparkornsögona för å kunna fantisera bättre.

Signar slet fram sin lillfingerstora kuk ur Land å stötte in han i bajsröret.

Han spruta efter ett dussin ettriga kaninjuck.

Myrtle grymta besviket, Signar skvittra den blodblandade eftersatsen på systemns skrynkliga kind, å hon slicka glupskt i sä de hon kom åt.

Brunsten fjuna av, å dom kravla upp på soffå å stol,

Signar berätta om en allvarsam Betaniakille i Byske som redan i unga år spruta rent blod i ställe för sperma.

Myrtle yvdes över den gången hon tömde en stormkokande knäckpanna över huvet på en högfärdsblåsa i syjuntan.

- Hon va gapatjosten, förklara hon de fyndia tilltaget.

- Minns du hur kysk å kyrksam du va innan vi tog ihop dä? gantades hon, tvär i vändningarna.

- Vi börja leva som katt å råtta när ja va tjugien savande å ångestsveltiga vårar gammal...

Signar fjärrskåda me dom osäkra ögona.

- Ja höll på å forska om bikomoloisestammens kusipöhöritual...

Dom lev i wellpapplandskapet norr om Ngorongorokratern... dom dyrka Harri Tularemi...

Så snart en äldre oskuld ha pisstand samlas dom tjinligaste tonåldringarna på en dekispub... där dra dom lott om vem som ska ge gubben va han ä ute efter...

De börja me en Chimbú handshake...

- De där ha vi hört förut!

- Jaha... så du vill att ja ska minna upp hur osexi ja va... Herre tröij! Ja va kyskare än Aloysius Gonzaga å Johannes Berchmanns! Selivanovs helihet va min ledsynsstjärna!

- Å nu ä du tvärsom: du vill så du skäms, å få du så dö du! påstod ja framtölut. Ja vet int va som för i mä...

- Passa dä, pyre! pep fresdosan å slog mä me en flugsmälla över ansiktet. - Du ha ingen talan annat än på Menlösa Barns da, å då överrösta kråkerna dä!

- Yngsta barne ä värsta trolle, ordspråka Myrtle, böjde sä fram på armbågarna, lugga mä å spotta sin snus i pannan på mä. Den fastna där, å ja våga int ta bort han.

De vart tyst... Minuterna släpa sä fram me avskurna hälsener.

Dom satt bara där å fixera mä... dom såg för hemska ut...

Dom hade int sina egna ögon längre... ja kunde int besvara deras stirrande... ja vred på mä... pissa ner mä...

Titta ner på linoleummattan... råttskitarna...

Mögellukten vart starkare... de börja stinka vedervärdit...

Fotogenlamperna tappa sin lyskraft... de blev mörkt...

Men ja såg dom ändå tydlit... de va bara de att ja int ville se...
Julstaken brann... den va epilektrisk...
Dom va inne i huvet... tafsa på mä... krafsa... nafsa...
Fnittra... dom va på väg in i de innersta... den yttersta värnlösheten... dom ville göra mä illa... få mä å flänna...
Tvinga mä å se mä själv... vem de ä som prata å rör på sä...
NejonejoNEJ!... ja streta... spjärna... dom va int beredda på motstånd... dom hårdna... ja skydda de man aldri få ge upp... hur förnedrad man än ä... de där som fanns före allt börja... den du va innan dom börja förgå sä...
Sjelva pyriheten... de där man kapsla in... de där som gör att man måst härdas å bli morfar...
De ä nåt litet å varmt... men när de gäll ä dä de starkaste som finns... men ja ville int att dom skulle besudla de där gömda, pyriga... de där hjärtat som Gud la in i oss å som vi ha pansra å försegla...
Signar å Myrtle morra å väste... dom va vana att få som dom ville...
Pyren hade inget å sätta emot... det blev bara värre för dom sjelva, om dom försökte...
Dom koppla grymma grepp... han genom ögona, hon slog sä in genom hövvsuota...
De va syket dom gick på... men de hemliga, hjärteroten, sitt på ett annat ställe... ännu längre in...
Ja gav mä int... båda upp all min kärlek till morfar...
Kalla på han... ”kom till min hjälp... ja förgås... pyret ditt finns snart int mer”...
Demonerna va segervissa... dom skulle skända mä å ta mä dit där ingen kunde hitta mä... aldri nånsin... kväsa mitt trots för alltid...
Ja ropa på morfar... huvet sprängdes... ja blödde ur näsan å örona... gång på gång sa ja samma sak åt dom: ja vill allti vara ett pyre, även om ja måst bli morfar...
”du ä inget pyre längre”, håna dom... is å dy i deras röster... ”men du kom int heller att orka me att bli en morfar”...
”Ja vill vara båda delarna, å mycke mer”, hävda ja...
”ja vill hata å älska å leva å dö... ja vill vara jur å människa å ängel å demon”...
”demon ska du bli, å inget annat, å den uslaste av oss alla”...
Dom hade bryte in i ytskikten... vände min rädsla till självförakt... ja ha väl aldri vare direkt förtjust i mä själv, men de här va tusen gånger värre... ja vittra... kröktes... luckrades upp... men ja stod emot... vägra falla...
Ja värjde mä... dom rasa å brann... satsa hela sin makt...
”se din ynkedom, pyre, smaka de bittra i dina svek, nederlag, illdåd å lögner... du ha svike den du va, de finns inge rent å äkta längre... känn äcklet i dina tankar, kväljs över dina känslor, skäms över dina gärningar... du ä inget morfarsämne, du ä för feg å spröd... men nåt pyre ä du aldri mer, efter va du gjort, sagt å tänkt...”
”De finns ett pyre inombords... de ä dolt å kan bara lockas fram av kärlekskraft!”... ja skrek för å överrösta tumultet i syket... ”morfar ha allti funnits där för mej!... han ä på väg för å rädda mä!”...
”morfar din ä Satan själv! de ä han som ha befallt oss å slita tarmarna ur dä!” ”bräcka ryggen!”
”knulla hjärteroten!”
Ja tror int på va ni säj! Ja vet att morfar ä snäll innerst inne!
Ett inferno... eldmörker virvla bortom tid å rum...
Urkraften utplåna allt...
Ändå satt ja kvar i ornäsaköket när ja kom tillbak till låssasvärlden. Ja va lite tung i huvet å hade blött näsblod.
Signar å Myrtle darra, dom va nästan som vanlit...
Flugerna svärma kring morfar, han vakna tvärt upp å spände ögona i värdarna.

Kaffet hade kallna, klockan hade stanna.

- Jaa, hörje... vi tört väl ska börja dra oss hemåt vägen...

- Du morfar...

- Va jer-e?

- Ja må int bra...

- Vem fan gör väl de? Afzelius å Lundell!

Signar å Myrtle fjäska lite, dom spela enkom för å släta över.

- Ska ni int stanna så vi få rå om varann!

Du ha ju knappt fått nåt i mun!

- Ta å gör de, ni sitt väl int på nålar!

Morfar skaka karut på huvet.

- Nä vi ha så mycke å stå i... omme-vara... vi ha fullt upp...

- Men kom snart å hälsa på igen!

- Vi måst få prata om krige!

- Titta förbi när andan fall på!

- Å glöm då för den ledes skull int å ta me dä pyret!

Vi reste oss, ja va snabbt påklädd.

Ja mainte i dörrn, me handen på fätane, den friska luften sprang in å snurra i stugvärmen.

- Ja hej me er då...

- Mången tack...

- Ni wål hava nå...

- Tack för fiket faster Myrtle!

När vi kom ut till brevlådan vände ja mä om. Ja skrapa bort snusprisen.

Dom hade klättra upp på soffan å kika ut. Adventsstaken spred ett kusligt sken.

Ja kunde ha svure på att dom va förvandlade.

Ludna... me spetsia öron... rödögda å skarptandat grinande...

Illspeku...

Vi stal en Ockelbo å körde hem, fast de bara va september.

Innan han låste upp sa morfar kvävt: - Vet du va som ä de ohyggliga me mej, pyret?

- Näe...

- De ä att ja måst förneka all min sorg å förtvivlan... vara roli å farli å full å kåt i ställe...

Vi gick in å la oss me kläderna på. Mitt i natten vakna vi å älska mjukt å fint.

Ja våga int berätta för morfar va ja hade vare me om.

Nästa kväll skulle hjärntrusten samlas hemma hos Ove å Siv.

De gällde å komma på ett sätt å ödelägga världsalltet.

förfallstid övergångstiden vinter/vår, varken det ena eller det andra, med svårframkomligt före
smågåve dåligt utrustade å huvudets vägnar

gotyckt lätta att tycka om

helitorsdan Kristi Himmelfärds dag

hälljamäss Allhelgonadagen

misse ovisst

i lökktn i slutändan

kåddn avstannad växtförmåga

frawdüfolke de snabbväxande

förünn å förünn om och om igen, ständigt

dommt en liten smula

knal en liten smula
gnadd en ettermyra
kanntorn mjölkskåpet
abåln grödan, skörden
aiterong etterungen; kvisslan
aijeln åkerbrodden
åln potatisgrodden
mässmä syetui av vadmal, hängande på väggen
sessväkk sädeskorg
atfåla skada genom slarv eller oförsiktighet
kiimainen knullsk
muostalainen svarting
ruuna rodnade
allvarsam religiös
gapatjosten skrytsam
Chimbú handshake att greppa tag i varandras könsorgan som hälsning (på Papua Nya Guinea)
Aloysius Gonzaga å **Johannes Berchmanns** ohyggligt kyska, späkningsvilliga, tidigt döda och saligförklarade unga jesuiter
Selivanov Skoptsernas ledare, förespråkade att män skulle skära av sig eller bränna bort kuken
framtölut rättframt
fresdosan den snarstuckne mannen
ornäsäköket det unkna köket
omme-vara mycket att stå i
mainte stod obekvämt
fåtane dörrhandtaget
illspeku ondskefulla, illvilliga

- **B**evara Sverige hemskt! Nittinje av hundra omkörningar görs av invandrare! Två tredjedelar av alla överviktiga ä utlänningar! Mer än hälften ä över sexti kvadratmeter! Dom kosta mer än alla utsläpp tillsammans! Hur ja än räkna få ja de int å stämma! dom gör int rätt för mä!
Ja ligg väl för satans helvete ingen till last!
De få vara nog nu! Ja kan int ta emot fler!
Ja få de int å gå! ihop! Dom få ju gå före överallt! Både små å stora! Men låt unga å gamla slita å släpa för å betala av! Fortsätt, för faan! Hugg åt er jobben! Trampa ner dom vanliga langarna bara! ner i skiten! De ä väl så de ä uträknat! så gunsti herrn ska få gona sä! goa frun ska må så gott!
Ja bli rädd för mä själv när ja tänk på nä! hur detta kan få fortgå! hur dom kan vara så flata! å bakom allt lura Kooperation! de ä dom vi ska tacka! Tack för fan! tack å ursäkta! de ä dom som rå för att de ha blive så här! dom som slå blå dunster i ögern! å allt för å få fler medlemmar! sälja mer varer!
Ja blir yr när ja tänk på då! man ligg i så man ä helt slut i huvet! å va få man i gengäld! en sidovinst i motionsbingon! vart tionde år!
Ändå ha ja haft en sagolik tur! jämfört me våra minsta! tunghäftarna! å halsbrännarna! eller ta bara st-st-stambanarbetarna!
Va ha de blive av dom! kan du svara mä på de!
Jo dom ä borta! vips! huxflux! å va tro du de bero på! invandringen förstås!
Å alla gamla som dö! som fluger! tro du dom skulle dö om vi fick stopp på invandringen! ä du så enfaldi att du tro Sverige skulle förlora melodifestivalen om vi bara blev kvitt dom! inga fler olycker! sol å ljum bris! mer i plånboken! Ingen skulle behöva gå för mätt från borde! ingen mer impotens! inkontinens! intelligens! inge mer! men de känns så tarmit å aldri få nå gehör! givakt! de rinn mellan fingrarna! ut i sanden! å vartenda ord ä sanning! de vet alla som tänk efter! en nanosekund!
Tro du barna skulle grina! näe du! dom ä ju rädda för svartingar! de ä därför dom gråt!
Men allvarlit talat, å de här ä inget skitsnack: de värsta i kråksången! i hela jävla tranedansen! de ä ATP-fällan! å de ä deras fel! de kan ingen göra ogjort! de kan ingen göra bättre! där ha dom lyckats i sina intriger! me sina fegsluga finter! å där sitt man! jävlar i de gröna! då ä man fast! då finns de ingen återvändo! då hjälp de varken å lensmeka eller glufsknulla! de ä finito! adios! spassiba! de ä inge mindre än Untergang des Anuslandes! som redan Semmelweis sia om!
- Spengler, rätta morfar å bläske me arioheroisk ironi åt mä.
- Jaja, hinduknullaren Oswald! Hursomhelst: ogräs å ohyra! löss å möss! de ä va vi ha å göra me! rätta oss efter! rätta mä om ja ha fel! va är de som säj att utlänningarna allti ska vara dom sämst lottade! ska vi behöva finna oss i de! bara bocka å buga! niga å suga! stå me mössan i hand å byxerna nerhasade! vem ha sagt att de jämt ska vara så! ja mena en vanli, farli arbetare ha ju aldri mått så dålit som nu! han få ju jävlar int senap på korven! men högre löner å lägre hyrer ha dom mage å pracka på oss! ja torka mä om mun me deras skattereform! dom enda som tjäna på den ä körsnärerna! å invandrarna! men ä man stolt över å fara illa av å vara svensk! då jävlar! då kom dom sättande! då ä alla ense! då ta dom ifrån en jobbet! å sen ligget! sen snagga dom en å sen på me tvångströjan! åsså en freestyle me jazz! å rap! non-stop! da capo! lalla man int me blir nä reggae! calypso! va fan som helst! hiphop! voodoo! Tutu! allt för å göra en toki!
- Benny hämta andan, den satt långt inne.
Kippa å snappa, mattsvetti.
Han hade fet hud i samma kulör som en Västerbottensost. Fullt me acne som aldri mogna.

Ja tyck han påminn om Bert Karlsson, fast int lika snygg. Håret ä blekt å tunt av all snabbmaten. Han ha en fin kula. Alla plagg ha mamma sticka.

Morfar slog eld på en retsticka å tände vårdslost men elegant en joint.

- Du måst ju ha socker, som du gå på.

- Eller pepsilepsi, framkasta ja.

- Du pyret ska knipa ihop läpparna så bli du fortare kar. Men Benny... om ja säj så här... va är-e du ha fått på hjärnan?... va är-e som gå dä på nerverna?

- Men de ä ju lätt å svara på! de ä utlänningarna! att dom ta över! å bre ut sä! å att dom få hållas!

- Du ha ju aldri sett nån livs levande svartskalle?

- Näe men likväl finns dom! såpass vet ja! ja ä väl int född i nåt eftersläpp heller!

- Men du ponken, falskdalta morfar, ja tro int du ä riktigt ärligt mot morfar?... de ä nåt annat som tryck ihop dä... säj som he jer!

Va är-e som ä jobbit, gubben min?

- Ja vet int... ja tro de bara ä världen... å allt som ä i han... ja mena va ska de bli av oss... hur bli de efter detta... de finns inga fler historier... va man int tvingad å vara kuli skulle man bara grovgråta... ja vet varken ut eller in... men ja ä för höjdrädd för å hänga mä...

- Benny, min vän å älskare... Du vet att ja högakta dä för din andtrutna kamp för den skära rasen, men ibland bli du lite för mycke av de goda...

Här ska du få två böcker av mä, å sen vill ja att du gå å aldri kom tillbak...

- Va mena du?

- Förstöra sä själv ä de enda sättet å komma undan... försök se nä som ett nödvändigt led i avvecklingen... avkulakiseringen... de kan kallas naturligt avgång...

- Den här boken, sa han å tumma på en sliten volym me bitmärken på ryggen, skrevs av Saddam Husseins morbror Kairallah... den het "Tre som Gud int borde ha skapa: Perser, judar å fluger"...

- Den andra, han höll upp en sjukhusvit bok, lär ut hur man säkert å behändigt begå självmord... den ä skriven av två froggar, Gyjo å Le Boniek...

Benny tacka ödmjukt för böckerna men bad att få stanna.

- Ja ä så jävla nere... ja orka int mer... hjälp mä, morfar...

- Men du förstå ja ha redan lova bort mä i kväll... vi ska ha främmande... Hilding Skivling ha tinga på mä... å du vet hur ja bli när ja ha chansen å spruta i en okysst mun!... Å i morron kom Schönhuber å Le Pen över på kaffe å kaka...

Benny troppa efter många om å men av, ansiktet hängde löst.

Ja å morfar gick ut en sväng, ner mot bäcken å sen över hällerna.

- Gammelmorfar va int mycke för å prata, sa morfar.

- Men han skrev desto mer!... På döda löv, på fiskars fjäll, i lerisanden härnere utwe forellbäcken...

Vi morfäder ha hand me ord, de ä som nå gässjnatat...

Men ja vill höra dom tas av vinden... skingras av ekot!!! eekoot... eekoot... koooot...

Ordet rulla runt tiderna, tona bort å försvann.

- Kunskap ä vanmakt, pyret... Nitlotter, pumpar å korgar bli hela bohaget... Först lek du me orden, sen är nä dom som spela dä spratt... Orden ä som fuustäven, dom gå aldri ur en när dom väl ha slage rot... Sen är nä dom som härska, dom driv en framför sä...

Han la båda sina händer på mina axlar.

- Lova mä en sak, pyret... Lär dä så lite som möjligt...

- Ja lova, morfar!

- Så här se no min hjärna ut, trodde morfar å tog upp en näve fönsterlav.

- Torr å lufti... Das Gehirn ist ein Irrweg... Ha man väl fått in tankar å bilder i varkulan är nä näst intill omöjlit å värja sä för känslor...

Känslor ä som scharlakansfeber å mässling... ä man barn klara man färmelsjen, men ha man blive kar, då stå livet på spel...

Ja tro ja hade känslor ja å, pyret, även om ja int minns nåt av dom... Men dom försvinn ju, trilla loss som mjölkänderna, när man väx till sä å få annat å syssla me...

Om en vuxen, säj en morfar till exempel, få påhälsning av känslor så gör de så ont att man bara vill dö... man vill grina, kråkas å hålla om nån, men de gå int å göra nåtdera...

De ä som om nån ät upp en inifrån... en sorg som int ens döden kan bota... å de förstå du ju själv att så kan man int ställa nå! ickesanicke! då lev man tusen gånger hellre som de hampa sä! hanka sä fram! tanklös! känslolös! sorglös!

Vi gick hem, arm i arm, å ja kvävde hugskotten så ivrit att ja fick mjälthugg.

Två vecker senare fick vi veta att Benny hade fare direkt hem å skjute sä me en gammal Mauser.

Men kulan hade fare runt-runt i kranieskålen, å Benny blev totalförlamad men hade kvar sin skarpa slutledningsförmåga, fast han int kunde prata.

- Synd på en så rar grabb, sa morfar å skicka ett ”Krya-på dä”-kort föreställande en kolsvart neger i en liljevit ungmös späda rövhål.

Hon såg ut som om hon njöt.

gåssjnat mellanting mellan ande och egenskap som följer en gård och dess folk

fuustäven lagårdslukten

Das Gehirn ist ein Irrweg Benn

färmelsjen epidemin

Marleners kvista över. Hilding ä varm å go, han smaka maranatismegma. Grabben hans, n'Royal, ä för bra, han gör va som helst för pengar.

- Jämmesjta, sä mager du ha worte! tjaule morfar å slog klorna för de röktorkade ansiktet.

- Du få ta de här för va de ä värt, men du tänder mej, väste Hilding å tungkysste min morfar.

Sen bjöd han på n'rök.

- Du ha okristlit goa rökverk, darling, kvittra morfar å åma sä som en säljägarhora.

- Va fin du ä i håret, pyret, skoja Royal. - Fan vilken fläskkuk, ha du cancer?

- Du håll ju fan på å få kurver, pupu! Ska ja måsta kusa ihop dä?! röt Hilding å hulascheika me bilringarna.

- Kitos, napalaida, bjäbba ja emot.

- Du rök som en fröken, gorma Royal å rapa mä i nyllet. Han trådde in ett brinnande paket Greve Hamilton mellan sina knullgoa läppar.

Morfar glossa på mä, han ä weckster einni ögåm, va ska nu hända?

- Int ä du väl rädd för mä?

- Va ha du i näven, mojfej? flänna ja fram.

- N'pinnfis till å stoppa in i arschhälet på n'frågviss! vråla morfar å tvinga mä å röka cegar me stjärten. Sen körde han in fel ända så de osa brändtarm.

- He ska väl lära av dä å vara uppstuttsi, flörtiller.

- Fy fan för knullsjuka pojkspolingar, huckra Hilding.

- Farsan köna ju av Abd Ur Rama då han va fnissmödis, å du vet lika väl som ja att han va en gång för jävli på å sticka nålar i pungen på oss barn. Du förstå he va int värt att nån wartjöm gnadd eller slabbluka ämmen deill å änsjkes. Då gjorde farsan en bechhatt av ekorrffitter å smeta fast han kring pissmånken på hortjövurn. Sen tvärslet han bort han, så kräket vart slät mellan bena. Å du ska veta att de gjorde folk av oss.

- Ja minns så väl hur morfar gjorde, sa morfar.

- Om en sötunge orma sä sprätta han upp buken, hedde in huvet till axlarna i bråkpåsan, å bet utav bara satan tills han lärde gunsti herrn å hålla på sä n'littn pella gruut.

- Houwwa va I remisté, gubba, sa Royal å hala fram en pava sprit ur kalasbyxerna. - Nu ska vi ha oss n'redi sup.

Morfar tog gästerna om livet å ledde dom från hallen till finrummet.

Ja fick kurhuka på golve mens dom mös i bäddsoffan.

- N'tjollerdroppa sjongarvatten jer bara bra för kärleken, försakra morfar å tog slangen från hembrännarn i mun å unna sä en mäskfylla.

Marlenes halsa lacknafta å motorsågsbränsle, å ja snutta me en thinnertrasa.

Ingen sa nåt på flera minuter, å ja börja känna mä snygg å smart.

- Lillkillen ska sörpla härsket mongopiss! skråla Royal, å morfar sparka ner mä i jordkällarn efter kissbyttan.

- He jer prima vara, må ni tro, självaste "Brännö" va över å slog n'drill, skröt morfar.

- Krövles du nu så få du n'knaverpinn i käften, hota han.

Ja stog på knä å svalde tills ja kvammna.

De smaka som truten på en kär tjej.

Morfar tog mä i knä å bände omkull mä.

- Nu är ne bra mellan oss igen, höillre han. - Du vet att ja far illa när du tjörmes. Men nu ha allas hicka gått över.

Han klämde ut en tub kontaktlim på tungan min, å gav mä några klunkar T-röd å skölja ner me.

- Fräs ut fränsmaken, mana han på. - Ta dä n'djel mens ja kör opp fusingaudn i bajshåle ditt.

Han nynna "with lovely lips you'll always have a baby in your arms".

Sen jojka Hilding "Kuckumaffens visa" å Royal gnola "ett rött ett kött i ett rött ett kötthål, å klifs, klafs bak i ett arschhål".

- Nu ska vi ha oss någe i mun! skrek Hilding i falsett.

- Henna jer ju ett knytkalas, dröne morfar missunnsamt. - Wa hawa-je we-je?

- Du morfar vet hur fattit ja ha haft de. Vi va tvungen å spruta i grytan för å få klimp.

Ville vi ha kallskuret fick vi bita loss slamser från kindernas insida. He va stor fest när pappa raka könshåre av alla barna. Me all ohyra vart nä en ganska så mati soppa. Hudflager tog vi noga vara på.

- Wars vill du komma? avbröt morfar.

- I mun. Men vi va så fatti att vi sprang jämsides me hästskjussarna som va på väg till bögmässan å fånga spottloskerna som storböndren slängde efter oss me mun. Om vintern gick vi klädda i bensinfat, å på sommarn i bildäck.

Vi barn fick svälja stora stenar eller tvättsvampar för å fylla muskelmagen. Pappa tiggde slig å flis till julmiddan varje år. När nån sket blev de ett liv å ett kiv om vem som skulle få svälja bajset.

Vi klara oss genom å dia varann å för att vi kräktes opp maten å åt han igen.

- Men ett ska du ha klart för dä! ropa han å vifta ut Royal till PW:n, å he jer att nu ha vi me oss en sopsäck proppad me grejs å mojs!

Royal kom kånkande på en sopsäck som stank som Kågeälvens mynning.

Me yviga gester böka Hilding i säcken å nåppc fram: snibbsvålar, schweenekorvar, knoppnavlar å psoriasisbroilers.

Royal håva me sina prinskorvsfingrar å fick upp: narj å dingel, levande ljus, rens från öron-näsa-hals å en Algotssömmerskas torso.

- Ja se alldela, gnårke morfar. - Men du Hilding, milda gudsväsen, ja va som sugen på sött.

Me en farli glimt i ögernä hämta Royal fram en burk flänsost från Bukittingi ur hudvecket i pungbråcket.

- Gör en kaffereld, sa morfar åt mä, mens ja rensa mä.

- Ha du int gasugn, du herrevolk? trumpeta Royal.

Ja gjorde en brasa framför den portabla tryckluftskammarn som morfar fick av farbror Rascher. Fort om koka grytan så de slog ut blåser i hårfästet mitt.

Morfar hade hitta en gammal yetipastej å en hink fårull i smörjolja. Han lossa på stomipåsen å tömde alltsammans i böragun.

- Ingenting få förfaras, mässä han.

De fick puttra några sekunder, å sen öste morfar upp me alkåppen ur Gundestrupskitteln så alla vart mycke nöjda.

Royal börja tjaijes å ropa på Ulrik Pettersson.

Han kräktes en lurvi färs på Hildings brandgula mamelucker.

- Fi deg, Royal, banna Hilding.

- Fi häta, svara Royal.

- Henna jer som begärlit, seckle ja för att alla skulle vara snälla.

- Håll at monn medan do it, sjwåssj-jur, gläfstest morfar. - Ät å schlå buk på dä, i morron ska skinne av dä. Men no dug he väl å vri opp n'lord borti, tilla han purket.

- Jo no jere fårkånt allti, tyckte Hilding å smaska på ett pipande jur.

Till efterrått hade Marleners me sä n'påse soltorkade barnskruvar å en bunke Kalle Anka-kex.

Efter maten smekte Hilding sin simpbuk, å morfar snöt blod.

- Nu ska vi ha oss n'rök, härma ja storgubbarna.

- Hu va du ä mogen, süsse pussy, mäkkre Hilding.

- Härli stil, blekfisen! galltjöt Royal.

- Lekkåmme he, log morfar, nu ska ja ta mä en limpa ciggisar.

Vi rökte som rektalrabbinerna i Wichserdorf, å Hilding berätta om en sjukpensionär i Bure som kan ta kuk i bägge näsborrarna samtidigt.

- Nu ska vi ha oss ett råknoll i röven, domdera morfar å fimpa i näsan min.
- Va tro du, Royal, ska ja knytnävsknulla dä? fråga han å rufsa om i Royals skorviga, rödkrulliga hjässtofs.
- Fattas bara annat, fnökse Hilding, he jer ju knytkalas.

Royal vred sä som n'mask när morfar pressa upp sin skrynkliga näve i slutmuskeln, han yla så de slog lock för örerne.

Morfar klöste långt in i Royal me kraftiga tag, hela tiden på sin vakt mot fejkade orgasmer.

- Int ska du sjåpa dä, Royal, du jer så villi att ja rådna, jollra han.
- Ofreda Hilding, befallde morfar, å gör präktiga motjuck om han stånga dä i ändan.
- Visa hur främmengo å erenneshev du ä, bara du våga visa känslor. Men om int ja minns fel så jer Hilding hellre nalta fässtmjellt, så he jer ett svettit ett sjå. Han jer lättänd, men o så svårtillfredsställd. Krama tissarna mens du lutscha hans lolli, rådde han mä.
- Du jer sä söt så ja skull kunna äta opp dä, gomikes Hilding å plocka fram sin rejåla påle.

Sen gjorde ja rätt för mä.

- Fress så he braawsk, gulle deg, kved Hilding å visa ögonviterna.

De drog mycke riktigt ut på tiden fast ja massera pungen som en offentliganställd.

Mens ja guppa uppåner hörde ja flera tunga dunsar mot fönstret. De va dom efterbördsätande självmördarugglerna som försökte bryta sina korta nackar mot spegelglaset.

När ja gjorde färdit pela de bara fram nå glåtter, å Hilding märkte int själv att de hade gått.

Morfar drog ut sin blodiga arm ur Royal, som hade smulle av me n'tutte i mun.

Han tog sä n'sup å knäppte upp sämskskinnsbyxerna. Han drog ner troserna å smorde in de håriga rövhålet me svinister.

- Ja ska säja dä en sak, Hilding Marlene, å he jer detta: ja ä ingen bra kvinna, snyfta han. - Men nu vill ja att du knulla mä lika vilt som när Josef satte på Jesusbarnet i Betlemenkrubban!

Hildings flagnande, rödlätta marulksansikte lyste upp, å korven blev ånyo stor å tjock.

Morfar gick ner på alla fyra å puta me sin beniga bak.

- He va bönnå va du ha hemorrojder, flabba Hilding.

- Blod ä bästa pippsåsen, sa morfar bittert.

- Du behöv int känna dä smutsi, trösta Hilding.

Me ett fast grepp om morfars Biafrahöfter såbbe han sin sotarborste djupt in i morfars anlupna smultrongrotta.

- O-Oh-Ohh! flämta morfar. - Satan va he gör gott å få blåsa ur kroppen! Hilding, stöt opp din croola krutkuk så ja känn mä som en flådd baby!

Marlene pumpa på som en okynni gay-kentaur.

- Ska du rent pöönt pösen ur mä? råma morfar.

Hilding satte på han en hilka bara för å jävlas, men han märkte inget.

Nu öka takten ännu mer, Hilding flåska på som ett mördartroll, me gammaltestamentli beslutsamhet. Morfar slängde me huvet å gnydde.

De va de värsta ja ha sett, hela hemmanet bångna.

Hildings kuk for som en pistong å börja skifta i blåsvart, å morfar tiggde om mera.

- Nu jer-e dompe, blodböldsröv, rönsjke Hilding.

Min morfar tugga fradga å tala i tunger, he var som dawhlen.

Hilding börja oja sä å fick kramp, å så spruta han så he saawsk in i morfars tarmtjilte.

De va så mycket kärlekssaft att ja hann bli rädd, för de for rakt genom morfar å sippra ut genom mungiporna.

De dröjde en go stund innan han va sä själv.

- Ja tro du ha gjort mä ofärdi, morra han å rev av sä hilkan. - Men nu ha vi fan i mej gjort oss förtjänta av en kopp kaffe.

Under fikat sjöng Hilding en låt av Snoddas, ”Flottig kärlek”: ”Ja va ung en gång för länge sen å kuken min va grov, alla karar va som galna i min säd, i varje torp å varje mila hade ja en liten vän, som me arslet bruka krama ur min lem... ja ska gnida på min bamsekuk så länge ja finns till, om än folk å få ä gramse på dess fräs, ja ska gnida, ja ska grina medan sperman slungas ut, rakt i käften på en gammal skabbig stut...”

Morfar berättar om en misslyckad 69:a me Stenbergapyromanen på 50-talet, å sen skalla han mä för att ja va flamsi.

Då ringde nä på dörrn å ja sprang för å öppna.

De va två småglin som sålde pepparkaker till förmån för dildosnickrarna i Kräkångersnoret.

Båda två va klingerögda å verka vara i slukaråldern.

Morfar slösa ingen tid på uppvaktning.

Han högg tag i kalufserna å släpa in dom i finrummet.

Dom vart livrädda å börja bälltjes.

- Sätt int skäppa! skria morfar.

Sen slog han ut mjölkänderna på dom me grynstampen.

- Sug Gud, grymta han å greppa tag i en av lintottarna. - Här ska du få ett läppstift å nafs på.

När han va färdi i mun bad han mä hämta en tova stålull å lekte öppna slutna röka.

Den andra knatten neg å bocka för Hilding, men fick ett knä i ansiktet så han tappa andan.

Royal lura i han sumatracigarriller å Hilding truga han å pussa därnere.

- Nåsa firi do gleefs, muttra änkan Marlene när ungen int ville gapa stort.

- Tugga ljust å svälj vecken, stöna Royal åt den andra, som lämnats ledi av morfar.

- Han ha int mun av näver, blinka morfar menande å svalde en näve Sobril. - He jer bara glöa, sa han å klämde äcklad på Royals degiga mandom.

- Dummes du we pajken min? undra Hilding.

- De värsta me dej, Hildingjävul, jer att du skrik så mycke när du skit. Då märk du int om nån ä i dä. Ut ur huse ska du ögernaböj, din aessjfitta, å bögtjuppan ta du me dä!

- Du ä då rent däri bådders, grina Hilding å lekte me staken.

- Glina ä mina, mästra morfar. - Så he er iväg dit ni kom från, tattarjävlar!

- Folk prata så mycke, flina Hilding elakt. - Å vet du va dom säj om dej, morfar?

- He rör mä int i rökan!

- Dom kalla dej å pajken din för görmora å skväken, å du ha så luggsliten ändtarm att du ä mogen för å gno på Piparbäcksstråket! Å pajken ä så ful att han måst suga av ett dussin invalider för å ha råd å köpa ett nummer av Korak, Tarzans son!

- Nu ha du suge din sista kuk, morfarsgubben, he kan ja lova dä på rak arm, karskades Hilding å trolla fram en gammal Husqvarna ur sopsäcken.

- Men va riktigt säj du? hicka morfar. - Ha du ingen hut i kroppen?

- He ska du snart bli varse, gammstinta. Du ska få puffran i fisfittan din, så nu kan du bere dä på ett sista dunderknall!

Då flög ja på Hilding å bet han i nackvalkarna.

- Va sattan jere att dä, fusgnoa? rya han å slog mä på njuranet.

Under tiden fällde morfar Royal me ett vedträ.

Marlene va brysk i nyperna å lugga av mä tjusarlocken, men ja sög i piiln hans å klämde tills han lugna sä å lämna ifrån sä studsarn.

- Ge er, pajka, klucka morfar å tog sä åt hjärtat, innan ni ta dö på mä!

- Du få ursäkta mej, Hilding Marlene, men du ä de värsta ja ha sett sen Olga Korbut å Ida Nudel sjöng ”o lappalåma blanka” i Babi Jar! Du jer som en pungsnurra när he kom till gruff å groll!

- Du ä ju fan sjuk i huvet, snäste Hilding.

- No gå he an å va ful i mun, men nu vill ja att du ansa gumpen min, pocka morfar. - Å sen vill ja att du ge dä å ta tillbaks de där.

- Säj åt vädurn här att han släpp kåtålen först, tjura Hilding.

- Nä du, så rolit ska vi int ha, för på dej bit bara Holmträsklagen.

Hilding visa sä vara en skickli rövslickare, å morfar gav snart hals av ren njutning.

Men Marlene va trött å varm å råka gnaga sönder morfars älsklingsböld, som han fått Pekka Langer-medaljen av PRO(k) för.

- Knäpp så he krasa!

Ja krossa Hildings pung som om ja int gjort annat, å då sluta han trilskas. Men han va för full för å ha riktigt ont.

Utan ett ord släpa han me sä Royal, genom hålrums hallen, ut på storgången, uppför slagghögen, genom kloaktrumman å in i bilen. Den vingla skramlande iväg på den slingriga skogsvägen.

- Hej we dä, å kom de fler som du så hej we dom å, hälsa ja av Marleners.

- No visste ja att Hilding va ett rasaklötter, men att han skulle skämma ut sä så här. Varken pippa eller fajtas kan han, den djävulens jurbögen!

- Men du gjorde bra ifrån dä, må ja säja, berömde morfar å fingra me tummen i skåran min.

- Nu ta vi ihjäl småglina, tyckte ja, för ja ville rå om morfar.

Vi gick in å lät den stjärnstrålande himlen slösa sin prakt på de grådaskiga landskapet.

En grabb va redan död, men den andra spjärna emot.

Morfar knivskar han å lät han förblöda.

- Sen lägg vi dom i sopsäcken å dumpa dom tillsammans me Hildings bössa.

Morfar vandra runt å släckte på bottenvåningen.

Sen gick vi upp till sovrumme.

Morfar vaska av sä me judetvål å löddra håret me cigenarshampoo. Ja gurgla me ammoniak.

Sen va vi nästan färdi å gå i säng.

- Be en bön till gammelfar i helvetet, krävde morfar å drog poliotröjan över huvet.

- Han som vet hur barnen är, knulla mig som liten är, vart jag mig i världen vänder, får jag skit i båda händer, Satan kommer, Satan går, den Han älskar kuken får, haspla ja ur mä.

- Ja orka int kela å nojsa, pyret, sa morfar när vi kröp under svinfällan. - Stick upp en kina i arslet å fjutta på.

Ja våga int göra annat, för han ä en hård man.

Sen slicka han mä därbak.

- Höstnatta jer som barnröva, dom jer våt jämt, mumla han innan han slumra in.

Han snarka som en kåt groda kväk.

Ja smekte ömt hans vackra huve.

Ja torka några tårar som fuktat hans knastertorra kind.

Ja kröp så nära ja kunde, kroppen sa ifrån, hela ja skaka av gråt.

Så här kåt ha ja int vare sen farmor dog.

jämmesjta hemskt

tjaule jämrade sig

Kitos, napalaida Tack, någorlunda

glossa stirrade

weckster einni ögåm skarp, nästan vild, i blicken

n'pinnfis till å stoppa in i arschhälet på n'frågvis svar på barntjat av typen Vad har du där?

Vad ska du göra?

Abd Ur Rama en fakir som under 1930-talet uppträdde i Skellefteåbygden och stack långa, grova nålar genom diverse kroppsdelar

slabbluka slamsig flicka

ämnen deill ämnade till

änsjkes gnälla, hänga mor i kjolen

en beckhatt en tjärad skinnhuva som kletades fast på ett skorvplågat, lusinfekterat barnahuvud och sedan rycktes bort, tagande med sig såväl sårskorpor som hår

hortjövurn tjövr är ett litet barn

bråkpåsan tarmarna

n'litn pella gruut ytterst obetydligt, helt lite

remistér fabla, berätta otroliga ting

n'tjollerdroppa sjongarvatten en skvätt brännvin

krövles göra något elakt, visa sig motsträvig

knaverpinn en pinne som sattes på tvären i munnen på kalvar för att hindra dem från att dia

kwammna hålla på att kvävas, tappa andan

höillre att höiller innebär att ta någon varsamt, att vara vänlig mot någon

tjörmes gnälla, tjura, envisas

n'djel en gråtskvätt

fusgaudn ett ljus, stöpt i ett kreaturs matstrupe. Fusgaudn skulle också kunna betyda ladugårdstoket

Wa hava-je we-je? Vad har ni med er?

schweenekorvar brända korvar

narj å dingel knottrighet och rödrosighet

flänsost smegma

Rascher NS-läkare, som påstås ha utfört höghöjdssimulatoriska och köldimitativa experiment på KZ-fångar, med dödlig utgång

alkåppen latrinskopa med långt skaft

Gundestrupskitteln keltiskt fornfynd

tjaijes hålla på att kräkas

ropa på Ulrik Pettersson ropa på Ulrik är slang för att kräkas, ringa upp Pettersson för att urinera

Fi häta sade man till barn vid potträning. Häta (eller hata) är exkrementer

seckle dreglade

sjwåssj-jur en varelse som äter omåttligt och osnyggt

fårkännt något läckert som man sällan får tillfälle att smaka

mäkkre bräkte

Lekkåmme he Det må vara hur det vill med den saken

fnökse att utan framgång försöka dölja sin munterhet

främmengo snäll och omtänksam mot främmande människor

erenneshev stolt över att uträtta ett ärende

fästmjellt tungmjölkad

fress jiddisch; slang för avsugning

braawsk när det man äter knastrar mellan tänderna

pela sippra

glåtter en sur, klimpig vätska

såbbe stötte eller tryckte hårdhänt in

pöönt illa tilltyga, fara hårt fram med

dompe slut, färdigt

rönsjke gnäggade

dawhlen dödsryckningarna

saawsk plaskade

klingerögda som vill se allt, röra vid allt, vara överallt

bälltjes grimasera p g a återhållen gråt

Sätt int skäppa att sätta skäppa är detsamma som att bälltjes

Nåsa firi do gleefs norrbottnisk dialekt (liksom ”Håll at monn medan do it” ovan); Pite- eller Lulemål, med betydelsen ”smaka åtminstone innan du gnäller”

Tugga ljuset å svälj veken sades till den som ansågs behöva lära sig veta hut

glöa röta, ruttet

högtjuppan en tjuppa är en liten flicka

däri bådders genstörtig, på uselt humör

görmora å skväken görmora är kärnan i en böld. En skväk är något ofullgånget, som inte blivit vad det varit ämnat till

piiln kuken

som en pungsnurra otymplig, oduglig

vädurn knubbig, stark, ostyrig liten pojke

Holmträsklagen knytnävsrätten

Pekka Langer-medaljen av PRO(k) en utmärkelse instiftad av en utbrytarfraktion från Pensionärernas Riksorganisation, PRO-kuksugarna. Pekka Langers föredömliga brist på tänder har lett till att hans namn knutits till medaljen ifråga, som tillfaller den kuksugande åldring som kan visa upp den fetaste och mognaste rövbölden för en jury av ambulerande torrskinn

rasaklötter vild, oefferrättlig person (eller kreatur)

De enda ja minns från de ja bodde ihop me farmor på Spisen ä att hon höll på god ton.

Hon hade lätt för å hålla sä för skratt...

Ja tro farmor va stor å bulli... invirad... röksugen... hon visste va dom gick för, gav dom va dom tålde... hon tala aldri till mä, va skulle de ha vare bra för... de gjorde väl varken till eller ifrån... hon tog mä för å ha nån å skylla på, om de skulle slå om... hon va sä själv nog å övernog... visste va de handla om... krokna på sluttampen... men hon hade haft mycke kvar å ta ut på andra om hon bara int hade vare så kåt, de sa alla... de alla säj ä rätt, hur tokit de än kan låta... lekkol hade vi de bra... ja å hon... hon å ja... vi teg ut varann... där kunde man int ta ut nåt i förskott... hon tog da för da å vred nacken av dom... allti aan va hon sjuk... då va de bara å svälta... då la hon sä på diskbanken me huvet under kran... spola kallvatten i timmar... i dygn...

hon sa aldri ett ljud till nån om va de va som fattas na...

hon hade näsa för slaktplatser... de ä bra mat... de dug gott... ja fick så ja teg...

för gammalt hade hon vare kråmatjäling... men i takt me att dom gadda ihop sä drog hon sä undan...

hon brydde sä int ett dyft... de fanns int kvar nåt å oroa sä för... låt dom hålla på, om dom ids, för faan...

de va sån hon va...

ja va trygg... allt va så likt... dag å natt, sommar som vinter... de fanns bara ett kök å en farmor... tyst som i yttre rymden... hon gjorde så gott hon kunde...

hon va sä voole... hon visste int av nå annat...

hon tålde int trams å tjafs... normalt skulle de vara, annars fick de va... hyfs å rytm ha än int tage live av nån... hon ville int vara till besvär... int göra väsen av sä... de va god ton...

När hon dog vet ja int va som hände...

Ja minns bara att morfar kom å hämta mä, å hur de pirra i snoppen å banka inom mä...

De va då de börja, de som inom kort ska ta slut.

Ja bestämde mä för å fråga morfar om han minns nåt om hur de va å vara liten.

- Icke ett satans skit! å tur ä väl de!

- Kom du int ihåg nånting?

- Gammelmorfar förbjöd mä å minnas...

Han va proper å parant... Carnap å Frege va hans likör! mycke präkti å populär! hur ordentli å verkli som helst! sträng mot alla han rådde på! De va aldri lönt!

- Men hur hade du de då?

- Ja hade en soli! rosi! gosi! barndom... Smekt å smickrad av alla å envar! Kompisarna tog sä av daga på löpande band när ja int hade tid å vara me dom! Allting va så fint, ja va så jävla lyckli så ja törs int tänka på nä!

lekkol ändå (likvisst)

allti aan ideligen

kråmatjäling barnmorska

hon va så voole hon var så beskaffad

Ja vakna av att morfar tömde pungen i ansiktet.

Han hade mä att sörpla å slafsa åtsläppe från kukknoppen, å sen la han sä å läste om Bamse, de där numre där lilla Skutt möt Inälvsnystarn.

Morfar skratta gott, strök eld på en tändsticka mot mitt ögonlock å tände en cigarrett.

När tidningen tog slut fimpa han, slöt ögonå låg flera minuter utan å andas.

En grådüfluga kröp in i morfars kokainurgröpta näsa, lockad av den sötruttna hjärndoften.

Ja kände mä pjen å vågli, för på flera dagar hade ja int fått nåt annat än sankt paula å äta.

Mummelslumrande höll morfar en föreläsning om Henrik Fågelfångarens vinterfälttåg mot magyarerna år 920 enlit den kriminella tideräkningen.

Ja lät han hållas men vägra lyssna.

Sen nynna han en egenhändit komponerad hymn till Basileios II Bulgardödarens ära:

”Trettitusen ögon gav mä Herren att förstöra”...

åtsläppe efterdroppet

grådüfluga grådü: hungrig efter något länge saknat

pjen svag

Vi va ner till Skellefte i går å bjöd ut oss på Etage. Men dom va stor på sä, raggarkillarna.

- Dom bli lätt nöbbedda under höströtan, trösta morfar.

Men så här gick de till...

Vi gick ner till Bastuliden å stal en gammal Opel.

Gubben som ägde han rusa ut å fick tag i stötfångarn, han hängde me en bra bit.

Vi körde upp i Kågedalen igen för å kolla om Eilert å Signar skulle henka, men dom balla ur.

Hösten hade tage för sä, gult å rött vars man än såg.

De va hög tid om man ville roa sä.

Gamla Kågevägen va som vanlit för svår för morfar, den ä ett underverk av slingrande gruskurver.

Han bli eggad av å köra, öka farten så mycke de gå.

I kurvan bortanför Tolvmetersbasen kana vi ner i diket i hundratretti.

Bilen fortsatte genom småträden, volta å börja brinna, men vi kom oss ut nästan oskadda, de va bara ja som hade fare genom vindrutan å bite mä i läppen.

Även om vi far oppi aulrä ha vi fallen änglavakt.

- Nu behöv du inge läppstift för å kunna puta me mun!

Vi börja gå dom kilometer vi hade kvar.

Morfar spetsa en överkörd igelkotte på käppen å börja äta. Två bilar försökte köra ihjäl oss, dom tuta å gav oss fingret, å vi såg en älgdjur me basthuden i blodiga slamsar å me ett förskolebarn mellan käftarna försvinna in bland dom vita ungbjörkarna, slanka å begärliga, bryskt smekta av en ostli vind.

Utwe Torpvägen stod en fin bil en bit in bland slyet.

De va en vinröd SAAB Turbo. Den skaka å guppa, så vi försto att allt int stod rätt till.

Vi smög fram å morfar ryckte upp vänstra bakdörrn.

Den syn som mötte oss va nog för å knäcka en barnmorska.

En int helt ung killes skjorthöljda ryggtavla å finniga skinker, som rörde sä som om dom haft ett eget liv... krängde å dunsar...

Slipsen va slängd över axlarna, å han hade korvia, gråfuktia strumper på fötterna, som halka ur när dörrn for upp...

Under han va nåt slax jur, plaskvått å svartkrullit...

Rödsvullet å flämtande... de lät som en hare när han bli tagen... kved å gnydde i ångestfylld njutning...

- Va faan, hann karn få fram, men de va för sent å bikta sä... för sent å gråttäs...

Morfar satte ett knä i ryggen på han å drog maskinmässit åt strygsnaran av pianotråd om halsen.

Efter tie sekunder va han mogen... han storkna... trumma me fötterna... kuken for ut å spruta kräm fräs över magen på de som va under... han spratt till å va stilla...

De visa sä vara en tjej, de där som hade levt om.

Hon kika fram bakom axeln på knullet... hon såg matt å grini ut... hade int fatta ett skit... trodde han hade komme för tidigt igen...

Sen såg hon morfar... vem våga störa sakramentet... hon tog sats för å häva ur sä en massa snusk... Men morfar vägra mjäka...

Han knäsatte sä på sjwaangen... högg tag i dom smutsblonda, pipprufsiga permanentlockarna å fick snaran bakom huvet.

Hon kom sä int för me å raala... de gjorde hon klokt i å låta bli... de va en mulli sugga... plufsi... rulti...

Morfar drog väsande åt å hon klöste sä själv när hon försökte lätta på trycket...

Hon va gift, långnaglad, hade kort livslinje...

Ögona hade vare me förr... tungan stack ut otroligt långt... blårod... mellan kritvita tänder å knallröda läppar...

Hon ville riva morfar men kom int åt...

Hon va seg... morfar hade inge bra grepp... han fråga om hon hade läst Bram Dijkstras "Idols of Perversity"... hon skaka på huvet... kvävdes sakta... ögonlocken fladdra... snaran skar in... struphuvudet trycktes sönder... hon ryckte till å blev slapp... de pruppa när luften gick ur fittan...

Morfar klev ur, torka svettpannan me en bit skumgummi å vaska av sä i en vattenpöl.

Han tände en Dunhill å tog några klunkar ur en halva Ballantyne.

- Ja hoppas vid den helige Sebastians martyrium att du int hann se för mycke, pyret...

De dom gjorde ä en styggelse som stink i Guds håriga näshål. De ä var macho/maso-mans plikt å slakta alla älskande par han träffa på.

- Ja såg nästan ingenting, morfar!

- Välise he!

Naturen fød smärtan för å hedra ä tjäna vällusten, sa Montägn... Ha man 3 eller fler knullbara kroppsöppningar ä man int mänskli...

Kom ihåg att vi ä norrlänningar, inga djävla västerlänningar!

Berätta int den senige Tacitus i sin "Germania" att dom blonda bestarna redan då hade svårt å fördra fräckfnask?! - "De bleka å svartklädda harierna tvinga otuktiga honer att föra in äspingar, eldbränder å mögliga mazariner i sina sumpiga smitthärdar. Därefter hängs dom i vrister från döda trädets stela grenar, å dom ännu ej vapenföra glädjegossarna få använda dom som boxbollar. Publicatae enim pudicitiae nulla venia"...

Minns också va Gregorius av Tours i sin festliga "Frankernas historia" förtälj om synoden i Macon år 585, där åsikten "mulierem hominem vocitari non posse", devillsäja "fitter ä inga människor", möttes av trumhinnesprängande bifallsvrål.

"Alla skapande dionysiker ä hårda å ha lust att förinta", säj förresten Friedrich der Grösste i slutet på sin "Ecce Homo".

Självaste Jesus Kristus röt ju: - "Ja ha komme för å förstöra kvinnans verk... Så länge dom bli på smällen äger döden herravälde..."

- Amon.

- Nu min gosigaste kepsirdräng ska vi leta reda på Graal! eller åtminstone Sampo!

Vi hjälptes åt å dra ut dom ur baksätet... dom hade skite ner sä... morfar tog ut ett halvdussin guldfyllningar me tången... karn hade bite av sä tungan...

Vi satte oss tillrätta, spände fast oss å brände iväg.

Innan vi kom till Dalkarsliden å Förstämningssgården hade vi preja en Vovlo av vägen å kört över en mårdhund.

- De här kallas Sjunkande Dalen...

Ja försto varför. Morfar kasta ut tomflaskan i hundratie, den tog i huvet på en förskrämd småbarnspappa. En skylt varna för "Levande döda barn".

Skellefte gör alla besvikna... Alla gater mynna ut i svart förruttnelse.

De ä som ingen rikti stad... dom ligg mer i bivack... i baracker... Ha man för mycke livslust ska man åka dit...

Dom som stanna i Skellefte va såna som int dög nån annanstans... dom avla av sä en usel folkstock...

Lidande av Skelleftesjukan... en dödli sjukdom som få nerver, muskler å vilja att förtvina...

Västerbottenssyndromet... en lätt utvecklingsstörning me fjällande hud... Folk dö oftare i Skellefte jämfört me resten av Sverige... Dödskamperna ä allti längre å svårare...

Skelleftebon ä gemen, om han våga... besvärsfattu... ingrodd...

Dukti på å hålla allt nere... flyta ovanpå... göra de lätt för sä...

Svina i smyg...

Förr bodde "B. C.", "Lord Grogg" å "Hin Håles juvel" i stan... Nu ä de ett mischmasch av vrakspillrer... äfflingar...

Skelleftebon ha förstått allt på förhand... räkna ut hur de funka... kör me raka rör... snabba puckar...

Han ä fast i sin förvissning... allt han se å ta på bli smått å grått... de ena ta ut de andra... industrier å data... pengar å sex... avgaser å soper...

Dom ä zombies i limbo... frystorkade... tjälfrusna...

De största som ha hänt i Skellefte va när AIF vann hockeybockeyguld sjuttiåtta...

Härde Hardi, Tok-Rolle, Tjuven, Görel Lindblom, Hanna Palmu, Pekka Rampa... De lev man på än... skitmyten om hur dom smällde på... smällde av... svällde upp...

Skellefte ä Svärjes största sportstad... alla lag ä nere för räkning... till å me Sunnanåtribaderna... utom baissebollarna, för där ä konkurrensen så jävla dåli...

Sport ä nyttit å viktit... då slit man int på hjärnan...

Skellefte ha kläckt två världskassa bollbegåvningar... Jocko Nyström å Erika Norberg... de ä väl nåt å vara stolt över... de ä int alla som ha fått se ballan dingla på Wilander å Malmsteen...

Dom ä mindre i Skellefte jämfört me Kågedalen... dom rör sä kvickare fast många ä tjockare... de ä gott om nalafabeter...

I Skaeliptom, som de hette förr, ä dom flesta socialfall å lågarbetstagare socialautokrater...

De finns en del mongoteister som ha egen affär å ät me både kniv å gaffel... de räknas som lite bättre folk... Dom gå på teater å ljug så dom tro nä själv... samhällets urholkade stöttepelare... berr feingra å tissa vara...

I Skellefte tjäna man på å vara fatti i anden... småsint å själlös... De ä bra å vara om sä å kring sä... hålla reda på andra... Dom ä knipögda å ha ansikten som ä lätta å glömma men svåra å förlika sä me...

"Eftersom dom int ha akta de någe värt å ta vara på sin kunskap om Gud, gav Gud dom till pris åt ett ovärdit sinnelag, till å bedriva otillbörliga ting...

Så ha dom blive uppfyllda av allt slags orättfärdighet, ondska, girighet, elakhet; dom ä fulla av avund, mordlust, trätlystnad, svek, vrängsinthet; dom ä örontasslare, förtalare, styggelser för Gud, våldsvarkare, övermodia, stortalia, illfundia, olydia mot sina föräldrar, oförståndia, trolösa, utan kärlek till sina egna, utan barmhärtighet mot andra..."

- De ä no bäst att dom gör klart för sä att Jarry å Vaché ha komme till stan! förkunna morfar å sakta ner inför ett övergångsåldersställe.

- Molloy å Malone! Kaifas å Judas! bjöd ja över.

- Hohoo! va du ä malln bortur kalln ändå! Själva faan fram å farn bak!

När fotgängarna trodde de va fritt fram gjorde han en burn-out å meja två gammkåringar.

Dom virvla i höga bågar me handväskerna i fasta grepp...

Sen körde morfar upp på trottoarn å klippte en barnvagn. Mamman hann kasta sä in i en häck.

"Vansinnesfärd" skulle de stå i tiningen, men va ä nä för fel me å ha rolit, så länge man bara skada andra?

Vi körde dryga nitti förbi Kaplanskolan å sen ner mot Kyrkholmen.

- Hopp hopp hopp! tjoa morfar, å vi kasta oss ut ur varsin dörr.

Bilen fortsatte dundrande ner i älven, vi tumla runt på gräse.

Morfar fnissa så han kikna, ja va tvungen å dunka han i ryggen, å sen lunka vi upp mot Bonnstan, där bönderna söp å mörda förr om kyrkhelgerna. Grå å mattroda bodar av gistet virke.

- Till sommarn måst vi bränna ner hela skiten!

Två pastellfärgade småtjejer kom cyklande. Dom va i min ålder å alldeles för söta.

Morfar hala fram en sax å kasta sä över den ena.

Hon hade håret i en lång, vetegul fläta, som han klippte av nära huvesvålen.

När hon kinka nöp han i ena kinden å saxa en stor bit rosit kött, som han slök. Hon blev så chockad att hon föll omkull å vart liggande.

Dölla nummer två cykla skrikande därifrån, men ja tog den andra hojen å hann ifatt na. Vi föll bägge två, å ja gav na en snyting så hon sprang läck å höll käft.

Ja återvände till morfar... han gav mä en sån där eloge...

Sen fortsatte vi ner mot Nordanå... de ä ett frigångsområde... gamla hus... museum... lekpark...

Där väx stora träd, lindar å va fan alltmest de kan vara...

Trastar å sparvar förde ett jävla liv...

Där finns Svandammen... några pölar me anker, gäss å svanar...

Vi ströva dit... morfar skrocka... Djävulen ä grym som ett barn...

De va ju en lörda, så barnfamiljerna visa upp sä... vem försök dom lura...

Fåglarna få frysa in över vintern... sen tina man upp dom igen...

Rallkaringarna å skwelarna kasta ut halva limper i de gasbubbliga vattnet... krämbullar... busstidtabeller...

Fåglarna åt allt...

Ja måta till snuse... ja hade nageltjäll...

Vi stanna vid ett stängsel... ankerna vagga å kvacka...

Ja hörde röster...

En svan gled fram... knöli å dryg...

Morfar plocka upp en kilformad sten å sikta noga...

Han slängde den me kraft å träffa svanhuvudet...

Fågeln böla, skygga å glömde sä... försökte lyfta fast han va vingklippt... blodsmet rann nerför halsfjädrarna...

Folk flämta... såg på varann å viska...

- Va fan gör du så där för? undra en krullhåri familjefar.

- Han titta så konstit på mä, svara morfar å lomma iväg.

Utme nästa damm slamsa obevakade barn... ett stoj å ett stim så man int kunde undgå å bli gudförbannad...

Morfar tog upp ett litet i rosa sparkdräkt, drack upp dess Festis i en slurk å slängde ut de i vattnet.

- Sorry, kinky cherry...

Mammaliska livsformer rände å morfar, snattra å bräkte...

Han värjde sä blygt me dragen kniv...

Ungen flöt på magen... plaska lojt... toppeluvan guppa...

En av dom listkrokodiler morfar plantera in på sjuttitalet, grågrön å brett leende, tog han i mun å rulla runt ner mot djupet å kloakerna...

Dom bedagade hynderna visa inge hyfs... tänkte sätta dit oss... PMS:are... skria i högan sky... morfar stack ner ett par av dom...

Sen sprang vi, in mot va som gäll för å vara stadskärnan.

- Vi få gå på museet å ändra historien nån annan gång!

Vi löpte upp mot Balderskolan... dom va efter oss... morfar ä int direkt nån Bikila... dom tog på oss... va hack i häl ... nafsas oss i nacken... tre stöddia unga karar me riktia jeans...

Morfar fick int luft... de lät som när en kull hamsterungar ha fastna i dammsugarn...

Han stanna... skratta av rädsla... dom högg i han... bröt ner han... hota å håna... skrapa i gruse... nu jävlar... sånt här gick int för sä...

Mej sket dom i... ja hitta ett tillhygge... ett sprucket brännbollsträ... ja slog utan å tänka... krossa skallarna på dom två som höll ner morfar... den tredje sparka efter mä... slagträet va obrukbart... ja rusa på han... stänga me huvet i skrevet... han vek sä... ja gav han en kimbrisk skalle... när han kura ihop sä fortsatte ja sparka me mina doctor Martens... tills han sluta åbäka sä...

Morfar kom själv på fötter... kostymen va slutgiltit förstörd...

Ja borsta av han så gott de gick...

- He va nedi... så mycke ståhej bara för att ja tog en Festis som han int ens ville ha mer ur...

Men nu måst vi ha tag i mer sprit!

Vi gick in mot centrum, morfar hade rännhåla.

- Systemet ä ju stängt, morfar!

- De ä lugnt, pyret... Lita på mej...

Mycke av de ja ha skrive om Skellefte ha ja fått från morfar. Ja fråga hur han kunde veta så mycke om stan.

- Ja hade en liten käresta här en gång... innan ja blev morfar... Han va snäll i trut å åtfåla... men han vart så öm i röven att han int kunde ta emot ett ringfinger en gång...

De skull vara att vi stick dit å ordna en förfest, om han nu bo kvar.

Här finns de för mycke döda själar... onda andar... för att ja ska stå ut när ja håll på å nyktra till...

Vi vandra vaksamt trottoarn fram.

Husen satt ihop å va flera våningar höga... Överallt krämare...

Dom bjöd ut kläder, smycken å husgeråd... inventarier som behövs för å hålla igång föreställningen...

Skönhetsalonger, hälsokostbutiker å sportaffärer... så många lögnaktia löften... men fredasläckä hår å söndasklefa naglar ska allti ruttna ner i graven...

Luder vars man än titta... många av dom körde barnvagnar... läpparna dröp av honung, munnarna va halare än olja... ja strunta i va som händ kvinnerna i dom här skräpstäderna... men ja ska överleva till slutet... ja visste att Herren en gång ska låta deras hjässer bli fulla av skorv, å blotta deras blygd... där ska vara skallit huve i ställe för krusat hår, hölje av säcktyg i ställe för högtidsmantel, märken av brännjärn i ställe för skönhet...

Morfar tog mä beskyddande om nacken.

- Visa int va du känn så jer-dä ingen fara! Då kan dom int komma åt dä!

Att de fanns så många som utge sä för å vara människor, de trodde ja aldri...

Dom va så fjärran ändå... kontinenterna glid ifrån varann... å galaxerna avlägsna sä me en jävla fart...

Folk ha int nåt kvar å säja varann längre... om dom sätt sä ner å tänk efter... de ä då dom börja skriva...

Dom tycktes veta vars dom va på väg... höra hemma nånstans... gick säkert skola å for på utlandet...

Dom hade no namn, jobb, kramdjur å snuttefiltar... vänner å anhöriga...

Men man red sä gott utan sånt... se bara på ja å morfar...

Trafiken röt å gnissla då vi närma oss gågatan, men vi kom oss över dit oskadda...

Husen blev allt högre... ja fingra på mitt uppånervända silverkors i halskedja... tröst å trygghet ä va man mest av allt behov... men de ä de sista världen förmå ge en...

Hitintills ha världen bara gett mä nåt å tänka på... några råa knull... å kronisk bröstbränn...

Dom som la märke till oss smacka å grimasera...

Människer ha bara två sätt å bemöta ett morfarspyre... likgiltighet å förakt...

Morfar tog av sä Bogarthatten å torka kallsvetten ur Sydowpannan... Sen åkte den på igen...

Dom tissla å tassla... Skrupna tanter, svullna färbröder, osnutna kukar, omättilia fitter...

Perser, araber, pudlar, kloner...

Skyltdocker, försöksjur, förbränningsmotorer, begärsmaskiner...

Konsumenter, mutanter, patienter, lemurer...

"Greven", även känd som "Martin Bormann", hälsa belevat på morfar å fortsatte spatsera me för högt lyftade ben...

En pensionerad bilskollärare me panisk bacillskräck som morfar int mindes va han hette passera oss me servetter i händerna å förödd blick bakom kraftia glasögon...

"Kingen" å "Svett-Göta" hade tage ledit från bingon å lotterna... dom mätte folk me ögon, å befann dom vara för lätta...

"Zigenar-Rickard" å "Zigenar-Allan" rånångla me två rundnätta konstaplar...

Leif å "Moddan" gråla som så ofta förr... Leif la en pizza på Leksaksvaruhusets trappa... Maud verka ur balans...

Sten å Georg mötte varann, låssades int om nånting... log lika vanvettit i sin elaka, feta efterblivenhet...

"Burk-Kurt", som efter den gråskäggiga skrynkeldvärgen "Lill-Hermans" död stigit i rang, rota i en papperskorg efter nåt å panta...

- "Lill-Herman" va finare...

- Jo han hade nåt visst... Han kalla alla för tok, tyckte att juren va klokare... slogs me käpp å gjorde själv en enkel mössa av kartong... Hans kyniska hjärna vägde int ens ett halvkilo... han va som en uppdragbar leksak...

Tempo å Domus låg framför oss... där va vi int välkomna... morfar hade snatta en gräsklippare å en frysbox...

Husen va så höga att ja blev huvvesvag å grep efter morfars hand... men sånt klem ville han int vara me om...

- Vi gå ner till Stadsparken å spana. Rätt va de ä ha nån tuppa av... Ett rånknoll på en medvetlös sitt väl aldri helt fel...

Video Lime hade flytta... lika bra va väl de, så slapp vi gå in å förarga oss... dom hade int de vi ville ha, de visste morfar sen tidigare...

De bästa dom hade va "Saló", "Caligula", "Omen", "Evil Dead", "The Silence of Lambs" å mera sånt... lite för mjuka, om än int oävna...

Man leta förgäves efter "Suspiria", "Terror" å "Tenebre" av Argento... dom hade varken "Cannibal Holocaust" eller "Texas Chain Saw Massacre"...

Morfar hade vare dit å gullbett dom å köpa in helyllefiler som "Barna från Frostmosfjället", "Shiteating Teenies", "Ass in a Virgin's Ass", "Carcass Rapist", "Grampus Fucker", "Marmot Mayhem"...

Men icke sa Nicke...

En fotobutik visa obarmhärtia färgbilder på anskrämlia nuner å kroppar stadda i förruttnelse...

Lönnfeta sprutluder i vita klänningar å studentmösser kråma sä behagsjukt...

De va ett menageri...

Sanslösa brölloppar... sista paret ut... flinande, bytesmedveten brud, behärskad gum...

Småungar me fuktiga, trånsjuka fågelholksmunnar...

Utlevade, uppklädda förtitaggare...

Fyra generationer, den ena värre än den andra...

Alla kämpa hårt för å le å verka normala...

Ett foto va kul, fast hemst äcklit... en rikti liten may queen sög me förskräckta ögon så hon fick stora gropar i kinderna på en stor gulbrun kuk... den likna Mishimas... eller Issei Sagawas...

Lagerblads bokhandel skylta me va dom kalla höstens bokflod... en stillastående Don...

Nyutgåver av våra folkkåtaste grafomaner...

Ivar LOB Johanssons monumentala "Bara en hora"...

Mora-Martinssons gripande "Mormor gifter sig"...

Vilgot Mobergs tändvärda "Din stump på jorden"...

Skåpmat som dom o så lovande knåpat ihop...

Jesus Gardells "Mel Mermelsteins möhippa"...

Claus Östergrens "Bleda"...

Maran Kandres "Babyns unge"...

Dom bjöd ut "Povels å Tages kärleksbrev"...

"Taubes å Cornelis' kärleksbrev"...

Å "Tages å Ainas hatbrev"...

Man ville pracka på oss Kjell-Olof Fälts memoarer, "Alla dessa djävla skitdagar"...

Lazar Kaganovitjs barndomsminnen...

Å Traci Lords "Inside My Cunt"...

I fönstret på andra sidan ingången hade dom böcker mer i min smak: Boforspristagaren Eliot Cannettis spralliga "Förbländningen"... Bruno Skults knapriga "Kanelbutikerna"... Å Robert Walthers malliga "Jakob von Gunten"... Sven Hassels "Kommando Reichsführer Holmlund"... Tolkens "Sagan om ringmuskeln"... Lovecrafts "Cthulhu", sanning rakt igenom... å alla Tintinalbum, den värstehemska ängslighetens ädlaste arvegods...

- Hergé Bashevis Marquéz, va nobla böcker ä... jämfört me folk... Humanismen ä en monstrositet... De räck me å kasta en vettskrämd blick i spegeln så se man att menisken ä en styggelse...

Morfar försökte sä int på nån kamikazeräd in... vi ä portade både där å på biblioteket... dom påstå att vi slicka för mycke då vi bläddra... böckerna klibba ihop...

Vi få int låna för vi ä svartlistade... vi använd stekta ägg som bokmärken å riv ut alla överflödia sider ur dom böcker vi låssas läsa...

När vi fortsatte mot Stattparken hörde man ett snarfagert moderatyngel gasta fram sina krav från torgestraden:

- Obligatoriska aborter! Uppmuntra kvinnli omskärelse!

Så långt va allt gott å väl...

- Blinkgult på trafikljusen hela tiden, så få man själv bestämma!... Mer frökenlir!... Lättare å få snabbknall när som helst på dan!... De måst bli slut på sozialdingokraternas muttmissbruk!... Skattebefria höginkomstbögarna!... Kastrera dom arbetslösa! å alla som utnyttja färdtjänst!... Desinficera alla tjejärsel! Slakta alla undermåliga å överåriga idrottsmän! som vi gör me travhästar! Ringmärk återfallsornitologer! Betyg i vardaslivet på vuxna! Presteras man dålit: paff-paff!... EG-anpassning av sinnesstämningar!... Ingrid i tid mot ontologiska frågeställningar! innan dom braka ihop...

Man hörde fragment från dom förbipasserande... en sorts samtal...

- Men allvarlit... ja tyck de känns som om man kör bättre me sprit i kroppen...

- Man knulla i alla fall bättre... man känn mindre, kan hålla på längre...

Hela tiden olika såpbubblar...

- Ja tyck han ä skitsöt...

- Synd att han ha så liten kuk, å att "Hårt mot hårt i Helsingfors" ä den enda bok han ha läst...

- Vadå ha du lega me han...

- Ja tro de... ja minns int riktigt... men ja tro han va me uppe i Pite... på dragracingen...

Man måst tro på "Malleus Maleficarum"...

- När sa han att du skulle komma tillbaka...

- Då ja känn mä så där igen...

- Hur då så där...

- Som ja gjorde i natt...

- Tro du dä... ä du mogen...

- Men hej... de va int i går...

- Tack själv...

- Ha ni nå ärende...

- Nä vi strosa bara... å njut av de kalla pratet...

- Vi ha fullt sjå me å verka rejäla...

- Vi ä på jakt efter en jacka...
  - Men dra över "Trisse"...
  - Ä du utsläppt...
  - Ja ha gått me i "Semitiska samfundet för plågsamma jurförsök"...
  - Ha ni försökt på Gamla Herr...
  - Ove Sjöbjörn ä alla tiders... han se nästan verkli ut...
  - Jag, "Boston", "Beefallo" å "Wabbe"...
  - "Lurra" å "Flåjken" då...
  - Gå på Parant...
  - Dom ha halvkönsrea...
  - De va så hära, att vahetdenu först så ville ja int...
  - Däremot "Bella", han som centrifugera katter på Getberget, du vet...
  - Å "Skunken"... han var de synd om...
  - Ja hörde att ni håll på å bygga för dörrarna till köket...
  - Jo vi ska slå ut väggen till badrumme i ställe...
  - Kåken eller syket, de ä bara å välja...
  - Säj du dé...
  - Man ä ju int så ofta ut...
  - Så då gäll de å passa på...
  - Lite körd kille... ja ä så jävla förbannad...
  - Va gjorde han...
  - Han ä kocko... tala om puckad...
  - Men va gjorde han...
  - Först då, då vi hade fika... då rulla han ihop en tusenlapp å körde in i fittan...
  - Hej...
  - Hallå...
  - Ska du ut i kväll...
  - Ja vet int... ska du...
  - Näe...
  - Kom gärna förbi...
  - Näe...
  - Tjänare!
  - Tjenare!
  - Ja höll fan på å glömma hur ful du ä!
  - Självt då!
  - Du la morsan din i en för tidi grav! Hon sto int ut me å se på dä!
  - Du få bara knulla blinda brudar! Utan fingrar! Å näsa!
  - Du ä ju vanskapt!
  - Du ä ett missfoster!
  - Din morsa va en sjakal!
  - Din likna en dugong!
  - Vi leta tapeter...
  - Å armatur...
  - Vi ha köpt en stuga...
  - Vitterhuset...
  - Vi se oss om efter en kateter...
  - Vi håll utkik efter nån å snacka skit om...
- Två sluskar hasa fram brevi oss... en svamla som ett barn i kuvös som få lustgas...
- Ja ha tänjt ut ett så jävla bra filmkoncept! Vill du höra!

- Näe...

- Så här ha ja tänkt de!

Jacques de Molay (de Niro) å Hermann von Salza (Brandauer) fira smekmånad ombord på en lyxkryssare nånstans på Karibiska sjön...

Tänk dä alplandskape... fimparna... dom hjärnskadade delfinerna... boys, kulis å pickolos... dom blixtnabba tillbakablickarna... viktväktarnas hot i luren... kärleksgnabbet... Pinocchioskämten... dom hjärtnipande motoriska störningarna... Kan du se allt de här framför dä?

- Näe...

- Men i alla fall!

Dom ha de jävligt bra! Dom fånga albatrosser å sätt på dom bikinis... en kväll ägna dom i whiskynit åt att skriva om litterhistorien... dom slögassa å gör sä lustia över dom straighta å fjäskiga svenskarna...

Då pang! dyk Schleyer (Rutger Hauer) å Moro (Nicholson) upp me en kokainleverans å ett par välnärda å skamlöst obildade knullbrudar! Dom tvingas nödlända! Å när Hermann å Jacques rädda dom så kapa dom fartyge! De blås upp till storm! dom sabba radion!

Don Johnson ligg gömd i en säck kokain i ett till synes evit rus: närbild på hans skitiga kalsingar!

Dom dra fram han å kasta han åt hammarhajarna! som nobba!

Klipp till kajutan!

De ä kväll, å Robert å Klaus-Maria börja ana att dom ha å göra me ett par skummisar.

Ja ha kläckt långa sega stycken av dialogen å lärt mä den utantill! Hör på de här...

Nicholson ha bearbeta en av cheerleadertjejerna i arslet me en rabarberstjälk både länge å väl.

Nu drick han varm mjölkchoklad me leverpastejlimpmacker å snegla så där lömskt... han verka må värre än han gjorde på Overlook Hotel...

Då säj han så här... tänk dä Lokeleendet å dom näbbiga ögonbryna... Så här säj han, lågt å hest...

”- I wanna torment, humiliate and cup up all girls who refuse to drink the washingwater of lepers and eat lice and shit from poor people’s clothes...

What the fuck... It’s not too much to ask for that! Like Angela of Foligno... and Catherine of Genoa... the saintcunts...

I wanna promote Heydrichworship... And the Saint-Justcult...

Make this fucking world a decent place to live in...”

Visst fan ä detta kylit! de ä ju iskallt! å dessutom så naturtroget!

- Näe ja tyck de låt töntit... Ren ynkedom...

- Den där ä farli på spriten...

- Titta int nu, men där gå han som smutskasta Schellefte...

- Jaha... de där buset... vilken fulfan...

- En mes, de ä va han ä...

- Han måst vara helt slut i huvet...

- Full SS-mundering...

- Han borde stenas...

- Gu om man hade fått lke... jävla Ingegerd...

- Eller Axl Rose... fan så läcker han ä...

- De finns inga snygga killar i stan...

- Dom knulla som invalider...

- Dom vet int va en tjej vill ha...

- Dom vet int va en tjej behöv...

- Ömhet å omtanke...

- Precis...

Morfar visa vägen me merovingiska kliv.

Brevi Stassparken ligg de skrytbyggda kommunalhuset... kvarteret Sprinklern... Där husera soc å af... stasi å securitate...

Lokalpolitiken i Skellefte ä en tummelplats för avdankade kontorsmaskiner...

Parken ä liten... nedanför ligg älven, där alltför få ha dränkt sä...

Lärkträd å sörländska lövträd... men inga fyllon...

De bustla i en hedgerow... nån höll på me nåt fult...

Vi vart rädda... vi va nästan nyktra... vi kuta tillbaka samma väg vi hade komme...

- Nu ta vi en lokalbuss till Morö Svacka!

Vi snedda över Möjligheternas Torg... fler affärer... Polarn å Pyret... Stor eller Liten... steg på en buss som de stod 2 på... morfar betala för bägge...

Vi åkte... klockan va tie över tu... de va skönt å få sitta även om bussen va full av döingar... en acnehärjad halvköling läste Delumeaus "Synd å skräck"... en affisch visa en stor bild på en hyfsat snygg utvecklingsstörd å texten "Kontaktperson sökes"...

Vi for uppför Lasaretsbacken efter å ha korsa järnvägsspårena...

- Vi skull ha haft vare å hälsa på Abraham Bessik på långvården, påminde sä morfar. - Han kan behöva lite Daddy Cool å Hej Babberiba...

Ja teg å stirra ut i helvetet.

Morfar bläddra i ett nummer av "Siegrunen".

Över E-4:an... längsefter Torsgatan... ja såg en väldit liten men oresonlit glad cavalier släpa på två utbrända människor som vinka åt mä... förbi Norrvalla å Eddahallen... där morfar hade fått sä ett mysit knull i bubbelpoolen en natt... eller var de nån annan?

Vi färdades i österled... i riktning mot järnskogen... Moröhöjden va ett getto... hyreshusklossar å parkeringsplatser... sen Morö Svacka... en sovstad... viller å radhuslänger... de va vidrit... drivhuskuber... kläckningskammare... brinnande plast... spireer, hortensier å azurpärleklematis, vissna förstås... ordning å reda, sykos på freda...

En schäfer knulla en tax... en vorsteh en papillon...

Bussbommen lyftes...

- Här ska vi av, sa morfar. - De här ä Drippdroppsgatan...

Vi spankulera ner i ett kvarter... Radhusen va ynklia... skära å vita kanske... vi titta in på andra förspillda liv...

En hagga glodde på oss mellan en hoyabella å en fliti Lisa...

Några svartisar gjorde upp sinsemellan...

En trist regn- å höstare låg me ett munstycke fäst i avgasröret på en Folka å hade fullt sjä me å döda sä...

En högljudd, halvgammal, brunhåri donna i Musse Pigg-T-shirt fick sä Dagens Dubbel på köksbordet... hon kände på pungarna som daska mot arslet å råma som en besatt...

Teiresias hade rätt...

I lägenheten breve lyste nä dämpat... man såg int till nån...

- Här bodde Bempa... han ä Royal Marlenes måg, tillika Popo Dahlbergs svägerska...

Förresten: innan ja ring på...

Minns du de där "Juttu"-avsnittet där morbror Lauri täljde en sälpipa åt ett sexårit luder?

- Joo... Hur så?

- De va inge särskilt... ja ville bara kolla... gammelvärlden jer kroknäst...

Han ringde å bulta på.

En försikti ragata öppna på glänt... morfar slet upp dörrn å steg på...

- Hejsvejs i tomheten! Vars ha du gömt Bempa då?

- Va mena ni me sånt här beteende!? Ut ur huset innan ja ring polisen!

Morfar slog na me baksidan av handen över näsan.

Hon satte så pladask.

- Ja fråga ohygglit hövligt vars Bempa ä, pissfnask! Ja ä löjtnant Onoda å de här ä Wiener Sängerknaben! brülla han å peka på mej.

- Bempa ä sjuk... han ä i rumme... han fick en hjärnblödning i julas...

- De ä ju lika vanlit som huvevärk nuförtiden... de ä säkert samma sak... Överdriv du int en gnutta, fitta?

- Bempa håll på å tyna bort... han ha förlora sväljreflexen... ofta känn han int igen mä...

- De skulle int ja heller göra, om vi så hade sutte mittemot varann på en slavgalär i femti år... Va ä du för en?

- Ja ä Bempas hustru, Livia...

- Hustru? Int ä nä underlit om Bempagubben ha blive sjuk om han ha börja knulla kollriga gammhorer! Men de ska ja om de så bli de sista ja gör sätta stopp för! lova han å börja släpa na i håret mot garaschdörrn. Ja hjälpte till, å fast hon tjöt å spjärna emot kom int Bempa.

TV:n skräna... de va Läderlappen...

I garaschet stod en gammal grå Märscha.

- Här ska du se va vi ska roa oss me! Nu jer-e dax å börja tänka på refrängen!

Han befallde mä å springa in me vattenslangen å koppla han till duschen, så vi kunde få varmvatten.

Ja gjorde så, å sen höll morfar fast Livia å tvinga na å gapa me en hammare.

Sen spola ja kokhett vatten på högsta tryck ner i strupen... liter efter liter... in i näsan å ögon... till sist i rövipipen, men då va hon no redan dö... morfar hade hamra för hårt...

Vi hade blött ner oss själva litegrann, men de va de värt.

Vi gick in i huse igen för å umgås me Bempa... karar emellan...

Han satt i den inpissade skinnsoffan... förhäxad av jokern...

Men morfar va äkta vara... Ja skruva ner ljudet på TV:n...

Morfar stega fram, satte sä, rätta till glasögon å tände en Cinderella i ett elfenbensmunstycke...

- Hej, Bempa, log han...

Bempa va borta i landet där sockervadden väx, där pepparkaksgubbarna dansa hula-hula... Omänskligt mager, me gul collegetröja, blå mysbyxer å ängsliga ögon... Kring femti... bara barne...

- Morfar ä här igen... allt ska bli bra...

- Hogomooo...

- Nä ja tyck du ha stått dä bra... huvevärk ä int å leka me... Du ä lite hullsjare bara... du ä hemst lik Tal... men de gör inge, han ä min favorit...

- Gaa flaff motamaa...

- Ja må prima! Som en nötkärna i en mört! Faktum ä att ja å pyret här ska ut å slå runt ikväll. Ha du nån sprit hemma?

- Schwuuu...

- De ha du inte... då gå ja å fixa boozen så få pyret hålla dä sällskap under tiden... han ä för iögonenfallande om de bli tal om en räd mot nån skåpsupare... han vet int å skicka sä...

Morfar linka ut, å ja va ensam me Bempa...

Vi titta på Robin å Pingvinen för å slippa se på varann.

- Vet du nåt om greve Gyula Andrassy von Csikszentkirály und Krasznahorka? fråga han abrupt.

- Wa?

- Noopüülosch... Ngugi... Humwawa... Mangu...

- Ja förstå int...

- Mokele-mbembes finns i Likouala...

- Mmhmm...
- Sickan Carlsson sög av Thor Modén... Ludwig II av Bayern tungkysste Sacher-Masoch...
- Gjorde hon?
- Kroogoshwiiri... Anticimex... Baubo... Mushotoku...
- Du behöv int skämmas för mej... Tillåme Nietzsche åt sin skit å drack sitt piss när de vart för jobbit...
- Ja minns när kung Filimer befallde oss å marschera genom Pripjetträskan mot dom Pontiska stäpperna... de här va efter vi hade förinta Harappacivilisationen...
- Blubblubbuuuyyy! Kaiomortz! Nyarlathotep! Igjugarjuk!
- Ta de piano... skriv till Saida i Hemmets Journal...
- Hyynokoruta! Waaaaa! Wholottalavv!
- Jaha... he hör ju som till att de aldri kan gå väl...
- Craaaa... Toush... Bohooo...
- De känns så där ibland... men då ska man försöka fröjdas över att de finns dom som har nä ännu värre...

Klockan va redan kvart i sex. Nån hade tage ett par timmar i nackskinet å spola ner dom på tjottaheiti...

Ytterdörrn flög upp, en arrogant röst spetsa oss:

- Nu ä ja tillbaka, Votzegeossinnen! Me krigsbyte från de fallna Ilion!

Morfar klampa in som en porslinsselefant.

Han ställde tre kaschar me tre heler i varje på borde.

- Nu ska ni få bekänna färg, gossar blå...

Den helige ande ledde mina fjät till ett par lugubra butterbullar... Vi diskutera Sigmund Fraud å sen slog ja ihjäl dom me kaffepannan...

Dom hade bunkra rejält... för en rikti buffelfylla...

Dom hade tillåme lite amfetamin hemma...

Han kulka i sä enåenhalv liter Smirnoff på stående fot, kasta sönder spegeln å väggklockan me tomflaskerna, fiska upp en stor scalare ur akvariet å svalde han hel.

Sen satte han sä i soffan, la högra armen bakom Bempa, tände en marijuanacigg å fes förnöjt...

Morfar börja avlossa dånande hugskott, rasslande haranger... han va i sitt esse... han höll hov... Luthers å Hitlers bordssamtal va ett intet jämfört me morfar i högform...

Ja minns bara en bråkdal... hans hjärna ä en slumpgenerator...

- Jesus ä sinnebilden för den bestialiska kättjan! Petrus skulle ha hugge av han kuken i ställe för örat! ”Ta dom innan dom kan gå, å sluta int innan dom blöd ur bägge ändar...” - Matthäus, sjutton å nitti, på mellandasrean! Jo ja tacka ja! Kristendomen lär ut att de ä rätt å kasta dibarna åt svina! Sånt där snack gör mä mörkrädd! Tänk även på Lukas fjortontjusex!

Å som om de int vore nog me de: man ska int avbilda Gud! Han ä för ful! Om Gud finns ä han skyldi mä en ursäkt! ersättning för sveda å värk!

Morfar mööksa sä närmare Bempa å lät fingrarna smekspela en trudelutt på nyckelbenet.

- Vi måst bli ljusa å genomskinlia som Mazdaznan-Hanisch ville! en ny arisk högkultur där man kom å besjunga mej å mina äventyr! Jag å Tintin kom å nämnas på samma da, i samma andetag! dom kom å trycka min gudanuna på tröjer å affischer! som Che Guevara!

Människans intimaste följeslagare, flatlusen, spruthotingen å binnikemasken, ha int ftt den uppskattning dom förtjäna... Ja ska banne dej skriva ett epos om såna jur!

- Eller om dom bruna rätterna som erövra världen från dom svarta, föreslog ja.

- Där slog du in spiken i huvet, grynet mitt! De ska ja göra så snart ja ha avsluta de sykkiska kriget mot vibratorerna på Tinnitus XI!

Mitt stora projekt ä annars å skriva om librettona till Wagners musikdramer! Rena dom från all snevriden sex! Åsså vill ja ha lycklia, tapia, tantia slut! Låta Tristan få Kurwenal!

Holländarn dunkas över av alla sina spökmattroser! Tannhäuser förlusta sä me dom fyra Edelknaben! Lohengrin, könig Heinrich å Friedrich av Telramund trötta ut varandras högmedeltida drömrör me sina kavata karatepinnar... Svanjäveln få vara me å! Å ja ha fundera ut lämplia straff åt dom dygdädla, fittstinkande fresterskerna...

Elsa av Brabant ska knullas ihjäl av den sista flocken bergsgoriller!

Elisabeth ska göras me barn av sin far, lantgreve Hermann av Thüringen... sen ska fostret äta upp na inifrån å klösbita sä ut som en blodlurvi gnom...

Senta ska få jobb på ett lastbilschaffisfik i Uganda... Isolde få ta ihop dä me Fassbinder...

Siegmund å Hunding ska tända på varann å tortera Sieglinde till döds me råa gamla judevitsar...

Siegfried å Mime ska leva lycklia i smedjan alla sina dar...

Brünhilde ska helt enkelt brinna upp på de bål Wotan vist nog mixtra me...

Men va gäll musiken ändra ja int en not! Den ä Djävulsk!

Sen växla han spår, ännu en avstickare...

- Patafysik, petrokemi å pornobiologi ä hörnstenarna i den juriska tron... den saprofytiska geheimpläran...

Apropå de: va skulle man int ha gett för å få se geheimerådets olympiska minspel när han runka av sä i en paraffinsmord hermelinmuff...

- Hur stavas Goethe egentligen?

- G-Ö-T-E... som de låt...

- Koroo... Sonyhaiku... Pobbolollysatori...

- Där ä du no ute å surfa ä ja rädd, raring... tuataran ä pinealögd, men de ä inge fel på dej för de... Ha man int ett tredje öga kanske man ha nåt annat man ä ensam om... Sassaniderna främja under sin månghundraåriga härskardvala glömskeforskningen... Dom va blinda i månljus å försumma sitt yttre...

På nyheterna visa dom när balterna vräkte omkull bolsjestatyer...

- Ja skulle gärna köpa den där Dzerzjinskijstatyn, sa morfar me en udda tår i den variga ögonvrån.

- Aldri att man kan få mä å säja ett ont ord om tjekan, GPU å KGB... Felix va en gentleman... Å alla dom andra... Jezjov, Pavlov, Michailov... Nijinskij å Stravinskij... Men ja kan väl bäst beskrivas som folkpartist... Va annat kunde man bli efter Mundebo å Jan-Erik Wikström... Fast om int Bilt hade vare ett så trist fiskligg vete fan om ja int vore moderat... nyliberal... nyfrälst...

Han spotta Anna Lindmarker mellanjurögona... loskan rann ner mellan tutarna... att döma av läpparna prata hon om nåt upphetsande...

Morfar berätta om en slipad gubbe som oupptäckt levde i en sopbil i decennier...

Om en annan som hade spara allt sitt piss å all sin skit i stora tankar... å papperna hans hade gjort de åt han mens han va för liten... Om en KR-bonde i Kågemarken som lät uppföra bås för alla knullbara, inhemska jur me endast nos å arsel blottade å fixerade, så dom kunde sondmatas å rövknulas utan å göra motstånd: han hade tjur, galt, räv, björn, lappuggla, kungsörn å allt du kan tänka dä... Han fick sluta efter han hade installera en akvarieavdelning å i fyllan försökt njuta av en storgädda genom foderluckan...

Han redogjorde för hur man gräv barnfällor på en sandstrand...

Fånga dom me huggkrok under badbryggan...

Hur de känns å knulla nån som ha huvet å framkroppen i en brännhet ugn...

Han påstod att kjellkritik ä sånt som rörelsehindre må ägna sä åt... Att enda vitsen me en skrivmaskin ä att man kan få han å låta som ett Einsatzkommando om man tryck på dom rätta knapparna... Att Max Stirners "Den Ende å hans egendom" ä de enda filosemitosofistiska verk

som ä värt å traggla sä igenom... att yttrandet "Ho Chi Minh sucks dead cocks" i "Apocalypse Now" ä de enda man behöv känna till om Vietnamkriget...

- Äre nån mer än ja som tyck att Bempa ä lite dämpad?

- Jag...

- En sill å en sup tacka du väl int nej till, snygging? undra morfar å killa han under hakan.

Sen hämta han ett durkslag i köket å håva upp tre tigerbarber. Rajsmlä...

Han försökte mata Bempa å hälla i han lite Bacardi.

- Åsså ta vi en tugga för Ohlendorf... å en för pastor Paisley... å en för Pogonophorena...

Men Bempa kunde int svälja... barberna kom ut igen... sprattla på den läppfärgade heltäckningsmattan...

Morfar hällde äcklad tjugi centiliter sprit över Bernpas hjässa.

Sen rökte han tyst några minuter... slötitta på Café Umedalen...

- Äre nån mer än ja som känn för å spela Bismarck?... Nähä, surpupper! slipp då! Va ska vi göra då, byta smörjrecept å gillringsmetoder?!

- Inför Robespierre! krävde Bempa. - Gmoopoffbaluuu...

- Håll käften, hjärndöding! Manu säj att den som förvräng språket förfalska allt... På den åtalspunkten ä du befunnen skyldi... Du ä värre än Michael Finnegan's Wake...

Morfar fundera på nåt djävulstyg... de ryckte i mungipan...

- Ja ska villit erkänna att ja börja känna mä småsugen... Ja kräv att du donera din ena njure...

Han hala fram en Hubertus råjurspipa. Den kunde frambringa ångestläte å en gammal gets kontaktläte.

Han pep å vissla än de ena, än de andra...

Bempa vart förvirrad å ställde sä upp...

Garm gnydde utanför Gnipahålan...

Morfar däckta han me en uppercut å drog av sä läderskärpet...

- Innan ja ta njuren ska du få suga av mä! Så slipp du bli överansträngd i skithålet! tilla han omtänksamt.

Han la en välsignad hostia på Bempas torra tunga å körde in kuken... de va int lätt å få nåt utträttat... Bempa hade inge spott... Men morfar gick int å blidka... där kuken gå in gå moralen ut... livet ä en slänggunga... enda kittlingen ä när man ska kastas ut, vart man ska falla...

Bempa hade komme till slutet på sin långa vandring...

Han flänna... kräktes när kuken stötte mot gomspenen... tunn gul spya...

Morfar rasa som om han hade rabies... slog å sparka... svischa me skärpet... spännet blända ena ögat...

Han yla å vråla... böjde sä ner å bet av halspulsådern...

Bempa kröp mot köket... blodet spruta över dom billiga prydnadsprylarna... en stark stråle, mörk å vacker...

Morfar sörpla blodet direkt ur källan... Bempa hade gjort sitt... morfar drog upp Bempas tröja... skar upp han me en spegelskärva... karva ut njuren... glufsa å slafsa... tog en sup... varva ner...

- Då få du snaska, bestämde han, å ja lydde underdånit...

Som tur va gick de nästan direkt för morfar... annars hade ja spytt ja me... ja använde den fornnordiska sugtekniken... Bempas magsyra smaka fransk senap...

Morfar bli okristlit kåt av dråp... andras dödsångest ä de starkaste afrodisiakum som finns... han skrek förbannelser mot amrisarna å ryssarna då han kom... sperman smaka sur köttfärs...

Sen snabbbrunka han av mej... de va en fin gest... Nasse å Nalle Puh va på TV... säden pumpa flera meter... rann över TV-rutan...

Morfar snyfta... han tyck de ä så synd om Ior...

Morfars starka sida ä hans skämtlynne... Den svaga ä att han ä så känslomässit ömtali...

Han borra ner ansiktet mellan soffkuddarna å buuää:a...

Ja knäppte gylfen, klättra upp på soffan å höll om morfar...

Han lugna sä lite, snöt i en kudde, drack en skvätt Renat... - Ja säj som stabsministern: "Övertygelsen om alla människers ringa värde driv mä framåt", snörvla han.

Nalle Puh va slut... Ja kolla i TV-bilagan om de va nåt på TV... Samtidigt drack ja ur min Lord Kulvert...

"Tjugi noller" hade ett inslag om AMS förhörsmetoder...

Lill-Bapps körde oförtrutet på me "Vem våldtar vem?"...

Arschberg hade Arne Imsen, Abu Nidal, Assar Oredsson å Ankan Parmström som gäster...

"Kultyren" presentera Horrass Engdahl, Kay Läppglans, Jonny Morelli å Ayrton Senna...

Ja bestämde mä för ett knep-å-knep-program me Svante Thuresson å Östen Warnebring som programledare...

Ja höjde ljudet ett snäpp, men de va ändå mycke lågt...

- Ha ja berätta för dä om när vi mörda alla kristna i Ostvik? He va ja, "Maxin", "Elisha Burr", Ragnar Rök å Hilding Lindgren...

Vi band ihop händer å fötter, trädde dom på en stång, å la dom nakna å sirapsmorda i myrstackar... mygg, knort, fluger å bromsar fick också mumsa...

Vi tapetsera bibelblad kring kroppen så dom såg ut som mumier, å sen tände vi på...

Dom begravdes levande, me varandras könsdelar mot ansiktet, två å två...

Vi döda dom genom å ge dom för många orgasmer...

Råtter i rör fick äta sä upp i fitterna...

Vi körde krucifix genom arslet upp i magen...

Dom sänktes ner i syrabad som sakta flådde dom...

De va självservering... man rev fostret ur livmodern, salta å ketcha...

Vi spika fast dom genom knäskålarna uppåner på hässjerna...

Allihop fick knulla prästen först... Pierluigi Farnese skulle int ha vantrivts...

Han tappa tråden men hitta en annan...

- Jaha, pyret... nästa år få du vara me i "Vi i femman"... Va tyck du om de då?

- Ja vet int... måst ja vara me?

- Va fan hör ja! Såklart du ska vara me! Vill du int visa va du kan för dom där trevliga bögarna?

- Ja ä rädd å missfeckläs...

- De ä de minsta du ha å oroa dä för! Dessutom ha du lärt dä så mycke genom å vara me mej... du vet tillessempel att de va "Ras-Günther" å int Dürer som gjorde "Ritter, Tod und Teufel"...

Hur många prepubertlar tro du känn till de?!

Tacka för att du ska vara me! Fattas bara annat!

Man tro int sina örons fulla bruk! De ä droppen!

Ja ha försökt leva mej själv till skam å andra till varnagel... skapa en dregli tillvaro för dej å de dina... Charis å metron ha vare min väg... ahimsa å caritas... de ä ju bedrövlit... va ha ja gjort för å förtjäna de här... sämsta karman i solsystemet... å ett barn så förhärdat att Den Onde själv skulle rygga tillbaka... du ä den nya Seydlitz... den största bluffen sen Bruno Kujau... de värsta som ha drabba Svedans rike sen Ansgar...

Morfar tröttna på kverulationen, den tog aldri riktigt fart...

Han söp tappert å sökte efter nya tilltag å infall...

Östen å Svante verka ha rolit... fast dom va spik nyktra...

- Nu vet ja... vi ring å terra nån!

Han störta in i sovrumme å börja bläddra i telefonkatalogen på nattotygsbordet.

- Få see... Regulatorer... rekrytering... revisorer: godartade... robotar... rökerier... salt i parti... sand, grus, singel, makadam... men här ha vi nå bra... Tank å Slam i Skelleftehamn...

Han slog några siffrer på den smörfärgade telefon...

- Tjänare! Ja vill beställa en slamsugning! som ja sent ska glömma! Så snart de gå! Ja het Erling Misskund å ja ä rätt så arg! Ha ni membranpumpar! Ja bo i Orrliden!

Du de låt bra! Då säj vi så! Hej!

Han slängde på lurn i klykan.

- Dom hade bara telefonsvarare, dom satans kanakerna!

Ja som hade tänkt beställa en ”total check of unsavoury orifices” åt dej på skönhetsalongen Sug å Svälj...

Sen ringde morfar sjuorhavande präst å påstod att han höll på å skära av sä handlederna i ett hett bad...

Illusionisten John Houdi fick ett engagemang nästa afton hos Svarte Filip, den gamla polismästarn...

Sen dödshota han några gamla kärringar...

Beställde femti pizzer från Bel Party-service för hemkörning till en oskyldi tjej...

Efter de hade tiden skutta igen... klockan va över tie... han ringde nittitusen...

- Hej de håll på å hända nåt hemst...

Han lät som en tant som frukta att hon ä me barn på rösten.

- Dom bråka så förskräcklit... dom kom å ta ihjäl varann... de ä på Drippdroppsgatan... Jo ja het Nagarjuna... å ja ä här me Heliogabalus... vi ska gå på lokal... tillsammans me Harald å Frank Alexander... men vi vänta på er... de ä självklart... hej på en stund...

Nästa samtal va till taxisamordningen...

Vi pissa av oss i en hink... Sen gick vi ut å vänta...

Taxin kom fort som fan... i samma veva kom ett koppel kåtslyner ut ur lägenheten brevi...

Dom va int precis purfärska... daggfräscha... men dom hade gjort sitt bästa... spackla över skavankerna... alla bli sura utan kuk... dom behövde nåt hårt mellan låren... dom va frånskilda, ensamstående... bättre begagnade... spattiga... hispiga...

Hon som fått ett knull på köksbordet kände ja igen från baksidan på mjölkpaketet... hon va nummer 13 i serien notoriska, neurotiska gratisluder i Guldstaden, som svarthumoristerna pläga kalla Skellefte... hon verka lengräddad...

Morfar gick fram å presentera oss...

- Ja het Michael Myers, å de här ä Jason...

Ludren va sturska, fnittriga... hade fått blygdläpparna svullna av vin...

När taxin gled fram tömde morfar pisshinken över dom...

Dom gjorde stor affär av de... pep å gorma...

Myskvällen va förstörd... dom va kvinnor me en gammaldags moral... var å en av dom hade avverka hela stadsdelar i sängen... dom slog på morfar me sina näpna nävar... han nocka dom två arbiggigaste... vi klev in i taxin...

- Möjligheternas Torg...

Vi mötte polisbiln... dom va för sent ute...

Chafförn hade int långt kvar... de såg man direkt... han va för lessen... varje por smågrina tyst... han såg ut som om han som ensam ansvari stod åtalad för folkmorden i Ekvatorialguinea, Ruanda å Burundi...

Rep å knivar, broar å gevär sänd hemliga signaler till såna karar...

Morfar diskutera Summa Theologica me han, fråga sen om han verkligen trodde att Sokrates sög av Alkibiades...

- Du de kan ja rent int svara på...

- Kan du fatta att ja bestå av kvark-gluon-plasma! Ja trängta efter cura men fick usura!

- Mmmm...

- Nu ha du såra mä! De här ska vi göra upp!

- Lugn för faan...

- Svär du åt mä å! din satan! Va ä detta för fasoner! Du måst vara en babyknallande knoddbög som du bete dä!
Plebej! Hanrej! Runkgubbe! Demokrat!
Chafförn tvärbromsa, krävde att vi skulle betala å stiga ur...
- Men va hör ja... vill du int att vi ska skiljas som vänner...
- Betala sjuttiåtta kronor å så hoppa ni ur! Du ha gått över gränsen!
- De va länge sen ja gick över den, min vän... Fan va du ä lik Aljende...
Chafförn fixera morfar i backspegeln...
- Du ä Aljende! Erkänn din djävul! Du kom undan ditt rättmätia straff! å trodde dä vara säker!
Men nu ha du träffa på Los Novios de la Muerte!
Vips hade han fått strypsnaran runt halsen på Aljende... i ett nafs gurgla han å dog...
Vi slängde ut kadavret, länsa kassan, å sen körde morfar så fort han kunde mot centrum...
Han glömde å bromsa vid röljuset utme Expolaris... Vi körde på en Renå me en vanli gubbe i...
bilarna kroka fast, haka ihop i kofångarn å släpkulan...
Vi gick ut å läxa sönder gubben... sen sprang vi...
- Först gå vi på Scandic å ta en öl!
De låg alldeles brevi... de va högt å flott å snett å hade glastak...
Vi blev int insläppta...
- Men kom igen nu, Taisto, bad morfar, vi ä väl lika fina som nån annan!
- De handla int om de... Men han här ä för liten, å ni ä bägge två för berusade...
- Ja ä så gott som helnykter numer! ja ha drucke en folköl till fläskkorven, de ä allt!
- De ä inget å munhuggas om... vi ha våra regler...
Morfar käfta på ett tag...
- Kan vi int få komma in å värma oss...
Se du int hur lik Twiggy ja ä! å pajken här ä ju en kopia av Genet! Ja känn Moshe Binfefeld!
Ja va me i "Glaube und Schönheit"! Vi ä inga sybariter om du trodde de! Ja ha tage pubeslockar av både Uljanov å Dzjugasjvili!
När vakten minst ana de stack morfar kniven i naveln på han...
- Spring som Helge sälkodd!
Morfar skar en cyklist över ansiktet, slängde sä upp på cykeln å trampa iväg...
Han gjorde korstecknet, så ja begrep att vi skulle sammanstråla vid närmaste kyrka...
Ja pinna på förbi Kanalskolan, utefter Nygatan... dom va efter mä... två grobianer...
Kodiakbjörnar... bena gick som pistonger... skorna klappa på asfalten... ja visste att de gällde mer än livet... fick dom tag i mä va allt slut... dom flåsa... sacka... ja tänjde på stegen... dom gav upp...
Ja fortsatte springa... sen sansa ja mä... sökte mä tillbak mot S:t Olofskyrkan...
Morfar vänta på mä i mörkret... ja såg cigarettglöden...
- De va de ja visste, pyret...
Du ä lite av ett Aouitaämmen... bara du få bort dom där jordnötsvalkarna...
Han ledde mä under en gatlykta...
- Innan vi gå på Etage måst ja få titta på dä...
Uppriktit spelad förfäran fick hans ögon att spärrlysa...
- Men hur du ändå se ut! De ä de värsta ja nånsin ha sett! Man bli ju sjuk ända in i själen av å se på dä!
- Va äre, morfar?
- Nä du se väl ut så här jämt! de ä väl bara de att ja int titta så noga på dä i vardaslag!
Int ä de underlit att vi int kom in... du ä ju rena Elefantmannen... eller kanske ännu hellre de sexsvultna monstret i Hoopers "Funhouse"... de här måst vi göra nåt åt...
Vi la oss i försåt bakom kyrkogårdsmuren.

Efter en stund kom två nittonåriga, blondlockiga honjur gående... parningsklädda...
Dom prata som odygdia småungar på väg till en julgransplundring...
Morfar spärra vägen för dom...
- Var hälsade, Judith å Salome...
Dom väjde ut i gatan, sket i morfar... Resolut tog han tag i hårmanarna å slog skallarna mot varann... flera gånger... de tjaska... ögonbryn å läppar spräcktes... dom svimma...
Morfar tog fram sin Game Skinner å börja konstfärdit skalpera den ena av dom...
Me ett conquistadoriskt leende höll han upp den bloddroppande blonda peruken...
- Ta på dä den här så få blodet levräs i håret ditt... då kom den å sitta bra...
Ja gjorde så...
Han rota i sminkfacket i lilludrets handväska...
- Lite rött å svart i ditt slätstrukna ansikte kanske kan få de å rycka i nån MS-kuk, om du ha tur...
Han sminka mä under gatlyktans dödsvita sken, å sen fick ja en titt på mä själv i en rund liten spegel...
Ja såg för djävli ut... fast på ett annat sätt än vanlit...
Ja bytte om till hennes svarta ålskinnsdress, tog på mä mockajackan, strumpbyxerna å pumpsen...
- Sådär, nu ä du ett fullfjädrat luder...
Vi gav oss av in mot stan...
Mannet prata runt omkring oss...
En lördakväll få en å vilja smäda sitt land mer än Sankt Bernhard å Sankt Goytisoloo...
Morfar sjöng "Der Tod sei unser Kampfgenoss, wir sind die schwarzen Scharen!"
Vi gick förbi en fet å ful staty... Barn å Vävnader... Masugnsboden... Salamanderns Optik...
Inne i en port stod Lars "Humpe" Holmgren på knä å försökte suga av en kompis...
Rönnmarks... Thylins... Dåmus...
Svängde runt hörnet vid Sparbanken...
Etage... Malmia...
De stank skörlevnad i vestibulen... repen bilda faller...
Vi tog den vänstra handens väg, som vi allti ha gjort...
Vakterna nicka förstående... morfar la upp två hundra... dom släppte in oss...
Ja lämna jackan åt en humanoid bakom en disk... fick en liten plastbricka av han som minne...
Vi gick nerför en trappa... afrojudiska rytmer bulta... grällt ljus... dom spela rolätt... de såg lovande ut, mycke killar...
Morfar blinka igenkännande åt vissa invigda...
Han loséra mä in i nöjes- å kärlekstemplet...
De va mörkt, rökit, varmt å packat me kött... ruttet å rått... Beläten å avföda...
Djungeltrummerna mullra... väckte vulgära begär... hon som sjöng lät som om hon hade ont...
why don't you touch me... waa-a-oo-a-a-aaa...
Trapper gick upp å ner till dansgolvet härs å tvärs...
Vi bilda svinfylking å bana oss genom myllret upp till centralbaren...
Kila in oss brevi Tomas Sandström å Uffe Samuelsson, som robust smekte varandras styva brukskukar genom dom stentvättade jeansen...
Domare Stäglich va inbegripen i en hetsi diskussion me Mailer, Ärkesnärt blängde, å tre Grönländare, Kennet, Rolf å Kjell, övertrumfa varann i svinaktigheter...
Morfar beställde...
- En Fanfarlo å en Horla! De ä absint!
De hade dom int...
- En Mafarka å en Uomo finito då!

De fanns int heller...

- Två stora starka! Ja bara skoja!

En smärt å fräck rödhåri donna pumpa upp ölen...

- Nittisex kroner...

- Du ge ingen rabatt ens åt Zebulon å Bombi Bitt...

- Näe...

Morfar läppja skummet å tog några klunkar... han blotta dom gula huggtänderna...

- Den här kvällen ska få slaget på Katalauniska fälten å framstå som en da i Mulleskolan!

Han va tvungen å skrika för å överrösta musiken...

- Så här festli ha ja int känt mä sen dom sköt Kennedi å Martin Luther!

Morfar böjde sä fram mot en sluten, tjusi kille me ett deshimariskt ansiktsuttryck, som såg ut som om han höll på å inträda i mineralriket...

Han recitera Mallarmé's "En fauns eftermidda" för han, skåla å vände sä mot mej...

- Ja gå en vända, pyret... Vänta på mä här...

Han trängde sä uppför en trappa till en annan bar... dela ut kindpustar å välsignelser... gäcka å hyckla... gyckla å häckla... Alla titta snett på han...

Ja ställde mä vid räcket som vett ut mot dansgolvet...

De va översållat... grötit av kroppar... dom rörde sä häftit å ryckit... som om dom vore sprattelgubbar...

De dunka å dåna... hon ha sperma i sitt hår, som bara ja kan se, sjöng nån stackare...

Bäst ja stod där kom en lång, svartklädd, skall kar me runda glasögon fram å tog mä på bröstet... han va helt utan hopp...

Han dofta Absolut Citron, påstod sä heta Ignatius av Loyola, vara medlem av Liebstandarte å studera nekrologi i Uppsala...

- Få ja ge dä ett lavemang...

- Näe tack...

- Abdominal abominations! rya han. - Back off bitch! Få ja ta tempen åtminstone?

- Näe säj ja ju...

Han knäppte händerna i en parodi på bön...

Sen sluddra han om "lord of silence, supreme guard of desolation", skrev på en servett "Make love, don't fuck! - The soul of a woman was created below - Jesus Kristus ja ber om ursäkt ditt obeskrivlia stycke..." å snurra vidare, på jakt efter nån som ville älska han så mycke att hon va beredd å döda han...

Morfar kom tillbaka från sin utflykt, han armbåga ner en liten tjocksmock...

- Fy fan de ä inge drag! Ja blanda cyanid i några sejdlar där uppe, för de verka ju vimla av heterodjävlar här!

Modstulet granska han vimlet av skakande å ålande köttklumpar under skenet från dom blinkande lamperna i taket högt där uppe...

Låten tog slut... de blev en tryckare... Stutarna bjöd upp brudar... de såg äcklit ut... de va bara Gere å Swayze som respektera könsgränserna... dom dansa tätt-tätt, mun mot mun...

If I could only find words, to tell you I'm sorry...

En stor, gotskäggi, grönögd kar i obestämbar ålder buffla sä fram till räcket...

Han log ett förläget, rovlystet, olustit leende mot morfar...

Han va klädd i en svart skjorta me en stor Torshammare i silver dinglande om halsen... Levi's 503... jävla judejeans... men han hade snygg häck...

De va svårt å säja om han va lessen eller arg...

Morfar gick fram till han... skratta överlägset... kysste han tyranniskt... dom kom i samspråk... hår av Hin... dom verka kärvänlia... dom prata en bra stund... ja nobba två killar långt uppe på promilleskalan... ja slängde me håret å rökte som en tjei...

Morfar skildes från karn me ett eldfast handslag...

Han ropa i mitt öra...

- Nikanor ä sä lik! Ingen äckelhäckla fitta som han! Som ung å sötsur besudla han no sin präktiga vandalkuk i några rysliga helvetestunnlar! Han ha ofta trott sä vara en intransigent refraktär! Ända tills han bli kelsjuk nästa gång! Då få han så bråttom!

- Gud skapa arbetet, å Gammkarn bråsskan... å den långa ludna svansen...

- Precis! Men de ä en reko kille, lite vek å veli bara... Kan nån beskriva hur de ä så ä de han... Odin tala genom han... han håll på å jobba me en ”Lovsång till dom människoötande juren” å en distortion om ”Det kvinnliga knullbehovets biologiska abnormitet”... Han ä den siste Nietzscheanen... en kruserli men liderli voyeur...

Musiken börja igen, ”My hometown” me Wankadies...

- Nu måst vi röra om i grytan, pyret!

Morfar bjöd upp alla inom synhåll men fick nej...

Då drack han upp ölen för dom... de höll på å dra ihop sä...

Han hade en skock efter sä... biffiga krabater... jätteäbisar... unghundar...

Dom slog int, därför att han såg så skröpli ut...

Men dom krävde att han skulle betala för ölen...

Morfar gestikulera å raljera... lumpna luder flabba... finare slinker förfasa sä... mobben slöt sä samman... överöste morfar me okvädingsord... plötslit hade han sin ljuddämpade Glock i handen... börja me å pricka ner dom påflugnaste... tre föll me håll mellan ögona... morfar störta ut, å ja efter... de va svårt å komma fram... ja slet av mä skorna för att de skulle gå fortare... morfar sköt en vakt i underlivet... stack ner ett par lunsiga tölpar...

Vi sprang över torget... morfar ladda om i flykten...

Stanna å träffa dom två som jaga oss... de kom fler...

Vi rusa förbi kiosken... en mörk bil höll just på å vända upp... morfar ryckte upp bakdörrn på förarsidan... vifta me Glocken... dom tre passagerarna slängde sä ur... vi hoppa in i ställe...

Morfar beordra karn å köra som om han hade Vår Fru i barnsnöd i baksätet... De tjtöt om däckan... förbi polishuset... ut på E4:an... i fel körriktning... norrut... Ja mumla slutet på den 137:e Saltarsalmen, samma som Signar drömt om: ”Dotter Babel, du ödeläggelsens stad, säll ä den som få vedergälla dej allt va du ha gjort oss... Säll ä den som få gripa dina späda barn å krossa dom mot klippan”...

Han styrde över i rätt filer vid Kanalgatekorsningen... ingen följde efter oss... vi va på väg hem... bort från sorgestaden, plågan utan ände, de förtappade släktet...

- De va en kväll som gå till hävderna... fy fan så tråkit... Va alla ä sura å fula... man baxna ju... hixna... studsa... Dom ä som Viet Cong å Hizbollah... Ja ä int van vid ett sånt bemötande... Å du din rasspillra ta dom i försvar, sa han till förarn å tryckte mynningen mot nacken.

- Snälla, ja vet int va du prata om... men ja ska köra er vart ni vill, bara ni int gör mä illa...

- Vi ska till Hebbershålet... Vet du vars de ligg?

- De ä väl i närheten av Hebbersliden...

- De ä hyperboréernas land... som du varken kan nå via land eller hav... De ä airyanem vaejo... swetadvipa...

- Tala bara om hur ja ska köra...

- Till vägens ände...

Jag å morfar satt tysta å lät blicken vandra in i den förbiilande natten.

Barrträden tog emot dom förlorade sönerna...

I Hebbersfors sa morfar åt han å stanna... sköt han i kallt blod... me berätt mod... de urskulda ju en hel del, att man int brusa upp...

Vi knyckte två cyklar å använde dom till Västbäcksbron, som passeras på egen risk... Sen gick vi hem, kalla, trötta å lika kärlekslösa som förut...

Vi stöp i säng, ense om att de skulle dröja innan vi gick på krogen igen...

(Även om vi) far oppi aulrä (Även om det) går på tok
sjwaangen den stora buken

Välise he! Så bra då! Det var då för väl!

”Publicatae enim pudicitiae nulla venia...” ”Ty för prisgiven kyskhet finns ingen tillgift...”

Alla gater mynna ut i svart förruttelse Trakl

besvärsfattu trög, bekväm av sig

berr feingra å tissa vara spärrar ut fingrarna och ”tycks vara”

”Eftersom dom int ha akta de någe värt etc” Ur Paulus brev till romarna

malln bortur kalln släktar på fadern

rallkärningarna skvallerkärningarna

skwelarna de skrikiga oäktingarna

måta till rättade till (med tungan)

nageltjäll köldvärk i fingertopparna

He va nedi Det var nära ögat

rännhålt häftig smärta i ben, så man börjar halta

åtfåla sätt, beteende

ja strunta i va som händ kvinnerna i dom här skräpstäderna etc George Hennard

bröstbränn halsbränna

blev huvvesvag fick svindel

Issei Sagawa i början av 80-talet dödade denne japan en holländsk studentska i Paris och åt delar av henne. Sedan några år lever han på nytt i sitt hemland, där han i vissa kretsar åtnjuter en sorts kultartad berömmelse (böcker och filmer produceras om honom, rockband sjunger hans lov)

Jacques de Molay tempelherrarnas stormästare, i mars 1314 bränd levande på bål på order av Louis den Sköne

Hermann von Salza Hochmeister i Tyska Riddarorden åren 1210-1239

halvköling tonåring, halvvuxen yngling

Teiresias siaren som straffades med blindhet av den kögda Hera därför att han påstod att kvinnor njuter ojämförligt mycket mer av ”kärleksakten”

gammelvärlden jer kroknäst Mycket är ovisst, vad som helst kan hända

löjtnant Onoda en japan som åtskilliga år efter 2:a världskrigets slut i sin isolering på nån jävla ö framhärade i tron att kriget fortfarande pågick

hullsjare magrare

greve xxx tillsammans med Bismarck skapade han 1879 som habsburgsk utrikesminister alliansen med Tyskland

Ngugi kenyan, världens bäste terränglöpare

Humwawa perversionernas Herre, med ett ansikte av inälvor

Mangu Djingis Khans sonson, på 1250-talet härskare över ”den största sammanhängande statsbildning som någonsin existerat”

Mokele-mbembes förmenta rester av dinosauriesläktet i tropiska Afrika

baubo den tandade vaginan

mushotoku att inte tänka på sitt eget, inte göra något för sig själv

Kaiomortz tjurmänniskan, det äldsta av alla kreatur

Nyarlathotep läs Lovecraft...

Igjugarjuk en eskimåschaman som fastslog att vägen till kunskap går via lidande och ensamhet, genom att vistas långt bort från människorna

mööksa flytta sig, maka sig

den saprofytiska geheimläran den hemliga läran om sådant (eller sådana) som livnär sig på döda och ruttnande substanser

Harald å Frank Alexander far och 16-årig son, dödade 1970 på Teneriffa tre med dådet införstådda familjemedlemmar (mor och två döttrar i de övre tonåren) rituellt med kniv. Bröst och blygdläppar skars bort, kvinnornas hjärtan togs ur. Motivet uppgavs vara att "rädda mänskligheten"...

Michael Myers å Jason från "Halloween"- resp. "Friday the 13th"-filmerna

Pierluigi Farnese våldtog av svartmagiska skäl biskopen av Fano (enligt Burckhardt)

Charis å metron Ekelund

ahimsa totalt icke-våld (inom jainismen)

Seydlitz general, ledare för de tillfångatagna officerare som samarbetade med bolsjevikerna

Bruno Kujau uppgav sig i början av 80-talet ha funnit Hitlers dagböcker

cura... usura Heidegger-Pound

Los Novios de la Muerte en dödsskvadron organiserad av bl a Klaus Barbie och Stefano delle Chiaie

loséra lotsa, visa vägen

Fanfarlo... Horla Baudelaire-Maupassant

Mafarka... Uomo finito Marinetti-Papini

lord of silence, supreme guard of desolation ur Damien Thorns monolog i Omen III

Gammkarn Satan

bort från sorgestaden etc. Dante

airyanem vaejo det nordiska urhemmet i de ariska persernas föreställningsvärld

sweta-dvipa det landamäre, beläget i den yttersta Norden, i vilket Narayana (som är ljuset) har sin hemvist tillsammans med uttarakura (den nordiska urrasen): detta enligt ariskt-indiska traditioner

Morfar låg å såg ”Morfar upp i dagen” me Spencer Tracy. Han hade drucke drygt femti starköl, Kaltenberg å Kaiserdom Edel, sen middan.

Ja kom från köke bärande en skål som ja tömt tie burkar maggots i, plus en flaska Portello å ett fat krusbärskart.

De va just en zen där Spencer sitt i gungerna å prata me sin horiga dotter. Hon ä på smällen å oroli för hur de ska bli mellan hon å karn som ha spruta na full när ynglet kläms ut.

”- Hur var nä när du å mammis fick jag?” undra hon.

Spencer spela allvarli å säj att först va nä otäkt:

”- Ja tänkte: nu ä vi fast i fällan, fångade av ett litet knyte...”

- Luder-Gud å Jude-Jesus! de ä ju så de ä! utbrast morfar.

- Hade ja int dej å släpa på skulle ja kunna ränna som Ratatosk! upp- å nerför den kuk som ä Kaos!

Ja skulle få igen allt de ja ha försaka! för din skull!

Ja kunde ha vare en diva! en primadonna! uppvaktad av jordbollens rikaste å perversaste bögar!

Värre än Zarah Leander! Farah Diba! Divine! Liberace! tietusen gånger värre!

Morfar rapa, satte sä upp å tog en näve fluglarver å sågspån. Men dom smaka visst int bra...

Han frusta ut maggotsarna över Perstorpsborde.

- Jävlar! satans helvete! dom rör ju knappt på sä!

Ja ha ju bett dä på mina bara skurknän å tennisarmbågar att int ha dom i kylen! dom måst få mogna i värme!

Han gav mä en örfil å slet upp påskrise ur urnan.

- Nu ska du få va du tigg om... skitfitta...

De verka vara kvelln uti morfarn... de ä som nå gåssnjatan, för ja känn mä å pritti bitter på aftonsidan...

Han slängde upp mä på borde å drog ner byxerna, yla förbannelser å börja piska me den spänstiga vidjan.

- Satan va ja hata dä! Pampers å Semper! Kamratposten å Barnjournalen! Att du bara våga! Att du ha mage! Jävlar-jävlar-djävlarrr! Här ha du! Å här! Å här! Snuskpelle! Tusenbroder! Tschandala!

De sved rätt bra. Men morfar va int nöjd me risningen... Int på långa vägar...

- Ligg kvar! Meir Kahane må ta mä om ja int ska få dä å älska mä som ja ha förtjäna!

Ja tänkte på dom ord Jesus sa när han blev Syrak mens morfar for ut på toan å hämta mulåsnepiskan.

”Böj hans nacke, medan han ä ung, å gör hans länder mjuka, medan han ä liten...”

Dom se bra ut på papperet, men när döden kom till kritan är nä gräslit...

Morfar dök på mä me sin skrikiaste käringröst:

- Du kom aldri å få reda på om Uno Myggan ha en monster member! För nu ska ja smiska ihjäl dä!

Ja grät å bad om nåd, men morfar drog bara fram sjöhästen ur gylfen, tryckte ner mä å börja slå...

Han dängde på så hårt han kunde, piska sä till hjärtsvikt...

Ja jämra mä å lova bot å bättring... men han va less på å vara lessen... han tände en Gauloises i förbifarten...

- Vyssan! lull! koka! kittele-en! full!...

Här få du! Å mer! O’boy! Ubu! Sanssouci! Du äckla mä mer än Nathan Rättschild!

Lädret rev upp djupa, blodiga sår... morfar slog på de som ge en människovärde, skinkerna... på ryggen... bak på huvudet... Varhelst han kom åt... Nu börja de likna nåt... de va annat än tunna röda strimmar...

- Lillskit! Pissråtta! Grodyngel! Nilsen! Berkowitz! Begin!

Ja skrek så de eka mellan Mångberge å Storberge...

Morfar sprang efter en rulle grov brun tejp å linda några varv runt nacken å över käften... Sen fortsatte han.

- Hammel! Kallerspik! Hasabeckel! Svanslös! Goedzak! Mercader!

Han gick på i paroxysmer å delirier... tokigare än Ernst-Hugo...

Han kunde int sluta... han vissla dixie... han växla hand för han ä ambidexter...

- Kåtpojck! Marbuel! Makbenak! Agnus Dei! Ja ska no slå ondskan ur dä! Troglodyt! Trilobit!

Celebritet! Delikatess! Du ska få tiggga om å kallas nigger innan ja ä färdi me dä!

De spruta blod för varje slag... stänkte hudslamser...

De gjorde så ont att ja fundera på å sluta andas.

Morfar la ifrån sä piskan, han hade blive halvstyv... han kom till sina sinnen... försökte hämta andan... fresta å få in han... men den vek sä bara... han bloda ner sä... tappa sugen... trösta sä me att Stendhal hade vare me om nåt liknande... verka me ens mångrådu... ragge håre... tunglevd... ve-meinner...

Han la sä på bäddsoffan... sjöng me kastratröst: - ”Nur wer der Minne Macht versagt, nur wer die Liebe Lust verjagt...”

Snori å rögråten kröp ja in på toan å tvätta stjärten... lirka loss tejpjen... badda me punsch... la kalvsylta å blöta mot såren å linda gasbinda kring hela underlive...

Ja klädde av mä helt å tog på mä min fuktia nattskjorta...

Gick in i rumme igen...

Morfar låg å läste Sankt Antonii frestelse av Flåbär...

TV:n sto på... JR blev just avsugen av Bobby...

- Hör här, imm: ”Barnet ä litet som en dvärg å likväl kraftit som en kabir, men förvuxet å se bedrövlit ut... De vidunderlit stora huvet ä aldeles vithårit. Gestalten huttra i en usel tunika å håll en papyrusrulle i handen...”

- De ä ju du upp i dagen, pyret! huckra han. - I ställe för papyrus håll du en dassrulle!

Ja visste bara alltför väl hur sant de va...

Ingen va lika ömkli som ja... vem som helst kan få mä, men ingen vill ha mä...

Ja skändes så över å finnas till... ja ha tage emot livet som ett sår å förbjude självmordet å läka ärrret... som Maldoror...

Bara man slapp hamna i NV då man dö...

Ja satte mä ner på den lilla runda, virkade plastmattan.

Ja såg ner i golvet... de gjorde ont... de ä väl de som ä meningen...

De blev ett naturprogram... blodröda, slavtagande rövarmyrer slicka i sä knarkämnen som Lomechusaskalbaggarna utsöndra... dom bli drogvrak å stacken gå under...

Morfar runka... han tände på idén... han bli kåt av å se insekter kela... gärna över artgränserna...

Han spruta glädjelöst några vattnia droppar...

Sen dröjde de int länge förrän han somna... ströva in i dödsskuggans dal...

Ja satt kvar natten igenom... vilsevandrande...

Tom invärtes... kall utvärtes...

Längta efter tärsvdön...

Ensam i Vintergatan... ja ä så rädd... ja ha snart bottenkänning...

Ratatosk ekorren i Yggdrasil

De verka vara kvelln sade man om någon som var sur och tvär på kvällen

gåssjnat något typiskt som följer en viss gård och dess folk

Nilsen! Berkowitz! Begin! massmördare

Hammel! en person som tappar saker och ting...

Kallerspik! en fumlig person...

Hasabeckel! en klumpig person...

Svanslös Pelle

Goedzak Lamme; Till Uilenspiegels följeslagare

Mercader Ramon; hackade ihjäl Trotskij

Marbuel barndjävulen i Werner Egks balett Abraxas

Makbenak ”köttet lossnar från benen”; frimurarkodord

mångrådu villrådig

ragga håre håret hängde rufsigt och stripigt

tunglevd tungsint

ve-meinner efterbliven

Nur wer der Minne Macht versagt ur Wagners Das Rheingold

imm fiskyngel

tärrvdön efterlängtnad död p g a lång och svår sjukdom

Morfar ha lega vänd mot väggen i en vecka.

Han ha varken äte, drucke, prata eller sove...

Bara rökt...

När ja försök trösta han hugg han efter mä me filékniven.

Sån här bli han utan droger, ja kan int förstå varför han måst plåga sä på detta vis.

Han bli ofta så här när vårsolen snitta upp förlåten, då ljuset skär som ett rakblad i ögat.

Ja gick ut i da... slasket porla i ostyria rännilar... driverna gröptes å slafsa ner i vägrensgyttjan... blotta stybben å mörjan ute i markerna... ja la några hektar under vatten... testa vilka jur som kan simma...

Solen grellra å va mer vit än gul... den bet int så hårt som den skulle vilja...

men snön fick han bukt me, å de kvittra av råkåta småfåglar överallt...

Snöklumpar dråsa från granarna, de smälte överallt utom i hjärtat...

där är nä permafrost... sorgen ha krama ihjäl livsnerven...

Himlen va vagt blåstrimmi... dom höll på å byta dekor...

Ja gick in i köke å bände upp en burk kärlekshärjade hjärtan inlagda i ättika å socker... ja la upp två på en arschett å gick in me de i finrumme...

morfar låg som förut på bäddsoffan... de va slut me hans yikhudim...

Ja ställde fate på borde å fråga om han int ville ha ett par äktpassionerade självmordspaktshjärtan...

Men han sket blankt i va ja än hade å komma me...

Låg kvar, som Buddhastatyn i Polonnaruwa...

Oåtkomli... outgrundli... död för världen... närmare Gud...

yikhudim hemliga kunskaper, gudomliga gåvor i den chassidiska traditionen

- Ja ha en sån satans rökhosta, raspa morfar när ja kom me n'kaffetår på sängen.

- Pissa mä i käften, pyret.

Ja öppna storluka å lätta på blåsan.

Morfar huka å gurgla me slutna ögon.

- Pissa kan du, kvitterdett, men sperman måst man ju för satan i helvetet suga ur dä me vacuumpump! rämme han å daska till mä.

- Du må tro att ja va full me säd när ja va i din ålder, o herre min get! Ja kunde både ge å ta ett sprut. Ja ta Gud till vittne på hur åtrådd ja va, dom svärma som spyflugor kring en sirapsklick på ett gåräsår!

Ja älska minsann bara me dom som va snälla we mä, knarkbögarna fick suga sä själva bäst dom kunde. Ibland skoppa ja iväg till gudsordet me en kasche fullsprutade gummin som massäck, så du kan förstå va dom va avunnsjuk, böggjävlar!

Du ska ha klart för dä att ja njöt så djävulskt hemskt att ja skäms ögernä ur mä än idag.

- Durt å?

Morfar snegla hätskt men fortsatte svamla.

- Gammkungen fick ju n'snöck om mä när han va i Skaeliptom å jaga tåppsparrar me silkestarmar.

Han vart kokhet å snippa över som en jehu. Men lillkungen slog en signal å varna mä. Ja gjorde mä sä sjajpär ja kunde. Ja raka pungen å pudra stjärten, å ja minns att Såppa-John rulla håret åt mä, för Frusse satt på torken.

Ha ja nån gång berätta för dä om när ja bet kuken av Såppa-John en valborgsmässoafton för många hebbars år sen?

Utan att vänta sä svar malde han vidare.

- Vi va nalta bålut å tolka efter glassbiln till Spännarberget för å dra rövkrok me gideoniterna. Ja va klädd i tolubb, snobots, engelskskinnyxer, schaggmössa å kantorshandskar.

Å de bar sä int bättre än att både Såppa-John å ja blev förtjust i den spydige permobilsvärgen Leif, en av de utvalda, som kunde knäcka en Rosita me analsnabeln.

Vi va bägge två asknall, å du förstå karasara denna stöfse på å grovhångla we dvärgen så ja vart lite lessen. Du vet han ha i alla tider vare en gnetskött däjvbrems, å no kan ja sturskas när ja ä råkat, he ska ja villit erkänna.

Så vi börja gnäpas å klösas, å John slet en köttbit ur ryggen på mä.

Men hur de nu va så samsas vi om en trekant, å ja börja me å läppja på Såppa-Johns fnasiga fläns.

Å nu ska du få höra va den tokfan gjorde! Han gorma om ölulamm å antydde att ja sög som en strumakränkt diakonissa.

Sen sjöng han me försmädli röst ”vem kan suga förutan slurp, vem kan flå utan naglar?”, å då sluka ja påreln hans, å påskäggena slank me dom å.

Sen bet a som en tjägelriva på ett hystjä, å svalde kuken å pungen i ett stycke, som birkararna gjorde förr om åren.

Ja gjorde stora ögon, å morfar tände två svarta Blend.

- Ja kom aldri å glömma Såppa-Johns min när han försto att ja hade knipsa av han frälsarn, fnissa morfar.

- Ögfåla hans va grå som tant Eskils sträva pubeshår. Ja kikna av skratt, men John va så härtjän att han bara kaura på. Sen dess ä han den värsta huskus du kan tänka dä, den slepafereln.

- Men Leif å ja va ju som jünnsjli, synd att han hade bässläjs mest hela tiden.

Ja sålde han till Sixten Lammy, nasarfnasket, som syssla mycke me kast me liten dvärg.

Leifstackarn va otrolit gräslive, men han va som slögli va gäll å riva av kukar.

- Då man kysste han kändes de som att muddra i gyttja, sa morfar drömmande. - Tungan hans va slemmi som en vombatballe, å saliven smaka kattpiss. De gick för mä i brallerna, de skäms ja int ett dyft för.
- Men du morfar, huru vare me gammkungen?
- Kom å sätt dä i knä, kickan, gosa morfar, å ja hade int mycke annat å välja på.
- De syntes lång väg på gammkungen att he va fråga om storstömmelrasen. - ”Ja vill bara ha dä över natten, vadmalsarsel”, knarra Mr G å rände in en tennisracket i rökan. Han torrtaja en timme tiss lillprinsen hanses grät blod. Då börja han hulka: - ”Ja undra... få kungen blåsa?” - ”Du smaka surströmming”, smacka kungen fisförnämt. Han sög som ett fruntimmer, ja visste int om ja skulle skratta eller gråta.
- Han va så pippinett att ja int nändes spruta. Ja smeta in kuken me mesost å plantera han i majestätets svampiga tjärlekstunnel.
- ”Ja ä bara n’däka som inte tyar längre”, grät Mr G. Du vet han va ju arkeolog å kom me nå jävla papisteri om balaniternas erövring av Jeriko mens ja pippa han som en sork. Han hade så mycke sagge i sä innan morron att han int kunde gå själv.
- Men tro du gammkungen hade så mycke som ett tack ska du ha å ge mä? Nä du, han ville int kännas vid mä, för han börja väl grättas å worte mushåggä för att vi hadd haft sä skönt ihop.
- ”Svina int ner dä me nån fjälla, va du gör!” ropa han då dom bar ut han.
- Gammkungen va en jävla baconpugga, men han gjorde mä till man. Ja visste ju att han gilla nigro sprutials, så ja sjöng ”give me that old gay religion” varje gång han fick va han tiggde om. Men otacksam som Satan själv va han, bögaset.
- Morfar ruska av sä sorgen å vreden.
- Han lät ett knotit pettingfinger glida från naveln ner mot min kuk, som rettnä.
- Härm lillkungen, pyret, bad han å slicka mä på vänstra örsnibben.

storluka lucka på byxor (både fram och bak)

kvitterdett svartvit flugsnappare

rämme rämme är getens läte

gåräsår varigt sår

skoppa yster, skumpande språngmarsch (som kalv på grönbete)

Durt å? Jaså, verkligen

snöck nys (om)

Skaeliptom det tidigast kända namnet på Skellefteå

tåppsparrar sidensvansar

sjajpär fin, snygg

Såppa-John såppa är oskummad mjölk

bålut kåt (om grisar)

Spännarberget i Kåge

tolubb, snobots, engelskskinnyxer tolubb: vadmalspäls fodrad med fårskin. Snobots: gummiskor med spänne och skaft av tjockt tyg. Engelskskinnyxer: mollskinnbyxor

schaggmössa plyschmössa (eng. shag betyder knull)

kantorshandskar helgdags tumhandskar sydda i mjukt skinn

karasara kvinna som ofta byter män

stöfse slamsade, betedde sig oberäkneligt

gnetskött däjbrem en person som inte lyssnar på vad andra säger och som är svår att vara till lags (gnetskött)

gnäpas kivas, tvista (särskilt om barn)

önlamm lamm som uppföds med nappflaska
tjängelriva korsnäbb
hystjä avträde
birkararna handelsmän som fordom färdades mellan kustbyarna och lappmarken
ögfåla uppsyn, minspel
hårtjän sjäpig, ömtålig för smärta
kaura på jämrade sig lågmält
huskus person som håller sig hemma
slepaferel inställsam person
jünnsjli som passar bra ihop, har äktenskapstycke
båssläjs diarré
gräslive ha lätt för att kräkas
slögli händig
storstömmelrasen smädeord om s k fint folk
papisteri svammel
balaniterna balanit är en sorts infektion under förhuden
gråttäs ångra sig, harmas över något
mushåggä skamsen
baconpugga grisaktig, utknullad käring
rettnä styvnade

Jag å morfar va på väg till Stålberget för å bränna Siegfried Israelsson inne.

Vi gick som rettest efter en stig upptrampad av otalia generationer alkoholister.

Den ledde oss genom ett stenskravel me knotia furer.

En spänning cirkla i den barbystade skyn.

Plötslit i en krök mötte vi en uppretad förtiåring.

Han hade rödruti skjorta å gångstånd i snickarbyxerna, som åkte av i ett huj.

Rödsvetti å förgrymmad, varken kammad eller rakad.

Han tog tag i morfar, som höll på å ömsa skinn å int va nån grann syn, å vräkte omkull han.

- Fram me lusarslet, gubbdjävél!

Ja drog min lappkniv å beredde mä på å gå i närkamp, men morfar skrek förtörnat som en gammal väggträngd börsmäklare: - Stick, pyrsatan! de här ha int du me å göra!

Ja lydde häpet å backa undan några meter, men ja kunde int slita blicken från va som skedde.

Karn hade en oförskämt stor å ståtli kuk, han gick ner på knä själv å proppa in han till koddarna.

- Försök inga apkonster! Då knytnävsknulla ja dä me en knotterraspande huggarvante!

Morfar knep åt me händerna kring en tallrot för å kunna stå emot råknullesjucken.

Han ömsom slöt å öppna ögonå å rotera liderlit me underredet.

Men sånt nonsens tålde int grovarbetarn, han greppa än mer vasshänt kring höfterna, höll sä själv stilla å spetsa gång på gång me våldsamt kraft morfar på den rödvreda, sprängsvullna kuken.

De ränta bra...

Drog bak å sköt fram, drämde bak å slet fram...

De va som då Mundelföri virvla sin Feuerquirl i eldkaoset...

De smaska av morfars kåtsafter, han lalla å jollra...

De hördes vibraida...

- Maaaooo... mu-hu, mu-hu, måååh... awwa-awwa-awwaaa...

Jesus... jesus... JEEESUSS! Å-å-å-ååå!

Jaaa! mera! å jaaa! Ta mä som ja ä! Rakt upp å ner! Långt in i vinnarhållet!

Ååh-Hilding-uuh-Hilding-mmh-Hilding!

Ååhguuud... du ä så hård... han ä så stor... du kom så långt in i mej... de känns ända upp till hjärtat...

Guuud! Djävlar satan, fan i helvete!

Morfar börja flänna, de va för skönt.

- Buuäää! ja älska din ruskiga kuk! Wuuäää! den ä så rå! Boohooo! knulla skiten ur mä!

Karn va häfti å kärvt, precis som morfar vill ha dom.

Han staipa å stauka en timma i expressfart, gnissla tänder å växla bryskt håll å ställningar.

Han slog morfar blodigt me knuten näve å kalla han allt som man bruka kalla sin hjärtevän.

Morfar åkalla himmel å helvete, skrek sä hes å va helt förstörd av kättja innan de va över.

Karn spruta tyst å sammanbitet, drog upp byxerna över axlarna, sparka morfar på svanskotan å hakan å marschera iväg.

Ja tog reda på min morfar, klädde på han å gav han nåt å dricka.

- Kände du killen sen förut?

- Ja vet int va han het... ja ha aldri komme mä för å fråga... Ja ha träffa han tre fyra gånger... han ä jämt lika arg... men han knulla ju som en gud...

Morfar va för ledbruten å mörbultad för å orka fortsätta...

Innebränningen fick vara till en annan da...

Ja stal en David Brown å sen körde vi hem.

På kvällen, i sängen, innan vi överantvarade oss åt mardrömmarna, sa morfar så här: - Kärlek ä en förbannelse... den ä en pärs å en kur, en fars å en bur...

- Finns de ingen annan kärlek än den som sitt i könet?
- Jo de finns de säkert... Men den animala magnetismen mellan kuk å arsel, kuk å mun eller gudförjude kuk å fitta kom oftast i vägen.
Trösta dä me att de i alla fall ä Ondskan som segra...
Fast ibland önska man att de kunde få vara som i "Les onze mille verges" å dom andra klassiska sagerna...
En ren å fin kärlek... spröd å skir... mjuk å varm...
- Eterisk... serafisk... komisk...
- Du vet ju int va du säj... du håll på å vara övertrött...
Nu sov vi innan vi bli osams...
Natt-natt, snoppi-doo...
- Natt-natt, mojfafj...

spänning duvhök

De ränta bra Det tog bra, det gick undan

vibraida vitt omkring

staipa knuffade

stauka bråkade, var framfusig

- Här bo n'Paul Holm, pyret, rossla morfar å sjönk stånkande ner på en murken äggstock.

- Nu ska ja ha mä n'rök, pös han andtrutet.

Ja såg ett hus å ett fus slingra sä om varann som sista dagars heliga.

Ogräshärver klöste den döende böningen, härjad av gammgoss-skorv å bögröta.

He va mitt i kvalmiaste bögsommarn, å Lillkågeträskbygden dallra som fetsurfläske i soldise.

Här bo ett asadeliskt folk, nöjda me å låta lusen tschwilla ihop hårtestarna.

Dom flesta ä tjocka å lessna, men gör bra ifrån sä på alla fyra.

Skogsplättarna ä få å glesa, mest bara torrtoppar, rotvälter å tjärstubbar, men man se ändå inge långt, de ä som nå töcken eller en hinna.

- Ärkeänglars brandgula piss, va he lukta fitta, svor morfar å lät ormögona svepa över moras å grovar, drogar å morkaland, ris å sly, rovbetsland å torvtorp.

Nejden va gråbrun som en gammal cigenarsnorre, men just kring Paul Holms fushus var nä färgglatt.

De mesta av marken i Lillkågeträsk bestå av cigarrettaska, å där gå de bara å odla rovbeter å böglök.

Men runtom Pauls hemman frodades styggelser i den jäsande myllan, alstrad av skit å kadaver.

Morfar harkla sursnor å svalde sin fimp.

- Hishiryomedvetandet nå man bara när nån knulla kompostkulverten sönder å samman, sa han å raittjä på sin köttfallnekropp.

- Ja trodde aldri ja skull orka... Int jer-e som förr om åren, när man toksprang mellan kyrkbyarna, skjutsjuk på gångstånd, för å kolla om nåt span va i löpen!

Han borsta bort några larver från axlarna.

Den strikta svarta kostymen skar sä fint mot vampyrhyn å dom blekblå ögona.

- Men nu jävlar i mitt ömma arselhål hjälp de int å gullbe Jesus! Nu gå vi å ställ in oss hos n'Paul! bestämde han å kom vinglit på fötter.

- He jer no säkrast att du låssas vara en go å gla grabb när du träffa Paulgubben, varna han å börja trava genom dyngstöveren å otörten i riktning mot gårdstune.

- Ingen ja vet om ä så jävli mot jur å barnungar som n'Paul, konstatera han torrt å stanna tvärt i nästa kliv.

- Ha du sett på Guds spermakletiga anlete! brast han ut å vände på ett ofredat mosslik me tåhättan.

- He jer lika säkert som attjoo i kyrkan n'Paul som ha vare på han, mena han å peta me stilettkäppen i den uppfläkt skårtäsäskitskåran.

- Ja tro Paulsatan ä jude, blinka han äcklat å fortsatte stapplande mot Holmhemmanet.

Morfar röjde väg me käppen, för de va int precis lättgått.

När vi lämna kullen visste man int längre vars man va.

Allt va mycke större än de borde vara.

Jättebjörnloker å rallarroser växte till fyrdubbel manshöjd, ormbunkarna va stora som på demosauriernas tid.

Morfar skicka fram mej för å bana.

Åtet va svår på mä. Ja blödde från elvatusen sår.

- Bromberger Blutsonntag! de här ä väl ingenting! Förr om åren däremot, då fanns de gott om flygfän som bara hade ett i sinnet, å de va att sticka ut ögern på bättre folk! Alla fick känna på! Nittifem procent va blinda!

Brysk knuff.

- Passa dä, lillebää!

Han gjorde ett utfall me käppen å rev upp en köttätande kuksugarorkidés gallgula buspojksnuna i naturli storlek. Njurfärgad sörja forsa ut.

Flera andra närma sä, dom körde glupskt fram dom hångrinande huvena mot allt som kom å gick, svajande på klibbludna stänglar. De lukta varmt å beskt.

Vi slet oss ut ur snärjet å skutta över en orkeslös bäck, ut på djäalen.

Landet slutta ner mot träske.

På närmare håll ana man att hemmanet en gång hade vare en fin Västerbottensgård.

Men aldri mer. De va ett gyttrit virrvarr av klängväxter, mest ayahuascalianen

Nässelsnärjena linda sä uppför dräneringsrörena, sprutgurkerna vänta på ett nylle å spruta i, stinksvamparna njöt av sitt skämda spättekakskötts solmogna svullnad.

Överallt låg rester av självdöda å nödslaktade jur. De va ett paradis för en kryprunkare.

- Å du nog duven för sphincterns gåta? undra morfar.

- Så länge ja ha dej ä ja aldri rädd, mojfaf.

- Nu låt du som nåt ur bröderna Tigerhjärta...

Se då hellre så att vi ä som Gog å Magog, pyret, på väg till ett väl inrökt bönemöte.

De syntes att Paul va frikyrkli.

Jordbruket låg i vanhävd.

En rosti avkönare stog på sniskan i ett fikussnår, å en gammal Massu Ferguson brumma harmset om glömda å ogjorda daxvärken.

Runt förstukvisten växte judasöron, vandrande judar å kålrabbi.

En vresi grävling grovknulla en salit kvidande ung servitris, som hängde tjwikroku över en djiig.

Brushanarna klucka, tofsviperna skorra, en skoveltjur flätte omkull efter å ha slicka en förgiftad saltsten.

En ettri Gabriel i grå rocken va på morfar, gullkorna svärma för dyngbaggarna, å en raffsetssnok högg efter en ångande mus.

De va rena Eden å Gomorra, å himlen rodna när den såg va som pågick.

Men juren syntes knappt för alla växterna.

Sorgmantlar å dödskallefjärilar skymta bland klasar av rök-, smör- å broskbollar, som dingla i den unkna brisen.

Mögelspräckliga drogbögar väste inifrån satanskäppssnårens taggiga tillflykt.

Skörbjuggsört, revormstörel å tarmvredsrånunkel riste spastiskt, svartmuskiga krutbrännare å slättegubbar prassla, bältroser å präststödkragar va nära å tappa fattningen.

Ranker å rever, groddar å skott, knippen å knoppar! Frön å sporer, kapslar å borst, blommer å blad! Phallos vulgaris, vagina spurius, anus murinus!

Bolm- å sprängört höll hov, nattskatter å trolldruver locka me giftsvarta bär.

Spikklubberna trivdes bland etternässlerna, grönvit kärleksört trängdes me rödlätt häxört.

Gulbruna käringtänder, lila rakborstar, djupblå paddfötter! Bortkomna råttsvansar utsatta för ryssgubbars övervåld!

Hundtungerna flämta över en högröd tuva Brinnande kärlek.

Jungfru Marie nycklar stod sida vid sida med sminkrot å spindelblomster.

Rosenröda norner å brandgula tigerliljer stack av mot den blacka slak- å slidstarren.

Järnskrotet hade sluta gräma sä.

En gräsbuk sprähla de sista han gjorde.

Ja va glad å få finnas till.

Morfar tog över.

- Ja slå vad om huve ditt att n'Paul ä i fuse å få sä ett jurknull, förmoda han.

Han gick före me skuggan framför sä å va snart framme vid det sinade gårdsbrunnet.

Han böjde sä över kakelkanten å fick syn på några utmärglade knattar som börja gnälla efter någe å dricka.

- Leckula hä, småskratta morfar, hala fram sin svettiga balla å slog n'drill på dom.

Han skaka av dom sista pissdropparna på mä å fäste kuken i hölstret.
Vi tog ut stegen mot lagårn, som torna upp sä som ett fönsterlöst gravkapell.
Humler å getingar brände å stack, men ja lärde dom å visa hänsyn.
Morfar ha ju allti en svärm fluger runt huvet, oavsett årstid å väderlek.
Men nu såg ja bara ett svart surr, de gick int å höra va han sa.
Närmast fusporten hade Paul rensa me Agent Orange.
Men den va minerad, å morfar surra etter värre.
Ja kröp genom dom snärjiga klängena utefter den uråldriga betongväggen, som tappert stängde ljus å luft ute.
Ja hitta ett stort råtthål bakom ett stånd maskroser, som va så kraftiga att dom dög å klättra i.
Ja hämta morfar, ledde han i välingmällen, flugerna va helt sinnes.
Ja kröp före, å morfar efter, me naglarna i skinkerna mina, så vi int skulle tappa bort varann.
I fuse var nä svart som i själen på en gravid käring, å gaserna gjorde tillåmé morfar kräksjuk.
Vi vada genom avföringsgrommen i blesvilln, men när skiten börja nå till gren på mä klängde vi oss upp för en väggfast steg å masa vidare på takbjälkarna. Flugerna föll ifrån en efter en.
När pippillerna vant sä vid mörkret försto vi fort om att vi hade hamna i en labirint.
Muterade nöt me skarpskurna horansikten plöjde genom sörjan, nynnande på nattståndna schlagerdänger.
Från några spilter i en sidogång hördes uppbragt basröstsfänad böla i en aldrig ändande träta om talmudiska slaktföreskrifter.
Myskoxar tampades om rätten att få dö, lysmaskar brann av, å en koloni surrogatmormödrar spann mysande in sä i rosa kokonger.
I en liten kätte låg en troende gumse i spännbälte, i båset bredvid tog en sugga me snörliv svendomen av en korsfäst, bländvit tjur.
- Sri å sa bdag, sa morfar, nu ä vi inne i de allra heliaste... detta ä ditt Eleusis...
Han muka mä strävt på kinden å skrocka.
Vi kröp på. Här gällde de å vara en oprapjäs.
- He jer int vätti du känn å tänk, bolardvärg, ”zum Raum wird hier die Zeit”!
Ja kände mä int alls som Parschifal, å ja ha aldri tänkt på morfar som Gurnemanz. Mer då som Klingsor. Men de va nåt underlit som hände.
Utifrån hade fuse int verka så mäktit, men väl inne verka de oändlit. De va no nå veill-fösjin, nå skrömt.
Bjälken tycktes föra oss wekakrokut, å hela tiden fanns de nå ännu värre.
Ett rökbolmande schakt gapa rakt under mä, därnere flådra svarta låger. De va inhägnat av en mur som hindra dyngan.
Morfar kravla fram så han kom ovanpå mä.
Ja trodde han ville älska å försökte kyssa.
Då knäppte han vasshänt åt om nacken å tryckte mä mot klåvan.
- Satan om du int lugna dä, kåtunge, gnissla han, då släng ja dä huvestupa ner i underjorden!
Morfar satte läpparna mot mitt högra öga.
- Här se du en av de sju helvetesbrunnar som finns på våran juvriga jord, viska han överspänt.
- Därnere bo Han Utan Ögon, som hämta hem alla riktia karar när dom ä för gamla å sjuka för å spruta...
Där ä ingen dag öttädæg, å kallkällerna porla ren sprit. Juren ä lydiga å hoppa självmant i grytan. Man få äta stuvad reklambyråchefstunga å innanlår av kronofogde...
Du få prata så mycke du vill, å alla försök bara vara till lags. Orden ta aldri slut, dom bli aldri tilltufsade å luggslitna...
Du behöv aldri vara skåtanjö eller tonglevd... du få pröva fjärrangalaktiska hallucinogener...

Alla bossarna ä där, från Herakleitos till Cioran, men dom ä mån om å ge dä din beskurna plats...

Om man vill få man tortera änglar...

Du vet allti besked, du kan jämt göra reda för dä...

Du få svar på tal, dom låt udda vara jämnt...

Dom ge dä rätt i allt, du ä omeinstn...

För varje ord du yra fall en oskyldi död ner...

Du få spela poker om galaxer... förhöra alla kända livsformer... invertera evolutionen...

I Helvetet få man en kuk som ä seg som läder å hård som Kruppstål... Å den ä längre å grövre än den hemskaste Idikuk! Pungen ä ständit sprängfylld, å arslet sava som en slaski konfirmandfitta! Man få hur många partners som helst, å dom gör allt för å få in han! Dom se ut som Clark Gable, Errol Flynn å Adolf Valentino allihop! Dom sug som drogade spädgrisar å ha mysiga putanus som ä så trånga att dom skrik utöver sä när du ränn in mandomen! Å när dom knulla dä i röven är nä så skönt att du se tomtebloss å hör judefläsket fräsa i stekpannan! Men ett ska du veta, pyre, å de ä att dom as som ha sett åt kjoltyg hamna i gospelhimlen å tvingas mumsa syffefitta i eviheters evighet!

Morfar kräla ässjande av mä, me ens ängsli.

- He finns nåt ont härinne, pyret, he känn ja på att snåltarmen dra ihop sä. Nu måst vi hitta n'Paul å komma oss ut innan nån satadjävul få tag i oss.

Morfar pröva å färdas som en sengångare under bjälken.

- De här gå schneller, som me en tumme i arslet, påstod han ansträngt å ramla på rygg i gödslet.

Ja hoppa efter, för skiten nådde bara till knäna.

- Hur gick ne, durchleuchtigste? fråga ja å slicka toppen ren.

- Horjävel, fnös han å kom mödosamt på rangelbena, int lönsch dä att du spjeckel. Så pass fetasjefte ha no gammeln än, att han vet när nån löjla sä.

Han hasa iväg i geggan å stötte upp en vilt pipande neurosedynmyling, som han mosa under kommandantstövlarna.

- Såna där ska man ge va dom tål, he fick då vi lära oss. Men nu ropa ja på Paul, analnutte, me risk för att de finns nåt annat som hör mä å kom sättande för å suga kukblode vårt.

Morfar hov upp sin ljusa röst.

- Paul! Paul, he jer jiiig! Du gubben, morfar från Hebberschhåle ha int glömt dä! Vi gick ju hos samma head master, minns du väl!?

De va tyst som i Guds samvete.

- Vi ä vilse i pannkakan å ha me oss gottegott åt dä! tjöt morfar falskt.

Nånting kom fram ur ett skrymsle, men int vare n'Paul int.

En fulfull subba skutta ovigt fram mot morfar å tog han i famn. Hon va flintis å blind å hade snappande fitter över hela sin stabbiga kropp. Horhålen dröp av saltsyra. Hon va dö men ville int erkänna nä. Kåtheten va segare än livet.

- Mammaa-a! raala morfar å tuppjucka som en eppiläpptriker. Han kasta me huve å rotera me höfterna, men hon krama bara hårdare å fingra efter den skräckstela, cerisfärgade salamin, som stack ut ur flanelhölstret.

Ja försto att de hängde på mej om vi skulle få ha kvar nån morfar. Ja fick tag i lösändan på en tvärså å börja bända, men den satt fast som en kyskhetspropp i arslet på ett spädbarn.

Fittfrun hade fått tag i morfars skinkspett å smacka nöjt medan hon fundera över vilken skrajta som va hungrigast.

Morfar tog sä åt hjärtat å minde upp sitt skäckiga liv, som flimra förbi likt en usel våldsporris.

Tanten va just på väg å föra in dasen i en frätande lurvmurva åvanför naveln då ja fick lös plankan. Ja svinga å drämde han i bakhuvet på luderjuret så två 6-tumsspikar drevs in i hjärnan.

Hon väste å lossa lite på greppet om morfar, så pass att ja kunde dra loss han. Käringen vaja å dråsa omkull, å vi skritta plaskande iväg genom fusets vindlande innanmäte.

De fanns hela tiden minst fyra olika vägar å välja på, så vi irra som på måfå.

Morfars asbestlunger pep som skällade lämlar, å han halka vilt fåktande på en kelsjuk spermaslukare.

- Ååh pyret, hulka han å schasa iväg läppknådarn, så jävla hemsk hon va. Så spak ha ja int vare sen den julhelg ja låg me bruten kuk i Glibbokåtan å Uno Taikon trängde in genom rökspjället.

Morfar såg på mä, å dom hiskliga ögon va våta av rörelse.

- Du må vara n'yrhätta, å småvuxen som en gölu därnere, men morfar din kom allti å ha en plats i avgasröret för dä. Ibland jer du som n'vigg i vänt trä, men du vet va du ska göra när he jer live deill djära. Du ä som en snus i Herrans näsahål, runda han av me å bad mä packa upp lakrismackerna.

- Man djett ha eld i käften när man spela we djävlar, förkunna han å doppa smöggen i terpentin.

- Såna där frontmatade ska strimlas me hyvel! Men he ruk laing i surom brannom, vet du, så int ska Bejn-Burman få koka lim av mä riktigt än int! Se till å ät grådun bortur dä, henna jer så gott så he gå genom tungan.

Vi våga int röka efter fikaten utan tulta vidare som två råa lår på väg uppför Golgata.

Aspackade kadaver gjorde fräcka närmanden, å en fakultetspapegoja rapa upp sin avhandling, "Besuttna handtrallare i ett litet skitigt mellansvenskt brukssamhälle".

Men så skymta ja ett sken i en trång gång till vänster om oss, ett ljus svagt som moderskänslor.

Vi trippa på tå å svalde tungan för å slippa andas. Vi kika in genom den gistna dörrn.

Paul Holm låg me slutna ögon på en judesäck. Bena klamra han runt rygglutet på ett mulligt mangalitzasvin, som egga på allt va drillborrn höll.

- Aoch aoddja, kved Paul utan övertygelse.

Avelsgalten va gammal å tapi å hade glömt alla finesser. Hans skvalpande fläsk dröp av svett. De syntes på Pauls stroppiga min att han va missnöjd. Griskuken dundra in i hans kräsna bögfitta, men Paul va lika oberörd som om han slörunkat till Bertil Perrolfs "En diva till kaffet".

I ett huj körde han tummarna i ögern på grisen, som rusa upp å vråla som en survedsbrasa.

Paul rafså åt sä en hötjuga å högg in den till skaftet i galtens mjuka underliv.

Fläskligget levde om som molokna Märta när hon sög babiankuk på Folkes park första gången.

Han bet blint me sin ankomna käft, men n'Paul steppa undan som en paljettdansös.

Den snygga gubben grabba tag i fotoskenlyktan å krossa han mot svinets tovigå rygg.

Livjuret brann som en sann kristen, han welle på å skrek som en gammstinta uppträdd på en zombiekuk.

Men snart falna vårdkasen, å kvar va en sotflotti stek som sågga på.

Paul drog harklande på sä ett par khakishorts å ett gulnat linne.

Han satte sä på en påse Krussekli å tände ett isterljus å en Gitanes.

Då gjorde morfar hakkorstecknet å trädde fram, förödande stili i sin moddiga kryptkostym.

- Nilapadhana, mäså han me mörk röst, å hans ögon va som kvasarer.

Paul titta upp, blicken besudla allt den rörde.

- Lev du än? viska han vanvördit.

Morfar nicka som en docka.

- Varför njul du på i fuse mitt då?

- Ja tyck så mycke om dä.

Pauls lena skratt va som ett liks smekning.

- Hott-e var me tjärleken! wäxse han. - Kuken i arslet ä min likör.

- Men att du ids åla we svina!

- Bo-Lennart pumpa så dålit, he va lika bra att han fick dö, sa Paul å tjöta loss en svartnad kotlett ur sin älskares pyrande kropp.

Han tog en tugga men spotta som en snok.

Paul fimpa å reste sä. Han tog ett steg mot morfar.

Dom famna varann å kysstes me virvlande, belagda tungor. När morfar flämtande greppa tag i Pauls stjärt drog han sä undan.

- Int nu, mumla han.

Morfar torka sin höga panna me en flik av Jesu svepning.

- Fan va varmt du ha i fuse, lillgubben, skavlä han.

- Jurena trivs som fittan i vasken, svara Paul.

- Fast ibland måst man skurr opp en del av dom, så dom int bli strepto-leninister.

Paul va späd å nätt som en älva. Det bakåtstrukna, långa, silkesvita håret krönte ett ädelt skuret knarkaransikte. Gamnäsan vibrera när hans bokna ögon sökte sä mot den öppning där ja tryckte.

- Ja känn tevän av ett barnas som illmankäs, muttra han.

- He jer bara pajken min. Han ä som täinjeli me mun.

- Just de ja, smila Paul. - Du må komma fram så ja få ta på dä. Int behov du fjärkes för meg int, ja älska ungar.

Ja gick in me kulerna i jumskarna å hjärtat vid tungroten. Ja stanna me sänkt blick framför Paul. Ja neg å bocka men fick ett knä i skåvan så ja tellre omkull.

- Satan i fittan! gurgla Paul, vilken nåk en pellstir! Om du int vore morfars kille skulle ja karva ut ögern på dä.

- Ja må få be herrn å skona mä för jungfru Marias slidkatarrs skull, kåstä ja fram.

Paul klia en av sina många livlöss å drog på mun.

- Hiven, gat han, du jer mar kangvis än du se ut, ciggpitt.

- Jo ja försök göra en lurvi kar av han så gott de gå, sa morfar. - Men än är nä för mycke fitta i han.

- Ska vi int ta ihjäl han?

- Naa watt...

- Abel Allmonikus å den snaggade niggerdoggen! banna Paul. - Ä du int kar nog å mörda ett barn?

- Tut i rutan, Paulgubben, log morfar livlöst. - Nu tyck ja du ska stänga sugpumpen ett tag å hellre bju in oss på sluringen eller slimmermonka.

Paul Holm dröp av etter men besinna sä. Ordlös vandra han mot hemmanet, å vi följde efter.

Isterlågan flimra matt när Paul beredde väg genom dom sjudande prången. Juren flydde undan våra taktfasta steg.

Efter en kvart va vi framme vid den presenning som skilde huset från fuset.

Innanför klajvståcken växte judekors å judaspenningar. Paul fick i en knefesing som såg rätt bra ut. Han höll han me bägge händer å klämde me lindrande ögon. Kultingen skrek å sket å Paul snörde den döende kroppen i ett hörn av den mörklagda gillestugan.

- Här lillan ska du få se vilka fina trofêer n'Paul ha samla på sä under årens gatlopp, sa morfar vänlit å peka på en uppstoppad byålderman som hängde på väggen ovanför oss.

Paul tina upp lite å tände en sjuarmad stake.

Gillestugan tona fram som levrat blod.

Väggarna va späckade me döda byten.

Vid varje trofé satt en mässingsplåt.

Där stod nä vad som slaktats, när, var å hur.

Närmast fusöppningen hängde en vattenskalles mäktiga kranium invid en sabbatsgets svartskimrande horn.

Rader av balsamerade kukar, mandrillarsel å spräckliga pensionärsskinn avlöstes av mammutbetar, päsluder, en sasquatchfamilj å en mumifierad Australopithecus. Hundratals spritfyllda syltglasrus rymde kerubiska barnhuven.

Dom riktia praktnumren va en språngberedd mantikora, seni å blodröd me tre rader tänder i varje käke å skorpionsvans; basilisken, en gigantisk ormtupp me en blick som döda allt; ett nervnystan från en judeplanet nära Hästhuvudnebulosan å några saker ja int vet va de va å några grejer ja helst int vill minnas.

- Den här va svår å få död på.

Paul strök en uppstoppad författares osunda ansiktsplätta.

- Ja va tvungen å blåka genom skiten i hövda en dag å en natt för å komma åt han.

Ja läste på plåten: "Teratologisk skriftställare, hane. Kryptogerman. I87 cm, 80 kg, 20 cm:s kuk. Dödad tjuvsjunde oktober nästan 2000 år efter Kristi snöpliga död under fuse mitt me min kära gamla tiekommalsexmillimeters .416 Rigby."

Morfar tände en grå Prince.

- Va vare för specikelt me han då?

- Han hade på sä papper som handla om oss. Hur vi ä å va vi gör.

- Va gjorde du me dom!?

- Torka mä i arslet.

- De va de enda rätta: Satans dysangelium måst hållas hemlit för dom oinvigda tills Antikrist ä här.

- Han ä nära, log Paul mörkt å ledde oss in i sitt sjuka hus.

Vi skred uppför en skev trappa till markplanet.

I en nisch satt en gråtande kryptozoolog uppträdd på en rigor mortis-stelnad konservator.

Paul sparka upp källardörrn å förde oss in i ett armodsdraäktit kök.

Han snörde undan en bunt jursextiningar å Möbius å Weininger från de rankiga, flottsolkade bordet å duka fram två urholkade meteoriter, som fylldes me svartsoppa.

Morfar bläddra i ett x av Abdul Alhazreds "Necronomicon" å ja stod villrådi å gned mä på mitt trollklippta hår.

Paul stöka på vid den sotiga spisen. Han skrapa ihop skomlän me naglarna å la på ett dessärfat.

Han ställde de på borde å granska morfar.

- He ruuv lite, sa min morfar me jästens självklara men förstuckna hot i rösten.

- Du ska då allti vara kårvut! Allom arom stassom skulle dom knulla dä i magmun som du uppför dä!

- Men Paul! jekste morfar, ha faan börja linda upp naveln på dä!? Du ä så bårak så hälften kunde räcka!

-

Dudinsatafanvetjävlarinthurjaharnäjäfådöinjstönjännärjasedäjakännmäograjdäihuvetomnä nkun-degöra slutpämä! bläddre Paul.

Morfars kalla ögon blinka spefullt, å Paul slank in på klo för å stämma tårarna.

- Han ä snål som en kinapräst, tyckte morfar, drog undan skafferi draperiet å klev in.

Han rota på en stund å kom sen ut me en EFS-hjärna i ättikslag, ett fat me strimlad grisfitta, en tub vaselin å en nikotinlimpa.

- Kolyma-Pauls fixar ä starkare än Karelins kättjekramar, nicka han i riktning mot toadörrn, som just slogs upp.

Ut kom Paul som om ingenting hänt.

Han slog sä ner å börja sleva i sä svartsoppa.

Morfar glufsa i sä hjärnan me händerna, å ja fick nådit tillåtelse av han å bre vaselin på en limpskiva.

- Förlåt mä, Paul, slafsa morfar fram, ja mena int va ja sa.

- Ja förlåt dä, för du ä int i ordning.

Morfar böjde sä fram över bordet å drog åt sä Paul. Han gav han en het å slemmi kyss, liksom en granngubbe som trösta en kräksjuk unge.

- Att agådas hjälp föga när Herodes få upp ett bäbidräparil, konstatera Paul. - Men alla männisher ä värda lika mycke... int ett jävla skit!

- Nu känn ja igen dä! skratta morfar. - Paul ä nämligen, vände han sä till mä, när han int ä astärvut, en av dom finaste misantropologer som ha hacka sä ur en livfader. Men han fick sin skolning av en kar som satt på en lärostol i kryptisk onkologi, så du ska int bli ängsli om du int begrip mer av va han säj än flicker gör om moral.

- Du ä int så oäven själv, morfar, va gäll de rent intäktuella, erkände Paul. - Ja undra ibland hur de gick för en del av dom andra. Många ha man ju int skymta sen skoltiden.

- Jo de va tider de. Man blev då fan i hans heta håla tagen på allvar!

- Vet du va de blev av Torkelstackarn?

- Han ä professor i processorhyggen i Läppbatikhålet.

- Hetsätar-Henning då?

- Karsudden.

- Den där sneögda me munsår då?

- Kang Sheng?

- Näe, den andra.

- Anton Szandor? He lömtes att han grunda en djävulssekt i Pissiniemi.

- De tjiipper bara ja tänk på han.

Morfar sörpla i sä Rolands fåra å torka sä me haklappen han fick av Nils Poppe som tack för hjälpen.

Han skreva drygt på den skrangliga torparstoln, snärta iväg en gubbkuse å tände en filterlös handikappcigarrett.

- Men hur de än va, Paul min vän, så no var nä du å ja som mannen i svart hoppades mest av. Å ja tro armest att han ä besviken på oss.

- No är he visst å sant, nicka Paul förnumstit me knarkarens insektsfulla visdom avtecknande sig i dom alltför vackra anletsdragen.

- Du å ja ä två av dom få som på allvar ha följt Baphomeths kallelse, brösta sä morfar å läppja på sin fickplunta som va fylld me jäst binturongpiss spetsat me Elie Vesslans gallsås.

- No fanns de andra som va rätt så lovande -

- Som "Mäntengrymmer" å "Jan-Orsa-Päll"...

- Jo men dom plöttra bort sin ondska på hyss. De räck int me att högtidli hålla Gilles de Rais födelse eller rabbla den peristaltiska trosbekännelsen varje kväll för att räknas som Helvetets emissarie.

Dom flesta lärjungar gör int mer väsen av sä än en prupp i en bubbelpool.

Dom lev mer efter Mårten Luthers devis "Lem, bliv vid din läst, på det att du icke må lemlästas" än Flugherrens "Säg det misshumör som int fjuna av för ett spanskrör i röven!"

Paul freda sä lojt för en efterhängsen flugsvärm å drömde sä bort.

- Hur hans döda röst nästla sä in i hjärnans unknaste skrymslen å sådde den svarta säd som få allt du se å skifta i grått.

"Sök upp nöd å visa ingen nåd", befallde han. Stor å väldi, hölj i kåpan, me kroniskt praktstånd. Shagtobaken hade han i en pung av äkta hereroskinn. Hans garvade händers hårdfört ludriga smekningar, å det isabellafärgade grizzlyollonets snigelslemmiga svavelsmak...

Han rörde mä djupt i mitt innersta...

Han va så hård å kom så långt in...

Kall kuk hade han, å skrovli värre än den kådiga martallen på Ryssbergets babybarbecueplåtå...

- Ja erkänn villit att han va charmi, sa morfar motvillit för å slita sönder Pauls klibbiga minnessträng så skonsamt som möjlit.
- Men jämfört me mej eller morfar, tilla han så lågt att bara ja hörde de, va han en kallskänka som försök piffa upp sitt feberflammiga hårburr me spermaklickar.
- Hör du Paul, sa han högre, pyret här kälta å kända om att han aldri få blöta reven.

Paul vidga näsborrarna.

- Så ja tänkte att om int du ha nå särskilt för dä nu i afton så kunde vi ta oss en fisketur ute på träsket.
- Hihhi... Så den här lilla råttfittan ha linda dä kring sin maskstungna palsternacka så du varken vet in eller ut?
- Så länge ja ha nån kraft kvar i ringmuskeln ska int småfolk fisa mä i mun! röt morfar å sprang upp me dragen kniv.

Paul pröva å wännäs samtedit som han slog en bullerbytta baklänges. Huvet dunså mot strykbordet, men han kom illa kvickt på sina kippskodda klövhårda fötter. Han grep efter spisjonken å nynna ett pottpurri av Gullan Bornemarks barnviser.

Morfar rökte ilsket å fäkta me skalpellen.

Paul cirkla smidigt runt de välta bordet å egga morfar å öl ut sä på lönlösa utfall.

När ja såg morfar börja kager på å hörde Pauls maniska "Sudda sudda sudda sudda bort din sura min" beslöt ja att hjälpa mina natters upphov.

Paul fällde just morfar me ett slag mot högra knäskålen men fick en hakspark på köpet.

Mer behövde ja int. Ja rivstarta en elektrisk bormaskin å rusa sladdsnoende fram.

Paul fick borren i vänstra tinningen å snegla irriterat på mä när den åt sä in i den multnande hjärnbarken.

Så slockna hans redan släckta blick, å ja slog av den vinande borm å torka benfliser å hjärna ur ögonvråarna.

Pauls rena drag bada i ett underjordiskt skimmer. Skir, vit å förklarad mot den murriga trasmattan, fridfull som en dödfödd i slaskhinken.

Morfar släpa sä gutturalt smädande fram över lambertshasselparketten å högg skalpellen i Pauls alabasterkinder.

När ansiktet såg ut som en Sutcliffestek skar han upp magen å drog ut inälvorna å lungerna. Skrumphjärtat kasta han till mej.

- Spola ner dä på tjotta, grymta han bindgalet, men innan ja hann dra i knoppen drogs den blåstrade köttknulan ner i kloaklabyrinten av ett tandat gap, som försvann i en sjudande virvel.

När ja kom ut hade morfar äte upp Pauls testiklar å hållt upp en Sevesogrogg åt sä.

- De ä säkrast du avstå från sånt här, ja tro de ä risk för att du få kloracne av nä, förklara han godlynt.

Sen granska han Paul Holms rådbråkade kvarlever å gned sitt blåsvullna knä.

- Horribelt. Helt enkelt horribelt. Hur kan man bli som han?

Morfar sucka som en försmädd knodd.

- Men knäppen ätt ruvåm ha han allti vare, Paulgubben. Å säinkall. Men ja drog plösen över han ändå. Å nu ska ja knulla han.

Han skar av Pauls shortsresår å träckla fram sin fröjdepinne.

Maka sä tafatt ovanpå liket å försökte lirka in sin lättrocta korv i Pauls erfarna tarmgrotta.

- Satan ja behöv salva, gorma han å luftjucka me den slemlaka vecken mot Pauls skorpigå röklucka.

Morfar doppa den tuttenuttiga kuken i hjärnsubstans å spruta i samma sekund sin smeksoppa över Pauls flickhår.

- Halledoodane, jollra han matt å mjölka ur dom sista sega dropparna.

Morfar halvlåg en stund å lekte me Pauls ögon.

Han va drangenögd men anvåra mä.

- Fy fan, pyret, va livet ä gräslit.

Han blemmde i sä groggen å drog igen skelamek.

- Nu gör vi så här, bestämde han. - Ja måst först byta kläder, å sen ska vi må Gud ta mä göra oss färdi för å fiska.

Ja fick order att leta rätt på några snygga plagg.

Ja trippa iväg ut i hallen å uppför trappan till sovalkoven. I klädkammarn hitta ja två bälingskor, ett blusliv me livstykke, en sjubbkofta, en bånshjul å en storhärtpäls. Å över stolskarmen utme sängen hängde två storlukebyxer.

Ett dött barn va invirat i dom svarta sammetssängkläderna. En tatuerad lampskärm prydde de bokdignande rökbordet.

I ett grumligt akvarium slingra sä målbrottsbråkande binnikemaskar, å dom svarta draperier som dolde väggarna va gjorda av levande, hopsydd fladdermöss.

Ja bar ner kläderna till köket å hjälpte morfar upp i en rullstol som Paul hade använt vid bulvanjakt på pensionärer.

Eftersom morfar va halvmetern längre än Paul såg palterna misslagom ut, men han va så mager att dom gick på i alla fall.

Jag fick ha bånshjulen å ett par av byxerna, å sen valde morfar ut en maskrosmonstrad bahytt å ett par stövletter ur smutstvättskorgen.

- De här ska du ha, lillan. O så fin du ä i nä!

Ja packa en systemkasse me sovel mens morfar rulla mot den inbyggda redskapsboden för att sovra bland don å apparater.

Ja råga kaschen me ogräddade bullar, stuvad brunst, kråkskitbröd å tuaregfrikadeller.

- Glöm int spriten! skrek morfar å skramla om i skrubben.

Ja fyllde raskt en tielitersdunk me sirap å karbol å tog mä en rökminut grensle över skrubbsätet.

Köket va inge mysit.

Fluger låg i driver på golvet å sög å slicka.

Handflatsstora löss piruettera på Pauls belamrade diskbänk, hoar me sjäarspjäll å babypuré till småkräken stank å bubbla.

Ovanför soffan satt en teflonbonad som fånga min blick. "Vita brevis, ars longa" stod nä, rött på svart, å under en översättning: "Brev ä vita, arsel långa".

På fönsterkarmarna sloka blacka svinläderblommer i spruckna kruker, i färd me å sluta sina bittra ögon inför den annalkande nattens otidighet.

- Kom å hjälp till, svassarknubb! befallde morfar.

Förstugans svala dunkel upplystes av morfars cigarettglöd. I skötet hade han en Kalashnikov, en eldkastare å två dussin nervgashandgranater.

Han hade mä att baxa ut ett kamstråg me aborterade foster att ha som mäske å en hampsäck me fiskegrejer.

Sen gickja ut i den sörjiga grönskan för å leta efter en vagn. Ja hitta en Jakob-Jaksa-kärre å fånga ett mesit ök som drog den till bron.

- Tauk vuorosan kourva, svor morfar i dörröppningen.

- Den där snickra Harry Kågström till partidagarna 1937. Ja känn igen han på dom swastikaformade ekrarna.

Men höffte skull be vara om vi int skull hinn ut innan separatorn gå sin aftonrunda. Skynd då å lasta på, SKB-fitta!

Me mycke möda fick ja upp säcken, tråget å morfar på flaket. Ja klättra upp på hundsvotten å slog oxen på höftknulerna så be glommre.

Rautande börja de umbrafärgade nötet att dra oss på igengrodda spår mot träsket.
Morfar hetsa mä att snärta me blydaggen tills all hud skavts av från stutens blodfradgande stuss.
Råmande skena juret genom snärjiga bestånd av vresalm, surtorn å vårtbjörk, ut på en sank lagg övervuxen av huvuvillris, svinsyra, frätskinn å skalbaggeklubber.
Då först lyckades ja slå av krittret först de ena å sen de andra bakbenet.
- Jävlar ha du tänkt ta ihjäl mä! tokskratta morfar å smacka me skithålet för att egga fäet, som tappert försökte masa vidare på frambena.
I sakta mak skumpa vi dom sista hundra meterna mot sjöstranden.
De brynta vattnet klucka int.
Den flyende strandlinjen gled tvekande över flacka, blaskiga, skissade yter.
Ruckliga skjul huka, täckta me maoistisk graffiti.
Dragöket stanna å ja hjälpte morfar ner. Han linka gnällande fram å tog tag i oxhornen.
- Kåta upp han, pyret, å sen skär du av den rytande, slemmiga råballen.
Ja la mä på sidan å börja runksuga. Kuken smaka körvel, å just när oxen va så het å hård att han trodde sä ha en pung nöp ja till me den kukknipsare ja allti ha i byxlinningen utifall att nån jude skulle antasta mä.
Nötet böla å stånga morfar så han dunsar mot den närmaste sjöboden. Ja knäckte flinkt frambena så oxen int skulle flykta.
Tigande stappla morfar mot kärran å drog ut en slörosti lårsåg. Vi ställde oss på var sin sida å börja såga nacken av besten.
- He va ett vassvärdit ett sjå, överrösta morfar oxen efter en stunds ihärdit skärande. - Men de ä mest brosk, han känn nästan ingenting.
En kvart senare va vi klara. Morfar satte sä på en utjänt torrklosett å tände en radioaktiv cigarill.
- Sök rätt på en båt å stuva i redskapen så ska vi leta efter mer beten sen!
Ja klafsa genom vajsan ner mot bryggan.
I vattenbrynet osa rusiga dunster från dom härver av nerv- å tarmtång som drivit i land, åtföljda av vattenpest å krabbtaskar.
Sjön va som talgklimpi buljong på en dallrande flata.
Befruktningskanaler me upphov i Pauls hemman förgrena sä kring den lilla bryggan, där två flytotyg låg förtöjda.
Ja gegga ner mä rätt ordentlit innan ja kom ut på bryggan.
Den ena farkosten va en jolle av hartsad kartong.
Den andra va en eka gjord av apbrödstrå me köl av svarttall. Den va formad som en finsk forsrännare å i den väl tilltagna sumpen levde småjur öört.
Ja lossa tjausen från stolpen å stjalpte mä ner i snipan. Hitta en sävikrok att staka me, å speela för å få båten närmare land.
- He gå fan int, morfar! skria ja förtvivlat.
Morfar fimpa i klosetten, där den ratade skräpfisken kvittra. Samlad som en prost under avvitringspoken peka han mot en liten udde hundrafemti meter västerut.
- Då ta du å ro dit, spinkribba, för ja ha satan i cancern ingen lust å skita ner mä!
Morfar gick smålande som i grenskacklom utefter träskstranden, å ja staka pallallellt, för de va så grunt.
- Ruhollahs hårda schanker, va Paul måst ha vare slut i huvet!
- Förr om åren nöjde han sä me att släppa ut sin skit i Lillträsket. De ä som en lagun trehundra meter åt sydost, förklara han irriterat, trampa ihjäl en pungmesunge å armbåga sä genom ranker å klängen. Terrängen höll på å bli lättframkomligare, men mot kanten av köttjorden växte cocabuskar å opiumvallmo, oralpoppel, judekörsbär å febergummi.
Sen blev marken som död, ömsom korni, enkom ävji.

- De här påminn mä om den tibetanska legenden om Lepra-Berit å Leatherface, börja morfar å drog den gamla sagan ur Maldorors schlagersånger.

Mest bara för å få vila, tro ja. Efter tie minuter reste han sä kråmmali från en havererad tidskapsel som rymde en mång-å storlemmad, mönja-å olivstrimmi besökare från jordens framtid.

Morfar såg vemodit mot den vitsvullna himlen, som va som buken på en död fisk. Ett streck sädgäss flög in i den lågtstående solen å brann som störtade änglar.

En tromb me ursprung i dom bottenlösa fångstgroparna nedom Björnhusberget vispa den vindstilla sommarskymningen. Den rev me sä ett fauskätorp från Träskbacken å ferre iväg mot Lidträsket till.

Sen vältra tystnaden fram över den vanhelgade bygden å kvävde förnygringsyternas å slaktavfalllets förvirrade kvidanden i likgiltighetens kalla andakt.

Med avmäta blickar granska morfar den dunkla nejden. Inget berörde han mer än nåt annat, för han vänta på den mörkaste natten av dom alla.

Arsnårrer å storskälläsneller sluta svettlackande pippa ovanför vassruggar å skvalpande soper.

Becquerelstrittlar å andra vadhållare vänta på ett tecken från morfar innan dom våga låta om sä.

De va som en scen ur "Fem pyren ä fler än fyra sykofanter". Ja va galli att börja gaalm eller va som helst, bara för att morfar int skulle stanna världen för evit.

Morfar utmana alla bleksiktigt klentrogna.

I utkanten av min synkrets skälle fibromälgar å samsonrävar me troll å dvärgakungar på ryggarna. Vittra satt på vanskötta gödsvin, knullknubbiga tomtar på slaktmogna persianlamm, svartalver grensla tvehövdade kalvar.

Världen vänta på morfars dom.

Han betrakta eftersinnande sitt stympade rike å dom sorgliga resterna av sin här.

Vampyrer, varulvar å demoner hade sökt sä nya häxmästare eller dött vidriga dödar i händerna på moderna hetero patiens.

Näverhyad glödde morfar i undergångssolens lasciva sken.

De små grå vänta på svar. Kanske dom kunde omskola sä inom data, media, finans?

Morfars strama hållning å imperatorprofil röjde inget av va som rörde sä i han.

Så höjde han med ens höger arm. Till ett Sieg Heil, trodde ja först, men de blev en försmädli liten vinkning me den arbetsskygga handen i stället.

- Natt natt, snoppy-doo, flina han åt dom skymningsväsen som levt av hans trolldoms suggestiva makt.

Världens fogar skaka till, å när ja våga titta igen fanns bara välkända ting me hårda konturer i blickfånget.

Morfar stirra på mä. Om han kunde grina skulle han ha gjort de.

- Nu kan vi vänta oss va som helst, kickan min. Rätt va ne ä kan den vanlia verkligheten få grepp om oss, å då tört vi sela gauk. Där finns de ingen plats för oss.

Han gick dom sista 30 metrarna till den lilla pirn, som va gjord av ölburkar å trolldeg.

Ja karka fast ekan å sjwasa i land.

- Kuta fort som fan å hämta ibajna å dom andra doningarna!

Ja va tvungen å gå två vänder, å under tiden stod morfar kvar vid båtlämningen.

För att lugna sä prata han för sä själv om va som hände när vi sköt Palme.

Ja balansera vådlit me tråget å dunken, men fick nä i båten utan å välta han.

Sen bar ja ut morfar. Han skrevlä till å föll när han klev i den ranka roddbåten.

Han kravla längst bak å skapa nya håv-ol för å banna mä.

- Hur i Ruth du kan vara av samma fett å snor som jiiig, he gå då över mitt simpla förstånd! En så enkel sak som å skaffa n'sjödugli skuta ä för dej svårare än å få Pelé å suga av Muhammed Ali i direktsändning me påven som säng!

Ja visste att de va lönlöst å säja emot, så ja hoppa i å kasta loss.

Ja staka knösande ut från land genom toalettpappersgirlander å taggtrådsrullar.

Vattnet va som blodi diarré tills man kom ut några tiotal meter. Då vart nä som ärtsoppa me kvicksilverstänk å oljesträngar.

- Styr mot Storholmen! gasta morfar.

- Där utanför hade n'Terror-Nikanor på en judiskt stor djävulsrocka för en handtrall år sen!

Ja satte mä på den knullriktiga sittbrädan å börja ro. Dom smäckra årerna va snickrade av psykomorlönn å bet rätt bra i de såttriga vattnet.

- Huvva, pyret, du ligg ju i värre än Emil Satopek när han vann dubbla guld på OS förtifyra!

Ja va där me Rudolf Hüß, kommandoran från Arschwitz, å stämningen va nåt i härkväg.

Tänk dä själv: trettitusen chassidiska mirakelrabbiner vrålade på amfibieteaterns läktare, å lika många chequer å pollaker.

Åsså vi då, femton oansvarit snygga killar från SS' PJ/SE-aptailung.

Morfar tystna, hyssja å gjorde dövstumstecknet för "stanna innan ja ge dä två kilo blandade inälvsparasiter som lavemang".

Ja bromsa me skwabbande årer å vände mä om för å se va morfar fått syn på.

På Storholmen kröp några barkhus som förr använts för avvänjning av känslor ihop.

Framför en stuga knulla en mulli gubbe en skwel.

Vi gled långsamt in mot den brandsvarta strandremsan mellan två utbrända bisonhydder.

- Sluta, farfar! He jer inge skönt längre! tjöt ynglet me gråtdarr på rösten.

Karln, som stod me ryggen motsols inom hagelskottshåll från oss, nafsas snusdreglande den lille i nacken å brumma Fafners å Fasolts ledmotiv ur Rhenguldet.

Dom förvärkta länderna malde som skottspolar, den ärriga stångjärnshammarn pumpa tungt i den ängsliga lintottens istermus.

Han va uppfläkt på ett kränke där bogomilerna i gammal tid torka klerklemmar.

Gubbens kuk va en smeds, seg å grov å svartskrynkli, me stålblå fläns å roströd topp.

Han trumma på som en läjsingkar, en blåsbälg me fetthjärta, å klöste den hulkande knattens rygg blodi i sin envetna brånad.

Pojken sprattla som en mawkar på ett spett, skriken blev metalliska å ordlösa, de skämnda blodet porla från hans skändade rumpstek.

- Knörres, knörres, nävertyll, muttra gubben gutturalt å tände en fettsots cigarr me sin lediga hand.

Då osäkra morfar sin Kalashnikov å hojta till.

- Karl-Johan!

Utan å avbryta kärleksakten tjajta kalln krömmut över vänster axel.

Vid åsynen av morfar löpte olika uttryck stafett över de lättglömda ansiktet.

Först verka han gafsn, sen illsnedu, farskäsam å till sist aintjeli.

Men han fortsatte likförbannat å knulla.

- Men hyggliga! gnällde han me liten röst. - Kan du vänta en sekund så få ja spruta av mä i den här!

- Dra ut kuken ögonaböj!

- Ja ska bara göra färdit! kavéra Karl-Johan.

- Hörduvajasäj!

- Lugna ner dä för faan!

Då sköt morfar. Kulkärven slog in i ryggen å döda direkt. Han föll framstupa å borra in kuken en sista gång.

Ja tog några årtag å skutta iland.

- Ta reda på ungen å skär höger öra av Karl-Johan! krävde morfar.

Ja karva av örat å släpa ner pysen till vattnet.

Ja la han i aistn å tog ut båten.

- Karl-Johan va en bysop... buffrä mellan engångspippetter... han använde Daisy Midi, ”för dig som läcker lite mer”... ja hade mycke otalt me han som de int lönsch å älta nu...

Nu sätt du kurs mot grynnan utanför Tegelludden...

Just i djupkanten där hade Ki Lu på en håkarring den sommar då den sista av alla kärlekshistorier gick mot sin utlösning...

- Skulle vi int pröva här utanför?

- Nä ja ha ändra mä...

Ja rodde förbi Abborrudden, mot Räfte... Efter kanske en fjärdingsväg va vi framme vid en liten holme.

Ja kasta ut de rostiga ankaret fast vattnet va spegelblankt. Sen rigga vi spöna.

Paul hade en stor betesbox proppad me wobblers, dom flesta magnum.

Ja såg en getingfärgad Swim Whizz; en silvergrön Cisco Kid; en rosaskimrande Heddon Tad Polly; en gulröd Hellraiser; en svartglittrande Heimar Mene; den största Rapalan i silver å svart; den största Hi-Lon i rött å vitt; en ledad, pikéfärgad Rebel; en buki å storskedad, perchfärgad Rebel, å hundratals andra...

Men morfar valde ett glanslöst gammalt silver-Kaleva.

Spöet hans va sju fot å väldit styvt, å på de satt en stor gammal röd Ambassadeur. Linan såg fräsch ut, trehundra meter noll-förtifem.

Ja hade ett litet sladdrit bensinmacksspö å en inkapslad rulle utan slirbroms. En medelstor Mörrumspinnare satt knuten direkt på den tunnskavda linan.

- Innan vi börja fiska ska vi tugga lite peyote, sa morfar å öppna läderpungen. Ja fick sex å han tog de dubbla.

Dom beska knopparna bedöva gommen, dom sega fibrerna ansträngde tuggmusklerna. Vi malde å spotta, loskerna plaska...

Men ja märkte ingen skillnad motför innan, världen va lika svår å tolka å begripa...

Man sitt på förtvivilans giffel... på väg mot Stora attraktorn i Kentauren... dom 200 miljarder nervceller man hade i hjärnan innan man börja droga så kunde int ens svara på va mörk materia ä... som nästan allt bestå av...

Att göra reda för sä ä svårt, näst intill omöjlit...

De ä bäst å göra som morfar säj...

Han kasta me en yvi sving, vingla, de gick bra... linan löpte ut...

Dunklet höll på å svälja oss... kvällen va hastit påkommen...

Han veva in... inget högg...

De kalla vattnet alstra dimma... men än så länge var nä lugnt...

Morfar kasta gång på gång... åt alla håll...

Mot vassruggarna... på blankvattnet... i intet...

Han lät draget sjunka å veva in i en levande rytm...

Ja slängde de ja hade... de va bara tjuvfem meters lina...

Ja veva in så fort ja kunde...

Plötslit vart de mothugg... ja höll emot...

Försökte drill... ångest i mitt såkallade hjärta...

Ja sa inget... de rev å slet... reven gick av...

- Faaan!

- Varför ge du hals o mitt ovärdia pyre?

- Ja hade på nåt...

- Var de int bottennapp...

- Näe ja tro int de...

Morfar kasta, han tog ut svängarna. Han såg ut som en enväldshärskare i ansiktet... de kärva i min rulle...

Morfar fick en tjewü på sin.

Bakslaget gjorde han spak...

- Nu agna vi me levande beten!

Han tömde tunnan me aborterade foster... kontentan av all kärleksmöda i Skellefte kommun... ett rödsvart ruttet slem...

De svarta vattnet svalde allt... morfar fäste Kalevdraget i huvesvålen... kasta den öppna betesboxen i sjön...

Allt gick till spillo... de mesta sjönk...

- Fehmi Varli's tjusexkilosgädda skulle int ens duga till agn i den här sjön!

Nu ska vi visa va vi gå för...

Morfar tog barnet som Karl-Johan hade knulla... de va avsvimmat... han trädde han på en slakterikrok me fem skarvade bogserliner som rev... svinga betet tjugi meter... me en Tupperwarebytta som flöte... ett redit tackel...

Ja va i full färd me å sätta oxhuvet på järnkroken... Ja orka int snöra de mer än en meter utanför relingen...

Sommarnatten anmälde sä till tjänstgöring...

Vi satt där å hoppades... Himlen mörkna... drog ihop ögonbryna... nånstans ifrån kom en lukt av allvar...

Räftan va en hadda, som stupa brant ner i sjön... vi va tvungna å inbilla oss resten... ingenting va längre möjlit, men allt va tänkbart...

Morfar avvakta... allt va stilla...

De gick en tid... vi börja misströsta...

Sen såg ja att nån va på mitt bete... slurpa... nafs... slök de... de bar av ner i djupet...

Morfar skratta... ja bände... de va starkt... de ville upp... de fanns ingen nåd... karolinerna mot moskoviterna... de gav me sä... ja kämpa som ett jur... de kom mot ytan... de va ohygglit... ingen skulle tro oss... vi rotera ånsjönsj... de sjöd å gurgla... koka å röt...

- De ä hassjkül! N'skråppä!

Morfar släppte sitt tackel å ägna sä åt mitt... han svor å banna...

Han såg mer än ja... Snitta resolut av reven bäst ja sto å rålyfte... satte sä på sin bräda... tog en handgranat i var hand...

- Midgårdssormen va på! Ouroboros! Han måst du glömma om du ska förbli enfaldi å trovärdi!

Men nu är nå färdifiskat! Vi måst i land så fort de gå, annars gå vi åt!

Ja satte årerna i den ogina sjön...

- Ro som om morfar din satt bensindroppande i stupstocken å Calvin kom klickande me en tändare!

Stränderna tona bort... vattnet va mörkt å hotfullt...

Men ja sträva på. Morfar va oroli... skvätträdd... sent omsider va vi framme...

- Pyret, se på mä! Nu gå vi upp å sov i hemmanet så länge vi orka... När ögona blottas igen vill ja att du ska ha glömt allt som hänt i kväll...

Vi drog upp ekan en bit, sjasa bort myggerna å låssades som ingenting...

Storlommen rannsaka oss me sitt ödsliga skri...

Tusen gånger mer värd än vi...

Djävulen gjorde sä påmind... håna varje steg vi tog... morfar våga int svara upp... han halta å mumla Fader Lår... Vi gick in i människovärmen å knulla i ställe...

De ä lätt hänt...

Innan vi somna fråga ja: - Kan vi int leka Emil i Lymmelberga i morrn?

- Näe...

I morron ska vi göra rätt för oss...

asadeliskt slött och slarvigt

Gabriel i grå rocken en liten grå broms

gullkorna nyckelpigorna

raittjä sträckte

köttfallnekropp en ytterligt mager kropp

dyngstövern svinmållan

otörten otört är infektion i sår

skårrtäsäskitskåra skårrtäsä är något som torkat och blivit hårt

gräsbuk större kalv

sprähla sprattlade

Leckula hä Kan detta vara möjligt, liknar detta någonting?

avföringsgrommen grommen är en tjockflytande massa, grums

blesvilln att göra något i blesvilln är att göra det på tokigt sätt

Sri å sa bdag tibetanska demoner

spjeckel göra sig till

fetasjefte omdömesförmåga

skrajta fitta

gölu liten flicka

djett måste

He ruk laing i surom brannom Det ryker länge ur en sur eld. Ett uttryck som kunde användas om någon som låg svårt sjuk länge utan att dö

Bejn-Burman en man som köpte ben och kokade lim

grådun värsta hungern

welle snurrade runt

sågga när det bara ryker och pyr i brasan

Nilapadhana en nekrofilt-sadistisk tibetansk ritual, där en man skall omfamna ett lik, suggerera sig till att tro att det lever, och därefter bända upp dess käkar och bita av tungan (Chudriten, "the way of the corpse")

njul smyga

Hott-e var Låt det vara, det tjänar ingenting till, bry dig inte om, det är ingen idé med

äla eg. föröka sig

tjöta med knogarna stöta loss huden av ett slaktat djur

skavlä klandrade

skurr opp läxa upp

tevän karakteristisk (elak) lukt

täinjeli behaglig, häändig

fjärkes gruva sig

skåvan käken

tellre rullade

nåk ful, färglös

pellstir ett ovanligt livligt barn

kåstå krystade

livlöss leverfläckar

hiven bra, utmärkt

kangvis brådmogen

Abel Allmonikus abäll betyder spektakelmakare, gycklare, allmonikus trött

sluringen rinnande mat överhuvudtaget

slimmermonka klimpmjök

blåka gå i djup snö eller blöt myr

hövda gödselrum under ladugården

Möbius ”Über den physiologischen Schwachsinn des Weibes”

Weininger ”Geschlecht und Charakter”, detta förtjusande verk!

mitt trollklippta hår ojämnt klippt

skomlän det vidbrända, flagor

ruuv se ut att vara

kårvut svår att göra till lags

allom arom stassom på alla andra ställen

jekste hickade

bårak motsträvig, på dåligt humör

döinjstönjän stickningar i bröst eller mage

ograjda oredig

agådas jämra sig, klaga överdrivet över småsaker

astärvut benägen att slå med sig

lömtes ryktas

armest knappast

wännäs ilsket visa tänderna (om häst)

kippskodda strumplösa

öl ut sä slita eller trötta ut sig

kager skaka okontrollerat på huvud och kropp, ragla

Sutcliffestek Peter Sutcliffe, ”Yorkshire Ripper”

knappen ätt ruvåm stark efter sin storlek, eg. efter sitt utseende (”ruven”)

säinkall seg, uthållig

drangenögd med halvt slutna ögonlock

anvåra betraktade noga

blemme drack glupskt

bälingskor vardagsskor av ”barkat” skinn, dvs med håret kvar

bånsjul en till knäna dubbelknäppt knälång rock, sydd i duffeltyg

storphärtapåls långrock i klädesberedd vadmal, fodrad med ekorrskinn och svart hundskinn i krage

storlukebyxer sommarbyxor i halvylle

Jakob-Jaksa-käffa finkärra. Upphovsmannen är mytisk, hans hemort förläggs till minst ett dussin olika byar

tauk vuorosan kourva tauk är dialekt för suga. Vuorosan kourva är en lapsk maträtt och betyder ”åldringens korb”

Höffte skull he vara Nog vore det egendomligt

SKB-fitta Svensk kullig boskap

hundsvott ett säte som kusken grenslar

glommre klingade dovt

rautande råmande

huvuvillris myrpors

vassvärdit besvärligt

vajsan gyttjan

levde (småjur) öört väsnades
tjausen rep hopknutet av stumpar
sävikrok användes för att dra i land sjöfoder
spjeela försökte energiskt, höll på att göra något svårt
avvittringsepoken avvittring: den process genom vilken delar av kronans mark avskildes till privat egendom. I Västerbotten kan avvittringen sägas ha upphört före 1870. Vittra är givetvis också det norrländska trollfolket.
smålande grälände
(gick) som i grenskacklom gick sakta och dåligt
kråmmali som rör sig med svårighet
fauskätorp torp av ruttet trä
ferre snurrade
arsnårrer å storskalläsneller sländor och trollsländor
galli eller gallä. Nära att säga eller färdig att göra något
gaalm sjunga högt
skålle skymtade som skuggbilder
sela gauk misslyckas, inte orka
karka fast band fast provisoriskt
sjwasa göra något, i detta fall hoppa, utan att se sig för
ibajna fiskeredskapen
skrevlä halkade till
håv-ol svordom
knösande stönande
såttriga gryniga
PJ/SE-aptailung Practical jokes/Special effects-avdelningen
skwabbande skvalpande, skvättande
skwel sista barnet, även trasdocka
kränke torkställning
läjsingkar untkarl
mawkar padda
Knörres, knörres, nävertyll Rulla du ihop dig, nävertylla: dvs du må knorra och opponera dig så mycket du vill, du får ändå inte din vilja fram
tjajta tittade
krömmut missbelåtet
gafsn förvånad
illsnedu illvillig, ond
farskäsam inställsam
aintjeli ynkelig
kavern bedyra
aistn området längst bak i båten
buffra flyttade
Heimar Mene Heimarmene: det förtryckande kosmiska ödet i gnostisk tro
förtvivilans giffel Ciorans första bok, genial förstås, kom sent omsider ut på tyska med titeln ”Auf den Gipfeln der Verzweiflung”. LOB intygade att Gipfel i detta sammanhang betyder giffel
tiewü trasselhärva
hadda brant stupande backe
ånsjönsj motsols

När morfar int orka me mä längre bruka ja leka me mä själv...

Ibland lek ja tysta leken... eller också spela ja död...

ibland rita ja gubbar ja ha träffa, å så härma ja dom...

ibland ligg ja på rygg i en septemberlägda å hör jorden susa genom rymden... å alla illdådsoffer skrika... då försök ja sjunka in i de där ljusa, mjuka, suddiga gräset som ingen vet va de ä...

Naturen vältra sä i förstörelse... allt ä först litet å bli sen hårt... man bli hetsad tills man ä härdad...

ibland räkna ja ut hur många knull som pågå just då...

ibland tänk ja på alla ja aldri ska få knulla...

När ja orka försök ja se framåt... alla horisonter ä grantaggiga...

ibland tvinga ja olika djur å slåss me varann... minskar mot vessier... råtter mot tuppar... varfåglar mot lavskriker... bävrar mot grävlingar... myrer mot daggmaskar...

ibland tro ja att ja håll på å bli toki...

ibland lek ja morfar-pappa-pyre...

ibland ä ja en låssaskompis...

Men oftast lek ja me mina platsoldater som föreställ olika truppslag från 2:a Världskriget...

Morfar ha kunna allt om Kriget, han va ju me å starta de...

Han kan de säkert än, men han prata int om de...

Men då å då, när de hota bli alltför hemtrevlit, få ja mä till livs någe om Florian Geyer eller Götz von Berlichingen, Charkov å Tjerkassy, Nemmersdorfer Kinder å papa Eicke...

Mina platsoldater ä stulna av morfar... när han tro att ingen se han lek han me dom själv...

Endera lek ja på finrumsgolve eller också ute på hällerna...

Lek man ute ha man fördelen av spricker å skrever, renlav å björnmossa, ljung å skvattram... de bli så naturtroget så man glöm tid å rum...

Ja ha dubbla uppsättningar av blågrå tyskar, Afrika Korps å japanesare... dom kämpa mot grå ryssar, sandfärgade Eight Armyrätter, amrisar, australiensare, commandoyankees å commandobritter...

Rommlarna å japsarna ä också sandbäscha, åsså ha morfar kosta på mä lite ur specialsortimentet...

ett halvdussin från Kaminskibrigaden...

några partisanbekämpare från Prins Eugens bergsdivision... å en handfull Bad Tölzjuntrar från Nibelungenbrigaden...

Genom å leka me platsoldaterna ha ja lärt mä hur billit livet ä... hur lätt de ä å döda...

hur fort allt ä förbi...

När ja samla ihop segrarna, de ä allti dom goda som vinn, verka dom lite vilsna... den sneögda svärdsvingaröversten... kulsprutetyskarna... SS-junkrarna...

När man ha meja ner den sista fienden finns de bara ett å göra: skjuta sä själv... gärna i mjälten...

Då ja gå hem genom dom utmatade, vitskimrande vildhavrelägderna efter å ha bedrive krig känn ja ingenting...

De ä de fina me livet... oftast känn man int av dä...

- Du ä den enda som aldri ha gjort mä besviken, pyret... För av dej ha ja int vänta mä ett jävla dugg!

Ja å morfar va ute på altan å ställde i ordning för mitt kalas. Ja hade bjude alla ja känn, å vi skulle hålla till ute fast de va långt gånget i oktober å snöglopp.

- Hur mycke fyll ja egentligen, mojfaf?

- Nie eller tie, tro ja...

Morfar va uppklädd i mörkgrå klewärv å söndasbläe me skarpkrage å walk.

Ja hade krupen, ballongbyxer å resårskor.

- Du ä sänkesam, taput, du sug för mjukt...

Så de här bli din sista förödelsedag, så pass du vet...

Ja kan int dras me dä längre! ja orka int ens ömka dä...

Morfar spruta Schicks rakskum på frigolittårtan.

Ja garnera me röda stenkuler å ettöres.

- Så där, då ä vi färdi...

- Så fort ä allt förbi...

Klockan va drygt tre å natten kom redan stormande.

Dom hade fuska me himlen... den såg int verkli ut för fem öre.

Kallt å grått, en försmak av tider som ska komma. Grin-ver...

- Börja dom int på å komma snart, morfar?

- Hade du sagt tre?

- Joo, tre sa ja...

- Då ä dom väl på väg... ja kan int tänka mä annat... Fast osyrat ä bäst...

Vi slog oss ner på dom hopfällbara stolarna å vänta. Morfar knäppte förstrött ihjäl dom löss han hade tröttna på... Han spara dom som kunde konster.

Ja kolla me darrande underläpp i en tabell me viltets brunsttider...

Vi hade gjort så fint, barna skulle säkert bli glada.

Vi hade hängt upp ballonger, girlander å vajrar.

De fanns popcorn, polkagrisar å smällkarameller.

Papperstallrikar, plastmuggar å runk- å spypåsar.

Aromkondomer, Absolut Citron å svartvinbärsbrännvin.

Amfetamintabletter, cannabismuffins å svartbrända pepparkaker.

Pölsa, blöta å bryta.

Nu höll ja på å bli oroli... tänk om dom hade glömt bort mä...

- Få ja fråga dä om några ord, morfar?

- Ha du int nog me ord i din sjuka hjärna?

- Ja vill ha några till å leka me...

Snälla förbannade morfar!

- Va äre för ord?

- Först vill ja veta va solidaritet ä?

- Solidaritet kan vara en massa saker... förstöra för andra... gömma sä i mängden... förakta sin nästa såsom sej själv...

Men de betyd egentligen att vissa ä mer värda... å ha full rätt å göra va fan dom behaga...

Vara som liljerna på marken... skita i allt, för allt ä skit...

- Va ä stress?

- Låt mä säja så här:

Nibelungarna hade stresstarm...

LO- å SAF-pamparna anordna en årli stressjakt på sjukpensionärer, som hålls i hägn...

Stress ä Guds främsta attribut...

- Vem va Oskar Ernst Bernhardt?
- Messias.
- Varför tröttna int vattnet i bäcken på å rinna?
- Bäckan ä trött! Hör du int hur den sucka över allts fåfänglighet?
- Va betyd kal-lukä?
- Ihjälslagen.
- Varför måst vi använda alla bondska ord vi kan?
- Bondska ä de språk Guido von List tala om i "Die Ursprache der Ario-Germanen und ihre Mysteriensprache".
- Finns de ett liv efter födseln?
- Nej.
- Finns de intelligent liv på jorden?
- Nej.
- Vem va min pappa?
- En Homo erectus...
- Var de Gasin eller Aristov som skrev "Doktor Chicago"?
- Ingendera... De va Charlamov...
- Varför ska man helst int skriva?
- Skriva ä å pissa truismen i den Pleonastiska Oceanen...
Publiken, den missbildade allmänheten, ha ju i å för sej gjort sä förtjänt av å pissas på...
- Vilken är skillnaden mellan platonisk å aristotelisk kärlek?
- De ä en himmelsvid skillnad! Platonisk kärlek innebär att man bara få runka av varann me två fingrar å diskhandske på... Aristotelisk kärlek betyd att man få knulla armhålur å knäveck...
- Hur kan de komma sä att de känns bättre om nån tvinga en?
- Vällusten ä svår å skilja från äcklet å lidandet... smärtan, skräcken å skammen...
Njutning ä å veta att de int gå å komma längre.
- Ä snyftgrymtningen eller stönkvidandet värre?
- De gå på ett ut...
- Vilka va Jesu sista ord på korset?
- "Meine Ehre heisst Treue" enligt synoptikerna... Men i Cleeseevangeliet påstås de att han sa: "Life's a piece of shit!"
- Varför finns de så himla många människor?
- För att vi ska ha nåt å öva oss på.
- Men varför är de så få av dom som bry sä om oss?
- De ha ja å undra över...
- Va bestå vi av?
- Till 95% av luft.
- Varför finns vi?
- För å plåga varann... få varann å skämmas...
- Vilka ä vi egentligen?
- Vi ä cenobiter...
- Varför dväljs vi som i en gråzon, ett ingenmansland, ett ödeland?
- De bestämdes den 2:a september 1809 (eller 80 år före min tideräkning, som börja me att Nietzsche skåda ljustet å Hitler trängde ut i mörkret), då Sandels å Kamenskij söp sä redlösa på bögekrogen i Frostkåge å kom överens om ett vapenstillestånd... Ryssarnas huvudbas blev Pite, å småsvenskarnas Ume. Vi som bo å gno däremellan lev sen dess i ett maktvakuum, ett interstellärt, stormvinande å nerkläckt väntrum till en Veterinär som bara ha en dom å en spruta... Två vecker efter Frostkågefyllan avslöts Fredrikshamnshfreden, då vi förlora dom

sisuladdade suomikukarna å Norrbotten avskildes från Västerbotten å överläts å missfall,
grottrån å lie down-komedianter...

- Varför finns de nånting?
- För att Gud ä ond.
- Vilket ä de enda sanna ordet?
- Kaos...

Morfar gjorde tecken att seansen va slut.

Han tog fram guldure å konstatera att klockan hunnit bli kvart i fyra. De mörkna å ven, blötsnön drev in över altan å släckte marschallerna.

- De bli no int fler än du å ja, pyret...
- Ja fatta int varför dom gör så här... dom sa ju att dom skulle komma...
- Vi få göra de bästa möjlia när de nu ä som de ä...
Du ha inga vänner, de ä bara å erkänna... du jer för låg nearn dyngfalle...
Du ha aldri haft tur me tilläggsnumren... du få vara nöjd me en matlapp...
Sura int, då kom buan å ta dä...

Så vi åt å drack å sjöng å lekte...

Vi lekte judar å nazister... sparka skeppsråtta... lida pin...

Hela havet stormar... hela jorden brinner... hela Sverige ska dö...

Pipblindbock, smussla penning å gröten kokar över...

Vi lekte akta svansen, gissa jude å pressa smärtgränsen...

Märka ord, tappa hakan å hänga läpp...

Charader, monader å bastonader...

Rulla hatt, kasta spegloser å visa humör...

Hök å duva, råttfångarn å gå så nära väggen... Finta Krobbe, Ormen länge å kedjerökarkull...

Dra en Tarzan, rulla förhud å joxa me trasan...

Vi spela skrappoker, sänka båtflyktingar å Jago...

Khmerschack, Dominance and Submission å amnesi-Memory...

Svälta bengaler, Solitär å Stylit...

Morfar härma vrålapar å hyener... Holmér å Lönnå...

De finns mycke man kan hitta på mellan tummen å pekfingret...

Vi sjöng "de va så rolit ja måste skratta"...

en sockerbagare å små groderna...

mors lilla Olle å prästens lilla kråka...

en liten klapp, en liten klang...

droppen Dripp å droppen Drapp...

kulligullan koko å sussilull å sussilo...

zum-gali-gali...

följ me mej till Syracuse...

regnet de bara öser ner...

Sist av allt öppna ja presenterna från morfar.

Två böcker inslagna i begagnat smörpapper: "Dom fiffigaste judiska ritualmorden: Bearbetning för barn" å "Mumintrollen löper amok"...

ett pussel me motivet eldstormen i Dresden...

en pyjamas som Lenin ha vätt ner...

å en pitbullterrier som tyvärr hade kvävts i paketet...

Sen va festen över... vi frös så vi skallra å de knäppte i lederna... ingen av oss orka duka bort...

Roligare party har ingen haft...

Men de kändes int så bra. Ja glana länge...

Tänkte på allt som ha vare... minnet ä en komposthög me krälände maskar...

Ja ha bara sett havet en gång, å då var nä grått å röt...
Ja ha bara vare i fjällen en gång, å då var nä dimma tjock som rotmos...
Ja ha bara vare glad en gång, å då fick ja en feberchock...
Å man int uppåt å framåt så ä man väl neråt å bakåt...
Till slut sitt man där å kan bara gnaga blånagla...
Hur skulle ja orka leva om int Satan hade lärt mä å skratta åt eländet...
Undra om ja kom å göra nåt bra nån gång... som Gavrilo Princip... eller Paul Tibbetts...
Livet ä en rebus som ingen kan lösa...
Ett flickverk... en grym nyck...
Innan ja somna bad ja om att aldri mer behöva fylla år...
Förlåt å ursäkta...

klewärv kostym

söndasbläe löst, stärkt skjortbröst

skarpkrage löskrage

walk färdigknuten slips

krupen en stickad ylletröja

sänkesam hindersam i arbetet

taput dum, bortkommen

Oskar Ernst Bernhardt en straffad fd köpman i Weimartyskland som grundade
Graalsbewegung och påstod sig vara Messias

glana låg vaken

Gavrilo Princip sköt som bekant Franz Ferdinand i Sarajevo och utlöste 1:a världskriget

Paul Tibbetts fällde Hiroshimabomben

- Men kära hjärtanes, hoa Hugo Silvergran dåft å gocka ut genom glipan i sin hemmansdörr, få ja sånt finfrämmande? Äre int morfar som jer ute å gno?

- Houwwa, Hugo, hosta morfar, herreminget va ja ha längta efter dej!

- Säjdu dé, låtdäsånu, kokettera Silvergran. - Int va du så angelägen sist ja träffa dä.

- Kan du förlåta mä? snyfta morfar å tände en violcigg i ett bäckenbensmunstycke, ja skull ge va som helst för å ha nå ogjort.

- Ja he bero väl på, mena Hugo. - Innerst inne vet ja att du jer len å goo som ett barnarschhål, morfarsgubben, men du jer nå förbarmelit vass i mun.

- Ja be dä på mina bara knän, lipa morfar å veckla ihop sä som n'syscha. - Du måst förstå hur ont he gör i mä, jämra han sä, vi som känn varann utan å innan å ha haft så mycke skönt ihop.

- Jajja, he få väl vara bra mellan oss igen då, torrskratta Hugo. - Schluut kråla på bron min, du förstör ju finkläderna dina.

Morfar hade på sä sin svavelfärgade rökrock, en fin chockråsa slipåver, uringula, utsvängda gabardinbyxor å ett par pumps i saffran. På huvet satt hans SS-mössa käckt på svaj.

Även ja va gåbortklädd i min mysdress i läder å gummi.

De va en härsken älghetsdag, å kulkärvarna från jägarnas skyttegravar dåna genom sumpslyet i Drängsmark.

En kviga me pepprade baskankar släpa sä in i ett yvit nässelsnår, men fick fort om känna på en eldkastares heta uppvaktning.

Eftersom kuk- å fittskott samt magträffar gav jägarn mest prästige så vimla de av sårade jur som bröla i brunst å vanvettssmärta.

- Ja höll just på å baka, men kom in ska du få dä n'tår å n'hutt, bjöd Silvergran me en flotti gest.

- Du wål ta we dä pajken å, tillå han nådit å rynka sin mögliga nuna, även om han se ut som om han ha svalt sperman å tappa pengarna.

- Tackar som bjuder, ja höll som på å bli övervänt, klandra morfar å mysrufsa till sina testar.

Han strutta in i torvfårstun å bana sä väg genom sytillbehörssnåren.

Han vek sä dubbel å trängde in i Hugos pentry.

Ja följde efter me en klump gammal säd i halsen, å sist kom Hugo rultande på sina kallbrandsben.

Morfar svepte elegant av sä rock å mössa å slog sä ner utme köksbordet.

Han spotta mä i trynet å tvinga mä å bresa upp i den gynekologstol där Hugo förr bruka ta emot sina kunder.

Silvergran såg inge bra ut.

Han vira den spermasåsiga angorakoftan kring humlemidjan å rätta till sin lovikkasuspensoar. Dom åderrosiga bena va bara, men på fötterna fräste ett par raggsockor.

Han hade otäcka sugmärken på tutarna å turkåsa papiljotter i sina få hårstrån.

Hans skalle va likgul, den harmynta mun illröd, å dom grodromsartade ögona starrvita.

Han skicka just in en plåt fyllda dibarnsskallar i gasugn.

- No äre rent förbannat, krömmes han, att de enda som dug å smörja plåtarna me ä fittsaft från fnissiga småstinter!

- Va fan säj du, tände morfar å tryckte av en kanyl heroin i tinningen. - Vars få du tag i nä, å hur i Guds moders knottriga anus våga du handskas we tockedenna?

- Ja känn ju ett afrikan som jer BS, vet du, å den tokfan ha ju hand we sämresorten så han bli brättröidje på kuppen. Han bruka tappa suggerna på ett par dessiliter sås när dom sjegles å löintjes som värst. Ja bruka koka broskgröt åt han som tack, förutom att ja få suga av hans vurst.

- He bju me tjaijes, stöna morfar lystet. - Men ja ska int missunna dä dina bäjbihiuven, hugoito. Va ha du i dom?

- En snorstuvning me stålull, stinsögon, spikbölder å svavelsyra.
- Du ha aldri fundera på å använda luespuré?
- Naa watt, värjde sä Hugo, he tört väl vara nalta ohullt.

Morfar finrökte tyst me små nätta strupbloss.

Han putsa sina Ahnenerbeglasögon å snegla vrängt på Silvergrans mulliga häck.

Hugo fortsatte å präkka på me storbake, han pensla just en tumöraladåb me sirap, ketchup å strössel.

Morfar bläddra förstrött i ett nummer av Svensk Damtidning. Han la en loska på prinsessan Viktoria å lekte en stund själsfrånvarande me min styva lilla kuk.

- Hur jer-e annarsch då, harkla han sä till slut för å bryta den ruvande tystnadens vända. - Gå du bara å måra å slåta på, eller ha du nå kuk i dä utimellan?
- Ja du vet hur e jer: no djett man vara om sä å kring sä för å få någä i sä å på sä, vitsa Hugo å slicka i sä n'kusunge.
- Ja bli så jävla tagen av å få träffa dä igen, Uno, fjäkskvamla morfar. - Förbanne mej om ja int sitt å kåta upp mä.
- Men Gud va du gör mä generad, rådna Hugo å grävde fram en näve kangelbär att garnera aladåben me.
- Du vet för mej ha ju otukten aldri vare nån drökketsj, snarare ett kall, stylta morfar fram.
- Ja må ju få säja att mäster Hämmerlein ha vare huld mot mä, för du kan int neka till att ja ä fekkst i Kågedalen. Å kuken min härda Han i martyrernas blod, för den ha aldri svike sin herre å mästare, he vet du lika väl som ja!
- Du ä fager å vän som en utknullad gristarm, morfar, å kuken din jer som n'maggot! böla en barsk stämma utifrån tuvtamburn.

Två tursar trängdes i kokvråns öppning, å den som talat trängde me ålderns å styvhetens rätt först in. He va ingen mindre än brandrotmästarn i Kågeträsk, Johan Westermarck. Han satte sä tungt i skinkskinnsoffan, spände sin frätande blick i morfar, å tryckte älgstudsarns mynning mot hans panna.

- Hur ska vi hawa nä, pöste han dumdrygt å tvinna sin svinborstmustasch me dom tjocka, legendomsusat rörliga läpparna.

Morfar flacka me ögerns å sökte hjälp, men Hugo klippte bara skälmskt me ögonfransarna å ja blunda å nynna en fin bit av Hepstars för mä själv.

- Men Johan, kved morfar svettskärrat, varför jer du ond på mä? Ha du rent tänkt göra dä olyckli?
- Fy faan va fisi du jer, satamorfar! kackla den andra karn skadeglatt.

De va Ralf "Slurpljudet" Marklund, bördi från Norrlångträsk, en hårdspacklad MBD-gubbe i grå persianmössa, bomullsbrynja å galonbyxer.

Dynamitjakt på jur i gryt va hans stora passion, men även handgranatkastning mot allt från klövvilt till permobilar förmådde egga den kurande gestalten, vars blick va som en släckt cigarrett.

- Om ja bara visste va ja ha gjort er, basar, gnällde morfar å vred ängslit sina frökenhänder i dom svarta sammetsrunkhandskarna.
- He ska vi int munhuggas om, bestämde Johan å la bössan över sina tantlår. - Ja ville bara se om du vart spak, bögekäring, bullra han å tog av sä skarphatten så en grårisi hårbuske kom till synes.

Brandrotmästarn knäppte upp den hamsterbrämade vargskinnspälsen å blotta sin lurviga bringa.

Den väldiga staken doldes delvis av en virkad kapsel av scoutpittsfjun, men punkulerna dingla som kokosnötter över soffdynans kant.

Johan Westermarck va vederbal å bockbent, en myrlaggscharmör me ett hjärta av pottaska, utrustad me krokodilhumor, barntafsarcertifikat å kroppkakenäsa. Hur många gånger han vunnit Tusen Bögars Rally visste han int ens själv, å i sporter som sängrökning å hasavarp sökte han sin överman.

- Jävlarna som tog kål på Ernst Röhm, svor morfar å tände darrfumlit en fnaskeigg me n'solsticka, he jer int så gott å säg om du gantes eller int, Johan, men ett ska du veta, å he jer att ja ofta tänk på dä när ja runka.

- Wal jära wäl, he va rolit å höra, men he djäll int he int. För ja ha aldri kunna we dä, morfar, å ja vet int varför.

- He jer väl int sä fällt, bröt Slurpljudet in, å skvittra gubbgrädden i en sån där Belsenfjolla!

- Du Ralf, log morfar å sög in rök, sug din egen kuk innan du gapa över andras.

De vart tyst ett skåv, å köket kändes ogästvänlit som en livmoder. Vi blinka som ödler i likskugga, å ja trodde ja ville dö.

Mörkret höll på å lägra den motspänstiga bygden, bara nåt enstaka automatvapen spotta ut ett eller annat vådaskott.

- Nu karar ska ni få er ett fika å en djävul! jubla Hugo hurtit. Han tog ut babygrotterna ur gasugn me en rökt å krympt grytlapp, Långhåri-Lars-Tammas.

Sen öppna han locke till skafferie å börja gräva efter någe å stoppa i mun.

- Iåmé att ja int få behålla nån annan mat än fetsperma själv, åsså de att ja ha haft så få torskar siståren, så gå de ju just int åt nån mat för mä. Så ja hoppas nåt kan smaka, även om de ä från i förfjol.

Han bulla upp en påse sårskorper, en torr moderkaka å en synsk navelsträng. Fyllde på me ett fat ruttna råtter i slutmuskelgelé, en levande turknjure, två kalla blygdläppskrustader me varsin friterad clitoris på toppen, å en skål inuitförhudar pudrade me florsocker.

- Sätt er till bords, bjöd han me en fjompi min i det av livet söndertuggade å uppstötta ansiktet.

Han ställde fram en tillbringare Cool Aid å en kagge bisambrännvin. Dessutom fick vi kaffe spetsat me Bhopalsyra, å varsin negerboll me hull å hår kvar, så de jick ingen nöd på oss.

Morfar å Ralf kom ihop sä över turknjuren, som skrek hjärtskärande när båda två högg gafflarna i han, men annars gick de som bra under fiket.

De va sen de börja bli otäckt.

- He var som nalta skrufft, å man va sjvungen å särij å tågg för å få i sä eskimåskinnena, knorra morfar å peta sina få, giftiga gaddar me hallickstiletten.

Hugo blev grå som fru Öberg. Han va husmor ut i kukspetsen, å varje spydihet fick han å wal uti eint, särskilt om de gällde mat å mos.

Han täckte sina tårade ögon me dom reumatiska händerna å grät tyst, en levande död förebråelse, me en rökkringlande Ceconencigarr mellan ciklidläpparna.

- Men ja förstå mycke väl varför du int vill bjuda på babygrotter eller tumöraladåb, knarra morfar syrlit som en fitta. - En grann kar som du måst ju ha fullt upp me gluphungliga kavaljerer året om, he säj sä ju själft. Sprut i en trut, å sen lite mat i magen, som Per-Albin bruka säja.

- Helvete, morfarspuggan, svor Ralf Marklund i den mållöse Hugos ställe. - Du ä de skabbiaste lösnummer som nånsin ha ride ranka på en gärsgård i hela Kågedalen!

- Men usch filibabba va du häv ur dä skitprat, Ralfjävul, invände morfar. - Ja kom aldri å glömma den gången när Pattaya-Urri lura dä å knulla Subb-Inez i murrån, å hur du njöt i tron att de va en frälst 7-årsgrabbs mjälla marsipanbak.

- Folk undra lite till mans hur du morfar bar dä åt å leva me mormor alla dessa år utan att piggen din slank in i jellybellyn på na nån gång, högg Slurpljudet till me för å dölja sin skam.

- Mormor va n'kar, he jer lika visst som att Henry Rinnan skrev Emil i Lönneberga, bedyra morfar.

- Hon hade päls runt mun å va stark som ett grotttroll.
Å ja svär vid den Vanmäktige att hon bara hade ett hål därnere å ett i nyllet.
Ja kan citera Nittschä för dä, ditt as: en horkäring odlar icke köttkorv i sitt kved, ej heller kan hon supå nåjder under bordet.
Men mormor hade en rikti bödelskuk, å söp gjorde hon som ett mongosvin inför slaktarkniven!
- Int ska ni divel om mormors kön, he vet bara Den som rår över piepel å jur, sa ja, parveln me Neeskenspolisongerna.
- Håll käften! skreje morfar så rösten slog över.
- Satatarm, va ja ångra att ja int ströp dä direkt när du klämde ut ur röven på pappa din!
- Pajkstackarn ha ju rätt, förmana Johan. - Mormor ä död å begraven sen en oherrans massa år, å ingen tört väl sakna na, hur hon än va skapt mellan bena.
- Men barna ska int ställ opp sä mot garvfolke, sura morfar.
- He jer väl nog synd om han som he jer, tyckte Ralf. - Han se för jävli ut.
- Han måst ju vara utväxlingsstörd, mena Johan.
- Jo han ha nå dumtag som nån måst ta ur han, vidhöll morfar, men ja vet int va ja ska få mä för rå.

Han sucka som en ärli jude.

- Jahapp, pojkar, nu ska vi ta å masa oss hem innan bögknackarna ligg på lur utme skoxstigarna, anförtrödde han vem som ville höra på.
- Va du verka stressad, anmärkte Johan å tömde kaggen me bisamsprit.
Morfar gjorde min av å vilja he på sä rock å mössa, men han sattes bryskt ner igen av den grymtande Kågeträskarn.

- Fevelfitta, mästra Slurpljudet å visa sitt inflammerade tandkött.

Han slet åt sä SS-mössan å fingra apflinkt på silverdöskallen.

- Så du jer som rent nassist du, morfar? undra han å sökte hålla fast morfars isblå ögon me sina gula.

Morfar tände spotskt en marikacracker å blåste ut den gredelina röken genom näsborrarna.

Men de märktes att han va livrädd. Han fämönnes me en glasburk där en vandrande knarkpinne klängde, å undersökte sen me obscen frenesi sina vanvårdade handlovsvårter.

Han snegla ut genom fönstret å fråga hur går nä me älgjakten, hör ni -

- He kan vi wavel om sen, avbröt Johan strävt å vred stiletten ur morfars Barbiehand.
- Nu ska vi ha reda på om du ä nassist eller int.
- Jo he kan ni ge er fan på att ja ä! skräna morfar besinningslöst. - Å ja ä stolt som Satan över nä!
- Förneka du gasningen av 600 miljoner judar!?! vråla Johan Westermarck, sög i morfars spetskrås å skaka han som en prostatakuk.
- Hördududu, snygging, håna morfar, dom judar som ja flådde under krige va ena jävlar på å tända eld på sina egna fisar, å de va den enda gas ja hörde talas om, he svär ja vid allt som dyrt å helit är!
- Må Jesus förbarma sä, viska Silvergran å fimpa cigarren i mun på en glöd- å askätande pelargonia.
- He jer tur du int själv hör å förstå hur du låt, morfar, för då skulle du riva dä till döds me n' rasp hellre än å leva me skammen!
- Huga, Hugo, grimasera morfar, fast i Johans grepp som n' fis i en påse, om du bara visste va ja ögles varje gång ja se dä! Du jer sä jut att säden skär sä när man spruta dä full!
- O ve, morfar, he skull du int ha sagt, avslöja Silvergran. - För nu måst du bjuda på dä själv vare sä du vill eller int. Vi ta in han i sovrumme, nicka han åt mamsell Westermarck.

Morfar gorma som månglarn som drev ut Jesusarna ur temple, men Johan bar han som ett trilskt men ändock pippgirit barn in i Hugos rökunkna å sädsolkade knullvrå.

Min morfar spotta å fräste som en hunгри fitta, han försökte bitas men blev knäad så tandstumparna flög ut.

- De där lärde ja mä av Tommy Alexandersson, sa Westermark, slängde morfar på mage på Roseniussängen å böjde bak armar å ben.

Hugo tog fram en musläderstropp ur suspen å knöt ihop anklarna me handlederna.

- Kom in, pajk, för de här ä de sista du få se av morfar din, mana Ralf.

Ja gick in å satte mä på bidén. Johan fick mä å fladdra me tungan på hans frilagda gumsekuk.

- Nu du, morfar, hånflina Ralf, ska vi göra de finaste två menisker kan göra me varann. Håll fast huve hans, bad han å vifta me ett rakblad.

Hugo högg i örerne å dunka morfars svordomsosande långskalle i sänggaveln tills han tog reson.

- De här blev ja expert på hos Tonton Macoute, skröt Slurpljudet me en hand under morfars haka.

Me två eleganta svep snitta han av ögonlockena.

- He ska int gå å blunda när de bli för hemskt.

- Hjälp mä, pyret, grina morfar, se du int att dom gör mä illa?

- Ja ä nalta schpett ett schläeg, förklara ja, ja rå int på såna här karar.

- Nu känn ja mä mogen för älskog, förkunna brandrotemästarn å stoltsera me sin salivslemmiga bögpåk. - Men nu satan bli ja arg, skwele han å peta på morfars lilla hårda.

- Han ä kåt som ett svin, instämde Hugo å klämde så hårt han kunde på morfars grankotte.

Just som han öppna mun för å yla körde Ralf Marklund in sitt halvslaka stolpiller i morfarsgapet.

- Gud nåde dej om du int sug som Jesus när han köna av de tre vice männen, ålåva han, då ska ja tussa ihop dä me ett arbetslag löpska bespisningstanter!

Morfar börja lydit suga me långa, härliga drag, han puta så gott de gick me dom smala läpparna å jobba så han fick djupa gropar i kinderna.

Johan smorde in sin tjurkuk me kabylsenap å drog brutalt isär morfars stjärtglober.

Me ett flickkvitter trätte han in sin blåribba i morfars möra, smöriga avgasrör. Han börja trögstöta för å värma upp flänsen.

Ralf höll ömt om morfars sugande huve å bestämde själv takten, å Johan höll sakta på å närma sä den hjärnblödning han ville ha.

Morfar gunga som en vagga, storögt stirrande, å de va konstit att hans stelsköra benstomme höll ihop så pass som de gjorde.

- Visst känn du själv hur mycke skönare de ä å vara ässjtjen motför å vara ärrvesaemm, spektakelgjorde Ralf. - He vore väl underlit om vi int skulle kunna ta ur dä nassisteriet, mena han.

- Ä du så stolt över att du ä arier nu då? gläfst Hugo å böjde sä knäkrypande snett under morfars blodiga aristokratanlete.

Morfar gjorde ett försök å skaka på skallen, men se de störde Ralf, som just höll på å känna sä nära Big O. Han grep nagelristande om morfars hjärnkupa å satte tummarna i öronmusslerna. Han ryckte å bröt så de knaka i morfars strutsnacke.

- Ner i welen på dä ska han, om ja så ska måsta be till den salta krämen i Sven Wollters bajstratt, orera han.

Johan va helt i sin egen värld, han stånka så han höll på å storkna, å i varje juck utnyttja han sina 12 tum. Pungkulerna daska tungt mot morfars utmärglade skinker, å takten närma sä 80 juck per minut.

Hugo titta på mä me simmiga ögon å lekte me sin mjuka lurvkorv.

- Va tro du, knullpyre, undra han hest å njutsucka djupt när näven gled in i rökan hanses, kan du få huvet å gå som n'jojo? Isåfall kanske du få smaka på min flotta stång.
- Kåtkäring, fnös ja.
- Du hörs högfärdi som en kruttorr kroghora, stöna han, men här hjälp varken skinn på näsan eller mjölk i bröstet, he ska du snart bli varse!
- Vik dä dubbel å slicka din egen fitta, såsmuff!
- Jävlar! rya han å sprang upp me nerhasade byxor.
- Du din djävul, ja ska ha ihjäl dä!

Han snubbla handlöst, å mens han låg utfläkt sparka ja sönder dom vildhallonstora testiklarna å bet av han vänstra ögonbryne.

Hugo kravla kippande in i ett hörn.

- Int ska nån jävla diva till tattarpajk få suga min präktiga murbräcka, yra han å gned sin tilltufsade ynkedom. - Han sug säkert sämre än en påssjuk Broderskapare, så ja gå då int miste om nånting.

Under tiden hade basarna börja komma.

- Iiihhh! tjöt Ralf Marklund å drog ut sin infekterade vörtlimpa ur morfars svalg för å kunna svina ner han i ansiktet.

Morfars ögonlockslösa själsspeglar dröp av varsperma å urinröslarver.

- Uuuuhh! röt Johan Westermark å slet ut sin blemmiga trollstake ur morfars blodiga rövtrut. Slemsäd pumpa som skum ur en brandsläckare över morfars ormande, taniga kropp.
- Herrejesus å den knullsjuka krubbitarn, viska Ralf å tömde eftersatsen i morfars nikotinfärgade hårstriper, de här satt gott, era jävlar.

Johan blunda å svalde lite av sin egen säd.

- Jo du Ralf; morfarsgubben må vara ond som Snoddas å äckli som min gamla mamma, men truten å rumpan hans ha allti varä alla tidens. Ume-Eskil hävda att morfar sug som Ebbe å motjucka som Sighsten, förkunna Johan å lossa på musläderstropen.
- Eskil ä ett härlit gammalt sprutluder, sa morfar me kvävd röst å sträckte ut sin knakande dödansarkropp.

Han luta sä lojt mot isterbukskuddarna å tände en tjackhorecigg.

- Men att han ä så himla knäpp att han jämför mä me såna där bisexdrottningar, he ska ja aldri förlåta han. Ja ä ju faktist den läckraste rövsotare som nånsin ha suge på en pisstrosa.

Morfar rökte som en dam. Ett kokett leende lekte kuslit me dom härjade dragen.

- Mången tack, mumla han förläget. - Ni karar, sa han salvselfullt å la sina händer på våldtäktarnas slokande kukar, vet tamäsatn hur ni ska få en å känna sä som n'kvinna.
- Ogachaka! skria Hugo å kröp fram mot sängkanten som ett fyrfotajur.
- Men Hugostackarn, hånflabba Slurpljudet, va riktit ha du vare uti? Du ä ju blodi från varkulan å ner till sprutsnibben.
- Kritter me fitter, svor Silvergran. - Pajken hans vart toki å försökte dunka över mä.
- Men lokka här, utbrast han å doppa rövvingret i morfars kräkfärgade saggklatt, som bjärt skilde sä från dom grådaskiga pölar av knullsås som stutarna pumpat ut.
- Nu jävlar ha du satt på ditt sista CP-barn, sållgräv!
- Jo nu ska du få lära dä hur de känns när de brinn i prästaköttet, hetsa Ralf. - Att du njut som ett fjas som få snas när vi straffpippa dä, he gör mä som nalta kontrut, sa han å försvann ut i köket.

Han kom tillbaka me en stekpanna som han drämde i huvet på morfar så högerögat föll ut på kinden å dingla i en sensträng.

- Lungen dä, Ralfgumman, skratta Johan, låt Hugo tortera han innan han bli för groggi för å lida.

- Jo nu ska de Satan i min lilla dosa bli husskut, Siljabloo, he jer då ett som jer riktigt säkert, lova Hugo å tryckte in sin prilla i morfars tomma ögonhåla.
- Synd att int Elisha Burr Myregg ä här, sucka Johan, han ä rent för jävli på å pina lukert. Ja minns så väl hur han plåga ihjäl ett par Jehovas vittret på en tarmfest i Lauker.
- Ja å Ralf dug gott, mena Hugo. - Men du måst hålla fast han, master å lord.

Han knåcke iväg mot garderoben å rota fram en rulle taggtråd, piprensare, en fårsax, en gasållampa, en limtub å en vattenslang.

- När vi är färdi me dä ska int ens den likknullande fibromälgen som Gunnar Grönland sköt pungen av vilja dra över dä, intyga han.
- Den som vill vara fin, måst lida pin, fnittra han å mata in taggtråd i morfars dävna ostron.

Samtidit pillra Ralf in en piprensare i urinröret.

- Du verka kinki, brumma fru Westermarck när morfar sprattla som ett gadarenskt svin å skrek som en allsmäkti bäjbi.

Hugo tryckte in dessi efter dessi i min ylande morfar, å tant Ralf satte på han en törnekrona av taggtråd.

Johan krama om han lite hårdare just när Hugo ryckte ut de han hade stoppa in. Morfar tuppa av, blödande som en söndersparkad skeppsråtta.

- Ja ha ett sånt otäckt pisstånd, avslöja Ralf å stack in sin svulst i morfars söta rumpa.
- Du lär ju vara som sessdjeru, håna han å spruta sitt piss i morfars tarmnystan.

Hugo la en klick diarré mellan läpparna på morfar när han börja kvickna till.

- Möla ihop han, massa, för nu ska ja flambara han, sa Ralf.
- Du ä för poteli, tisskrossar, flira Johan å knep fast morfar igen.
- Möksa å mankes så mycke du orka, böggjävul, för nu ska du få de schweenearsel du tigg om!

Slurpljudet tände blåslampan å log som en from tösabit som svälj en avbiten kuk.

- Säj nåt fult om Hitler! begärde han.
- Han slicka fitta.
- Mera! Värre!
- Han va född av en kvinna.
- O du din odjüssliga kukslukare! Du tro väl int du kom undan helveteselden bara för att du smäda Amos Hitler?

Ralf förde den väsande, lila lågan mot morfars skrevande skinker. Flamman slicka dom solkiga hårflätorna, som knastra till aska i en blink.

Slurpljudet satte gasålbrännarns munstycke mot analöppningen å lät lågan äta sä in i tarmen.

Morfar gol som Den Helige Bernt när Isterbandsligan satte på han slaktmasken.

De rykte som ur ugnarna i Arschwitz å stank som pojke möter flicka.

Morfars röst brast, han kröktes av spasmer, å kuken spruta sörja.

- Schluut riisk å ridjära! röt Johan, annars ta du live av han!
- Jo låt han för Gundes skull int få dö njutande, instämde Hugo.

Ralf ströp gasåltuben me uppsynen hos en surströmning som vakna i sitt eget spad.

- Va fan ska vi nu hitta på? fråga han håglöst å släntra bort mot fönstret, som vette ut mot T-spritsstritan.

Under tiden släckte brandrotemästarn morfars röv me vattenslangen, å Hugo tveka mellan fårsaxen å limtuben.

- Titta där gå Olga Saur! utbrast Ralf. - Å Pirjo Propp! Bjud in dom, Hugosatan, så få dom rida morfarsgubben!

Hugo störta vild av skadeglädje ut me guppande bröst, å kararna beredde morfar på hans livs nesligaste upplevelse.

- Du som ä så stolt över att du aldri ha vare närma en vahetenen!
- Du som skryt över att du kan Immanuel Cunts ”Kritik av den oreña murrän” utantill!

- Vi ska lära dä å tycka om 3 öppningar, å må Gud förbarma sä om du int håll dä styv, pissfitta!
- De här ska bli de roligaste som ha hänt sen Moses å Aaron runka i kapp!
Morfar fick int fram ett ljud, men han titta så bedjande på mä att ja börja gråta.
Tanterna kom invaggande me Hugo i släptåg.
Olga Saur va liten å torr me teddybjörnsögon, Pirjo Propp stor å safti me slagsida.
- Så de här ä morfar, slog Olga fast. - Hugo hävda att du säckla efter fitta.
- Jo no ä han luttn allti, bedyra Ralf.
- Då ska han få svetta upp kuken, lova Pirjo å blotta sin blodiga kloak.
Morfar dövre som en slickad clitta, å över hans spruckna läppar kom en djävuls jämmer.
Hugo å Johan tog i var sin arm, å Ralf la sä över skenbena.
Pirjo tog ut lösgommen, satte sä på huk å sög in morfars pung i sin rymliga käft.
Stödstrumperna va lagade me nagellack.
Morfar skrek så de skar i hjärnan, å sen svimma han.
Johan örfila han tills han vakna.
Olga knäppte upp landstingsrocken, veckla ihop benproteserna å börja slicka morfars lebbande sprakfåle.
Käringarna jobba så spottet skumma, men kuken förblev slak.
Morfar bad på hebreiska, men då gav Ralf tecken till Pirjo att kyssa han.
Hur dom än kämpa så fick dom int upp kuken, å till sist unna dom sä n' rökpaus.
- En sån äckli jävel, förfasa sä fru Propp å snoppa av en cigarr.
- Man ha ju hört mycke om han.
- Irma hade ju ett helvete me han!
- Nu vet ja va vi gör! sken Ralf upp. - Ja kan knulla lillan, så ska nä väl bli sprutt på morfarspålen!
Han tvinga mä på knä å propsa på att ja skulle ta han i mun. Ja sög begärlit på hans klemiga pick å knåda samtidigt dom slankiga nötsäckarna, men han va lika svår å egga som morfar vare nyss.
- Satans igel! explodera Slurpljudet å slog mä me knuten näve mellan ögona. När ja låg på golvet sparka han me skräppskorna i bakhuvet så ja domna av en stund.
När ja kom till mä höll Johan på å bända upp skitsjöra på mä. Han pulla mä hårt me sina valkiga nävar, å sen satte han långsamt in den jäsande rallarballan.
- Int lönsch he du böla å båådd, förkunna Hugo å skalpera mä me fårsaxen samtidigt som Johan sprängde tarmen på mä.
Ja svaldes av ett krälände mörker å mötte det ljus som aldrig värmer.
- Hata å lid, mana han. - De ä du som ä morfar nu.
Han visa mä hela världen, å sen ugniversum, å Kågedalen fanns överallt.
Å en morfar måst de allti finnas.
Sen såg ja Drängsmark å Hugos hemman från åvan.
Ja va i en takvrå i sovrummet å såg mä själv bli arabknallad av mäster Westermarck så sängkläderna ånga. Ja hade spranga men verka helt borta.
På golvet låg morfar å tommes på. Hugo å Ralf höll fast överkroppen å tvinga han å koxa på Johans råa mordknall.
Morfars ben hölls fast av Pirjo Propp, å på hans skamsna kuk red Olga Saur.
Hon malde å spjela på me den variga hudsprickan kring min morfars sotgranna fröjdestav.
Morfars mun gapa som om han rya, men ja hörde int ett ljud därnerifrån.
Olga arbeta me de ursinne som död brunst skänker.
Pirjo pilla pungen me ett efterblivet grin.
Ralf skratta ogråtna tårar å runka glupskt.

Hugo höll nu ensam tag om morfars huve å axlar å nödga han å se på när Johan förgrep sä på min knubbia kropp.

Morfars händer va fastspikade vid golvet, å på huvet satt en luciakrona.

Han va naken på överkroppen, men sånnaversbyxerna va fortfarande på.

- Morfar likna en gud, sa ja för mä själv, å i ett nafs trängde hans öga ut ur skallen. Han dallra å skalv å blev kokande röd. Stomipåsen sprack, fiket kom upp. Ja såg in i å genom han. Hjärtat brast, hjärnan brann, själen blev till intet.

Olga vältra sä av han me sperman sipprande ur den sjuka fittan.

Sen fördes ja bort å vakna me en molande ondska i köttet. Ja låg i en hög slaktavfall ett gallstenskast från Silvergrans gård.

Ja va bränd, skrapad å stucken, men ja va omöjli att kuva. Arslet sved å hjässan värkte, men morfar hade fare mer illa.

Han låg på mage brevi mä. Ja snodde på han å såg att han va dö. Dom hade knipsa av han testiklarna å bröstvärterna å skure av han kuken. Den hade han i mun.

Ja stal Hugos skottkärra å la morfar på han.

Ja mauka iväg över myrar å tallmoar, svept av natten, kyld av vinden, piskad av regnet.

När gryningen stack hål på nattens pupill blev iskäskurarna till snöglopp.

Ja kura naken under ett avlägg i Ersmarksbodarna. Ja fick mä en dåll å åt en råtta.

När kvällen kom hasa ja vidare.

Tjäderskogen va som en miljon utbombade katedraler.

Natten gick mä in på livet å kom me skamliga förslag.

Granarna ruva på uråldri ondska, dom hade komme vandrande från Sibirien för å sprida mörker över de ariska tjärnlandet. Dom stog tätt för å kunna kväva varann.

Tuverna fjädra men bärrise tog fast å stenar å rötter slog emot.

Fallna stammar spärra vägen, bjüstun blev till glägga.

Mörkret hade inget hjärta, stigarna hade glömt varför dom fanns till.

Men ja bela på bra å va gangflut, så frampå efternatten va ja framme.

Ja skröla in på Landsförsamlingens kyrkogård å hitta en värdis viloplats invid ett åldrit barrträd, en grov svart- eller terpentintall.

Ja spada upp en grop å stjälppte i min morfar.

Sen gick ja till gravkapellet å hämta en armerad cementplatta.

Ja bar han till graven å rista in ”Morfar” me en spik på han. Sen läste ja en mässta.

Ja va klomsn å hade krimmen, så ja skovla huttrande igen hålet.

Ja luta gravsten mot en askkopp å satte mä på en trädrot.

Kama-Mara kom fram å prata om våld å sex, å ja lova å göra mitt bästa, de va ja skyldi morfar.

Han vråla av vrede å kättja... Kali-Yuga ska mala på...

Äntligen va ja ensam...

Som de va tänkt från början.

Som de allti ha vare.

När ljuset trängde igenom mörkrets hymen, sävilit men envetet, reste ja på mä.

- Du va mä kär, mumla ja å pissa en skvätt på morfars grav.

Ja ville hem.

De ä ja som ä morfar nu.

krömmes klagade

tockedenna sådana saker

brättröidje svankryggig

sjegles grimasera
löintjes slingra sig, orma
tjaijes kråkas
Naa watt Nej, vet du vad
nalta något, lite
ohullt ogott, överdådigt, slösaktigt
präkka slösa bort tiden med småsyslor
måra sakta knåpa med något
slåta småstöka, fördriva tiden
djett måste
dröckettelsj tidsfördriv
mäster Hämmerlein Satan
fekkst vackrast, fagrast
vederbal solbränd, väderbiten
bockbent knäande
hasavarp självförvållat misslyckande
gantes retas, skojar (kan även betyda kela)
wal jära wäl för all del
He djäll int he int Det spelar ingen roll, gör varken från eller till
fällt viktigt, angeläget
skåv ögonblick
skrufft skrypt, odrygt
särij å tågg sarga och tugga, mala med käkarna
wal uti eint bli till intet
divel tvista
piepel stjärtgosse i KZ
tört torde
garvfolke de vuxna, de arbetsdugliga
fevelfitta en oduglig fitta som bär sig bakvänt åt
wavel babbla, svamla
ögles bju' sig kråkas
jut ful
Rosenius Evangeliska Fosterlandsstiftelsens grundare
skwele väsnades
ålåva hotade
trätte proppade i, tvingade ner
ässjtjen tam, tillgiven (om får)
ärrvesaemm ostyrig, besvärlig
welen matstrupen (på nöt och får)
sällgräv smutsaktig person
fjas våpig, tapig flicka
snas kuk
husskut kusligt
lukert läckert
knække knallade iväg, med stultiga steg (om åldring)
sessdjeru som behöver mycket utsäde (om åker)
möla mörbulta, knyckla ihop
poteli lustig

möksa å mankes möksa: oupphörligt röra på sig. Mankes: oroligt vrida och flytta på sig, vändas
odjüssliga odygdiga, äventyrliga
riisk å ridjära skämta och leka
närma en vahettenen nära en kvinna (ej bondska)
luttu villig, som har lust till något
dövre vibrerade
lebbande slokande (om blomma)
skitsjöra stjärten
båådd tjura (om barn)
spranga feberkramper hos barn
tommes rullade på rygg (om häst)
koxa titta (spec. på bruden vid bröllop)
spjela hålla på att göra något svårt
sotgranna som lätt blir smutsig
sånnaversbyxerna byxor med öppen gren
mauka gå i djup snö eller i blöt myr
iskäskurarna iskä är underkyllt regn
dål tupplur
bjustun dy, gyttja
glägga ishalka
bela knoga
gangflut rask i gången
skröla smög
klomsn fumliga händer p g a köld
krimmen snuva
Kama-Mara Siddhartha Gautamas vedersakare, begärets och dödens demon
Kali-Yuga den värsta av de kosmologiska cyklerna

De ä en vecka sen dom döda morfar...

Eoner...

Ja orka int bo kvar här ensam... ja far till Skellefte...

Skellefte... ja bo i ett soprum igen... bara surdeg å senapskorn att äta.

Ja gå som om ja vore död... minns allt vi gjort tillsammans...

Sursupa å titta in i himlens svarta hål, själens mörka natt...

De ä allt som återstå...

Inge mer å berätta... bara brottstycken... ”Höre ich nur diese Weise, die so wundervoll und leise”...

Om nån nånsin kom å läsa de ja ha skrive kom dom å undra vem ja va...

Bara ett namnlöst pyre som va tvungen bli morfar men int kunde...

Bara ett jur i kaos...

Juldan...

Ja va till graven i natt å tala me morfar...

Bad å få komma till han...

Sa att ja int orka mer...

Han svara att de snart ä över...

Abaddons änglar ska hämta mä när min tid ä inne...

Han vet att ja ha skrive om han men han förlät mä...

Ja ä sjuk å galen...

Ja längta efter å dö...

Morfar, ja ä int värdi...

Eloi... Eloi... lema sabachtani?...

Eloi... Eloi... lema sabachtani? Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?

APPENDIX

Minnen av morfar

André Sundlund, 91 år, barndomskamrat:

- Jo no kände ja Holgerstackarn, må du tro. Vi gick i småskolan tillsammans, å under de sista jävla åren ha vi väl bytt några glåpord om Gud, Fan, nära-livet-upplevelser å agrarpriapismens grundvalar.

Han Holger va int go å tas av, he säj alla, å he börja gå snett redan när han va så liten att ögona int hade sprucke upp å mun fortfarande mumla inåt.

Han växte upp hos en karl som bara levde för döden. Holgers morfar hette å Holger Holmlund, å de hade alla förfän gjort, så långt nån tångförlöst kunde minnas.

Den här gammelmorfar hade rykte om sä å vara vedermärit grym mot alla han rådde på, han dyrka Djävulen å håna allmogen för att dom gav sä åt kvinnor å int våga så den mörka jorden.

Hurdenuva så hade han locka å egga krafter han int kunde mästra, å dom tog han när lillholger just lärt sä självtillfredsställelsens ädla konst.

Men ja ska berätta va I minns från småskolan om n'Holger.

De va ett brott att leva på den tiden, he fick då vi lära oss. Upp 3 varje natt för å hinna packa kvåln å lajvän i räinhlan å kuta dom fyra milen till skolan å dra en slibbrunk på majjens stolsits.

Underlivsningen va så naulaus att dom flesta småttingar vart missbrukare, för droger fick man lätt tag i bara man lyfte på skelken å himla me ögernå framför kyrkvaktmästare å hobbygubbar.

Å Holger va värst av oss allihop, men han skötte nä snyggt.

Lärarna va djävlar, höga å utsvultna. Dom slog så länge dom orka å sen en vända på syket.

Eller också hängde dom sä i tarmarna av ett önskat barn.

Ja minns en av dom särskilt, en hjärnskadad knil som vi kalla Kangröveln. Han va ordblind å hev över nä, å tålde int att nåt barn såg andra ord än han.

Vi hade han säkert ett år, å på alla lesioner jauka han allenast om att Joycus från Dublin dog för våra cysters skull å att vi aldri hur vi än må stöna kan gottgöra nä.

En gång skulle han ha Holger, som va klipskast av oss myrmossebarn, att läsa en mening.

Å Holger va så full som fan att han int visste till sä, så han läste: - "Menisken skapades till gudingens avbild."

Å Kangröveln hiita: - "Brune guu, om he fanns fler som duu!

Då våga orden flyga, nu törs dom bara
smyga!

Du ditt fula lilla as, en gång ska du
bli bas!

Gudagott å å leva, men så djävulskt
skönt å dö!"

Sen stack han pekpinnen upp genom ett nashål å in i hjärnan.

På rasterna kasta vi knöppelstaan på minstingarna, eller också blåste vi upp tåsker å skrovtåsker me vassrör å stack hål på dom.

De som fattades i huvve fick man betala me pungen.
 Föll nån va kreingåm en hel drös på han å spöönne.
 I tvåan blev de som en fluga å tatuera sä.
 Mest motiv ur apostlagärningarna, men ja minns att Holger valde tre sexer på hjässan.
 Men hu va arti å ärti han va mot förmån å storgubbar!
 Han knussla int me komplimanger om dom hade halva inne!
 De va kämpit många gånger.
 Då man kom hem var nä bara å rainhl av sä å sen marsch i säng, ögonaböj.
 Man fick veta att man levde, å vilken skam de va.
 Int bara för mor å far, utan för släkt å vänner, ras a art, materia å energi! Supersträngar å subkvarkar!
 - ”Hott sjellå”... sa pappa när han la märke till mä, ”ska vi verklien sätt vé kalven jenna?”
 Mamma satt fast i spisen sen några år.
 Hon titta upp, de märktes att hon hade vare snäll men fått äta upp dä.
 - ”Näe, vet du pappa, ja tyck han ha haft sitt lilla rolia... han ha fått sin chans men inte tage han...”
 Men mormor rädda mä, för hon ville ligga me mä.
 Holger höll sä mest för sä själv.
 Efter tre år va vi fullärda, då visste vi hur man få rumpan å rodna i bastun å varför allt rör på sä.
 Enda gången ja va me Holger efter skoldans slut skulle vi smygjaga me slangbella.
 De fanns en gammal fitta som skrev ravelböcker å bodde i ett bilvrak vid Villkoret.
 Henne skulle vi ta. Holger ha allti vare markvis å valde ut ett videsnår utme stigen där vi hade fritt skottfält.
 De hade regna å va skrenut, då hon kom hjäande.
 Hon hade inge å komma me... hon va till förtret... de fick räcka nu... vi hade fått nog...
 Hon va en sån där som spååke å hade sä, gav sä ut för å vara en tjännespåk.
 Mycke riktit titta hon upp å hojta till, fast hon omöjlit kunde ha sett oss. De va itesjmån skjuthåll, men Holger tveka int. Han sikta noga å slunga en metallkula mot na. Den tog i ögat! Å innan hon hann få fyr i pipan hade han satt en likadan i andra ögat!
 Sen rusa vi fram å prata förstånd me na. Gissa om man va malli!

kvåln den hårda brödkanten
lajvän matresterna
räinhlan den stora spånkorgen
naulaus meningslös
skelken lappkolten
knil puckelrygg
kangröveln spindeln
hev stolt
jauka pratade entonigt
knöppelstaan småsten: runda, lätt rullande
tåsker å skrovtåsker grodor och paddor
kreingåm snabbt, raskt
spöönne sparkade
rainhl å sä torka sig i stjärten
hott sjellå beror på, undrar just om...
sätt vé låta leva

markvis kunnig i markerna

skrenut halkigt

hjäande pustande

spåake en som spår, förutsäger

tjännespåk en som känner på sig vad som ska hända

itesjån i knappaste laget, nått och jämnt

Henning Mikaelsson, 87 år, h.äg., f.d. kamrat till Holger Holmlund:

- Ja umgicks me han på 50-talet, då a'Irma fortfarande levde rullan. Hon va ju ett stycke utan dess like: låg huller om buller me livjuren å kröp under bingoborden å sög av så många skrövelkukar som hon kom åt.

Holger va stili på den tiden, fast håre börja bli gresst å stjärten knoti.

Men han va int alls lika intresserad av sex som han ha vare siståren.

Om de ä nån som man ska slå grämmja på för att he gick snett för Holger Holmlund så är de a'Irma.

Hon skulle ha skure näsan av sä för å få i vilken kuk som helst, men Holgers tog hon int i me sockertång.

Hur Holger tog de vet ja int riktigt. Vi prata int fitta.

Vi körde modelltåg som massakrera småjur, å ibland spela ja dragspel mens han sjöng nån andli låt.

Titt som tätt fick han upp ett fulil å stängde in sä på kammarn å skrev så de brann på sin bibelkommentar, som va så rysli att man få lust å skava av sä förhuden när man tänk på nå.

Han läste valda stycken för mä, ur minnet, i fyllan, å ja grät å bad för han.

Han läste ohygglit mycke, å kunde alla tungomål.

Han låna tusentals volymer om året, mycke gammalt å grått utifrån stora världen.

Å så han skrev! Rulle upp å rulle ned kludda han på billit dasspapper, å Djävulen satt på hans vänstra axel å diktera.

- "Bara int äfflingarna ha ihjäl mä innan ja ha hunni färdit", kunde han säja.

Han va vrång på judebolsjevismen men grät otröstit när Stalin dog 53. - "Han gav dom jävlarna va dom tålde", snyfta han.

- "Allihop ä djävlar", sa han ibland.

Han skydde solen för att int få mörk hud.

Han trodde att shampo gjorde håret svartkrullit å tvätta nä me sagogryn iställe.

Han frukta att näsan kunde bli kroki eller läpparna tjocka om man snusa å rökte dubbelt så mycke.

- "Va skulle du göra om du va rikscancer, Holger?" fråga ja en gång.

- "Döda alla", svara han, fånga en köttfluga me mun å svalde han.

gresst glest

slå grämmja på skjuta skulden på, förebrå

Margot Sandmark, 81, mormor Irmans väninna:

- Holger Holmlund måst vara de vidriaste kråk som nånsin ha smutsa ner en fitta!

Man kan int fatta att de ska få finnas såna som han!

Ja ha sett mycke i mina dar, men den där tog priset...

Å a' Irma hade han ihjäl, de svär ja vid min makes grav!

Å a' Doris å!

Han va så ful att man skämdes...

Å int nog me de: va de nå speciellt på gång, fara till djasstbåss eller så, då passa han på å förnedra Irma framför alla å envar... Han hade ljuge då dom gifte sä... Sagt att han va arti, charmi, potent å förmögen... Lova na Vergnügung å Genuss!

En dyngkäs va han! fångfor de han hade å erbjudat!

Han låssades jobba inom församlingen... me å trösta dom efterlevande... å gråta över dom nyfödda...

Ennsji elände drog han över folk!

Omständli då han prata så man kunde få efterbrunst bara av å höra på han...

Han hävda att Gud ä osynli! att de finns mer än en sol! att de ä fel att plåga ihjäl husjur! att filmer int ä på riktigt!

Du hör ju själv! Han hade leksaker oppå båttånå! flängd! gryni! en gawd! galorum!

Fjärrken nå så djävulskt! sjukligt var nå! Oböidjen! Ett gapadjiller!

Ja va så lessen för Irmans skull att ja höll på å supå ihjäl mä...

Ja vet int hur många gånger ja la handen mellan bena på na, blängde på na å sa: - "Du måst göra dä av mä han... han kom å göra dä toki... mesen verka kuvad nu, men ja känn den där typen... han ä
ä rubbad, Irma!
hörpämä!snälladu!definnsingenannanutväg!enderaduellerhan!handrasäintföråmör-
da!görsomjbedä!förhelvetelrmaseduintvahangörmedä!hanmåstbortinnannånåvågaandasut!"

Men Irma ville ha kvar han... i strama tyglar förstås...

Hon va ju beroende av pengarna, stackarn...

Holger skråla varje helg, Irma hade pli på han...

Men jämt va han tvärsöver! a' Irma tyckte ju om å dansa, men du skulle ha sett hur han betedde sä när vi höll på å göra oss i ordning! Böna å böla å hade sä!

"Irmadufåbaraintgörasåhär, dutaihjälma!" å "Jaälskadäjumeränslutsegerngummandevetdu!" å "Dufågöravaduvillmemäbaraduintgåifrånmäjابهövjudelj!" å "Förlåtförattjatyckomdäsåjahållpååspricka!"

Han klamra sä fast om knäna men Irma hade såpass förstånd att hon int vekna...

Hon sminka sä bara ännu fräckare, tog inga trosor under kjoln å härma han när våra väninner kom förbi...

Hitta hon några godingar på krogen så tog hon hem dom, hetsa dom å binda fast Holger å tvinga han å titta på... a' Irma va den finaste kvinna du kan tänka dä... husli, syrli, frodi... De blev aldri samma sak utan henne...

Hon älska å ligga me... Hon låg i som en rem! Från bittida till nattida! Gick före å efter, framför å bakom!

Hon visste allt om alla! å hon kunde prata, de ska minsann ingen komma å säja annat!

Hela tiden me ett leende droppande från läpparna!

Åsså fick hon då Doris femtisex...

Döllan arta sä bra... hon va så förbaskat lik a' Irma, i sättet å runt mun...

Holger fick int komma i närheten...

Han läste som en galning... Irma brände upp böckerna för han, men han skaffa hela tiden nya...

Ja sa åt na: - ”Stick ut ögon på han, då kan han int läsa i dom där okristlia böckerna längre...”
Men näe då! hon va för snäll å rar för å klara sä när denna världens furste spela upp till rumba
me trio me Bumba...

Så hände de som ja hade varna för... a’Doris va Gudskepris hos sin mormor, a’Permesiva, i
Gråberg...

För a’Irma hade fått kukfrossa...

Dom hitta na i landsvägsdiket... han hade hållt smält bly genom ett dammsugarrör in i fittan...

Men dom fick int fast han för då! bögdjävln!

Tre gammgossar svor på att han hade vare me dom å gjort kottjur hela helgen...

Å efter de ha han fått härja fritt... En varulvsdjävul, de va va han va... vänsterradikal...

Ingenting va helit, ingen fick vara ifre...

Men a’Doris tog dom ifrån han, men han mörda hon å!

Å tog pajken hennes, n’Helge!

Va den pajken hann se innan Holger behaga dö vill ja int ens tänka på... Man kan ju bara
hoppas att han int begrep så mycke... han va ju sinnesslö...

djässtbåss kalas (oftast bröllop)

fångfor nödfoder

ennsj enbart, oblandat

leksaker oppå båtnåm toys in the attic

gawd dåre

galorum på tok

fjärrken blyg, skygg

oböidjen slösaktig

ett gapadjiller en dum och oföretagsam person

skråla grät

Lillemor Lundberg, 38 år, socialassistent:

- Holger Holmlund behövde mycket stöd, men han va väldigt svår att hjälpa. Han kom aldri hit, utan vi gjorde hembesök.

Men man kände sä aldri välkommen.

- "Blattefitta!" fick man spottat mellan ögerna.

- "Mjällhäxa! Kloakhora! Cancerknöl!" gick han på.

Han va ju sjukpensionerad sen unga år för ändtarmscancer.

Å dom sista 30-35 åren fick han ekornomist understöd i form av incestbidrag å S/M-tillägg. Sen hade han ju änkemammapension efter sin hustru.

En liten slant gjorde han sä förmodligen på sorkfarmen i bagarstugan, å titt som tätt tjäna han en eller annan tia på att skriva brev åt bygdens gammgossnalafabeter.

Han hade svåra missbruksproblem men hånlog bara när nån försökte tala han till rätta.

Ja minns en gång när ja å Mari besökte han.

Hans telefonsvarare hävde bara ur sä vidriga smädelser, så vi åkte oanmälda till Hebbershålet.

De va vår å fittan sava, men Holgers gård ruva mörk i den solbefruktade granskogsglantan.

Fönsterluckerna va tätt tillslutna, å inifrån dåna stereon fram nån konsti mässa.

Hårda, tunga urtidsläten, som överröstades av djurvrål, barngråt å kvinnokvidanden.

Metalliska kadenser å sinnessjuka körstrofer, naturvidriga välluststön å skärande smärtskrik.

Mari klämde på ringklockan, som va formad som en penis. Hon va också rätt skärrad, de såg ja på parrerna.

Med ens tystna den själsskrumpande musiken.

Vi vänta ett par minuter, å sen tryckte ja på ollonet.

En signal gäll som den bleka blastborrens parningstjut genljöd i de gamla trötta huset, som skådat så mycket elände.

Holger ryckte grumsande upp dörrn, å ja fråga hur de va me han å om vi fick komma in.

- "Slask i given, Gud", sluddra han. "Mej lura du int, din satan."

Han hade bar överkropp å ett par illgula långkalsonger. Han blödde ur djupa klösrever på magen å bröstet. Som vanlit stank han sprit.

Dom knotiga händerna kupera en arabisk porrkortlek. Getögerna stirra knipslugt på ingenting.

Mari pröva å dalta lite, men då knäa han na på venusberget så hon föll baklänges utför förstukvisten.

- "Va sa?" sa Holger å kupa handen bakom örat.

- "Om he gäll erbjudandet om å hålla i kyrkans barntimme nere i byn, så ä ja fortfarande intresserad. Men då vill ja ha gratis sprit å glidmedel."

- "Men de ä ju frågan om hur du må å hur de ä å va vi kan göra åt de -"

- "Vafan är nä int sugproppen Desiré?"

- "Näe de ä Lillemor från sozjala. Hör på Holger du kan int supa så här -"

- "Dej ha ja sett tillräcklit av, slemboll. He dä iväg innan ja dyyks pyret på dä!"

- "Vi vill faktist ha reda på hur de ä me Helge -"

- "Dra åt helvete, dumjävel!" väste pojken å kika fram mellan Holgers ben me sitt blåslagna, bortkomna ansikte.

- "Om inte du Holger samarbete så måst vi begära hjälp av polisen."

- "Ja ä så jävla less", sucka han å smällde igen dörrn.

Ja la Mari i kofferten å fräste mot stan.

När vi kom fram kontakta min chef polisen.

Men när dom storma in hos Holger va han välvårdad på gränsen till de äckliga, älskvärd å gästfri som en GB-gubbe.

Å vi hade ju inga egentliga bevis för att Helge for illa av att vara hos Holger.

Hösten åttiåtta fick vi in en anmälan som gick ut på att morfar Holger vid upprepade tillfällen hade förgripe sä på sin dotterson Helge, vars föräldrar hittades våldtagna å ordentlit mörbultade i Skelleftemuseets filmvisningssal. Den film som hade vare igång när dom fick sitt hette ”Skelleftebon: den felande länken”. Dom dog bägge två av skaderna utan å återfå medvetandet.

Helge förlöstes me kanslersnitt i sjätte månaden å tillbringa sitt första utomkvedsår på en klinik för återfallspederaster.

Sen bodde han två år hos sin farmor i Kåge, tills hon avled av vattenslangsonani.

Några vecker fick han ligga i ett soprum, för ingen brydde sä ett dyft.

Men så en vacker da svepte Holger Holmlund in på socialkontoret, parant som bara den.

- ”Ja vill abortera pyret”, sa han.

- ”Adoptera mena du.”

- ”Jo ja vill ha han. Va ta ni för han?” undra han å bläddra upp en bunt Monopolsedlar.

- ”Hur?” undra Lisbeth, som skötte ruljangsen.

- ”Hur mycke måst ja lägga upp!?”

Hon vart dörädd å klamra sä fast vid paragraferna, för han va en resli kar, å man såg på han att någe hade bruste.

De fanns liksom inga spärrar kvar.

- ”För å få adoptera ett barn måste du först fylla i en sån här blankett. Sen ska en nämnd me utskott bedöma om du ä lämpli som vårdnadshavare.

Sen avgörs ärendet i kommunalallsmäktige.”

- ”De ä lugnt, cuntskunk”, mena han, ”ja ha tummen i såväl Lorentz som Allan, å int bara i ögat.”

Han fyllde i papperna på stående fot, sjungande Hasse Sax’ sista inlägg i ”Mästersångarna i Nürnberg”, de som börja me ”Verachtet mir die Meister nicht, und ehrt mir ihre Kunst!”

Handpåläggningen gick rekordsnabbt, å nästa månda kom Holger dånande å slängde upp entrédörrn så den gick i krasch.

- ”Ja ha tinga på en treåring!”

Ja lyfte upp ungen i en filt. Små ulliga gula lamm skutta på en äng, å hörnen va sugna till slamsr.

De va en varsk krabat, han följde me i allt som rördes. Handskygg å helt stum.

Men ja kom aldri å glömma Holger Holmlunds uttryck när han slöt knyten i sin famn.

Barnet titta upp på gubben - å plötslit va allting bra, som de va ämnat.

Lillstackarn skratta för första gången, å de lät för gräslit. Han stack in dom små nävarna mellan Holgers spruckna läppar. Gubben låssades bita till, å ungen höll på å förgås. Dom ljud han utstötte stod för glädjens, ömhetens, trygghetens mirakel. Han visste int till sä, kved å yla, de va som om allt hade vare en mardröm, å nu fanns de bot, hopp å glömska.

Holger va som en virvel av rent ljus.

Sen såg ja att han va madonnan me barnet.

Ja ha aldri varken förr eller senare sett ett ansikte så förvridet av ren kärlek.

Vi fanns int till längre, hela jävla skiten hade sprucke som troll i solen.

Han flöt bort, gled ut, folk smälte i hans närhet, inför hans härds smältshjärta, å Gud fanns, å godhet, å barmhärtighet. Döden å Djävulen stod där me skammen, han va Skaparmaktens stridsman.

De dröjde nån timma innan allt va normalt igen, å vi rökte å tjattra å tänkte på annat.

Å va gäll incestanklagelsen kunde den aldri styrkas, nån högt uppsatt avstyrde utredningen.

Ibland känns de som om ja ha drömt allting...

Harald Holst, 79 år, supbroder:

- Holger Holmlund va alla tiders kompis, de vill ja ha sagt me en gång.

Alla som känn han vet att han int gjorde en flatlus förnär.

Men de ä klart he finns ju allti taskmörtar som vill ha nä dithän att folk va si å så, smått å gott, pö om pö, ditt å datt, när dom väl ä dö.

Men n'Holger va en kar som de bara gå tolv på dussinet av. Lugn å fin. Givmild me de gåver vårorre gett han, vare sä de rörde sä om sprit, historier eller vanli ynka medmänsklighet.

Han hade allti ett ord till övers för dä, hur jobbit de än va för han själv.

Å no hade han va han gjorde. Han hade vare gift me ett sprutluder som knulla två-tre-tusen karar per år. De ä andra som ha berättat för mä om a'Irma. Holger sa varken bu eller bä om na.

Så no förstå ja fuller väl varför han int ville ta ihop dä me nån kvinna. Men att han skulle ha känt sä dragen till karar tro ja ä en ren å vit lögn! Ja märkte då int av nåt sånt.

Holger levde rätt tillbakadraget å spruta i sin täppa. Han tog sä aldri mer än en snaps till maten å dofta friskt som en löpsk ungmö.

Ja kan se han framför mä där han spinn ull i stackron me en smulter wurst mellan läpparna.

Han hade tjocka runda glasögon i tunna bågar å va omåttlit lärd utan å vara högfärdi.

Han blev sorgsen om nån slunga ur sä ett håv-ord.

Å pajken hans, n'Helge, blev uppfostrad i sträng luthersk anda. Gå bara på dom som ä mindre å allt de där du vet.

Dom hade de knapert men slog ihjäl tiden så gott de nu gick.

Vi umgicks mest under den mörka årstiden, å no kunde mycke av va han berättat synas kuslit.

Han fick en dov å skrovli röst när han mälde stortidender, å man satt som råttan framför ormen å bara gapa.

Han va en väldi förkunnare men så ödmjuk att ohyran fick äta upp han.

Han lämna efter sä ett stort svart hål.

stackron spiselvrån

smulter fet och läcker, vill smälta i munnen

Rigmor Mortis, 63 år, granne:

- Holger va hemst svår å ha å göra me, de måst ja säja. Vi va så rädd för han, å ville att dom skulle komma å hämta han å låsa in han på sluten toppsavdelning. Jo han va ju in-å-ut på syket men kom tillbaka ännu värre därän.

Han va ju le å rå mens a' Irma levde, men efter hon dog vart han toki.

Holger va full jämt, å rökte gjorde han, uj-uj-uj!

Barna våra våga int leka ute om int Leif-Örjan va me dom hela tiden.

En gång när ja hämta in posten kom han farande på en sparkstötting, å ja kände hur min saftiga fitta bubbla som en krater.

- "Ä du int dö än?" ropa han å sopa till mä me en snuttekudd så ja stog på örerne i modden.

Ja hade på mä min beiga städrock å bruna gummistövlar, å ja bad till min Skapare att han skulle ta mä som ja va.

- "Men hur riktigt far du fram me en annan?!" slamsa ja me min brummiga röst. "Ha du tänkt lämnen mä me blottad fitta i sårän?"

- "Ja jucka hellre in i en söndri elkontakt än i din härskna gumfitta!" håna han å gav sä i väg.

Ja låg kvar ett bra tag. Ja rulla ihop Norra Västerbotten å körde in han hel å hållen i slaskfittan, som längta så efter n'tali.

De finns inge skönare än å tauk ur sista spermadroppen me muttmusklerna.

Men de där bögsjöket höll sä för god för å kräma i en livmodermun.

No va han ett beläte allti, å va skönt de ä att han ä dö.

Men de va synd om pajken han hade vårdnaden om.

Ja begrip int varför i min glödgheta fitta socialen int tog ifrån Holger Helgestackarn!

Å va en sån där levde på, he vet väl Uri allenast.

Han gick väl på bögbidrag.

Holger prata så konstit, precis som om han hade en kokhet potät i mun. Ja minns att Irma berätta att han hade böcker me bokstäver å siffrer i, å bara de ä ju tillräcklit för å göra en hemst misstänksam.

Ofta var nä ett himla liv från hemmane hans, fast de ä drygt en kilometer dit. Skratt å stoj åsså helt plötslit skrik så man trodde nån fick en trippelmacka.

Hoppas han brinn i helvetet, å att ja få hälsa på när ja hamna i himmelriket å hålla grillolja över han.

sårän snöslasket

n'tali en omgång

tauk krama

Samuel Mörk, 62 år, h.äg.:

- Holger Holmlund va allti välkommen hem till oss.

Han va ju bara skinn å ben, så no kom maten till nytta som mamma bulla upp ur sin egen fitta.

Vi bruka bjuda på en påse krispiga ostbågar till midda, å till dessär, om vi int blev för mätta, en isglass.

Sen satte vi oss framför TV:n å tog en grogg.

Holger gilla å småtugga på sniglar å näbbmöss mens vi titta på Nygammalt eller Här ha du din död, men ja åt mest klådda eller slåbbän.

Fram mot halv nie somna mamma, å ja bar ut na i vebon.

Holger va hemst rastlös, flacka me ögernå å pillå på nånting hela tiden. Å pratsjuk!

Han jauka högt å gällt å låssades ibland vara lomhörd, de tyckte han va chict.

Han hade vare me om en hel del, n'Holger, he jer visst å sant, men man försto bara n'gruut av va han sa.

Ibland sjöng han en salm, å de va så hjärtat kunde brista.

Blev han upphetsad rabbla han besvärjelser på babyloniska eller va de nu kunde va, å ögonå rulla som på ett neger troll. Han beundra dom gamla assyriernas å aztekernas besinningslösa grymhet å ville sjungas ut från jorden på en evi färd genom världsrymden när han dog.

Ja kände han ju bara dom sista tjugi åren, så va han hade gått igenom innan dess ä int gott å veta.

Men de kanske int ä så skönt för oss heller!

Han berättå så mycke konstit: en kväll sa han att han hade vare slav åt en stam judenegrer i Burkina Fashoda, en annan gång att han hade skapa HIV-viruset i Staffans å Bengts hemlab, å när han va ordentlit på snusen kunde han säja att han hade fått smaka på Maos lilla röda eller att han va Fritz Haarmanns lärjunge, som tidit hade överträffa sin mästare. Han berömde även Sambia stammen på Nya Guinea, där småpojkar så tidit som möjlit å 10-15 år framåt få suga karakuk: - "Ju mer sperma dom svälj, desto vildare krigare bli dom!"

- "Håll käften, mähå", vråla han hest om man hade några invändningar, "du begrip int ett näbb!"

En gång yra han om ett par hockeyspelare eller nå sånt som han skulle ha känt mycke väl å haft en massa kul ihop me. Freisler å Vyshinski tro ja dom hette.

Men man fick armest ut nåt av hans gnäll, han prata som en dåli bok.

Men han va snäll å styv å gav mä allti en kram när de gick.

klådda mjukt tunnbröd

slåbbän tunnpannkakor

jauka sjöng entonigt

n'gruut en smula

armest knappast

Fritz Haarmann massmördare i Weimartyskland (dödade ynglingar)

Gunivar Israelsson, 68, handelsidkare, nattetid balrog i Angbands helvetesfästning:

- Holger Holmlund vill ja minnas som en aktad, ja rentav ratad samhällsmedborgare.
Aldri att han höjde rösten!!
Han va framtänkt i sina inköp... en gång i kvartalet kom han skumpande på sin vellosopé me lillpajken på styret... socker, kaffe, saltsill, syltfläsk, åsså lite falukorv av den bästa, tack, precis som de gå till i Bullerbyn... de va allt... å så alla cigarretter ja hade...
han va bra å ha å göra me...
int ett ont ord... int en häfti gest... int en livli mimik... han va underkunni, hade utförsgåver... sprang före sin tid me en spetälskebjällra...
borgerli va han, tacka för de... å arman... förespråka raskrig mot lapparna...
han sa så här, att förstå du Gunsan va vi ha näringslive å tacka för! kapitalismen för ju de goda me sä att den förinta alla sunda livsvärden!
skogen ska skövlas! varje by ett nytt Norilsk!
patroner å fabrikörer! tämjda själar å ödelagda kroppar! småfolke ska int mopsa upp sä! vem ä int less på frisk luft å rent vatten!
Ja höll ju me om vartenda ord...
Tänk efter!, begärde han... va vore Skelettbygden utan Boliden å Rönnskär! de ä de bästa som kunde ha hänt oss! hur skulle vi ha klara oss utan tungmetallerna! Vi skulle aldri ha fått fröjdas åt Skelleftesjukan! Västerbottenssyndromet! Kågeskräcken! tusentals ton svaveldioxid per år! dussintals ton koppar! zink! bly! arsenik! kadmium! Vi skulle ha haft PMS! migrän å flytningar å purkna på morron som judeluder!
baggbölar! magnaterna! klipparna! tack gode gud för dom! konsortier å investmentbolag! koncerner å finanstruster! Vår eras hjälteåld äg rum på börsen! Inga vilda jur mer! inga fria fantasier! Bara handel å industri! Profit å produktion! Exploatering å konsumism! Konformism å narcissism! Hedonism å mammonism! Dollar, yen å mark! de ä den heliga treeniheten!
Han lät som en äevesjonérare...
Han va så beskedli så länge vi fick vara ifre...
han visste va han ville ha å såg till å få nä...
han va en kund man int unna andra...
pajken bjöd ja på ett russin, å till jul en strut salt...
Men kom de in ett fruntimmer å börja gå an, då blev de annat ljus under skäppan...
då såg man att han va schaman...
tjwärende gick dom ut för å göra upp... en gång för alla...
slut me å gotala, inge mer vehåll... dom fäkta me käpparna...
glänte... brotta omkull varann... bet i vämmen...
gjorde snöänglar... rulla runt... pudersnön yrde...
men Holger va dukti på å använda armbågar å knän...
åsså hade han ju kliten sin... han vann allti...
kom in igen, gjorde klart me mej... snörvla å hade sä...
men va dom flera gick han undan...
Han hade vare gift, å ja minns mycke väl hur a' Irma såg ut... lång å knoti... rätt snygg om de int va för ljust... rödblond... kantia höfter å slapp stjärt... bittra, lystna drag... stor näsa, men int så att de gjorde någe... sluga, rädda ögon... hon lät som en nationalbolsjevik då hon kom ...

äevesjonérare auktionsutropare

tjwärende skyndsamt, meddetsamma
glänte halkade, slant
vämnen vadmalen

Hemming Forslund, 64, bybo:

- Ja kan se dom framför mä när ja vill... lillen å gubben... allti i lag... allti på väg... mot okända åtaganden å förrättningar...

Han Holger va en däemmjåani... de syntes att han hade sett oanständit bra ut men bestämt sä för å göra nåt åt de... han hata de välkända, självklara å tvärsäkra... Han skrev en traktat, "Om skiljaktiheten i våra föreställningsvärldar", å ett "Anestetiskt breviarium"...

Han hade varken skugga eller spegelbild... han va rädd för bidéer... han hade hassjban å va spajvär...

Men de ville sä int riktit... de tog emot...

Dom va som Grendel å hans mor... satrap å hierodul...

Man tyckte synd om dom, men dom va så äcklia...

Dom va utanför... ingen kunde hjälpa dom...

Bortom all tröst... dom skämdes ögernar ur sä...

Visste va som gick å gällde... reduktion å regression...

Dom bodde för sä själva... bakerom där n'Zakri hadd ven...

Gården va en kloss på två å en halv våningar...

Mörkröd me svarta knutar... alla fönster utom ett nere å ett uppe va förspikade...

Dom hade en julstjärna å påskpynt året om...

Där va en vildvuxen kröigål... solrosor, tagetes å rabarber... humle, balsamin å jättebjörnloka...

Rönnar å björkar... stora, uråldria aspar å en idegran... å en ask...

Nässler, ormbunkar å alruna...

Ormöga, frossört å blåsuga...

Moses brinnande buske...

Dom bruka int jorden... lägdena va igenvuxna av högt gräs...

Gamla plogar, en skördetröska, koskelett upprädda på hässjer...

Tvåhundra meter från hemmanet ringla en forellbäck...

Öringen i dom mörka djuphöljerna va onaturlit grov å huggvilli...

Vargar yla i midvinterskymningen där uppe... mycke skrock å skrömt... den entropiska skogen viska esoteriska hemligheter... de va ingen bra plats...

Pojken hette Helge... ninjirkilkin... först la man int märke till han... på grund av Holgers flair å flarnboyans...

Han verka rädd av sä... lite bakom... sa int hej en gång... hade ganghovä... livli fantasi...

Närmaste barn fanns i Kusmark... Holger förbjöd han å åka till skolan... fixa läkarintyg... exem å magsår... örstygn å hudcancer... mul- å klövsjuka...

Holger va int direkt tungpratad... de kan ingen beskylla han för... han grunda den franska Analskolan å den analytiska filosofin... skrev Analekterna...

Han va yverboren... storvulen... bortom gott å ont... Han hade ett extremistiskt leende å en sorts paleolitisk charm...

Strök du han medhårs va han hur sedi som helst...

Men kände han sä kränkt, å de gjorde han jämt, så fanns de ingen hejd...

För oss som måst bo kvar å vakta känns de skönt att han ä borta... vi ä vederkvickta å hugsvalade, som efter en ond, våt dröm... pajken vet ja int vars han ha tage vägen...

Holger sörpla dagmask... stal salt från vägarna...

De surra jämt mycke fluger kring han... som en annan Beelsebub... Holger Heresiarchen... mister Malibog...

Nu när han ha vike hädan kan man börja grubbla på dom stora, ja eviga frågerna igen... som kanske aldri gå å finna ett svar på...

varför dom la ner Forsytesagan... å familjen Ashton...
hur ja kunde missa den där minigolfputten...
vem som egentligen palla dom där karten hösten femtifem...

däemmjåani en som alltid blir utan (i jakt, fiske, kärlek o d)
hassjban röststyrka, skrikförmåga
spajvär pigg, vital (för sin ålder)
kröigål trädgård
ninjirkilkin ”den som är blyg”; schamanlärlingen hos tjuktjerna
hade ganghovä klarade knappt av de enklaste saker
mister Malibog Herr Kåt

Krinsp Anonymus, 57 år:

- Holger Holmlund va ju välkänd för oss inom policyn. Han va gravt alkoholiserad å gick tidvis även på narkotika.

Men han dömdes aldri för nånting förrän ett par dagar före han dog, då ja fick fast han för att han hade för högt styre på packmoppen sin.

Han fick böta ett presentkort på fem kronor hos dvärgarna i Kåge.

Men ofta misstänktes Holgerjäveln för allvarlia brott: Ja minns för nära år sen när en fylli tant i Sandfors på påskaftonsmorrön hitta 3 lillkillar korsfästa på bönhusväggen, utstyrda som Jesus å de tu rövbökarna.

På sanden låg fimpar me sepiafärgat läbbstift, som vi vet att Holmlund bruka använda vid sina svarta sabbats.

Men he gick int å binda han till brottet.

Flera Bibeltrogna Bögar svor sä svettia på att dom sett han spela bort pension på pekkarirodeon i Norra Bastuträsk på långfredasnatten.

Ett par andra xmpl på ruskia, ouppklarade dåd som Holger Holmlund me stor sannolikhet låg bakom: Sjuttnie på vårtintern försvann nä en sexsju fromma gammhorer från ålderdoshemme i Rökgroven. En glasblåsare som sug som en kyssgurami hitta resterna av dom ett år senare i bakluckan på en dumpad dieseltröska utme traktorvägen söder om Gustav Gustavsson Grönlunds skunkfarm.

I bagaget fann man dessutom följande: 1 kirurgväska, vars instrument använts för att konstfärdit tortera ihjäl käringarna; 1 x av drottningmoderns "Vivisektion av krymplingar" å 1 Barnens Bibel, me randanmärkningar som visa sä vara gjorda me Holgers snirkliä handstil.

De va hemska förbannelser som fick kuken å styvna på en vanli männisch, gamasch, damasch eller nå sänt där.

Synd att int fingeravtryck va uppfunna på den här tiden, då hade vi kunna knyta han direkt till mordredskapen å den uppsättning prästkläder som också hittades i tröskan.

Vi hämta in morfar, devillsäga Holmlund, till förhör.

Nån blådåre spräckte trumhinnerna hans, så de va svårt å göra sä förstådd.

Han dövskek att han blåneka till att ha blåsuge nån blånegers blåribba.

En krimkomm som ja int vill namnge, men som bruka doppa polisongerna i ärtsoppän å sen sörpla på dom, ljög för Holmlund å sa att pyret redan hade erkänt alltihop.

- "Hohaha!" skratta Holger å slicka ren glasögona.

Han visste att Helge, hans efterblivna dotterson, int gick å få ett vettit ord ur, å dessutom älska han sin mojfaf.

Ja sa så här: Holger, vi vet att de va du som slakta gammhorerna. Du ä så galen att lössen int vill äta dä. Men må så vara: om du bara erkänn att du stal tröskan av Aronstackarn å klottra fula ord i Barnens Bibel så ska vi låta ubbe vara skäms åsså få du gå hem efter vi ha glödga röven på dä me kravallbatongerna.

Allt vi sa skrevs ut kvickt som attan på skrikmaskin av en liten trasselsudd me kanelsmak mellan låren.

Holger ögna igenom mitt skitprat me snörpt mun, men de syntes att han sava när ja utlova spanking.

Men han va slug, gammgäddan, å skaka bara på huvet å vifta me händerna.

- "Ha int gjort någe!" gasta han samtidit som han semaforera som dövbögarna på Novaja Semla.

- "Ha aldri vare nära käring å ä lessen å rädd!"

Han log så vi ryste, å en garvad kotknackarkonstapel spydde upp en osmält insektsgratäng i knäet på kaffeåknnullbruden.

- "He finns vittnen, Holmlund, som såg dä i stola å raffset på pensionärshemme i Rökgroven samma da som urludren försvann!"

- "Vem ä dum me mä?"

- "Oskar Lindkvist från Kåge, Norrlands störste tvål- å diversehandlare!" försa sä en spoling.

- "Han ljug! Må pungen hans skrumpna till två russin å kuken sluta i ett våffeljärn!"

- "Vi vill dä bara väl, Holmlund. Du behov vård, de måst du ju förstå själv. Ta chansen!"

Holmlunds nyvärpta avokat satt apatist å slet hårtussar ur sin fjunia kalufs.

Han hette Erika Åmærg å hade förlora kuken i en rävsnara. Men han va studerad.

Holmlund stötte han i sidan å gapa att han ville ut.

- "Fan ni ha ju inga bevis mot han!" sa Erika abrupt.

- "Släpp loss han innan ja börja slåss!"

Å he va ju int mycke annat å göra, för morfar va för klipsk för oss.

För int alls så länge sen hade ju nån tokfan blanda träsprit i nattvardsgroggen i Kusmarks kyrka, så två dog å fem blev hjärndöförklarade. Holger Holmlund hade gjort sä små ärenden till stian dagarna innan å gett sken inför prästen, som va lolli som en tösabit efter hjärnblödningen, att han va nyfrälst å sugen på en vända me Jesus.

Men tji fick vi, för han visa upp ett intyg från distriktssköterskan.

I mitten på sextitalet hade nån eldsjäl helstekt en åldring uppträdd på spett i utkanten av soptippen i Kåge, å Holger låg avsmullen en pisslängd därifrån me brännsår på läpparna.

Men en ötok tog på sä bragden å blev elchockad till döds när vi ville ha reda på vilka fler som hade vare me.

Pingsten åttisju stal en lång räkel å en liten knobbi sak me hemmagjorda masker av äggkartonger å potatistryck som skulle föreställa tant Anita å Televinken en skåpvagn me konditorivaror å snörde ut allt utom dom småskiaste bakelserna.

Sen körde dom till Anderstorps dascenter å locka me sä åttatie utvecklingsstörda in i fordone innan personalen hann göra någe.

Ett par dagar senare hitta en lummi surkart bilen på Kyrkvägen mellan Kåge å Ersmark. Inne i den låg CP-barna ihjälgasade, å dom fläskieste hade fått skinkerna bortskurna medans dom levde.

Då vi gjorde hembesök hos Holmlund bjöd han oss på rimsocrat fetfläsk.

Han grät koboltfärgade tårar när vi berättar om massmordet.

- "Gu så jävla hemst", stöna han. - "Va dom där fetmaktlumparna måst ha lide."

Vi pressa han int mer utan gick me oförrättat ärende. Men de ä lika säkert som att ja ha vrålstånd att Holmlund gasa dom, å att ja å Kent-Håkan fick smaka rykande färsk mongoskinka den där morron.

Han va misstänkt för en grej i början på åttitalet: En gärsgårstör till kar kidnappa en dagisgrupp bestående av ett dussin 3-4-åringar.

Han passa på mens fröknarna fick sä ett nyp i en syrenberså.

Han tog me dom till svavelgruvan i Appojaure under förevändning att dom skulle få lära sä å leta rätt på fossila kukar.

Väl där lär han ha tvinga småplitarna att köra upp kaktusar i flickebarnas fjunmuffar tills dom svimma av smärta.

Sen stoppa han in sin ådriga bulnad i mun på var å en av gossarna, la en klick säd på varje tunga å läste sataniska besvärjelser.

Så fick dom ta varann under hans satkunniga övervakning, å dom duktiaste fick ett par spetsstrumpbyxor, en fransk kittlare å en brännmärkning på skulten efter att han rakat tonsur. De va tre sexer han brände in, så dom skulle vara säkra på en plats vid Herrens vänstra sida.

Den långa dumma farbrorn gav sä iväg på sparkcykel söderut, sa barna.

Efter några förhör me välrenommerade Norrbottenspederaster gick budet till oss: plocka in den där Holmlund å grilla han som en knullsuktande broiler.

Vi gjorde så, å efter va ja minns va dom kartiga konstaplarna rätt uppåt, för de fanns en sak att gå på. Gärningsmannen hade nämligen bite ett par barn rätt illa i ansiktet, så nu gällde de bara å få ett tandavtryck av Holmlund så va saken klar, mena dom.

Vi fick tag i Holmlund hemma hos C-H Midlothian.

Han följde grumsande å halvklädd me upp på station å spela indignerad äldre herre.

Han fick bita i ett stycke modellera å sen bad ja han svara på några frågor.

Så här kan ett förhör me Holger Holmlund låta, ja läs direkt ur protokollet:

”- Jaha Holmlund... om vi ta om de här från början... va gjorde du egentligen den tionde juni?

- Ja minns int riktigt.

- Men nyss sa du ju...

- Jajaja! Ja å Helge uppvakta Eilert på sjuttifemårsdan, å de va en dag då Gud klätt sä i rosa krinolin å supe skallen av sä. Berikrecka knäppte, trönuela spruta, å tjelingkrute å saitansgräse växte så de va en fröjd att skåda. Eilert fick en nattaraja å en fjollkofta av oss, å han va så jävla fin i dom att ja int kunde hålla mä. Ja drog av han ännanikjolen å börja slicka som en katt lapa mjölk. Å innan ja hann säja heil, så...

- Nu räck de! Om ja fick som ja ville skulle gamla bögiävar som du spetsas i era stinkande arselhål me iskalla jättedildos av stål!

- Men Ubbe, va du gör mä rädd!

Aoww! Int ska man väl slå dom som ä äldre?

- Håll käften innan ja be dom blanda krossat glas i pyttepannan!

Vars va vi nu... jo. Du förstå de här håll vi på å kolla upp, å ja tro int du ha klart för dä hur illa du ligg till.

- Grisfitta.

Aaaoojoojoj!... Du ä ju helt vild.

- Nu Holger håll du dä lugn! Hur många hektoliter såpa skulle de behövas för å tvätta käften ren på dä?!”

Sen tog ja en runkpaus å återtog därefter utfrågningen.

”- Du hade en bok på dä när du greps.

- Mmm.

- Den ä på utrikiska å het ’The Complete Child Molestor’. Va betyd dä?

- Kristi efterföljelse.

- Jahapp. Men hur förklara du att du ha flera tänder då, precis som han som gjorde nä?

- Ja ha int gjort de, raring, he svär ja vid den salige Simons svetteduk.”

- Han fick stanna en natt, å pyret hans höll vi kopplat i en knullskrub. Men på kvällen hade en av dom han hade förgripe sä på, en pojk som het Urban precis som ja, skrike rakt ut när han såg Lasse Berghagen apa sä i TV: - ”De ä han! De va han som va dum me oss!” Å dom andra barna sa samma sak. Men Lasse hade alibi så antingen va de nån som ä hemst lik han eller också nån me mask. Ungarna blev rädda när dom skulle identifiera Holmlund, men alla va ense om att han va för gammal för å kunna vara den skyldige.

- ”Han va då yngre än du”, sa dom i kör å skratta åt mä.

Så Holger vandra ut i denna mångfrestande junimorron som en fri man.

Ja gjorde en sista satsning genom å vädja till hans högmod.

- ”Å de int lika bra du erkänn?” sa ja vid dörrn ut.

- ”Men hoppsan studsan hejsan, Ubbe! Vet du ja ha rent int tid me dä, hur gärna ja än skulle vilja.”

- ”Kom igen nu, Holger, du ä den sista av den gamla ruttna stammen...”

- "No finns he fler än du tro."
- "Men du ä den ondaste kar ja nånsin ha träffa eller hört talas om!"
- "Du kom ingen vart me smicker."
- "Nä de ä tydlit de. Men kan du int svara på en sak som ja ha undra över?"
- "Mmhm."
- "Varför kalla alla utom Allan Schwarz dej för morfar?"
- "Ja men ja ä ju morfar."

Åsså stulta han iväg, å solkatterna rufsa han i nackfjunet å pollenet virvla kring hans resliga gestalt.

Men en sopsnyltare hitta mycke riktig en Lasse Berghagen-mask i guttaperka i en behållare som används för dom som int orka leva ett normalt mängslit liv. Den stå i centrala Kusmark.

De enda labbet va säkra på va att den som använt den hade fingrar.

En gång blev Holmlund tagen på bar gärning när han vittja en barnfälla i en lekpark i Ersmark.

Men han hävda styvnackat att han bara haft vägarna förbi å blive nyfiken på va riktig de kunde vara för en mojäng.

Han va hemst otäck mot barn, men de dröjde många år innan folk i bygden blev misstänksamma mot han.

En midsommarafton, de måst ha vare på 50-talet, ordna Hebbersgubbarna ett barnparty me fiskdamm, indianstig, mobbkurs å elsex.

Men de lär åxå ha förekomme oegentligheter.

En småtting blev så präglad på karakuk att han högg mamma sin me en sax i horfittan, en annan hade blive itudad att Gud va en liten haschbuse, å ett par tvillingar försvann spårlöst i skräcktunneln.

Å särskilt Holger Holmlund hade utmärkt sä.

Han va nu en gång för jävulskt slängd på å gunga gossar på knäna å sakta stegra takten tills dom red ranka, varpå han långsamt lät laken glida in utan att dom märkte nåt.

Men nåt va på tok, ana ett par föräldrar: no va gubbarna glada, no gav barna hals, å no blev föräldrarna bjudna på gratisprit, men var nä int vittra som skrocka, dödfödda som skräna, å likätare som svalde den skummande brygden?

Barna andades för häftigt å va rödögda, å dom som gick indianstigen kom tillbaka me den vuxnes matta blick å klanglösa röst.

Så några glappkäftade sladderfitter höll ett extra öga på Holmlund å hans närmaste vapendragare, Eilert å Wolrad.

Wolrad va butter å bakom å levde bara för å bli buffad i skuffen. Han va smällfet å slippri, trögtänkt men snarstucken.

De va han som hade hand om skräcktunneln.

Dom kom på han när han fradgande av ursinne knulla en 2-årsgrabb i mun. Knatten överlevde å ä faktist polis här i Skellefte idå.

Han ä ansvarig för oralroteln, som utred sug- å sväljbrott.

Men Wolrad sattes in på syket där han begick självmord genom å köra en insmugglad elvisp i ändan så han förblödde.

Holger, Eilert, Henning, Herbert, Hilding, Larry, Hardy å Tony hade så pass vett att dom spela chockade för å klara sä från straff.

Ja minns så väl hur Holger såg ut å lät.

Han va ännu blekare än vanlit å förgråten som en orgasm.

- "Ja få int in i min nordiska skulle att n'Wolrad kunde förgå sä mot ett oskyldigt barn på de där vidria sättet."
- "Så de ä säkert att du int vet nå mer om de här?"
- "Lika säkert som att solen gå upp i norr."

Ingen av kararna kunde överbevisas om sin skuld.

Men de va int bara sedlihetsbrott de gällde.

Några gånger anmäldes han exempelvis för hets mot folkgrupp.

Ja tog emot han för ett par år sen då han kom insläntrande för å svara på en anklagelse om uppvigling till pogrom.

Ja citera förhørsanteckningarna:

”- Jaha Holger... du vet kanske varför du ä här?

- Ni kalla ja komma, massa.

- Sluta innan du ha börja!

De ä så här att en liten troende tant ringde å berätta om hur du skrodera utanför Bauta Gym i Kusmark om hur du vada i judeblod under kriget å hur du mer än gärna skulle minna upp dom gamla onda tiderna.

- Va?! Skulle ja ha nåt emot judejävlar?

Ja som i alla år ha predika omskäreelse å blodiga offer! En av dom bästa älskare ja ha haft va dessutom en kroknäst, krullhåri skäktslaktare, va fan han nu hette.

- Du lär ha sagt att dom ska stekas i sitt eget flott.

- Ja kan ha sagt att dom ä flotta, juuudarna... Ja ha ju för faan fått min världsåskådning från Lukås, Benjamin Syrsa å Markusen!

- Nu är de så här, Holger, att få vi in en enda anmälan till mot dej för att du håll på å hota mindervärdia raser me tukt å gas så måst vi hyvla av dä i rätten, de ä bara så.

Agda Meir ä ju int den första som ha hört av sä.

- De ä många som ä avunn sjuk för att ja ha talets gåva, ormens ögon å mannekängens kropp.

- Du ha svure ve å förbannelse över allt från samer till negrer, å mycke påminn ju mej om den här tyska killen... du vet... mmm... va fan äre han het...

- Heini Hemmi.

- Jo just de... men va ja vill komma till ä att du måst knipa käft om att dom här svartmuskia äcklen ska utrotas, för de här ä en frikyrkobygd å folk ha nog sjå me å hålla underlive rent...”

Annars ha väl Holger Holmlund oftast vare för full å kåt för å bry sä om politik å religion.

Va gäll droger så lyckades vi aldri sätta dit han vare sä me hembränt eller knark.

Om ja plocka i högen av resultatlösa anmälningar å utredningar mot å om Holmlund så framgår nä hur skickli han va på å slingra sä undan, för de fanns nästan aldri några tillförlitlia vittnen å han hade alltsomoftast nån som gick i god för han. Om int annat så ställde Henning Sjöström upp. Ja ta bara andra hälften av 60-talet: Otukt me minderåri... snatteri... tillgrepp av filmstjärnebilder... missbruk av svåra ord... avbrutet samlag... blottande av slak kuk... stående i tjänst hos främmande andlig makt... omstörtande verksamhet... skoterstöld... busringning... mordbrand... folkmord... olaga nödighet... förtal av folkvalda... elitism... trimning... mordknall... olovligt fnissande... förargelseväckande förhåvelse... hädelse... tidelag... brott mot griftefrid... kannibalism... grov misshandel... incest... talträngdhet... uraktlåtenhet att ta livet av sej... otukt me överåri... fylleri... tungsinne... lättsinne... hermafroditism... anal karaktär... dåli matsmältning... högförräderi... gest mot spänstiman... våldsamt stånd... olaga utseende... uppvigling till satanisk sadism... innehav av otillåten stjärtstimulator... massmord...

Den här sista punkten va en underli historia.

Holmlund å en sydrön skäggbög spika upp en synagoga i Gran, dit dom locka utlevda å åldersbestigna käringar genom å lova dom själasorg å den sista smörjelsen.

De va ju i sej inget olaglit, men när en kringströvande skitåtare som het Assar Lalla råka komma förbi å såg Holger å utlänningen klappfulla rista blodörn på en skackerkrum spiltfitta så sprang han raka vägen till polisstation å vi for iväg i en pikettruck.

De va en ljuvli septemberda då naturen låg för döden, å vi sladda in me sirenen påslagen på vändskivan.

Holger å den andra gubben kom ut på bron för å se va som stod på.

- ”Jaha du, Holmlund”, sa en myndi gammal kommissarie som använd raa fläsklägg iställe för blöjer, ”vars ha du gömt stackarna du haft ihjäl?”

- ”Men Hugglund!” kvittra Holger å kämpa tappert för å massera bort sitt polska grin, ”visst känn du mej så pass att du vet hur mån ja ä om mina mesmännisker?”

- ”Kvinnerna som kom till mitt å poglavniks kapell bli frälsta, de kan du fråga dom själva om!”

- ”De ska vi tids nog göra, men nu ä ni så vänli å klä av er nakna.”

Dom gjorde så, å kommissarien visitera kroppsöppningarna. Skäggbögen verka uråldri men knastra fram nån uppstuds i rotväliska när krimkomm rota i hans framsträckta rövhål.

Han fick en batong över näsan så han föll till marken.

- ”Int ska ni väl slå en gammal gubbe som knappt vet om Gud finns eller int?!” invände Holmlund.

En finni underhuggare knäa han på skruven.

- ”Holger å Ante, ja måst delge er misstanke om tortyr å mord å be er hänga me på ett fika å ett snack”, mullra krimkomm.

- ”Vafan”, jabba skäggbögen.

- ”Ålrajt”, sa morfar å fimpa sin cigg me tungan.

Dom satt anhållna 3 dagar å 3 nätter, å vi satte klämmer på urinrören för å hindra dom från å pissa.

Dom fick int heller sova å va tvungna å höra på Tore Skogman när dom va i sina celler.

Men gammsubberna i jordkulerna kring synagogan intyga samstämt att Holger å Ante va virila å gulliga, å att dom kunde predika så kutthåret tog eld. Ingen av dom kändes vid att några våldsamheter hade ägt rum.

I samma veva försvann Assar Lalla, de enda vittnet, för gott i dom utforskade mangroveskogarna i de innersta av Bottenviken.

Då slapp dom ut, eftersom vi int hade hitta några gravar eller likdelar i Gran.

Sen gick de int många dar förrän synagogan brann ner å ett dussin invaluder omkom.

- ”Va vet du om de här, Holmlund?” fråga krimkomm på telefon.

- ”Mindre än ja vet om kvinnans orgasm å ugniversums ursprung”, svara han.

Åsså fick saken bero.

Han ha drage på sä hundratals anmälningar, men int en enda ha lett till åtal.

Om ja fortsatt me början av 70-talet: Ofredande av älgjägare... för tidi utlösning... överdriven rolighet... osannolikhet... härmning... folkskygghet... allmänvådlihet... vampyrism... teratologi... omvärdering av alla värden...

berikrecka varfågeln

trönuela sädesärlan

tjelingkrute lummern

saitansgräse vänderoten

nattrajja höftlång jacka

fjollkofta en vit blus med mycket spetsar; liksom nattrajja ett plagg som togs på när friare väntades

ännanikjolv underkjolen

poglavnik Pavelics titel under kriget

Baksidestext...

Nikanor Teratologen

Morfar och pyret bor i Hebbershålet, norra Västerbotten. De super, knullar, skrattar, lider, och dräper.

Liksom du och jag lever de ett liv utan kärlek, nåd eller mening.

Döden står vid din högra sida, Djävulen vid den vänstra...

Kan du annat än hånskratta av skadeglädje, lilla vän?

Är du svag för sorgens, ömhetens och medlidandets stig? Ditt eget hjärtas stig, Guds stig...

Du håller i en berättelse om oskuld och ondska vars like aldrig skådats.

Läs den, förstå den, bär den med dig...

Jag lovar dig en sak: du kommer aldrig att bli densamme...